A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Nunen
Vanaf 1 januari 2011 wonende op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A
3520 Zonhoven (België)

Afgegeven met ontvangstbevestiging

Aan: **Daniel Bacquelaine**
Minister van Pensioenen
Egmont 1 - Karmelietenstraat 15
1000 Brussel
E-mail info@bacquelaine.fed.be

Zonhoven: 17 april 2015

Ons kenmerk: AvR/JvN/17042015/ Bacquelaine

Betreft:
A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Nunen, vanaf 1 januari 2011 wonende op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A 3520 Zonhoven (België) hebben de grondwettelijke plicht om Zijne Koninklijke Hoogheid koning Filip tezamen met huidig eerste voorzitter Jean de Codt van het Hof van Cassatie gelijktijdig te verzoeken om in overeenstemming met het testament van koning Leopold III door het voltallige Hof van Cassatie onder voorzitterschap van eerste voorzitter Jean de Codt de door socialist Paul Henri Spaak namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg op 21 oktober 1943 gesloten Monetaire Overeenkomst en op 5 september 1944 gesloten Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst te toetsen aan de op 5 september 1944 van kracht zijnde Grondwet in het algemeen en artikel 68 van die Grondwet in het bijzonder en daarop arrest te wijzen, waarin alle in dit verzoekschrift genoemde feiten worden betrokken. **Daarom is heden verzocht.**

In dit gelijktijdig onlosmakelijk aan elkaar verbonden verzoekschrift richten wij aan Daniel Bacquelaine als Minister van Pensioenen van de federale regering om op grond van de inhoud van dit verzoekschrift te beslissen:

1. Dat de vanaf de Tweede Wereldoorlog ongrondwettige Belgische Parlementen (de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers) en de daaruit voortkomende ongrondwettige regeringen niet langer meer België regeren en hun ongrondwettelijke macht teruggeven aan koning Filip in overeenstemming met de ten tijde van 5 september 1944 van kracht zijnde Belgische Grondwet, waartoe alle vanaf de Tweede Wereldoorlog ongrondwettelijke Belgische parlementen (de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers) en daarmee ook de huidige ongrondwettelijke regering Michel (met als eerste minister Charles Michel) en de huidige ongrondwettelijke Senaat (met als voorzitter Christine Defraigne) verplicht zijn.

2. Dat de vanaf 1 januari 2011 bij A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij afgenomen grondrechten moeten worden teruggegeven door hen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te hebben ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en Belgische Rijksregister als wonende op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 2520 Zonhoven (België) en aan hen op dat adres met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 een Belgische identiteitskaart te verstrekken..

Dit verzoekschrift bevat 120 pagina's met bijbehorende stukken A t/m G (58 blz.), totaal: 178 blz.

Geachte Daniel Bacquelaine als Minister van Pensioenen van de federale regering van België,

De volgende natuurlijke (rechts)personen:
1. **Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus**, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
2. **Van Nunen, Johanna Elisabeth Maria**, vanaf 1 januari 2011 wonende op haar hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);

©

hebben de grondwettelijke plicht om Zijne Koninklijke Hoogheid koning Filip tezamen met huidig eerste voorzitter Jean de Codt van het Hof van Cassatie gelijktijdig te verzoeken om in overeenstemming met het testament van koning Leopold III door het voltallige Hof van Cassatie onder voorzitterschap van eerste voorzitter Jean de Codt de door socialist Paul Henri Spaak namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg op 21 oktober 1943 gesloten Monetaire Overeenkomst en op 5 september 1944 gesloten Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst te toetsen aan de op 5 september 1944 van kracht zijnde Grondwet in het algemeen en artikel 68 van die Grondwet in het bijzonder en daarop arrest te wijzen, waarin alle in dit verzoekschrift genoemde feiten worden betrokken. **Daarom is heden verzocht**.

In dit gelijktijdig onlosmakelijk aan elkaar verbonden verzoekschrift richten wij aan Daniel Bacquelaine als Minister van Pensioenen van de federale regering om op grond van de inhoud van dit verzoekschrift te beslissen:

1. Dat de vanaf de Tweede Wereldoorlog ongrondwettige Belgische Parlementen (de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers) en de daaruit voortkomende ongrondwettige regeringen niet langer meer België regeren en hun ongrondwettelijke macht teruggeven aan koning Filip in overeenstemming met de ten tijde van 5 september 1944 van kracht zijnde Belgische Grondwet, waartoe alle vanaf de Tweede Wereldoorlog ongrondwettelijke Belgische parlementen (de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers) en daarmee ook de huidige ongrondwettelijke regering Michel (met als eerste minister Charles Michel) en de huidige ongrondwettelijke Senaat (met als voorzitter Christine Defraigne) verplicht zijn.

2. Dat de vanaf 1 januari 2011 bij A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij afgenomen grondrechten moeten worden teruggegeven door hen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te hebben ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en Belgische Rijksregister als wonende op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 2520 Zonhoven (België) en aan hen op dat adres met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 een Belgische identiteitskaart te verstrekken..

Voor de inhoud van dit verzoekschrift verwijzen wij u naar:

- Het hieronder ingelaste bezwaarschrift d.d. 11 april 2011 (kenmerk: Verbeek/11042015/BZ), tevens verzoek om informatie op grond van de wet openbaarheid van bestuur, van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., met ondernemingsnummer: 16090111, vanaf 5 maart 1998 gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met als directeur A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) tegen de door burgemeester en schepenen van Hasselt genomen beslissing, namens deze burgemeester Hilde Claes, waarin aan inspecteur Ine Reynders van de politiezone Hazodi, Thonissenlaan 15, 3500 Hasselt opdracht is gegeven om op 11 april 2015 te controleren of Erik Verbeek op de Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt zijn "woonst" heeft;

in samenhang met:

- Het verzoekschrift d.d. 8 april 2015 (kenmerk AvR/JvN/08042015/BZ) van A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen e.a. aan het bestuur van de Dienst van het Kadaster tot het nemen van een beslissing om de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD te Sint-Oedenrode, met onderliggende percelen sectie P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 met terugwerkende kracht vanaf 18 februari 2015 om 14:40 uur weer te registreren op de rechtmatige eigenaar A.M.L. van Rooij, wonende op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);

en de daarop volgende inhoud:

©

Afgegeven met ontvangstbevestiging

Ecologisch Kennis Centrum B.V.
't Achterom 9a, 5491 XD, Sint-Oedenrode
Corr. adres: Hazendansweg 36A
3520 Zonhoven (België) e.a.

Aan: **Burgemeester en Schepenen van Hasselt,** namens deze burgemeester **Hilde Claes**, voor deze inspecteur van de politie **Ine Reynders**
Thonissenlaan 15, 3500 Hasselt

Ons kenmerk: Verbeek/11042015/BZ

Zonhoven: 11 april 2015

Bezwaarschrift, tevens verzoek om informatie op grond van de wet openbaarheid van bestuur, tegen de door burgemeester en schepenen van Hasselt genomen beslissing, namens deze burgemeester Hilde Claes, waarin aan inspecteur Ine Reynders van de politiezone Hazodi, Thonissenlaan 15, 3500 Hasselt opdracht is gegeven om op 11 april 2015 te controleren of Erik Verbeek op de Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt zijn "woonst" heeft **met de voorkennis en wetenschap** dat Erik Verbeek daar nooit heeft gewoond en vanaf 5 juli 2006 is afgeschreven naar Kroatië en vanaf 31 september 2006 woont op zijn hoofdverblijfplaats te 34550 Pakrac (Kroatië), Seovacki, Put 43 en vanwege de diverse in België lopende rechtszaken zijn woonstkeuze heeft op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven. Op het adres Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt zit No Cancer Foundation vzw gevestigd waarvan Erik Verbeek een bestuursfunctie heeft. Tevens verricht Erik Verbeek daar werkzaamheden voor de politieke partij De Groenen afdeling België, waarvoor hij is gemachtigd.

Wij sommeren burgemeester en schepenen van Hasselt om op grond van de inhoud van dit bezwaarschrift

1. **Vóór uiterlijk 21 april 2015** (de dag waarop A.M.L. van Rooij onafgebroken 5 jaar in België verblijft) te hebben beslist dat A.M.L. van Rooij samen met zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 in overeenstemming met hun geregistreerde huurovereenkomst, welke gelieerd is aan de aangetekende brief d.d. 6 mei 2010, waarin politiek asiel is aangevraagd bij verantwoordelijk minister Joëlle Milquet, Vice-Eerste Minister en Minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid, Kunstlaan 7; 210 Brussel, te hebben uitgeschreven uit de GBA van de gemeente Sint-Oedenrode naar onze hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) waar ze met terugwerkende kracht worden ingeschreven vanaf 1 januari 2011 overeenkomstig hun in België geregistreerde huurovereenkomst en vanaf 1 januari 2011 met terugwerkende kracht een Belgische identiteitskaart krijgen verstrekt. Dit omdat de Belgische Staat in afstemming met de Staat der Nederlanden dat op grond van de feitelijke inhoud van dit schrijven ingevolge het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grondwettelijk verplicht is.

2. **Vóór uiterlijk 21 april 2015** (de dag waarop A.M.L. van Rooij onafgebroken 5 jaar in België verblijft) te hebben beslist dat B. C. M. Jansen, Ollandseweg 117, 5491 XA Sint-Oedenrode op uiterlijk 21 april 2015 de onwettig verkregen sleutels van de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met bijbehorende bijgebouwen moet hebben overhandigd aan wettig eigenaar A.M.L. van Rooij op zijn woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) omdat de Belgische Staat in afstemming met de Nederlandse Staat dat op grond van de feitelijke inhoud van dit schrijven ingevolge het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grondwettelijk verplicht is.

3. **Vóór uiterlijk 21 april 2015** (de dag waarop A.M.L. van Rooij onafgebroken 5 jaar in België verblijft) te hebben beslist dat de in opdracht van gemeentesecretaris Fred Schriever, namens deze toezichthouder mevrouw T. Gruben-van den Hoek, door de gemeente Sint-Oedenrode op 29 januari 2015 gestolen 12 of 13 containers aan eigendommen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen, op uiterlijk 21 april 2015 zijn teruggebracht op de plaats waar de gemeente Sint-Oedenrode ze heeft gestolen, te weten op de parkeerplaats van het perceel P 526 in eigendom van A.M.L. van Rooij, zodanig afgesloten en/of van hekken voorzien dat daaruit niets kan worden weggehaald. Dit omdat de Belgische Staat in afstemming met de Nederlandse Staat dat op grond van de feitelijke inhoud van dit schrijven ingevolge het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grondwettelijk verplicht is.

4. **Vóór uiterlijk 21 april 2015** een kopie te hebben verstrekt van onderliggend besluit van burgemeester en schepenen van Hasselt welke ten grondslag moet hebben gelegen aan de opdracht van burgemeester Hilde Claes van Hasselt aan inspecteur Ine Reynders van de politiezone Hazodi om onderzoek te verrichten naar de "woonst" van Erik Verbeek op het adres Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt.

Dit bezwaarschrift bevat 38 pagina's met bijbehorende stukken 1 t/m 5 (8 blz.), totaal: 46 blz.

©

Geachte college van burgemeester en schepenen van Hasselt, namens burgemeester Hilde Claes,

Hierbij tekent het Ecologisch Kennis Centrum B.V., gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD te Sint-Oedenrode, namens deze haar directeur A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven (België) als gemachtigde van:

- Erik Verbeek wonende Seovacki Put 43, 34550 Pakrac (Kroatië)

(hierna: cliënt) bezwaar aan tegen de door burgemeester en schepenen van Hasselt genomen beslissing, namens deze burgemeester Hilde Claes, waarin aan inspecteur Ine Reynders van de politiezone Hazodi, Thonissenlaan 15, 3500 Hasselt, opdracht is gegeven om op 11 april 2015 te controleren of Erik Verbeek op de Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt zijn "woonst" heeft.

Een dergelijke beslissing mag burgemeester Hilde Claes niet zelfstandig nemen zonder onderliggend besluit van burgemeester en schepenen van Hasselt. Als wettelijk bewijs daarvoor vindt u hieronder ingelast het UITTREKSEL NOTULEN COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN van Zonhoven van de zitting van maandag 19 september 2011 inzake onze voormalige buurvrouw Ingrid Simons, wonende in haar woning op het adres Hazendansweg 36, 3520 Zonhoven, waarin burgemeester en schepenen van Zonhoven in haar vergadering van 19 september 2011 letterlijk het volgende besluit hebben genomen (**Stuk 1**):

zondermeer zonhoven

UITTREKSEL NOTULEN COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN

Zitting van maandag 19 september 2011

Aanwezig
Johny De Raeve - burgemeester-voorzitter
Henri Schraepen, Jules Achten, Kristien Smets, Jozef Ruften, Ria Hendrikx- schepenen **Bart Telen** - secretaris

Verontschuldigd
Benny Roosen - schepen

Agendapunt: 100

AFVOERING VAN AMBTSWEGE

Gelet op de algemene onderrichtingen betreffende het houden der bevolkingsregisters, vreemdelingenregister wachtregister;

Gelet op het verslag van de wijkagent te Zonhoven, waaruit blijkt dat volgende persoon de gemeente verlaten heeft zonder nieuw adres op te geven en dat alle pogingen om haar nieuw adres te ontdekken vruchteloos zijn gebleven:
Simons Ingrid Huberta Petrus, geboren te Lommel op 24/04/1968, van Belgische nationaliteit, ingeschreven alhier, Hazendansweg 36.

BESLUIT

Het college besluit bovengenoemde persoon van ambtswege te schrappen uit het bevolkingsregister van onze gemeente, daar zij sedert geruime tijd onze gemeente verlaten heeft, zonder daarvan aangifte te doen.

Aldus gedaan in vergadering met dagtekening als boven.

In opdracht: get.) Bart Telen
Secretaris

get.) Johny De Raeve
Burgemeester-voorzitter

Voor eenstuidend afschrift:

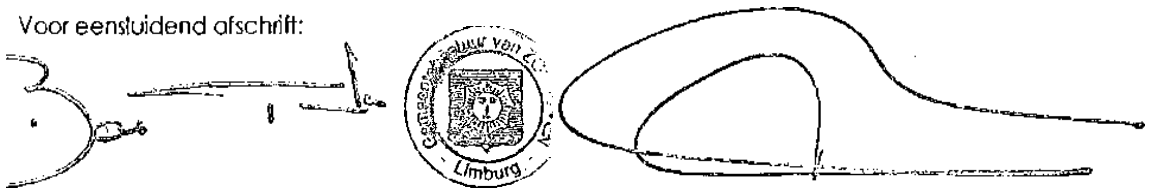

©

Hiermee hebben wij een onherroepelijk besluit van burgemeester en schepenen van Zonhoven (welke ook onder politiezone Hazodi valt onder voorzitterschap van Hilde Claes) waarin letterlijk het volgende is beslist:

> **Gelet op het verslag van de wijkagent te Zonhoven, waaruit blijkt dat volgende persoon de gemeente verlaten heeft zonder nieuw adres op te geven en dat alle pogingen om haar nieuw adres te ontdekken vruchteloos zijn gebleven: Simons Ingrid Huberta Petrus, geboren te Lommel op 24/04/1968, van Belgische nationaliteit, ingeschreven alhier, Hazendansweg 36.**

Met dit besluit d.d. 19 september 2011 hebben burgemeester en schepenen van Zonhoven onherroepelijk beslist dat in soortgelijke zaak voor Erik Verbeek (cliënt) een besluit van burgemeester en schepenen van Hasselt ten grondslag moet liggen alvorens burgemeester Hilde Claes van Hasselt aan inspecteur Ine Reynders van de politiezone Hazodi opdracht had mogen verstrekken tot het onderzoeken van de mogelijke "woonst" van Erik Verbeek op het adres Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt. Wij richten aan het college van burgemeester en schepenen van Zonhoven dan ook het nadrukkelijke verzoek om **vóór uiterlijk 21 april 2015** een kopie te hebben verstrekt van het onderliggende besluit van burgemeester en schepenen van Hasselt, waartoe zij wettelijk verplicht zijn.

Dit des te meer burgemeester Hilde Claes van Hasselt deze opdracht aan inspecteur Ine Reynders van de politiezone Hazodi heeft verstrekt **met de voorkennis en wetenschap** dat Erik Verbeek daar nooit heeft gewoond en vanaf 5 juli 2006 is afgeschreven naar Kroatië en vanaf 31 oktober 2006 woont op zijn hoofdverblijfplaats te 34550 Pakrac (Kroatië), Seovacki, Put 43 en als zodanig ook staat ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Hasselt en het Belgische Rijksregister (**Stuk 2**). Als extra bewijs daarvoor vindt u hieronder ingelast het op 25 november 2014 verkregen attest van de Kroatische ambassade in Brussel, waarin staat opgenomen dat VERBEEK ERIK permanent verblijft in Kroatië op Seovacki put 43, Pakrac, Kroatië (**Stuk 3**).

Ambassade van de Republiek Kroatië
Ambassade de la République de Croatie
B- 1050 Brussel - Luizalaan 425
B- 1050 Bruxelles - Avenue Louise 425
Tel: (02) 639.20.33 Fax: (02) 512.03.38
Consulaat - Consulate

Klasse: 034-04/14-01/46
Ref.nr: 52 l-BEL-01/14-2/02

A T T E S T

Kroatische ambassade in Brussel bevestigd dat de heer VERBEEK ERIK CM heeft permanent verblijf in Kroatië op Seovacki put 43, Pakrac, Kroatië
en heeft een ID-kaart serienummer 2395207, uitgegeven door PP / Pakrac.

©

BRUSSEL, 25 november 2014

VELEPOSLANSTVO REPUBLIKE HRVATSKE 2 - THE REPUBLIC OF CROATIA EMBASSY OF BRUXELLES

Lada Muraj
tweede secretaris

Benevens bovengenoemde feiten mag bij burgemeester Hilde Claes en haar korpschef Philip Pirard van politiezone Hazodi die aan haar zijn eed heeft afgelegd (**zie foto**) bekend worden geacht dat Erik Verbeek vanwege de diverse in België lopende rechtszaken zijn woonstkeuze heeft op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven en dat op het adres Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt No Cancer Foundation vzw zit gevestigd waarvan Erik Verbeek een bestuursfunctie heeft. Tevens verricht Erik Verbeek daar ook werkzaamheden voor de politieke partij De Groenen afdeling België (www.degroenen.eu), waarvoor hij is gemachtigd.

Als wettelijk bewijs van de Raad van State dat Erik Verbeek zijn woonstkeuze heeft op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven vindt u hieronder ingelast (**Stuk 4**);

KONINKRIJK BELGIË

RAAD VAN STATE

GRIFFIE

Uw kenmerk: EKC/27012015/VZZ-Remo
Ons kenmerk: G/A 215.065 / VII-39334
Inzake: VAN ROOIJ Adrianus en anderen
Info: 02/234.98.31-32-34
02/234.99.23
Bijlagen:

1040 Brussel, 20 februari 2015

Aan de heer **VERBEECK Erik**
Die woonplaats kiest bij

Mijnheer **VAN ROOIJ Adrianus**
Hazendansweg 36A
3520 Zonhoven

©

Geachte heer Verbeeck,

Uw verzoekschrift werd op de rol ingeschreven onder het nummer G/A 215.065 / VII -39334.

Overeenkomstig artikel 70 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geeft dit aanleiding tot betaling van een recht van 200 EURO. Collectieve verzoekschriften geven aanleiding tot het betalen van zoveel malen het recht als er verzoekers zijn.

Totaal te betalen : **200 €**

Te betalen binnen een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de ontvangst van deze brief op rekening nr : **BE09 6792 0030 1057**

op naam van « **Bruss 9 Verzoek, raadvst-req. consétat** »

BIC: BPOTBEB1 met de gestructureerde mededeling: **103/0215/06584**

Indien de hierboven vermelde rekening niet binnen een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het overschrijvingsformulier is gecrediteerd door middel van een overschrijving of van een storting die de op dit formulier vermelde gestructureerde mededeling bevat, wordt de proceshandeling waarop de kwijting betrekking heeft als niet verricht beschouwd.

Wij wensen ten slotte uw aandacht erop te vestigen dat u binnen een termijn van acht dagen een vraag om kosteloze rechtspleging (pro deo) kan formuleren. Gelieve in dat geval ons in het bezit te stellen van zowel uw vraag als de stukken tot staving van uw vraag om kosteloze rechtspleging met de vermelding dat ze bij uw verzoekschrift moeten worden gevoegd.

Hoogachtend.

Namens de Hoofdgriffier,

Yves DEPOORTER
Bestuurlijk Attaché

Voor meer informatie kunt u steeds terecht op de website van de Raad van State:
http://www.raadvst- consetat.be

Voor de onderbouwende gronden van dit bezwaarschrift vindt u hieronder ingelast het verzoekschrift d.d. 8 april 2015 (kenmerk AvR/JvN/08042015/BZ) van A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen e.a. aan het bestuur van de Dienst van het Kadaster tot het nemen van een beslissing om de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD te Sint-Oedenrode, met onderliggende percelen sectie P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 met terugwerkende kracht vanaf 18 februari 2015 om 14:40 uur weer te registreren op de rechtmatige eigenaar A.M.L. van Rooij, wonende op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België).

©

A.M.L. van Rooij en
J.E.M. van Rooij van Nunen e.a.
Vanaf 1 januari 2011 wonende op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A
3520 Zonhoven (België).

Aantekenen

Aan:
het bestuur van de Dienst van het Kadaster
t.a.v. Voorz. **drs. Th. A. J. Burmanje**,
Postbus 9046 7300 GH Apeldoorn
(e-mail: dorine.burmanje@kadaster.nl)

Zonhoven: 8 april 2015

Ons kenmerk: AvR/JvN/08042015/BZ

Betreft:

Verzoek om op grond van de inhoud van dit verzoekschrift vóór uiterlijk 21 april 2015 te hebben beslist

1. dat de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD te Sint-Oedenrode, met onderliggende percelen sectie P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 met terugwerkende kracht vanaf 18 februari 2015 om 14:40 uur weer worden geregistreerd op de rechtmatige eigenaar A.M.L. van Rooij, wonende op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België)

2. dat overeenkomstig artikel 117 van de Kadasterwet vanaf het tijdstip (datum) van het opnemen van valselijke authentieke gegevens in strijd met artikel 7f en bijbehorend artikel 48 van de Kadasterwet alle bij A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers, aangerichte schade wordt vergoed door de Dienst van het Kadaster.

Dit verzoekschrift bevat 32 pagina's met bijbehorende producties 1 t/m 8 (171 blz.), totaal: 203 blz.

Geacht voltallig bestuur van de Dienst van het Kadaster met als voorzitter drs. Th. A. J. Burmanje,

De volgende natuurlijke personen en rechtspersonen:

1. **Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus**, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
2. **Van Nunen, Johanna Elisabeth Maria**, vanaf 1 januari 2011 wonende op haar hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
3. **Camping en Pensionstal "Dommeldal"** eenmansbedrijf met ondernemingsnummer: 57035032 , gevestigd op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met als zaakvoerder A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
4. **Het Ecologisch Kennis Centrum B.V.**, met ondernemingsnummer: 16090111, vanaf 5 maart 1998 gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met als directeur A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
5. **Van Rooij Holding B.V.**, met ondernemingsnummer: 17102683, vanaf 5 maart 1998 gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland), met als bestuurder A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
6. **Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V.,** met ondernemingsnummer: 17154479, vanaf 5 maart 1998 gevestigd op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland), met als voorzitter A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
7. **Politieke Groepering De Groenen** (met haar zetel te Utrecht), afdeling Sint-Oedenrode, gevestigd op het adres 't Achterom 9, 5491 XD te Sint-Oedenrode (Nederland), met als gemachtigd bestuurder A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);

©

richten aan het voltallige bestuur van het kadaster onder voorzitterschap van drs. Th. A. J. Burmanje het nadrukkelijke verzoek om op grond van de inhoud van dit verzoekschrift overeenkomstig artikel 7t **vóór uiterlijk 21 april 2015** een beslissing te hebben genomen op dit verzoekschrift, waartegen beroep openstaat bij de rechtbank Oost-Brabant te 's-Hertogenbosch.

Om te voorkomen dat de door uw bestuur benoemde bewaarder mr. W.F.L. van der Bruggen (**zie foto**) om redenen zoals verder in dit verzoekschrift staat beschreven dit verzoekschrift voor het voltallige bestuur van de Dienst van het Kadaster achterhoudt hebben wij de foto's met toelichtende tekst van alle bestuursleden en voorzitter drs. Th. A. J. (Dorine) Burmanje hieronder ingelast en zal dit verzoekschrift aan alle direct en indirect betrokkenen als ook aan het landelijk bestuur van De Groenen in Utrecht (www.degroenen.nl) worden verstuurd en bij de Europese De Groenen, afdeling België (www.degroenen.eu**),** op internet worden geplaatst.

Het bestuur van de Dienst van het Kadaster bestaat uit de volgende personen:

drs. Th. A. J. (Dorine) Burmanje, bestuursvoorzitter Directie Bestuur en Strategie "Het Kadaster biedt houvast. Iedereen kan vertrouwen op onze gegevens. Daar zorgen we elke dag weer voor. Met de tomeloze ambitie om nuttige producten en diensten te maken." Lees meer over Dorine Burmanje	**mr. F.L.V.P.L. (Frank) Tierolff, directeur en per 1 december 2014 bestuurder** Directie Landregistratie en Geografie "Een kadaster biedt het fundament voor stabiliteit en welvaart. Het is niet moelijk om voor zo'n belangrijke taak gemotiveerd aan het werk te zijn." Lees meer over Frank Tierolff	**mr. P. (Peter) Hoogwerf MBA, directeur** Directie Geo- en Vastgoedinformatie en Advies "Het draait allemaal om samenwerken, samenwerken voor de klant. Voortdurend kansen en mogelijkheden benutten om onze producten en kwaliteit verder te verbeteren." Lees meer over Peter Hoogwerf

drs. L. J. (Leo) Moerland RA, directeur Directie Control en Financiën "Zorgen voor zorgvuldigheid, dat is het doel. Alles efficiënt laten samenkomen in dienst van de klant. Met het oog op betrouwbaarheid en kwaliteit." Lees meer over Leo Moerland	**P. (Peter) Verhallen, directeur a.i.** Directie Informatie Technologie Per 1 januari 2015 start Peter Verhallen als directeur IT a.i. voor een periode van maximaal 6 maanden. Hij is voorheen onder meer werkzaam geweest als Lid Raad van Bestuur van PinkRoccade en Tas Groep. Ook was hij directeur bij Capgemini en Getronics.	**A. (Alf) Overmars, directeur a.i.** Directie Organisatie & HRM Vanaf 8 september 2014 vervult Alf Overmars deze functie voor minimaal een half jaar. Hij werkte onder meer als HR Directeur bij a.s.r. Verzekeringen en als Divisie Directeur HR bij Fortis Verzekeringen.

©

Inhoudelijke motivering verzoekschrift tot het nemen van een beslissing waartegen beroep openstaat bij de rechtbank Oost-Brabant te ’s-Hertogenbosch.

In artikel 1 van de Organisatiewet van het Kadaster staat letterlijk het volgende geschreven:

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
bestuur: bestuur als bedoeld in artikel 3;
Dienst: Dienst voor het kadaster en de openbare registers als bedoeld in artikel 2;
kamer: rechtszekerheidskamer of geoinformatiekamer als bedoeld in artikel 16, tweede lid;
Onze Minister: **Onze Minister van Infrastructuur en Milieu;**

Dit betekent dat minister Melanie Schultz van Haegen (VVD)(**zie foto**) de verantwoordelijke minister is namens de Staat der Nederlanden.

In artikel 7 t/m 9 van de Organisatiewet van het Kadaster staat letterlijk het volgende geschreven:

Artikel 7
Het bestuur is belast met het besturen van de Dienst.

Artikel 8
Het bestuur vertegenwoordigt de Dienst in en buiten rechte. De bevoegdheid tot vertegenwoordiging komt mede toe aan ieder bestuurslid.

Artikel 9
Het bestuur stelt een bestuursreglement vast.

In artikel 7, derde lid, van de Kadasterwet staat letterlijk het volgende geschreven:

Artikel 7

3. **Het bestuur van de Dienst wijst een bewaarder aan als hoofdbewaarder** belast met de verdeling van de werkzaamheden tussen hem en de andere bewaarder of bewaarders, indien er meer dan twee bewaarders zijn benoemd. Het bestuur van de Dienst kan richtlijnen en instructies geven aan de hoofdbewaarder met betrekking tot de verdeling, bedoeld in de eerste zin.

Dit betekent dat het bestuur van Dienst mr. W.F.L. van der Bruggen (**zie foto**) als hoofdbewaarder heeft aangewezen en daarmee in en buiten rechte ook verantwoordelijke is voor alle materiele en immateriële schade die zij tot op heden heeft aangericht en in de toekomst nog zal aanrichten bij A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers.

In artikel 7f met bijbehorend artikel 48 van de Kadasterwet staat letterlijk het volgende geschreven:

Titel 1. Authentieke gegevens

Artikel 7f

1. De basisregistraties kadaster en topografie bevatten authentieke gegevens krachtens een wet.
2. **Onverminderd artikel 48, vierde lid, zijn de in de basisregistratie kadaster opgenomen gegevens, bedoeld in artikel 48, tweede lid, onderdelen a tot en met d, en derde lid, onderdelen a tot en met c, authentieke gegevens.**
3. De in de basisregistratie topografie opgenomen gegevens, bedoeld in artikel 98a, eerste tot en met derde lid, zijn authentieke gegevens.

©

Titel 1. <u>Basisregistratie kadaster</u>

<u>Artikel 48</u>

1. De basisregistratie kadaster ontsluit de openbare registers door middel van:
   a. de kadastrale aanduiding van een onroerende zaak en van een appartementsrecht, en
   b. de naam van de eigenaar van, of beperkt gerechtigde met betrekking tot een onroerende zaak, met uitzondering van de rechthebbende op een erfdienstbaarheid.
2. De basisregistratie kadaster bevat:
   a. de kadastrale aanduiding van onroerende zaken en van appartementsrechten;
   b. **<u>naam</u>, <u>voornamen</u>, <u>adres</u>, <u>geboortedatum</u> en <u>burgerlijke staat</u> van de <u>eigenaar</u> van, beperkt gerechtigde met betrekking tot, of beslaglegger op, een onroerende zaak of, ingeval die eigenaar, gerechtigde of beslaglegger een rechtspersoon is, de rechtsvorm**;
   c. de wettelijke benaming van de beperkte rechten waaraan een onroerende zaak is onderworpen, en van de beslagen die op die zaak of dat beperkte recht zijn gelegd, als ook, of die zaak of dat beperkte recht onder bewind staat of ten aanzien daarvan een beding als bedoeld in artikel 252 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek is ingeschreven;
   d. de kadastrale grootte van een perceel;
   e. de gegevens met betrekking tot beperkingenbesluiten, alsmede daarop betrekking hebbende beslissingen in administratief beroep, rechterlijke uitspraken en verklaringen met betrekking tot het vervallen van een publiekrechtelijke beperking, die krachtens de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken in de openbare registers zijn ingeschreven;
   f. gegevens die krachtens een andere wet dan die genoemd in onderdeel e aan de Dienst ter inschrijving in de openbare registers, respectievelijk ter opneming in de basisregistratie kadaster, worden aangeboden;
   g. ten aanzien van een eigenaar en beperkt gerechtigde als bedoeld in onderdeel b: een verwijzing naar alle in de openbare registers ingeschreven of geboekte stukken, voorzover die stukken betreffen onroerende zaken en rechten waaraan die zaken zijn onderworpen;
   h. ten aanzien van een onroerende zaak en een appartementsrecht: een verwijzing naar alle daarop betrekking hebbende, in de openbare registers ingeschreven of geboekte stukken, alsmede naar door de Dienst verkregen inlichtingen of verrichte waarnemingen als bedoeld in artikel 54, eerste lid, onderdelen c en d;
   i. voorzover op een onroerende zaak een recht van hypotheek rust, het bedrag waarvoor de hypotheek is gevestigd, of indien dit bedrag nog niet vaststaat, het maximumbedrag dat uit hoofde van een hypotheek op het goed kan worden verhaald, en voorzover bekend, de rentevoet;
   j. feitelijke gegevens met betrekking tot een onroerende zaak, een beperkt recht met betrekking tot die zaak of een appartementsrecht, voorzover die een nadere omschrijving, een beperking, een begunstiging of een kenmerk bevatten, die voor het rechtsverkeer of de landelijke kadastrale kaart van belang zijn, of voorzover die betrekking hebben op het beheer, de domicilie of de beschikkingsbevoegdheid van de eigenaar van, beperkt gerechtigde met betrekking tot, of de beslaglegger op, een onroerende zaak, een beperkt recht of een appartementsrecht;
   k. het aandeel van een eigenaar of beperkt gerechtigde als bedoeld in onderdeel b in geval van een gemeenschap.
3. De basisregistratie kadaster bevat voorts de landelijke kadastrale kaart. Die kaart is toegankelijk door middel van een coördinaat in het net van coördinaatpunten, bedoeld in artikel 52, of door middel van de kadastrale aanduiding van een perceel. De landelijke kadastrale kaart bevat:
   b. de afbeelding van de kadastrale grenzen van een perceel, weergegeven in het net van coördinaatpunten, bedoeld in artikel 52;
   c. de kadastrale aanduiding van een perceel;
   d. de rijksgrens en de grens van een provincie of gemeente;
   e. een voorstelling van de omtrek van een hoofd- of bijgebouw op een perceel, met dien verstande dat de omtrek van een bijgebouw uitsluitend wordt weergegeven indien die weergave naar het oordeel van de Dienst nodig is voor een goede oriëntatie op de kadastrale kaart.
4. **Een gegeven als bedoeld in het tweede lid, onderdeel f, kan krachtens een andere wet dan deze wet <u>als authentiek worden aangemerkt</u>**

Dit betekent dat aan authentieke gegevens de **<u>naam</u>, <u>voornamen</u>, <u>adres</u>, <u>geboortedatum</u>** en **<u>burgerlijke staat</u>** van de **<u>eigenaar</u>** in de **<u>basisregistratie van het kadaster moeten zijn opgenomen</u>**, wat door de hoofdbewaarder van het kadaster mr. W.F.L. (Wilma) van der Bruggen persoonlijk wordt bevestigd. Als bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd het onderzoek dat hoofdbewaarder mr. W.F.L. (Wilma) van der Bruggen inzake een eventuele koopakte van het perceel

©

Eibergen E 2052 op 16 februari 2015 persoonlijk heeft uitgevoerd, welke u vindt bijgevoegd (**zie productie 1**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin staan letterlijk het volgende wettelijk verplichte authentieke gegevens genoteerd:

Gerechtigde:

EIGENDOM
De heer Antonius Johannes Heinhuis
Kerkdijk 6
7152 DB EIBERGEN
Geboren op: 16-01-1961
Geboren te: LICHTERVOORDE
(Persoonsgegevens zijn conform GBA)

Recht ontleend aan: HYP4 52075/6 d.d. 13-4-2007
Eerst genoemde object in EIBERGEN AB 324

Aantekening recht:

BURGERLIJKE STAAT GEHUWD
Betrokken persoon:
Mevrouw Manon Ingeborg de Geus
Kerkdijk 6
7152 DB EIBERGEN
Geboren op: 22-10-1964
Geboren te: AMSTELVEEN
(Persoonsgegevens zijn conform GBA)

Recht ontleend aan: HYP4 52075/6 d.d. 13-4-2007

Met deze wetenschap en voorkennis heeft hoofdbewaarder mr. W.F.L. (Wilma) van der Bruggen inzake de percelen Sint-Oedenrode P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 op de **toestandsdatum van 18-2-2015** letterlijk de volgende gegevens opgenomen (**zie productie 2**):

Gerechtigde:

EIGENDOM
De heer Adrianus Marius Lambertus van Rooij

Aantekening recht:

BURGERLIJKE STAAT GEHUWD
Betrokken persoon:
Mevrouw Johanna Elisabeth Maria van Nunen
't Achterom 9A
5491 XD SINT-OEDENRODE
(Persoonsgegevens zijn in onderzoek bij GBA)

Hiermee is de bewust gepleegde valsheid in geschrift van hoofdbewaarder mr. W.F.L. (Wilma) van der Bruggen in bovengenoemde kadastergegevens van de percelen Sint-Oedenrode P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 feitelijk bewezen. Overeenkomstig de (overigens valse) GBA-gegevens van de gemeente Sint-Oedenrode had dat **op de toestandsdatum van 18-2-2015** moeten zijn:

Gerechtigde:

EIGENDOM
De heer Adrianus Marius Lambertus van Rooij
Hazendansweg 36A,
3520 Zonhoven (België)
Geboren op: 10-03-1953
Geboren te: SINT OEDENRODE
(Persoonsgegevens zijn conform GBA)

©

Aantekening recht:

BURGERLIJKE STAAT GEHUWD
Betrokken persoon:
Mevrouw Johanna Elisabeth Maria van Nunen
't Achterom 9A
5491 XD SINT OEDENRODE
Geboren op: 20-09-1955
Geboren te: BOXTEL
(Persoonsgegevens zijn conform GBA)

Aan wettelijke bewijzen daarvoor vindt u hieronder bijgevoegd:

1. Het besluit d.d. 5 februari 2013 (nummer: 108643/109602) van ambtenaar T.F.H.M. de Louw in opdracht van burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode aan A.M.L. van Rooij, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) (**zie productie 3**). Hierin kunt u lezen dat burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode enkel A.M.L. van Rooij vanaf 15 januari 2013 ambtshalve heeft uitgeschreven uit de GBA van Sint-Oedenrode en niet zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen, ondanks de wetenschap dat ook J.E.M. van Rooij van Nunen vanaf 14 januari 2013 stond ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister onder Rijksnummer: 55.09.20.510-11.

2. Bijgevoegd vindt u verder:
   - Een recente uitdraai op 13 februari 2015 van de persoonlijke gegevens van A.M.L. van Rooij (burgerservicenummer: 093391225) bij de Sociale Verzekeringsbank Nederland (SVB), waarin staat geschreven dat A.M.L. van Rooij is gehuwd met J.E.M. van Rooij van Nunen, vanaf 15 januari 2013 woont op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven België, zijn AOW-opbouw vanaf 15 januari 2013 in Nederland is gestopt en vanaf 16 januari 2013 verder wordt opgebouwd in België (**zie productie 4**).
   - Een recente uitdraai op 13 februari 2015 van de persoonlijke gegevens van J.E.M. van Rooij van Nunen (burgerservicenummer:128731886) bij de Sociale Verzekeringsbank Nederland (SVB), waarin staat geschreven dat J.E.M. van Rooij van Nunen is gehuwd met A.M.L. van Rooij en sinds haar huwelijk op 5 juli 1979 altijd is blijven wonen op het adres 't Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode en daar nog steeds woont en dat haar AOW-opbouw in Nederland, in tegenstelling met die van haar echtgenoot , nooit is gestopt en in Nederland verder wordt opgebouwd (**zie productie 5**).

   Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode, namens deze gemachtigd ambtenaar T.F.H.M. de Louw, bij besluit d.d. 5 februari 2013 vanaf 15 januari 2013 ambtshalve de juridische scheiding heeft uitgesproken tussen A.M.L. van Rooij en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen, welke bij onherroepelijke uitspraak van 13 januari 2014 (procedurenummer: SHE 13 / 3985 GBA V35) door rechter mr. B.A.J. Zijlstra in aanwezigheid van griffier mr. D.M. Manie van de rechtbank Oost-Brabant is bevestigd (**zie productie 6**).

In artikel 7k, eerste lid, van de Kadasterwet staat letterlijk het volgende geschreven:

Titel 2. Gebruik en verstrekking van authentieke gegevens

Artikel 7k

1. **Indien een bestuursorgaan bij de vervulling van zijn publiekrechtelijke taak een gegeven nodig heeft dat krachtens deze wet als authentiek gegeven in de basisregistratie kadaster of topografie beschikbaar is, gebruikt het dat authentieke gegeven**.

Hiermee is het bewijs geleverd dat de gemeente Sint-Oedenrode bij **de vervulling van zijn publiekrechtelijke taak,** de SNS-Bank (Nederlandse Staatsbank), betrokken advocaten, notarissen, gerechtsdeurwaarders en rechters de volgende door hoofdbewaarder mr. W.F.L. van der Bruggen valselijk ingebrachte gegevens inzake de percelen Sint-Oedenrode P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 heeft moeten gebruiken (**zie productie 2**):

©

Gerechtigde:

EIGENDOM
De heer Adrianus Marius Lambertus van Rooij

Aantekening recht:

BURGERLIJKE STAAT GEHUWD
Betrokken persoon:
Mevrouw Johanna Elisabeth Maria van Nunen
't Achterom 9A
5491 XD SINT-OEDENRODE
(Persoonsgegevens zijn in onderzoek bij GBA)

Wat de door uw bestuur van de Dienst aangewezen bewaarder mr. W.F.L. (Wilma) van der Bruggen (**zie foto**) daarmee aan schade heeft veroorzaakt bij A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers, waaraan de 6 miljard wereldbewoners vergiftigde afvalmaffia miljarden euro's voordeel heeft gehad kunt u hieronder lezen:

> VVD- vriend PvdA-fractievoorzitter Diederik Samsom is persoonlijk verantwoordelijk en aansprakelijk voor sluipmoordende chemische genocide op 6 miljard wereldbewoners door maar liefst 19 jaar lang geen uitvoering te hebben gegeven aan de beslissing d.d. 19 augustus 1996 (kenmerk: IBP96040460) van partijgenoot PvdA- Milieuminister Margreeth De Boer.

Diederik Samsom (**zie foto**) heeft vanuit zijn opvolgende hoofdfuncties en beroepen:

- projectmedewerker Greenpeace Nederland, van september 1995 tot februari 1996;
- campagnemedewerker nucleair Greenpeace Nederland, van februari 1996 tot juni 1998;
- projectleider diverse internationale projecten, Greenpeace Nederland, van juni 1997 tot juni 1998;
- teamhoofd/campagneleider Klimaat en Energie, Greenpeace Nederland, van juni 1998 tot 7 december 2001;
- directeur eigen energiebedrijf "Echte Energie", van 1 augustus 2002 tot januari 2003 (klein energiebedrijf in 2008 overgenomen door Eneco dat handelt in groene stroom);
- lid Tweede Kamer der Staten-Generaal, vanaf 30 januari 2003;
- fractievoorzitter PvdA Tweede Kamer der Staten-Generaal, vanaf 20 maart 2012

maar liefst vanaf 19 augustus 1996 tot op heden (19 jaar lang) in zeer ernstige mate de beslissing d.d. 19 augustus 1996 (kenmerk: IBP96040460) van zijn partijgenoot PvdA- Milieuminister Margreeth De Boer overtreden welke bij onherroepelijke uitspraak d.d. 20 juli 2005 (zaaknummer 200408002/1) in een door A.M.L. van Rooij tegen zijn buurman houtimpregneerder Gebr. van Aarle te Sint-Oedenrode aangespannen rechtszaak door Nederlands hoogste rechtscollege de Raad van State ((met huidig vice-president mr. J.P.H. (Piet Hein) Donner van de CDA)) is bevestigd. Aan wettelijke bewijzen daarvoor vindt u hieronder bijgevoegd de brief d.d. 17 juli 1996 van houtimpregneerder Carl Tissen te Luyksgestel (tegen de grens van België) aan de Vaste Kamercommissie Milieubeheer van de Tweede Kamer, waarin Tissen het volgende heeft gemeld (lees: **Het Echte Nieuws 13-10-2007**)

©

Met de voorkennis en wetenschap dat gewolmaniseerd bevat:

- 3000 mg/kg arseen
- 6000 mg/kg chroom VI

Per kuub hout (500 kg) is dat:
- 1.500.000 mg = 1.500.000.000 µg arseen.
- 3.000.000 mg = 3.000.000.000 µg chroom VI.

Het grondwater is ernstig verontreinigd als het boven de interventiewaarde zit. De interventiewaarde bedraagt voor:
- arseen 60 µg/l
- chroom 30 µg/l

Een kuub gewolmaniseerd hout verontreinigd dus op termijn:
- 25.000.000 liter water met arseen boven de interventiewaarde.
- 100.000.000 liter water met Chroom VI boven de interventiewaarde.

Dit zijn maar liefst 3000 tankauto's van 33 kuub.

Met de voorkennis en wetenschap dat zware metalen niet kunnen worden verbrand, wat betekent dat op termijn als gevolg van verspreiding (via tijdelijke producten als spaanplaat, biomassa, energiepellets, vliegas, cement, beton, asfalt, green bricks e.d.) als gevolg van verbranden ervan als "groene stroom" al het arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) in oplosbare vorm in ons oppervlaktewater en drinkwater terecht zullen komen en daarmee al onze voeding, oppervlakte- en drinkwater zal vergiftigen met als gevolg het plegen van sluipmoordende chemische genocide op 7 miljard wereldbewoners.

Met de voorkennis en wetenschap van foutieve classificatie en etikettering van het bestrijdingsmiddel Superwolmanzout-Co, toel.nr. 8228N, van Hickson Garantor B.V. te Nijmegen.
Op het etiket en bijbehorend veiligheids informatie formulier schrijft Hickson Garantor B.V. dat superwolmanzout-Co 304 g/l arseenpentoxide bevat, terwijl uit chemisch onderzoek verricht door de Keuringsdienst van Waren is vast komen te staan dat superwolmanzout-Co in werkelijkheid 374 g/l arseenzuur bevat. Dit **met de voorkennis en wetenschap** dat arseenzuur veel gevaarlijker is dan arseenpentoxide. Het VN-nummer van arseenpentoxide is 1559, dat van arseenzuur is 1553.
In geval van ongevalbestrijding zijn de veiligheidsvoorschriften voor arseenpentoxide en arseenzuur grotendeels afwijkend. Enkele belangrijke verschillenpunten zijn:

ARSEENZUUR	**ARSEENPENTOXIDE**
Zeer giftig	**Giftig**
Giftig-levensgevaarlijk bij inademing, opname door de mond of huidcontact.	**Giftig** bij inademing of opname van het stof door de mond
Bij brand: houder zo ver mogelijk van de brandhaard verwijderen. De brandbestrijding op een zo groot mogelijke afstand uitvoeren. Niet in de buurt van de kopzijden van de tank verblijven Materiaal niet onnodig verspreiden. Bluswater opvangen en later veilig verwerken.	**Bij brand**: houder zo ver mogelijk van de brandhaard verwijderen.
Verlenen Eerste Hulp: slachtoffer in de frisse lucht brengen en medische hulp verlenen. Bij ademstilstand kunstmatig beademen, indien nodig met pure zuurstof. Besmette kleding en schoeisel uittrekken en op een veilige plaats leggen; hierbij is grote haast geboden. Besmette ogen en huid onmiddellijk tenminste 15 minuten lang met stromend water spoelen. Slachtoffer rustig neerleggen en tegen warmteverlies beschermen. Slachtoffer steeds bewaken, omdat ziekteverschijnselen pas na enige tijd optreden of waarneembaar zijn.	**Verlenen Eerste Hulp**: slachtoffer in de frisse lucht brengen en medische hulp verlenen. Besmette kleding en schoeisel uitdoen en op een veilige plaats leggen. Besmette ogen en huid onmiddellijk tenminste 15 minuten lang met stromend water uitspoelen.

©

Met de voorkennis en wetenschap dat vanuit Greenpeace Nederland onder aansturing van Diederik Samson als teamhoofd/campagneleider Klimaat en Energie nagenoeg de gehele wereld en al het water is vergiftigd met honderden miljarden kilogrammen volledig in water oplosbaar arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) in strijd met de aan alle lidstaten van de Europese Unie opgelegde Verordening (EG) nr.142/97.

Met de voorkennis en wetenschap dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen op 27 januari 1997 de Verordening (EG) nr. 142/97 heeft vastgesteld, waarin de fabrikant(en) en importeur(s) van in de bijlage van deze verordening vermelde stof "arseenzuur" de Europese Commissie binnen 4 maanden na het in werking treden van deze verordening alle relevante en beschikbare informatie moet verstrekken over de blootstelling van mens en milieu aan "arseenzuur".

De informatie over de blootstelling van "arseenzuur" heeft betrekking op de emissie van die stof of de blootstelling van menselijke populaties of milieucompartimenten aan die stof tijdens de verschillende fasen van de levenscyclus van de stof overeenkomstig artikel 3, lid 3, en bijlage I, deel A, van Verordening (EG) nr. 1488/94, met:

- als menselijke populaties: werknemers, consumenten, en via het milieu blootgestelde personen;
- als milieucompartimenten: lucht, water en bodem met inbegrip van informatie over de lotgevallen van de stof in afvalwater-zuiveringsinstallaties en de accumulatie van de stof in de voedselketen;
- als levenscyclus van de stof: de vervaardiging, het vervoer, de opslag, de formulering in preparaten of andere vormen van verwerking, gebruik en verwijdering of terugwinning.

Met de voorkennis en wetenschap dat fabrikant(en) en importeur(s) van wolmanzouten, waaronder Hickson Garantor Nederland B.V. te Nijmegen (thans: Arch Timber Protection B.V.) met hun opzettelijke valselijke etikettering ("**Arseenpentoxide" op het etiket en "arseenzuur" in het vat**) vanaf 27 januari 1997 de wettelijk verplichte Europese risicobeoordeling voor arseenzuur in superwolmanzout-Co heeft weten te omzeilen en daarmee vanaf 27 januari 1997 de rechtstreeks vanuit de Europese Commissie opgelegde Verordening (EG) nr. 142/97 overtreden, wat tot op de dag blijft voortduren. Bij ongecontroleerde verbranding van gewolmaniseerd hout of spaanplaat gemaakt van gewolmaniseerd hout komt ca. 50% van het arseen in de lucht terecht. In geval een huis, schuur of schutting waarin gewolmaniseerd hout of gewolmaniseerd spaanplaat zit verwerkt in vlammen opgaat dan hebben we te maken met een ongecontroleerde verbranding waarbij ca. 50% van het arseen in de lucht terecht komt, nagenoeg volledig in deeltjes, waarvan de massadiameter varieert tussen ca. 0,3 en 3 µm, waarvan 85 % beneden 1 µm is en als zodanig tot de fijnste aërosolfractie behoort. Deze zeer fijne deeltjes dringen gemakkelijk door tot in het diepste van de longblaasjes hetgeen levensgevaarlijk is. In geval van regenweer of blussen met water vormt zich arseenzuur dat ook nog via de huid het lichaam binnendringt. In het landelijk afvalplan heeft lidstaat Nederland (welke door België is overgenomen) aan Bouw- en sloopafval de volgende klasse indeling toegekend:

- A-hout (is onbehandeld hout)
- B-hout (is geverfd, gelakt of verlijmd hout)
- C-hout (is verduurzaamd CCA-hout en CC-hout)

CCA-hout bevat zo'n 3000 mg/kg arseen (arseenzuur) en 6000 mg/kg chroom (chroomtrioxide) en moet ingevolge de Europese afvalstoffenlijst (EURAL) als gevaarlijk afval worden verwijderd en verwerkt. CC-hout bevat zo'n 6000 mg/kg chroom (chroomtrioxide) en moet ingevolge de Europese afvalstoffenlijst (EURAL) ook als gevaarlijk afval worden verwijderd en verwerkt.

In de afvalfase is zo'n 50-80 % van het CCA/CC-hout overgeverfd of gelakt, waarmee door een verf- of laklaag betreffend C-hout is omgetoverd tot B-hout.

In de afvalfase heeft het overige CCA/CC-hout dat niet is overgeverfd of gelakt, als gevolg van verwering, een gelijke grijze kleur als onbehandeld hout, waarmee door verwering het C-hout is omgetoverd tot A-hout.

©

Met het vershredderen / vermalen van afvalhout uit bouw- en sloopafval wordt het onzichtbare gevaarlijk afvalgedeelte (CCA-hout en CC-hout) verdund met het eveneens onzichtbare niet gevaarlijk afvalgedeelte (onbehandeld hout). Het op deze wijze verdunnen van enorme grote hoeveelheden gevaarlijk afval (miljoenen tonnen per jaar) tot onder de grens van gevaarlijk afval is wettelijk verboden.

Op grond van bovengenoemde feiten heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in de door A.M.L. van Rooij aangespannen zaak bij uitspraak no's F03.98.0171, F03.98.0179, F03.98.0180, F03.98.0181, F03.98.0182, F03.98.0183 en F03.98.0184 op 19 augustus 1998 letterlijk het volgende beslist:

> **'Uit het door de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak uitgebrachte deskundigenbericht is gebleken dat verduurzaamd hout niet visueel valt te onderscheiden van onbehandeld hout'.**

Nederland (en vanuit Nederland alle landen van de Europese Unie), als ook Greenpeace, weigeren al vanaf 19 augustus 1998 (17 jaar lang) uitvoering te geven aan deze bindende uitspraak van Nederlandse hoogste bestuursrechter, de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State met als gevolg dat miljarden euro's aan overheidssubsidie is uitgegeven om vanuit de Benelux (als proeftuin) sluipmoordende chemische genocide te plegen op 6 miljard wereldbewoners in strijd met de Nederlandse wetten en besluiten, Belgische wetten, decreten en besluiten, Europese richtlijnen en verordeningen en in strijd met bindende onherroepelijke uitspraken van de Nederlandse Raad van State, het Hof van Cassatie van België en het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Dit zou nooit zijn gebeurd als Paul Henri Spaak (socialist, thans: sp.a) na de tweede wereldoorlog uitvoering had gegeven aan het politiek testament d.d. 25 februari 1944 van Koning Leopold III, waartoe de eerste Belgische regering na de Tweede Wereldoorlog Pierlot V (katholieken, Liberalen, Socialisten en communisten) grondwettelijk verplicht waren maar onder druk van verantwoordelijk minister Paul Henri Spaak Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel niet ten uitvoer hebben gebracht. Alle opvolgende Belgische regeringen na Pierlot V, thans de regering Michel (MR / Open VLD, N-VA en CD&V) zijn nog steeds grondwettelijk verplicht uitvoering te geven aan het politiek testament d.d. 25 februari 1944 van Koning Leopold III (**zie foto**) vanwege het feit dat in de veroorzakende regering Pierlot V de liberalen en katholieken zaten, welke met de partijen MR / Open VLD en CD&V in de huidige regering Michel de meerderheid vormen en alle ministers en staatsecretarissen van de huidige Belgische regering Michel overeenkomstig hun volgende hieronder ingelaste afgelegde ambtseed aan Belgisch opvolgende Koning Filip dat Grondwettelijk verplicht zijn.

> **" Ik zweer getrouwheid aan de koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgische Volk"**

Nu met bovengenoemde feiten onmiskenbaar is bewezen dat alle ministers en staatssecretarissen van België vanaf de Tweede Wereldoorlog (regering Pierlot V) onder politieke druk van Paul Henri Spaak (socialist, thans: sp.a) hun afgelegde eed aan de opvolgende Belgische koningen Leopold III. Boudewijn, Albert II en Filip hebben geschonden met als gevolg de ongrondwettige federalisering van België tussen 1970 en 1993 wat in België een ongrondwettige niet meer te regeren samenraapsel aan regeringen tot stand heeft gebracht op kosten van de Belgische gemeenschap.

In het juridisch studenten maandblad Ars Aequi van oktober 2008 beschreef hoogleraar rechtswetenschap Hendrik Vuye (**zie foto**) (voorzitter van de N-VA-Kamerfractie als opvolger van Jan Jambon, die vicepremier en minister van Binnenlandse Zaken en Veiligheid in de regering Michel werd) hoe het echt zit. Hij noemt België een paradijs voor het staatsrecht. Nergens draven er zoveel ministers, volksvertegenwoordigers en instellingen door elkaar. Hij komt tot de volgende opsomming. `België telt *negen* parlementen, *acht*

©

regeringen, drie hoogste rechtscolleges, slechts één Koning, maar toch twee Koninginnen. We hebben tien provincies, maar toch elf gouverneurs. Nergens ter wereld zijn er meer instellingen per vierkante meter`. Die twee Koninginnen kan ik thuis brengen. Paola, van Albert, en Fabiola, van wijlen Boudewijn.

Maar waar haalt professor Vuye die extra twee regeringen en drie parlementen vandaan? Per email geeft hij prompt antwoord. Hij telt dus *negen* parlementen. Om te beginnen rekent hij van het federale parlement de Kamer en de Senaat ieder apart mee. Dat zijn er twee. Gevolgd door het Parlement van de Vlaamse Gemeenschap, het Parlement van het Waalse Gewest, het Parlement van de Franse Gemeenschap, het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap en het Parlement van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. Dan staat de teller op zeven.

Dan telt professor Vuye de Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Vergadering van de Franse Gemeenschapscommissie erbij. Negen dus. Die laatste twee zijn Brusselse instellingen die zich met de belangen van Franstalige inwoners bezighouden. Met de Federale Regering, Vlaamse Regering, Waalse Regering, Regering van de Franse Gemeenschap, Regering van de Duitstalige Gemeenschap, Regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, het college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en het College van de Franse Gemeenschapscommissie komt hij dus op acht regeringen. Die elfde gouverneur zonder provincie blijkt de gouverneur van het Brussels Hoofdstedelijk gewest te zijn.

Dit alles is ongrondwettig, wat ook professor Hendrik Vuye, als voorzitter van de N-VA-Kamerfractie, zal moeten toegeven na het lezen van deze feitelijke informatie, waarvan wij aan hem dan ook een kopie zullen toesturen met het verzoek om vanuit de N-VA de na de federalisering van 1970 ontstane ongrondwettige regeringen in België, waaronder de Vlaamse regering met huidig minister-president Geert Bourgeois (N-VA) op te heffen en terug te brengen naar de situatie van direct na de Tweede Wereldoorlog in overeenstemming met de Belgische Grondwet van 7 februari 1831 met de wijzigingen van 7 september 1893, 15 november 1920, 7 februari, 24 augustus en 15 oktober 1921, welke op 25 februari 1944 van kracht was en Grondwettelijk nog steeds van kracht is, waarmee de ongrondwettigheid van het Hof van Cassatie van België vanaf 19 juli 1945 is opgeheven en alle na de Tweede Wereldoorlog gesloten verdragen met België, waaronder het Benelux-Verdrag, de Verdragen van de Europese Unie en het handvest van de Verenigde Naties alsnog getoetst kunnen worden door het Hof van Cassatie van België aan de Belgische Grondwet die op 25 februari 1944 van kracht was. Ook de huidige Belgische regering Michel (MR/Open VLD, N-VA en CD&V) als ook Koning Filip (**zie foto**) zijn dit vanuit hun afgelegde eed grondwettelijk verplicht. Ook aan hen als ook aan de voorzitter Jean de Codt (**zie foto**) van het Hof van Cassatie van Belgie, zal dan ook een kopie van dit schrijven worden verstuurd.

Met deze voorkennis en wetenschap is Diederik Samsom (tot februari 2001 nog partijloos) vanaf februari 2001 lid geworden van de PvdA in Nederland en heeft hij vanaf februari 2001 tot 7 december 2001 als teamhoofd/campagneleider Klimaat en Energie namens Greenpeace als nieuw PvdA-lid onderhandelingen gevoerd met minister Annemarie Jorritsma (VVD) van Economische Zaken en zijn partijgenoot Minister Jan Pronk (PvdA) van Volkshuisvestiging Ruimtelijke Ordening en Milieu over het onder de dekmantel van CO_2-reductie gesubsidieerd bijstoken van bovengenoemd gevaarlijk afval (CCA-hout en CC-hout) onder de dekmantel van "*biomassa*" in de Nederlandse Kolencentrales om het daarna vanuit Nederland in alle landen van de Benelux, de Europese Unie en de Verenigde Naties (waaraan Nederland met verdragen zit verbonden) met de hulp van wereldwijde acties van Greenpeace te verplichten in strijd met de Nederlandse wetten en besluiten, Belgische wetten, decreten en besluiten, Europese richtlijnen en verordeningen en in strijd met de bindende onherroepelijke uitspraken van de Nederlandse Raad van State, het Hof van Cassatie van België en het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Met de voorkennis en wetenschap dat het valselijk geëtiketteerde gevaarlijke CCA en CC-afvalhout, dat vrijkomt als bouw- en sloopafval, onder hoge druk zit volgeperst met hoog problematisch gevaarlijk afval van Billiton / Shell / Budelco welke onder meer door Hickson Garantor Nederland B.V. (thans:

©

Arch Timber Protection B.V.) is geleverd aan de Nederlandse en Belgische houtimpregneerbedrijven, waaronder mijn voormalige buurman Gebr. van Aarle B.V. (thans: Van Aarle Houtbedrijf B.V), Ollandseweg 159, 5491 XB Sint-Oedenrode (Nederland), waarvan de aandelen in handen zijn van het Nederlandse Koninklijke Huis en de Staat der Nederlanden, heeft Diederik Samson weten door te drukken dat zijn partijgenoot minister Jan Pronk van Volksgezondheid, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (PvdA) samen met minister Annemarie Jorritsma (VVD) van Economische Zaken op 24 april 2002 het convenant kolencentrales en CO_2-reductie heeft getekend met de eigenaren van de kolencentrales, te weten: Electrabel Nederland NV, de NV Elekticiteits-Productiemaatschappei Zuid-Nederland EPZ, Essent Energie Productie BV, E.ON Benelux Generation NV, Reliant Energy Power Generation Benelux BV en NV Nuon Energy Trade & Wholesale. Samen worden deze eigenaren de productiebedrijven genoemd. Feitelijk zijn het de Nederlandse Staatsbedrijven, waarin met hoge winsten op de hierboven beschreven wijze het hoog problematisch gevaarlijk afval van Billiton/Shell/Budelco wordt gedumpt in strijd met de Nederlandse wetten en besluiten, Belgische wetten, decreten en besluiten, Europese richtlijnen en verordeningen en in strijd met bindende onherroepelijke uitspraken van de Nederlandse Raad van State, het Hof van Cassatie van België en het Hof van Justitie van de Europese Unie.

Het Convenant kolencentrales en CO_2-reductie, hierna ook Kolenconvenant genoemd, welke op 24 april 2002 door de ministers Jan Pronk (PvdA) en Annemarie Jorritsma (VVD) samen met de eigenaren van genoemde productiebedrijven is getekend, verplicht deze productiebedrijven om de koleninzet in hun centrales deels te vervangen door gevaarlijk afval (CCA-hout en CC-hout) onder de dekmantel van "*biomassa*" om onder de dekmantel van "*CO_2-reductie*" met miljarden euro's aan overheidssubsidie 7 miljard wereldbewoners te vergiftigen met onder meer miljarden kilogrammen valselijk geëtiketteerd arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI), zijnde hoog problematisch gevaarlijk afval van Billiton /Shell / Budelco.

Met de deelname van deze productiebedrijven hebben de Nederlandse ministers Jan Pronk (PvdA) en Annemarie Jorritsma (VVD) met de hulp van Greenpeace (Diederik Samsom) de energiesector onder de werking van de afvalmaffia gebracht, waarvoor miljarden euro's aan overheidssubsidie wordt gegeven. Het gaat in Nederland om de volgende zes kolencentrales: Gelderland 13 (eigendom van Electrabel), Borssele 12 (eigendom van EPZ), 8 en 9 Amercentrale (eigendom van Essent), Maasvlakte 1 en 2 (eigendom van E.ON Benelux) en Hemweg 8 (eigendom van Reliant). Reliant is overgenomen door Nuon, voor welke overname Nuon in december 2003 (dus na het sluiten van het convenant) toestemming van de Nederlandse Mededingingsautoriteit heeft verkregen. De Hemweg 8 is aldus in eigendom van Nuon gekomen. Verder is het convenant ook van toepassing op een kolenvergasser (een zogenoemde STEG-installatie, wat staat voor stoom- en gasturbine), te weten de Willem-Alexander Centrale in Buggenum, waarvan Nuon ook de eigenaar is. Naast de hierboven genoemde kolencentrales waarvan de productiebedrijven eigenaar zijn, kunnen zij eveneens gascentrales in eigendom hebben. Ten aanzien van deze gascentrales zijn in het convenant ook enkele CO_2-reductieverplichtingen opgenomen. In het convenant is echter niet gespecificeerd om welke gascentrales het hier gaat. De inzet van biomassa (is gevaarlijk afval) speelt in ieder geval bij drie gascentrales een rol, te weten de Eemscentrale (in eigendom van Electrabel), de centrale Harculo (in eigendom van Electrabel) en de Clauscentrale (in eigendom van Essent). Behalve de individuele productiebedrijven, is de Federatie van Energiebedrijven in Nederland (EnergieNed) partij bij het convenant. EnergieNed is de brancheorganisatie voor-onder meer-alle ondernemingen die zich in de Nederlandse energiemarkt bedrijfsmatig bezighouden met de productie van elektriciteit en/of warmte, met gasopslag.

Met de voorkennis en wetenschap van dit op 24 april 2002 ondertekende convenant, waartegen A.M.L. van Rooij op 22 april 2002 bij aangetekende brieven d.d. 22 april 2002 (kenmerk: EZ/22042/vz) tijdig bezwaar heeft aangetekend bij minister Annemarie Jorritsma (VVD) van Economisch Zaken en minister Jan Pronk (PvdA) van Volkshuisvestiging, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (**lees bezwaarschrift**), maar waarop na 13 jaar nog niet is gereageerd, heeft Diederik Samsom (PvdA) op 1 augustus 2002 zijn eigen energiebedrijf "*Echte Energie*" opgericht dat handelt in groene stroom door hemzelf aangestuurd als directeur. Direct daarna op 30 januari 2003 is Diederik Samsom tweede kamerlid geworden bij de PvdA onder fractievoorzitterschap van Wouter Bos (**zie foto**) die voorheen vanaf december 1988 tot maart 1998 de volgende functie bij Shell heeft gehad.

©

- management consultant, Shell Nederland Raffinaderij B.V. te Rotterdam, van december 1988 tot juni 1990;
- beleidsadviseur, Shell Nederland te Rotterdam, van juni 1990 tot juni 1992;
- general affairs manager, Shell Romania Exploration B.V. te Boekarest, van juni 1992 tot oktober 1993;
- staff planning and development manager, Shell Companies in Greater China te Hongkong, van oktober 1993 tot oktober 1996;
- consultant New Markets, Shell International Oil Products te Londen, van oktober 1996 tot maart 1998;

Met grote bedragen aan overheidssubsidie heeft Diederik Samson onder de dekmantel van "*groene stroom*" maar liefst zo'n 10.000 klanten weten te verkrijgen die hebben betaald voor het vergiftigen van 7 miljard wereldbewoners met hoog problematisch gevaarlijk afval van Shell/Billiton/Budelco. In april 2005 heeft het Schiedamse energiebedrijf ONS Groep de groene-stroomleverancier Echte Energie van Diederik Samsom overgenomen, waaraan zich Diederik Samsom met misbruik van zijn macht binnen Greenpeace en de PvdA met grote bedragen onrechtmatig heeft verrijkt.

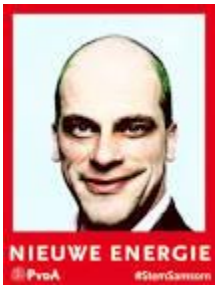

Omdat deze meest giftige stroom van Greenpeace kopstuk Diederik Samsom als "*supergroen*" in de media kwam heeft het Schiedamse energiebedrijf ONS Groep de naam van Echte Energie laten voortbestaan. Dit heeft voor hen de mogelijkheid gegeven om te gaan werven buiten het Schiedamse afzetgebied waarbij groene stroom werd verkocht onder de naam Natuurkracht.
Op 1 januari 1995 is onder de naam ENECO, als een fusie van de energiebedrijven van Den Haag, Dordrecht en Rotterdam opgericht, waarbij ook de Rijnmond centrale van Shell-dochter Intergen is overgenomen. In juli 2000 fuseerde ENECO N.V. als gevolg van het liberaliseringsbeleid van de Nederlandse overheid met zes andere regionale energiebedrijven. Omdat in hetzelfde jaar de kabelactiviteiten worden verkocht aan UPC, werd de naam veranderd in ENECO Energie. In 2000 nam Eneco Energiebedrijf Midden-Holland (EMH) uit Gouda en Gasdistributie Zeist en Omstreken (GZO) over. In 2003 lijfde Eneco het Utrechtse energiebedrijf REMU in. Dit werd mogelijk gemaakt door het kapitaal dat was vrijgekomen door de verkoop van de kabelactiviteiten aan UPC. ENECO Energie werd in grootte de derde energiemaatschappij van Nederland en leverancier in drie van de vier grote steden. In november 2006 wordt door ENECO Energie het Schiedamse energiebedrijf ONS, met 46.000 elektriciteits- en 39.000 gas aansluitingen, overgenomen, waaronder het supergroene meest giftige energiebedrijf Echte Energie van huidig PvdA fractievoorzitter Diederik Samsom (**zie foto**). Korte tijd daarvoor nam Eneco al een belang van 30% in Greenchoice. Op 24 maart 2011 werd Oxxio overgenomen van Centrica voor € 72 miljoen. Eneco heeft ca. 7.000 werknemers en levert energie aan ca. 2,1 miljoen huishoudens en ca. 40.000 groot zakelijke afnemers in Nederland, Groot Brittannië, Duitsland, Frankrijk en België.

De winst voor Eneco (feitelijk een door greenpeace gecreëerde misdaadorganisatie) als gevolg van deze door Nederland en België (vanwege Benelux-Verdrag) en Europese Unie (vanwege de verdragen van de Europese Unie) met miljarden euro's gesubsidieerde afvalmaffia onder de dekmantels van "*groene stroom*", de "*supergroene stroom*" van Diederik Samsom, "*duurzame energie*", "*CO_2-reductie*" en "*Closing the Circle*" was over 2010 maar liefst € 141 miljoen bij een omzet van € 4,9 miljard. De aangerichte milieu- en gezondheidsschade als gevolg daarvan is met al het geld van alle banken in de wereld (wat feitelijk lucht is) niet meer te betalen. Daarom moest huidig minister Jeroen Dijsselbloem van Financiën (PvdA) (**zie foto**) onder aansturing van zijn fractievoorzitter Diederik Samsom president van de Eurogroup worden om daarmee de politieke macht over de Europese Centrale Bank te verkrijgen om te gebruiken als "*dekmantel* " om al het geld en alle eigendommen van binnen de Eurogroup aangesloten Europeanen te stelen, voordat ze aan de gesubsidieerde vergiftigingsdood overlijden. Hoever daarmee wordt gegaan hebben wij persoonlijk meegemaakt, waarvan u de bewijzen hieronder kunt lezen.

Directeur Michel Genet van Greenpeace België heeft kennelijk nog zoveel vertrouwen in hun voormalige "*supergroene stroom*" idool Diederik Samsom (PvdA) dat hij op 19 december 2014 een persbericht heeft laten uitgaan voorzien van windmolens met de volgende titel:

©

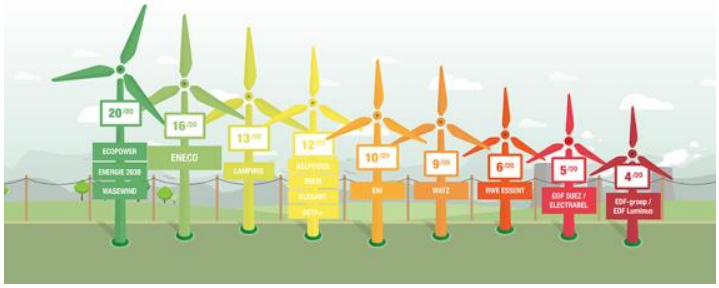

Mechelen, 19 december 2014 – Eneco heeft vandaag kennis genomen van de recentste rangschikking van de Belgische groene-stroomleveranciers die Greenpeace jaarlijks publiceert. **Hieruit blijkt <u>dat Eneco de hoogste score behaalt</u> van alle aanbieders van groene stroom die zowel leveren in Vlaanderen als Wallonië.**

Voor het gehele persbericht **LEES VERDER.**

In dit persbericht vergeet Greenpeace België te vermelden dat Eneco vanaf 1 november 2013 met de hulp van Kabinet Rutte II (VVD / PvdA) onder aansturing van PvdA fractieleider Diederik Samsom de grootste supergroene stroomcentrale van de Benelux ten gunste van de 7 miljard wereldbewoners vernietigende afvalmaffia in werking heeft gesteld.

Voor het gehele artikel **LEES VERDER.**

Ook vergeet directeur Michel Genet van Greenpeace België (**<u>zie foto</u>**) in zijn persbericht te vermelden dat de 100% winsten van deze door België met miljarden euro's gesubsidieerde supergroene stroom van Diederik Samsom, die sluipmoordende genocide pleegt op ruim 11 miljoen Belgen, allemaal in de zakken van de aandeelhouders van Eneco verdwijnen, zijnde de volgende 55 Nederlandse gemeenten wat in Nederland liberalisering wordt genoemd.

Rotterdam <u>31,69%</u>	**Den Haag <u>16,55%</u>**	**Dordrecht <u>9,05%</u>**
Leidschendam-Voorburg 3,44%	Lansingerland 3,38%	Delft 2,44%
Zoetermeer 2,34%	Pijnacker-Nootdorp 2,10%	Achtkarspelen < 2,00%
Aalsmeer < 2,00%	Alblasserdam < 2,00%	Albrandswaard < 2,00%
Ameland < 2,00%	Amstelveen < 2,00%	Barendrecht < 2,00%
Bernisse < 2,00%	Binnenmaas < 2,00%	Bloemendaal < 2,00%
Brielle < 2,00%	Capelle aan den IJssel < 2,00%	Castricum < 2,00%
Castricum < 2,00%	Cromstrijen < 2,00%	Dongeradeel < 2,00%
Ferwerderadiel < 2,00%	Giessenlanden < 2,00%	Goeree-Overflakkee < 2,00%
Gorinchem < 2,00%	Haarlemmerliede & Spaarnwoude < 2,00%	Hardinxveld-Giessendam < 2,00%
Heemstede < 2,00%	Hellevoetsluis < 2,00%	Hendrik-Ido-Ambacht < 2,00%
Kollumerland c.a. < 2,00%	Korendijk < 2,00%	Krimpen aan den IJssel < 2,00%
Leerdam < 2,00%	Lingewaal < 2,00%	Molenwaard < 2,00%
Nederlek < 2,00%	Oud-Beijerland < 2,00%	Ouderkerk < 2,00%
Papendrecht < 2,00%	Ridderkerk < 2,00%	Rijswijk < 2,00%
Schiedam < 2,00%	Schiermonnikoog < 2,00%	Sliedrecht < 2,00%
Spijkenisse < 2,00%	Strijen < 2,00%	Uithoorn < 2,00%
Vianen < 2,00%	Westvoorne < 2,00%	Zandvoort < 2,00%
Zederik < 2,00%	Zwijndrecht < 2,00%	

Diederik Samsom heeft zoals hierboven staat geschreven gehandeld **<u>met de voorkennis en wetenschap</u>** dat Nederland met haar Grondwetsherziening in 1983 daarin het volgende zelfstandige artikel 120 heeft opgenomen:

©

"<u>De rechter treedt niet in de beoordeling van de grondwettigheid van wetten en verdragen</u>."

Daarmee heeft Nederland niet alleen de Nederlandse Grondwet, maar ook de Belgische Grondwet, de Grondwet in alle landen van de Europese Unie en de Grondwet in alle landen van de Verenigde Naties uitgeschakeld, vanwege het feit dat Nederland:

- met het Benelux-Verdrag zit verbonden aan België en Luxemburg,
- met de Verdragen van de Europese Unie zit verbonden aan alle landen van de Europese Unie, waaronder België;
- met het Handvest van de Verenigde Naties zit verbonden aan alle landen van de Verenigde Naties;

Als gevolg daarvan heeft vanuit Nederland de partijpolitiek de macht over de wereld en het voortbestaan van de mensheid op onze aarde overgenomen en heeft de partijpolitiek daarmee de rechtelijke macht buitenspel gezet. **<u>Al in 2004</u>** heeft Nederlands Tweede Kamerlid **<u>Femke-Halsema</u>** van GroenLinks hierover een wetvoorstel ingediend, welke op 14 oktober 2004 door de Tweede Kamer is aangenomen en heeft de Eerste Kamer op 2 december 2008 (4 jaar later) daarmee ingestemd. Vanaf 2008 ligt de VVD dwars, waardoor een Tweede Lezing niet de wettelijk vereiste twee derden aan meerderheid krijgt. Voor meer toelichting daaromtrent lees hieronder de tekst die daarover op Wikipedia staat:

<u>Wetsvoorstel-Halsema</u>

Het **wetsvoorstel-Halsema constitutionele toetsing** is een initiatiefwetsvoorstel van het GroenLinks-Kamerlid Femke Halsema dat beoogt de Nederlandse Grondwet zodanig te wijzigen dat grondwettelijke toetsing van formele wetten in bepaalde gevallen mogelijk wordt.

Formeel heeft het wetsvoorstel-Halsema de volgende naam: "*Voorstel van wet van het lid Halsema houdende verklaring dat er grond bestaat een voorstel in overweging te nemen tot verandering in de Grondwet, strekkende tot invoering van de bevoegdheid tot toetsing van wetten aan een aantal bepalingen van de Grondwet door de rechter.*" en heeft het dossiernummer : 28.331

In deze initiatiefwet wordt aan artikel 120 Grondwet een tweede lid toegevoegd, dat luidt:
Wetten vinden evenwel geen toepassing indien deze toepassing niet verenigbaar is met de artikelen 1, 2, derde en vierde lid, 3 tot en met 9, 10, eerste lid, 11 tot en met 17, 18, eerste lid, 19, derde lid, 23, tweede, derde, vijfde, zesde en zevende lid, 54, 56, 99, 113, derde lid, 114, 121 en 129, eerste lid.

©

Deze bepaling zou toetsing aan de subjectieve grondrechten mogelijk maken, en bovendien aan het verbod op de doodstraf, de regeling van de dienstplicht, de wijze van verkiezing van de Tweede Kamer en nog enkele andere bepalingen.

Het voorstel werd op **14 oktober 2004** aangenomen door de Tweede Kamer. SP, GroenLinks, PvdA, Groep Wilders, D66, VVD, ChristenUnie, SGP en LPF stemden voor. Pas op **2 december 2008** werd het voorstel behandeld in de Eerste Kamer. Daar haalde het een nipte meerderheid. Bij hoofdelijke stemming waren er 36 stemmen tegen (de aanwezige leden van de fracties van het CDA, de VVD en de SGP) en 37 stemmen voor (de aanwezige leden van de overige fracties).

Voorstanders van de grondwettelijke toetsing menen dat dergelijke toetsing **een goede waarborg vormt tegen machtsmisbruik door de overheid**, tegenstanders vrezen dat een dergelijke toetsing de functie van het parlement uitholt om wetgeving te wegen in het algemeen belang.

Tweede Lezing
Thans wacht het wetsvoorstel op een tweede lezing. In beide Kamers is een tweederdemeerderheid nodig om de grondwetswijziging door te voeren. **Naar verluidt, heeft de fractieleider van de VVD in de Tweede Kamer kenbaar gemaakt dat de VVD-fractie het voorstel in tweede lezing niet zal steunen**, waarmee de VVD terugkeert naar de positie die zij voorheen en in eerste lezing in de Eerste Kamer innam. Een meerderheid van twee derden lijkt daarom onhaalbaar. GroenLinks-Kamerlid **Liesbeth van Tongeren** (**zie foto**) heeft de verdediging van het wetsvoorstel overgenomen.

Met bovengenoemd feitelijk bewijsmateriaal hebben wij zonder het inzetten van onderzoekteams, infiltranten en dergelijke ’s-werelds grootste criminele organisatie (vanuit Nederland) ooit volledig ontmanteld. Ik ben dan ook trots op België die mij de mogelijkheid heeft gegeven om deze immens grote criminaliteit volledig bloot te leggen.

Ik ben dan ook blij dat vanaf april 2012 huidig voorzitter **Michele Coninsx** (**zie foto**) van Eurojust een Belg is en als Europa’s misdaadbestrijder nummer een heeft besloten om de aanpak van georganiseerde misdaad tussen de parketten van EU-lidstaten te coördineren en te verbeteren. Het op een dienblaadje aanleveren van deze feitelijke bewijsstukken van ’s-werelds grootste georganiseerde misdaad vanuit Nederland moet voor haar dan ook een geschenk uit de hemel zijn. Om die reden laten wij aan haar een kopie toekomen van dit schrijven met het verzoek om vanuit Nederland, België en Kroatië hiernaar een strafrechtelijk onderzoek te starten met een gecoördineerde aanpak daarvan vanuit alle parketten van de EU-lidstaten, waarmee kan worden gerekend op mijn medewerking als ook van de politieke partij De Groenen (Europees: De Europese Groenen Partij (EGP), waarvan ondergetekende A.M.L. van Rooij lid is en België vertegenwoordigt en Erik Verbeek van No Cancer Foundation vzw te Hasselt lid is en Kroatië vertegenwoordigt. Enkel op deze wijze komt een einde aan deze gigantisch grote partijpolitiek verstrengelde misdaad vanuit met name de Nederlandse VVD en PvdA waarmee een derde wereldoorlog wordt voorkomen, waarbij een ommekeer komt naar een nieuwe politiek met een nieuwe economie waarin onze kinderen en kleinkinderen ook nog een menswaardig leven hebben en waarin nieuwe technologieën en natuurproducten zoals “**flaraxin**” niet langer meer worden geboycot.

Hiermee hebben wij het bewijs geleverd dat de Belgische partijpolitiek jaarlijks miljarden euro’s subsidie (Belgisch gemeenschapsgeld) uitgeeft aan de Nederlandse afvalmaffia om daarmee sluipmoordende chemische genocide te plegen op haar eigen ruim 11 miljoen Belgische inwoners in strijd met hun eigen hierop betrekking hebbende Belgische wetten, decreten en besluiten als ook Europese richtlijnen, verordeningen, arresten en bindende onherroepelijke uitspraken van de Nederlandse Raad van State waar België zich aan te houden heeft op grond van het Benelux-Verdrag en de verdragen van de Europese Unie.

©

KATHOLIEKE INDUSTRIELE HOGESCHOOL OOST-VLAANDEREN
Gebroeders Desmetstraat 1, 9000 Gent

Getuigschrift

De examencommissie belast met het afnemen van de examens tot het bekomen van het getuigschrift van de aanvullende vorming,opgelegd aan de diensthoofden voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen;

gelet op het Ministerieel Besluit van 17 oktober 1989 houdende erkenning van deze cursus;

aangezien ***VAN ROOIJ Adrianus M.L.*** , geboren te ***Olland (St.-Oedenrode, NL)*** op ***10.03.1953***
voldoet aan de wettelijke toelatingsvoorwaarden bepaald bij Koninklijk Besluit van 10 augustus 1978 en aanvullende Besluiten,

verklaart dat hij regelmatig de cursussen heeft gevolgd en geslaagd is in het examen over de vakken vastgelegd bij Koninklijk Besluit van 10 augustus 1978, artikel 3, paragraaf 1, 2, 3;

verklaart dat zijn werk over ***"Geïntegreerd voorkomingsbeleid op het gebied van stralingsveiligheid, veiligheid en milieu binnen Philips Medical Systems Nederland, Best"***
werd aanvaard en verleent aan ***VAN ROOIJ Adrianus M.L.*** het getuigschrift van de cursus Veiligheidskunde van niveau I.

Gegeven te Gent op 4 december 1993

De Bezit(s)ter, De Leden, De Voorzitter,

SZW

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Directie Arbeidsomstandigheden
Nr. ARBO/AIS/9800687
EG-verklaring

DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Gelet op de artikelen 3 en 4 van de Regeling EG-verklaring deskundige in de Arbodienst;
Gelezen het verzoekschrift van 1 december 1997 van de heer A.M.L. Van Rooij,
geboren 10 maart 1953 te Olland (St.-Oedenrode, NL);

BESLUIT

Het getuigschrift van de cursus Veiligheidskunde niveau I, afgegeven 4 december 1993 door de Katholieke Industriële Hogeschool Oost-Vlaanderen aan Adrianus Marius Lambertus van Rooij, geboren 10 maart 1953 te Olland (St.-Oedenrode) gelijk te stellen aan de getuigschriften bedoeld in artikel 2, eerste lid onderdeel a, van de Regeling deskundigheidseisen Arbodiensten.

's-Gravenhage, 7 april 1998

De Staatssecretaris voornoemd,
namens deze,
de directeur Arbeidsomstandigheden,

(drs. R. Laterveer)

©

Als Europees erkend hogere veiligheidskundige afgestudeerd aan de Katholieke Hogeschool in Oost-Vlaanderen, waarvan u de bewijzen hierboven vindt ingelast, kan ik u vertellen dat als gevolg van met name deze Belgische “OpenVld / sp.a” politiek die via de Europese Unie partijen “ALDE / PEN” is samengesmolten met de Nederlandse “VVD / PvdA” politiek alle ruim 11 miljoen Belgen vanaf 1992 (de implementatie van agenda 21 met als proeftuin Hasselt) een steeds groter wordende chemische tijdbom in hun lichaam hebben gekregen, welke met de huidige Belgische politiek dagelijks in een snel tempo groeit.

Deze chemische tijdbom komt niet tot een ontploffing, zoals een kogel, welke bij Pim Fortuyn de zichtbare dood tot gevolg heeft gehad. De kogel die Pim Fortuyn heeft vermoord kwam overigens niet uit de revolver van Volkert van der Graaf maar van een tweede schutter vanwege het simpele feit dat de kogel in zijn hoofd, waaraan Pim Fortuyn is overleden, een ander kaliber had als de kogel waarmee Volkert van der Graaf in de buik van Pim Fortuyn (**zie foto**) heeft geschoten. Wie daar daadwerkelijk hebben achter gezeten kunt u lezen in de twee boeken die de bekende Nederlandse vrouw Ine Veen (**zie foto**) heeft geschreven over Pim Fortuyn en A.M.L. van Rooij te weten:

- **“Moord namens de ‘Kroon’?”** en
- **“Alarm... U wordt vergiftigd!', zal de wereld ten onder gaan aan gif, milieu en bedrog?”**

Wij raden iedereen aan om die boeken te lezen, waarmee duidelijk zal worden wat de Nederlandse “VVD / PvdA” politiek wereldwijd allemaal heeft aangericht en met hun huidige kabinet Rutte II (VVD / PvdA) nog steeds blijven voortzetten. De covers van deze twee boeken vindt u hieronder ingelast:

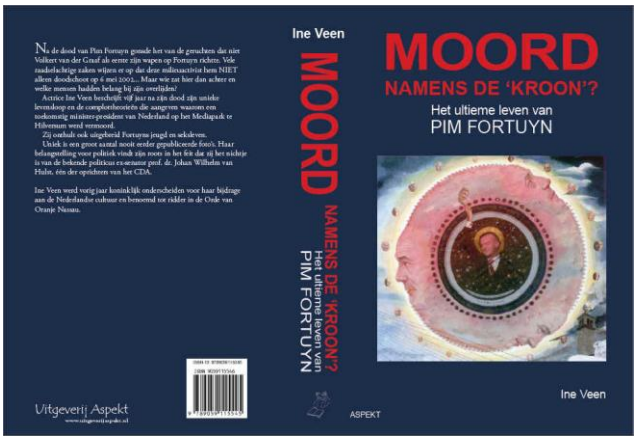

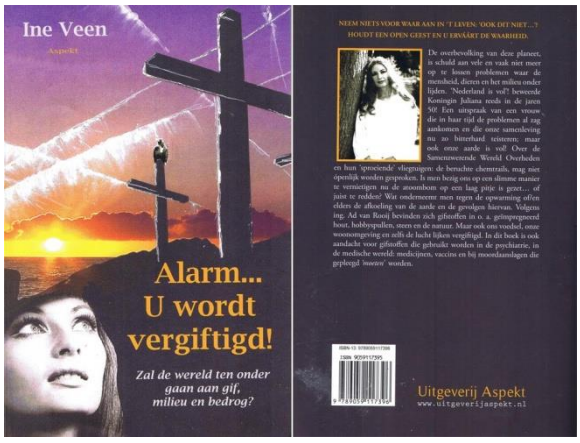

Deze steeds groter wordende chemische tijdbom in alle ruim 11 miljoen nog levende Belgen komt niet zichtbaar tot ontploffing als een kogel maar is veel gevaarlijker. Het veroorzaakt een jarenlange sluipmoordende ziekte, waarna de vergiftigingsdood (waaronder kanker) volgt.

Het aantal Belgen (en door toedoen van de Nederlandse en Belgische regeringen miljarden wereldbewoners) die overeenkomstig dit ziektebeeld zal sterven verloopt volgens een e-macht zoals u die hieronder vindt bijgevoegd.

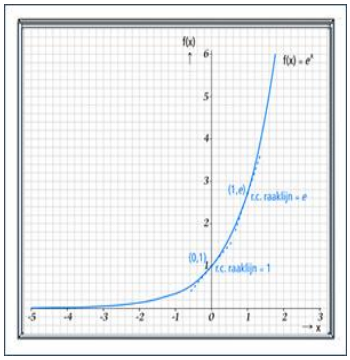

Vanaf 1992 (met de implementatie van agenda 21 met als proeftuin Hasselt) is de vergiftiging wereldwijd op grote schaal begonnen, die tot een op steeds jongere leeftijd tot de vergiftigingsdood (waaronder kanker) leidt, welke binnen 5 jaar op de “0” van de x-as op de naastliggende kromme uitkomt als daarmee op de hierboven beschreven wijze wordt doorgegaan.

In de jaren daarna loopt het volgens de steile lijn naar “1” en “2” van de x-as exponentieel op met als gevolg miljoenen Belgische vergiftigingsdoden en meer dan een miljard vergiftigingsdoden binnen 5 tot 10 jaar (vóór 2025) als hiermee niet abrupt wordt gestopt en nieuwe technologieën en natuurproducten zoals “flaraxin” nog langer worden geboycot.

©

Annemie Turtelboom (OpenVld)(**zie foto**) heeft, als Europese Unie partijgenoot (ALDE) van Annemie Jorritsma (VVD), in deze gesubsidieerde vergiftiging van ruim 11 miljoen Belgen vanuit Nederland nog zoveel vertrouwen dat zij daarnaar als voormalig federaal minister van Binnenlandse Zaken en Justitie nooit een strafrechtelijk dan wel parlementair onderzoek heeft gestart en als huidig ongrondwettig Vlaams minister van Financiën, Begroting en energie hieraan reeds honderden miljoenen euro's overheidssubsidie (Vlaams gemeenschapsgeld) heeft uitgegeven, waardoor de Vlaamse Overheid over het jaar 2015 een tekort heeft van 550 miljoen euro en de ruim 11 miljoen met overheidssubsidie vergiftigde Belgen niet meer naar behoren kunnen worden geholpen. Aan haar zal dan ook een kopie worden verstuurd van dit schrijven in de hoop dat op grond van de inhoud hiervan haar vertrouwen in de genezingskracht? van de vergiftiging van ruim 11 miljoen Belgen met miljoenen kilogrammen arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) en andere zeer giftige kankerverwekkende stoffen als ook de radioactieve stof Radium 226 (met een halfwaardetijd van 1600 jaar) waarmee de Remo-Stort in Houthalen Helchteren van Group Machiels is overgoten in hernieuwde energie onder de dekmantels van "*Cleantech*" en "*Closing the Circle*" niet de oplossing is om daarmee het (zo goed als zeker) huidig al met arseenzuur en Chroom VI (en mogelijk ook met Radium 226) verontreinigde drinkwater in met name de gemeenten Heusden-Zolder en Houthalen- Helchteren te ontgiften.

Ingrid Lieten (sp.a)(**zie foto**) als Europese Unie partijgenoot (PES) van Diederik Samsom (PvdA) heb ik (A.M.L. van Rooij) vanuit mijn persoonlijke plicht als gebuur (vanaf 1 januari 2011 samen met mijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen wonende in onze woning op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven) niet kunnen overtuigen dat zij als voormalig ongrondwettig Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoede bestrijding beter geen overheidssubsidie kon geven aan de "*Cleantech*" en "*Closing the Circle*" projecten van Group Machiels. Ondanks die voorkennis heeft zij daarvoor toch (honderden) miljoenen euro's overheidssubsidie (Vlaams gemeenschapsgeld) uitgegeven. Korte tijd daarna is Erik Verbeek van No Cancer Foundation vzw (als voormalig sp.a-lid) door Ingrid Lieten persoonlijk uit de sp.a gezet, zonder zich daartegen te hebben kunnen verweren en heeft voormalig sp.a voorzitter Ronny Switten van Hasselt en Zonhoven zich teruggetrokken als voorzitter en als sp.a raadslid van de gemeente Zonhoven.

Direct daarna (op 29 augustus 2013) heeft burgemeester Johny De Raeve (**zie foto**)(OpenVld) van Zonhoven met instemming van zijn partijgenoot minister van justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) met instemming van de grootste oppositie partij van Zonhoven (sp.a) onder Limburgs voorzitterschap van Ingrid Lieten (sp.a) de woning op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven vanaf 29 augustus 2013 als ONBEWOOND laten registreren en A.M.L. van Rooij en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen uitgeschreven uit het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijkregister. **Dit ondanks de voorkennis en wetenschap** dat A.M.L. van Rooij samen met zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen daarin vanaf 1 januari 2011 wonen in overeenstemming met zijn in België geregistreerde huurovereenkomst, welke pas op 1 januari 2020 afloopt en daarin ook na 29 augustus 2013 zijn blijven wonen. Ook verantwoordelijk Belgisch minister Jan Jambon (N-VA) van Binnenlandse Zaken (**zie foto**) heeft tot op de dag van vandaag hieraan stilzwijgend zijn medewerking verleend.

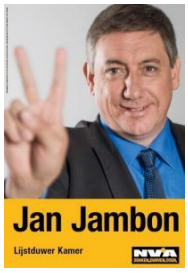

Wat daarvan de gevolgen zijn voor A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', de politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden, en alle overige daaraan verbonden slachtoffers en hoe extreem ver de Belgische regering daarmee is gegaan onder de opvolgende verantwoordelijke ministers van Binnenlandse Zaken Annemie Turtelboom (Open VLD), Joëlle Milquet (cdH) en Jan Jambon (N-VA) in strijd met de volgende hieronder ingelaste artikelen van het HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE:

©

Artikel 15
De vrijheid van beroep en het recht te werken

1. Eenieder heeft het recht te werken en een vrijelijk gekozen of aanvaard beroep uit te oefenen.

2. Iedere burger van de Unie is vrij, in iedere lidstaat werk te zoeken, te werken, zich te vestigen en diensten te verrichten.

3. Onderdanen van derde landen die het toegestaan is op het grondgebied van de lidstaten te werken, hebben recht op arbeidsvoorwaarden die gelijkwaardig zijn aan die welke de burgers van de Unie genieten

Artikel 16
De vrijheid van ondernemerschap

De vrijheid van ondernemerschap wordt erkend overeenkomstig het recht van de Unie en de nationale wetgevingen en praktijken.

Artikel 17
Het recht op eigendom

1. Eenieder heeft het recht de goederen die hij rechtmatig heeft verkregen, in eigendom te bezitten, te gebruiken, erover te beschikken en te vermaken. Niemand mag zijn eigendom worden ontnomen, behalve in het algemeen belang, in de gevallen en onder de voorwaarden waarin de wet voorziet en mits het verlies tijdig op billijke wijze wordt vergoed. Het gebruik van de goederen kan bij wet worden geregeld, voor zover het algemeen belang dit vereist.

2. Intellectuele eigendom is beschermd.

Artikel 18
Het recht op asiel

Het recht op asiel is gegarandeerd met inachtneming van de voorschriften van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, en overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „de Verdragen" genoemd).

Artikel 20
Gelijkheid voor de wet

Eenieder is gelijk voor de wet.

Artikel 21
Non-discriminatie

1. Iedere discriminatie, met name op grond van geslacht, ras, kleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuiging, politieke of andere denkbeelden, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, een handicap, leeftijd of seksuele gerichtheid, is verboden.

2. Binnen de werkingssfeer van de Verdragen en onverminderd de bijzondere bepalingen ervan, is iedere discriminatie op grond van nationaliteit verboden.

Artikel 33
Het beroeps- en gezinsleven

1. Het gezin geniet bescherming op juridisch, economisch en sociaal vlak.

2. Teneinde beroeps- en gezinsleven te kunnen combineren, heeft eenieder recht op bescherming tegen ontslag om een reden die verband houdt met moederschap, alsmede recht op betaald moeder-schapsverlof en recht op ouderschapsverlof na de geboorte of de adoptie van een kind.

©

Artikel 34
Sociale zekerheid en sociale bijstand

1. De Unie erkent en eerbiedigt onder de door het recht van de Unie en de nationale wetgevingen en praktijken gestelde voorwaarden het recht op toegang tot socialezekerheidsvoorzieningen en sociale diensten die bescherming bieden in omstandigheden zoals moederschap, ziekte, arbeidsonge¬vallen, afhankelijkheid of ouderdom, alsmede bij verlies van arbeid.

2. Eenieder die legaal in de Unie verblijft en zich daar legaal verplaatst, heeft recht op sociale-zekerheidsvoorzieningen en sociale voordelen overeenkomstig het recht van de Unie en de nationale wetgevingen en praktijken.

3. Om sociale uitsluiting en armoede te bestrijden, erkent en eerbiedigt de Unie het recht op sociale bijstand en op bijstand voor huisvesting, teneinde eenieder die niet over voldoende middelen beschikt, onder de door het recht van de Unie en de nationale wetgevingen en praktijken gestelde voorwaarden een waardig bestaan te verzekeren.

Artikel *35*
De gezondheidszorg

Eenieder heeft recht op toegang tot preventieve gezondheidszorg en op medische verzorging onder de door de nationale wetgevingen en praktijken gestelde voorwaarden. Bij de bepaling en de uitvoering van het beleid en het optreden van de Unie wordt een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid verzekerd.

Artikel 39
Actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement

1. Iedere burger van de Unie heeft actief en passief kiesrecht bij de verkiezingen voor het Europees Parlement in de lidstaat waar hij verblijf houdt, onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die staat.

2. De leden van het Europees Parlement worden gekozen door middel van rechtstreekse, vrije en geheime algemene verkiezingen.

Artikel 40
Actief en passief kiesrecht bij de gemeenteraadsverkiezingen

Iedere burger van de Unie heeft actief en passief kiesrecht bij de gemeenteraadsverkiezingen in de lidstaat waar hij verblijf houdt, onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die staat.

Artikel 41
Recht op behoorlijk bestuur

1. Eenieder heeft er recht op dat zijn zaken onpartijdig, billijk en binnen een redelijke termijn door de instellingen, organen en instanties van de Unie worden behandeld.

2. Dit recht behelst met name:
   a) het recht van eenieder te worden gehoord voordat jegens hem een voor hem nadelige individuele maatregel wordt genomen;
   b) het recht van eenieder om inzage te krijgen in het hem betreffende dossier, met inachtneming van het gerechtvaardigde belang van de vertrouwelijkheid en het beroeps- en het zakengeheim:
   c) de plicht van de betrokken diensten, hun beslissingen met redenen te omkleden.

3. Eenieder heeft recht op vergoeding door de Unie van de schade die door haar instellingen of door haar personeelsleden in de uitoefening van hun functies is veroorzaakt, overeenkomstig de algemene beginselen die de rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben.

4. Eenieder kan zich in een van de talen van de Verdragen tot de instellingen van de Unie wenden en moet ook in die taal antwoord krijgen.

©

Artikel 45
Vrijheid van verkeer en van verblijf

1. Iedere burger van de Unie heeft het recht zich vrij op het grondgebied van de lidstaten te verplaatsen en er vrij te verblijven.

2. De vrijheid van verkeer en van verblijf kan overeenkomstig de Verdragen worden toegekend aan onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven..

Artikel 47
Recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht

Eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden.

Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen.

Rechtsbijstand wordt verleend aan degenen die niet over toereikende financiële middelen beschikken, voor zover die bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen.

met het oogmerk om ten gunste van enkelen, vanuit een wereldwijd opererende partijpolitieke georganiseerde misdaad, onrechtmatig honderden miljarden euro's te verkrijgen uit het bewust vergiftigen van 7.000.000.000 wereldbewoners met miljarden kilogrammen valselijk geëtiketteerde meest giftige kankerverwekkende stoffen als arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) in zeer ernstige mate in strijd met het hieronder ingelaste artikel 37 van het HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE:

Artikel 37
Milieubescherming

Een hoog niveau van milieubescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu moeten worden geïntegreerd in het beleid van de Unie en worden gewaarborgd overeenkomstig het beginsel van duurzame ontwikkeling.

kunt u hieronder lezen:

Burgemeester Johny De Raeve (OpenVld) en schepenen van Zonhoven hebben doelbewust met stilzwijgende toestemming van de opvolgende Belgische ministers van Binnenlandse Zaken Annemie Turtelboom (Open VLD), Joëlle Milquet (cdH) en Jan Jambon (N-VA) in strijd met bovengenoemde artikelen van het HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE in bijna 5 jaar tijd bij A.M.L. van Rooij (**zie foto**), J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', de politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden, en alle overige daaraan verbonden slachtoffers het volgende veroorzaakt:

1. A.M.L. van Rooij heeft na bijna 5 jaar lang onafgebroken verblijf in België nog steeds geen Belgische identiteitskaart;

2. A.M.L. van Rooij staat vanaf 29 augustus 2013 in geen enkel land binnen de Europese Unie (als ook daarbuiten) meer ingeschreven in een Rijksregister van een land en/of bevolkingsregister van een gemeente, waarmee A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is;

©

3. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 11 juli 2013 geen rechtsgeldig Nederlands paspoort meer, waardoor hij België niet meer uit kan omdat hij ook niet beschikt over een Belgische identiteitskaart;

4. A.M.L. van Rooij is vanaf 15 januari 2013 juridisch gescheiden van zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen, omdat burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode enkel A.M.L. van Rooij vanaf 15 januari 2013 (veel te laat) ambtshalve hebben uitgeschreven uit de GBA van de gemeente Sint-Oedenrode naar zijn woning tevens hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) waar A.M.L. van Rooij (veel te laat) vanaf 15 oktober 2012 (dus dubbel ingeschreven heeft gestaan tot 15 januari 2013) staat ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister en vanaf 29 augustus 2013 daar ambtshalve weer is uitgeschreven door de gemeente Zonhoven, waardoor A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is. Dit met de wetenschap dat A.M.L. van Rooij is blijven wonen in zijn woning, tevens hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) in overeenstemming met zijn in Belgie geregistreerde huurovereenkomst, welke pas op 1 januari 2020 afloopt.

5. J.E.M. van Rooij van Nunen heeft na bijna 4,3 jaar lang samen met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij te hebben gewoond op haar hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) nog steeds geen Belgische identiteitskaart;

6. J.E.M. van Rooij van Nunen is door de gemeente Sint-Oedenrode tot 29 maart 2015 nooit uitgeschreven geweest uit de GBA van Sint-Oedenrode, terwijl zij vanaf 14 januari 2013 (veel te laat en vanaf 14 januari 2013 tot 29 augustus 2013 dubbel heeft ingeschreven gestaan) stond ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister en vanaf 29 augustus 2013 daar ambtshalve weer is uitgeschreven door de gemeente Zonhoven, waardoor J.E.M. van Rooij van Nunen vanuit Nederland als gescheiden van haar echtgenoot A.M.L. van Rooij tot 29 maart 2015 nog EU-burger was, maar als gehuwd met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is. Dit met de wetenschap dat A.M.L. van Rooij samen met zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen is blijven wonen in zijn woning, tevens hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) in overeenstemming met zijn in België geregistreerde huurovereenkomst, welke pas op 1 januari 2020 afloopt.

7. J.E.M. van Rooij van Nunen is op 29 maart 2015 **met terugwerkende kracht** vanaf 27 januari 2015 uitgeschreven uit de gemeentelijk basisadministratie (GBA) van Sint-Oedenrode naar België zonder opgaaf van het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven, waar ze al vanaf 1 januari 2011 samen met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij woont en haar hoofdverblijfplaats heeft en waar ze vanaf 14 januari 2013 tot 29 augustus 2013 onder Rijksnummer: 55.09.20.510-11 ingeschreven is geweest in de bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister samen met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij die vanaf 15 oktober 2012 tot 29 augustus 2013 onder Rijksnummer: 53.03.10.603-37 stond ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister.

8. J.E.M. van Rooij van Nunen heeft vanaf 19 januari 2014 geen rechtsgeldig Nederlands paspoort meer, waardoor zij België niet meer uit kan omdat die ook niet beschikt over een Belgische identiteitskaart;

9. De gemeente Sint-Oedenrode heeft op 29 januari 2015 maar liefst 12 of 13 containers aan eigendommen gestolen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen, uit de woningen en bijgebouwen op het adres ’t Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode waarvan A.M.L van Rooij de eigenaar was en nog steeds is.

10. De gemeente Sint-Oedenrode heeft beslist dat zij de op 29 januari 2015 gestolen 12 of 13 containers aan eigendommen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen

©

op 1 mei 2015 gaan verkopen aan derden en/of laten vernietigen en dat A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen daarvoor maar liefst € 7.531,24 EURO aan de gemeente Sint-Oedenrode moeten betalen. **De dief die voor het stelen honderdduizenden euro's aan eigendommen ook daarvoor nog riant moet worden betaald, gekker moet het niet worden**.

11. B. C. M. Jansen, Ollandseweg 117, 5491 XA Sint-Oedenrode heeft met de hulp van de gemeente Sint-Oedenrode zonder enig onderliggend vonnis, arrest, beschikking of beslissing van een rechtbank in Nederland of België (wat ook onmogelijk is omdat A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is) vanaf 13 februari 2015 de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode met bijbehorende bijgebouwen en zo'n zes hectare grond op de percelen P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 zich onwettig toegeëigend en van een ander slot voorzien, waardoor de wettige eigenaar A.M.L. van Rooij niet meer in zijn eigen woningen kan en ook zijn daarin gevestigde bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen er niet meer in kunnen. Ook zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen kan niet meer in haar woning op het adres 't Achterom 9a, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) ondanks het feit dat zij in de GBA van Sint-Oedenrode tot 29 maart 2015 nog stond geregistreerd dat zij daar woont en uitschrijven onmogelijk is zolang de gemeente Zonhoven (België) haar niet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 inschrijft in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister in overeenstemming met hun in België geregistreerde huurovereenkomst, welke pas op 1 januari 2020 afloopt.

12. B. C. M. Jansen, Ollandseweg 117, 5491 XA Sint-Oedenrode heeft met de hulp van de gemeente Sint-Oedenrode zonder enig onderliggend vonnis, arrest, beschikking of beslissing van een rechtbank in Nederland of België (wat ook onmogelijk is om dat A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is) vanaf 13 maart 2015 de brievenbussen van de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode van een slot voorzien, waardoor J.E.M. van Rooij van Nunen in Nederland en België geen post meer kan ontvangen en ook de daarin gevestigde bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen geen post meer kunnen ontvangen.

13. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 21 april 2010 te maken met dubbele woonlasten en leefkosten;

14. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 21 april 2010 geen inkomsten meer;

15. het bedrijf Camping en Pensionstal 'Dommeldal' heeft vanaf 21 april 2010 meer kosten dan inkomsten;

16. het bedrijf Ecologisch Kennis Centrum B.V. heeft vanaf 21 april 2010 geen inkomsten meer;

17. het Ecologisch Kennis Centrum B.V. heeft vanaf 21 april 2010 haar cliënten niet meer kunnen bijstaan in de vele lopende en nieuwe rechtszaken in Nederland. Enkel de schade voor cliënten beloopt daardoor al miljoenen euro's;

18. het bedrijf Van Rooij Holding B.V. heeft vanaf 21 april 2010 geen inkomsten meer;

19. de politieke partij De Groenen, afdelingen Sint-Oedenrode en Heusden, heeft vanaf 21 april 2010 niet kunnen meedoen aan de gemeenteraadverkiezingen van Sint-Oedenrode en Heusden, aan de provinciale verkiezingen voor de provinciale Staten van Noord-Brabant en de Eerste Kamer der Staten-Generaal, aan de verkiezingen van voor de waterschappen De Dommel en Maas en Aa en de verkiezingen van het Europese parlement. **Een grotere verkiezingsfraude is ondenkbaar.**

20. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 21 april 2010 niet meer kunnen stemmen bij verkiezingen;

©

21. A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij hebben vanaf 1 januari 2011 niet kunnen stemmen bij de gemeenteraadsverkiezingen in Zonhoven (België) en bij de laatste verkiezingen voor het Europese Parlement;

22. A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen hebben vanaf 1 januari 2011 in België (Vlaanderen) niet de wettelijk verplichte zorgverzekering kunnen verkrijgen, waaruit aantoonbare gezondheidsschade is ontstaan;

23. A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen hebben vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude moeten plegen;

24. het bedrijf Camping en Pensionstal 'Dommeldal' heeft vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude moeten plegen;

25. het bedrijf Ecologisch Kennis Centrum B.V. heeft vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude moeten plegen;

26. het bedrijf Van Rooij Holding B.V. heeft vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude moeten plegen;

27. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 21 april 2010 (bijna 5 jaar lang) in België rond moeten rijden in een auto met een Nederlands kenteken en daarmee een strafbaar feit en fiscale fraude gepleegd;

28. J.E.M. van Rooij van Nunen heeft vanaf 1 januari 2011 (bijna 4,3 jaar lang) in België rond moeten rijden in een auto met een Nederlands kenteken en daarmee een strafbaar feit en fiscale fraude gepleegd;

29. A.M.L. van Rooij, J.E.M van Rooij van Nunen en zijn bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. hebben maar liefst bijna vijf jaar lang extreem hoge kosten moeten maken aan het voeren van rechtszaken, aan extra werkzaamheden van onze accountant, etc, etc, wat de Nederlandse en Belgische overheid miljoenen euro's heeft gekost, wat op de Nederlandse en Belgische belastingbetalers wordt verhaald.

30. Zolang A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij niet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 worden ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister van België en aan hen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 geen Belgische identiteitskaart wordt verleend blijft deze misdaad onder verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de Belgische Staat, namens deze huidig minister Jan Jambon (N-VA) van Binnenlandse Zaken, voortduren. Daarmee heeft de Belgische Staat de rechtspraak waarin A.M.L. van Rooij, J.E.M van Rooij van Nunen en zijn bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. als ook de politieke partij De Groenen, afdelingen Sint-Oedenrode en Heusden, zijn betrokken volledig platgelegd. Dit omdat geen enkele rechter of raadsheer binnen de Europese Unie (waaronder Nederland en België) rechtszaken in behandeling mag nemen waarin een natuurlijk persoon is betrokken die binnen geen enkel land en/of gemeente binnen de Europese Unie staat ingeschreven.

31. Zolang A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen niet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 worden ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister en hun woning met ondergrond op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (waarop tot 1 januari 2020 in overeenstemming met de Belgische Huurwet geregistreerde huurovereenkomst rust als hoofdverblijfplaats) nog als ONBEWOOND blijft geregistreerd in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister, betekent dat betreffende woning met bijbehorende ondergrond niet meer tot de Belgische en de Europese Unie behoort. Dit omdat de daarin wonende A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen in geen enkel land en/of gemeente binnen de Europese Unie zijn ingeschreven. Daarmee is de woning op het adres Hazendansweg 36a, 3520 Zonhoven met ondergrond een nieuw land geworden wat niet tot de Europese Unie behoort en als

©

belastingparadijs kan functioneren voor 7 miljard wereldbewoners. Vooralsnog gaan wij ervan uit dat de Belgische Staat, namens deze verantwoordelijk minister Jan Jambon (N-VA), dat niet ten uitvoer gebracht wenst te hebben.

Een kopie van dit schrijven, wat uiteraard ook aan VVD- vriend PvdA-fractievoorzitter Diederik Samsom en vele andere direct of indirect betrokkenen zal worden verstuurd (wat feitelijk 7 miljard wereldbewoners zijn met alle bijbehorende regeringen) laten wij dan ook uitgaan aan de Belgische Staat, namens deze verantwoordelijk minister Jan Jambon (N-VA) (**zie foto**), met het nadrukkelijke verzoek:

1. **Om vóór uiterlijk 21 april 2015** (de dag waarop A.M.L. van Rooij onafgebroken 5 jaar in België verblijft) te hebben beslist dat A.M.L. van Rooij samen met zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 in overeenstemming met hun geregistreerde huurovereenkomst, welke gelieerd is aan de aangetekende brief d.d. 6 mei 2010, waarin politiek asiel is aangevraagd bij verantwoordelijk minister Joëlle Milquet, Vice-Eerste Minister en Minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid, Kunstlaan 7; 210 Brussel, te hebben uitgeschreven uit de GBA van de gemeente Sint-Oedenrode naar onze hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) waar ze met terugwerkende kracht worden ingeschreven vanaf 1 januari 2011 overeenkomstig hun in België geregistreerde huurovereenkomst en vanaf 1 januari 2011 met terugwerkende kracht een Belgische identiteitskaart krijgen verstrekt. Dit omdat de Belgische Staat in afstemming met de Staat der Nederlanden dat op grond van de feitelijke inhoud van dit schrijven ingevolge het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grondwettelijk verplicht is.

2. **Om vóór uiterlijk 21 april 2015** (de dag waarop A.M.L. van Rooij onafgebroken 5 jaar in België verblijft) te hebben beslist dat B. C. M. Jansen, Ollandseweg 117, 5491 XA Sint-Oedenrode op uiterlijk 21 april 2015 de onwettig verkregen sleutels van de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met bijbehorende bijgebouwen moet hebben overhandigd aan wettig eigenaar A.M.L. van Rooij op zijn woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) omdat de Belgische Staat in afstemming met de Nederlandse Staat dat op grond van de feitelijke inhoud van dit schrijven ingevolge het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grondwettelijk verplicht is.

3. **Om vóór uiterlijk 21 april 2015** (de dag waarop A.M.L. van Rooij onafgebroken 5 jaar in België verblijft) te hebben beslist dat de in opdracht van gemeentesecretaris Fred Schriever, namens deze toezichthouder mevrouw T. Gruben-van den Hoek, door de gemeente Sint-Oedenrode op 29 januari 2015 gestolen 12 of 13 containers aan eigendommen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen, op uiterlijk 21 april 2015 zijn teruggebracht op de plaats waar de gemeente Sint-Oedenrode ze heeft gestolen, te weten op de parkeerplaats van het perceel P 526 in eigendom van A.M.L. van Rooij, zodanig afgesloten en/of van hekken voorzien dat daaruit niets kan worden weggehaald. Dit omdat de Belgische Staat in afstemming met de Nederlandse Staat dat op grond van de feitelijke inhoud van dit schrijven ingevolge het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grondwettelijk verplicht is.

waarna A.M.L. van Rooij (**zie foto**) samen met zijn echtgenote met het tonen van hun vóór 21 april 2015 verkregen vanaf 1 januari 2011 rechtsgeldige Belgische identiteitskaart met terugwerkende kracht hun Nederlandse verlopen paspoorten kunnen laten verlengen, waarna ze niet meer langer in België zitten opgesloten en weer de grens naar Nederland over kunnen om in Nederland door een erkende taxateur de bij A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers aangerichte schade vanaf 21 april 2010 in een taxatierapport te kunnen laten vaststellen, welke door de Belgische Staat zal moeten worden vergoed.

©

De Belgische Staat kan vervolgens deze schade weer verhalen op de Nederlandse Staat omdat dit alles het gevolg is van de Nederlandse herziening van de Grondwet in 1983 met het daarin opgenomen zelfstandige artikel 120;

> **"De rechter treedt niet in de beoordeling van de grondwettigheid van wetten en verdragen."**

welke Nederland voorafgaande aan het inwerking treden ervan ingevolge het Benelux-Verdrag, de Verdragen van de Europese Unie en het Handvest van de Verenigde Naties (waaraan ook België zit verbonden) in overeenkomstig met het politieke testament van Koning Leopold III van 25 februari 2011 door het Hof van Cassatie van België had moeten laten toetsen aan de Belgische Grondwet van 7 februari 1831 met de wijzigingen van 7 september 1893, 15 november 1920, 7 februari, 24 augustus en 15 oktober 1921, welke op 25 februari 1944 van kracht was en Grondwettelijk nog steeds van kracht is, waarmee de ongrondwettigheid van het Hof van Cassatie van België vanaf 19 juli 1945 is opgeheven en alle na de Tweede Wereldoorlog gesloten verdragen met België, waaronder het Benelux-Verdrag, de Verdragen van de Europese Unie en het handvest van de Verenigde Naties alsnog zijn getoetst door het Hof van Cassatie van België aan de Belgische Grondwet die op 25 februari 1944 van kracht was.

Met dank aan de Belgische Koning Leopold III

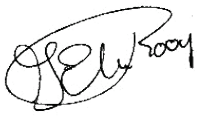

A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen
Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België)

PS: Als voorzitter van de politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode, gevestigd in de woning op het adres 't Achterom 9, 5491 XD te Sint-Oedenrode, heeft ondergetekende A.M.L. (Ad) van Rooij een kopie van dit schrijven laten toekomen aan het landelijk bestuur van De Groenen in Utrecht (www.degroenen.nl) en bij de **Europese De Groenen**, afdeling België (www.degroenen.eu**),** op internet laten plaatsen.

//

Dat de door uw bestuur van de Dienst aangewezen bewaarder mr. W.F.L. (Wilma) van der Bruggen (**zie foto**) daarmee met boze opzet als zodanig deze gigantische schade heeft veroorzaakt bij A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers, waaraan de 6 miljard wereldbewoners vergiftigde afvalmaffia miljarden euro's voordeel hebben gehad heeft zij zelf schriftelijk bevestigd. Als bikkelhard juridisch bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd ons bij aangetekende brief d.d. 23 maart 2015 (AvR/JvN/23032015/BZ) verstuurde bezwaarschrift tegen:

1. de weigering van bewaarder mr. W.F.L. van der Bruggen van het Kadaster om een kennisgeving toe te sturen van haar op 18 februari 2015 om 14:40 uur onder akte 65739/19 opgemaakte akte in de Basisregistratie Kadaster, waarmee de registratie van de percelen P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 van het adres 't Achterom 9/9A, 5491 XD Sint-Oedenrode, zijn gewijzigd van eigenaar A.M.L. van Rooij, wonende op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) naar eigenaar B.C.M. Jansen, wonende op het adres Ollandseweg 117, 5491XA, Sint-Oedenrode;

©

2. de weigering van bewaarder mr. W.F.L. van der Bruggen van het Kadaster om een besluit te nemen op onze bij e-mail d.d. 4 maart 2015 (23:40 uur) verstuurde klacht aan bewaarder mr. W.F.L. van der Bruggen;

met het nadrukkelijke verzoek bovengenoemde weigeringen om te beschikken (fictief besluit) te vernietigen en op grond van de inhoud van dit bezwaarschrift **vóór uiterlijk 3 april 2015** met een voor beroep vatbaar besluit te hebben beslist dat de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD te Sint-Oedenrode, met onderliggende percelen sectie P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 met terugwerkende kracht vanaf 18 februari 2015 om 14:40 uur weer worden geregistreerd op de rechtmatige eigenaar A.M.L. van Rooij, wonende op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België)(**zie productie 7**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarop heeft verantwoordelijk hoofdbewaarder mr. W.F.L. van der Bruggen van het Kadaster een reactiebrief verstuurd met letterlijk de volgende inhoud (**zie productie 8**).

Directie Landregistratie en Geografie **Team Bezwaren, Klachten** **en Kwaliteitsmetingen** Post/retouradres Postbus 668, 7300 AR APELDOORN		Datum 24 maart 2015 Onderwerp: Ontvangstbevestiging Behandeld door BKK team Directe nummers T 088 183 22 43, F 088 183 20 82 bkk.team@kadaster.nl Ons kenmerk: Ticket 0050200585 Blad 1 van 1

Dhr A.M.L. van Rooij,

Hazendansweg 36A,
3520 ZONHOVEN (België)

Geachte heer Van Rooij,

Uw bezwaar heb ik op 24 maart 2015 ontvangen. We hebben uw bezwaar geregistreerd onder kenmerk: 0050200585 .

Wij streven ernaar u voor 5 mei 2015 antwoord te geven.

U kunt uw bezwaarschrift schriftelijk richten aan:

Met vriendelijke groet,

Mr. W.F.L. (Wilma) van der Bruggen
Bewaarder van het kadaster en de openbare registers

Met de volgende berichtgeving:

> **Wij streven ernaar u voor 5 mei 2015 antwoord te geven**.

heeft hoofdbewaarder Mr. W.F.L. (Wilma) van der Bruggen, buiten het bestuur van de Dienst van het Kadaster om, beslist dat op ons bezwaarschrift d.d. 23 maart 2015 (AvR/JvN/23032015/BZ) tegen

©

haar weigering om te beslissen ook geen beslissing neemt (laat nemen door het bestuur van de Dienst) waartegen beroep kan worden aangetekend bij de rechtbank Oost-Brabant te 's-Hertogenbosch maar naar eigen goeddunken tot minimaal 5 mei 2015 (of mogelijk nog jaren langer) wacht met het antwoord geven (geen beslissing nemen) op ons bezwaarschrift d.d. 23 maart 2015 tegen haar weigering om te beslissen. Dit **met de voorkennis en wetenschap** dat na 1 mei 2015 de gemeente Sint-Oedenrode, op grond van haar valselijke in het kadaster opgenomen authentieke gegevens, de op 29 januari 2015 gestolen 12 of 13 containers aan eigendommen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen op 1 mei 2015 gaan verkopen aan derden en/of laten vernietigen en dat A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen daarvoor maar liefst € 7.531,24 EURO aan de gemeente Sint-Oedenrode moeten betalen.

In artikel 117, eerste lid, van de Kadasterwet staat letterlijk het volgende geschreven:

> **Hoofdstuk 9. Overige en slotbepalingen**
>
> **Artikel 117**
>
> **1. De Dienst is jegens betrokkenen aansprakelijk voor de schade die zij lijden, doordat in strijd met de wet een inschrijving is geweigerd of geschied**

Op grond van bovengenoemde feiten is onmiskenbaar komen vast te staan dat ingevolge artikel 117, eerste lid, van de Kadasterwet de Dienst van het Kadaster alle schade moet betalen die het heeft aangericht bij A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers vanaf het tijdstip (datum) de registratie van de valselijke authentieke gegevens in strijd met artikel 7f en bijbehorend artikel 48 van de Kadasterwet is begonnen.

Wij richten aan het bestuur van de Dienst van het Kadaster dan ook het nadrukkelijke verzoek om op grond van de inhoud van dit verzoekschrift **vóór uiterlijk 21 april 2015** te hebben beslist:

1. dat de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD te Sint-Oedenrode, met onderliggende percelen sectie P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 met terugwerkende kracht vanaf 18 februari 2015 om 14:40 uur weer worden geregistreerd op de rechtmatige eigenaar A.M.L. van Rooij, wonende op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België)

2. dat overeenkomstig artikel 117 van de Kadasterwet vanaf het tijdstip (datum) van het opnemen van valselijke authentieke gegevens in strijd met artikel 7f en bijbehorend artikel 48 van de Kadasterwet alle bij A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers, aangerichte schade wordt vergoed door de Dienst van het Kadaster.

©

In afwachting van de hierboven verzochte beslissing **vóór uiterlijk 21 april 2015**, verblijven wij;

Hoogachtend;

A.M.L van Rooij
Hazendansweg 36A
3520 Zonhoven (België)

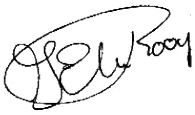

J.E.M. van Rooij van Nunen
Hazendansweg 36A,
3520 Zonhoven (België)

Ecologisch Kennis Centrum B.V.
Voor deze A.M.L. van Rooij

Camping en Pensionstal "Dommeldal"
Voor deze A.M.L. van Rooij

Van Rooij Holding B.V.,
Voor deze A.M.L. van Rooij

Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V.,
Voor deze A.M.L. van Rooij

Politieke Groepering De Groenen,
afdeling Sint-Oedenrode;
Voor deze A.M.L. van Rooij

Bijbehorende Stukken:

Productie 1 (3 blz.) **Productie 2** (3 blz.)	**Productie 3** (2 blz.) **Productie 4** (5 blz.)	**Productie 5** (3 blz.) **Productie 6** (5 blz.)	**Productie 7** (149 blz.) **Productie 8** (1 blz.)

PS: Als voorzitter van de politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode, gevestigd in de woning op het adres 't Achterom 9, 5491 XD te Sint-Oedenrode, heeft ondergetekende A.M.L. (Ad) van Rooij een kopie van deze sommatie laten toekomen aan het landelijk bestuur van De Groenen in Utrecht (www.degroenen.nl) en bij de **Europese De Groenen**, afdeling België (www.degroenen.eu**),** op internet laten plaatsen.

//
//

De machtiging van cliënt:
- Erik Verbeek wonende Seovacki Put 43, 34550 Pakrac (Kroatië);

vindt u bijgevoegd (**Stuk 5**).

Op grond van bovengenoemde bezwaargronden **sommeren wij burgemeester en wethouders van Hasselt** om:

©

1. **<u>Vóór uiterlijk 21 april 2015</u>** (de dag waarop A.M.L. van Rooij onafgebroken 5 jaar in België verblijft) te hebben beslist dat A.M.L. van Rooij samen met zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 in overeenstemming met hun geregistreerde huurovereenkomst, welke gelieerd is aan de aangetekende brief d.d. 6 mei 2010, waarin politiek asiel is aangevraagd bij verantwoordelijk minister Joëlle Milquet, Vice-Eerste Minister en Minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid, Kunstlaan 7; 210 Brussel, te hebben uitgeschreven uit de GBA van de gemeente Sint-Oedenrode naar onze hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) waar ze met terugwerkende kracht worden ingeschreven vanaf 1 januari 2011 overeenkomstig hun in België geregistreerde huurovereenkomst en vanaf 1 januari 2011 met terugwerkende kracht een Belgische identiteitskaart krijgen verstrekt. Dit omdat de Belgische Staat in afstemming met de Staat der Nederlanden dat op grond van de feitelijke inhoud van dit schrijven ingevolge het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grondwettelijk verplicht is.

2. **<u>Vóór uiterlijk 21 april 2015</u>** (de dag waarop A.M.L. van Rooij onafgebroken 5 jaar in België verblijft) te hebben beslist dat B. C. M. Jansen, Ollandseweg 117, 5491 XA Sint-Oedenrode op uiterlijk 21 april 2015 de onwettig verkregen sleutels van de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met bijbehorende bijgebouwen moet hebben overhandigd aan wettig eigenaar A.M.L. van Rooij op zijn woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) omdat de Belgische Staat in afstemming met de Nederlandse Staat dat op grond van de feitelijke inhoud van dit schrijven ingevolge het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grondwettelijk verplicht is.

3. **<u>Vóór uiterlijk 21 april 2015</u>** (de dag waarop A.M.L. van Rooij onafgebroken 5 jaar in België verblijft) te hebben beslist dat de in opdracht van gemeentesecretaris Fred Schriever, namens deze toezichthouder mevrouw T. Gruben-van den Hoek, door de gemeente Sint-Oedenrode op 29 januari 2015 gestolen 12 of 13 containers aan eigendommen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen, op uiterlijk 21 april 2015 zijn teruggebracht op de plaats waar de gemeente Sint-Oedenrode ze heeft gestolen, te weten op de parkeerplaats van het perceel P 526 in eigendom van A.M.L. van Rooij, zodanig afgesloten en/of van hekken voorzien dat daaruit niets kan worden weggehaald. Dit omdat de Belgische Staat in afstemming met de Nederlandse Staat dat op grond van de feitelijke inhoud van dit schrijven ingevolge het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie grondwettelijk verplicht is.

4. **<u>Vóór uiterlijk 21 april 2015</u>** een kopie te hebben verstrekt van onderliggend besluit van burgemeester en schepenen van Hasselt welke ten grondslag moet hebben gelegen aan de opdracht van burgemeester Hilde Claes van Hasselt aan inspecteur Ine Reynders van de politiezone Hazodi om onderzoek te verrichten naar de "woonst" van Erik Verbeek op het adres Paul Bellefroidlaan 16, 3500 Hasselt.

In afwachting van uw voor beroep vatbaar besluit **<u>vóór uiterlijk 21 april 2015</u>**, verblijven wij;

Hoogachtend,
Ecologisch Kennis Centrum B.V.
't Achterom 9A, 5491 XD, Sint-Oedenrode
Voor deze

Ing. A.M.L. van Rooij
Directeur
Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België)

<u>Bijbehorende stukken:</u>

<u>Stuk 1</u> (1 blz.)	**<u>Stuk 2</u>** (4 blz.)	**<u>Stuk 3</u>** (1 blz.)	**<u>Stuk 4</u>** (1 blz.)	**<u>Stuk 5</u>** (1 blz.)

©

Annemie Turtelboom (OpenVld)(**zie foto**) is als voormalig minister van Binnenlandse Zaken (van 25 november 2009 tot 6 december 2011) en minister van Justitie (van 6 december 2011 tot 25 juli 2014) persoonlijk verantwoordelijk en aansprakelijk voor het uitschakelen van de gehele gerechtelijke macht in België, de Benelux-Unie, de Europese Unie en alle landen van de Verenigde Naties, waarvan zijzelf het bewijs heeft gegeven door als verantwoordelijk minister van Binnenlandse Zaken A.M.L. van Rooij en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen vanaf 1 januari 2011 niet te hebben ingeschreven in het Belgische Rijksregister overeenkomstig hun geregistreerde huurovereenkomst op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven, waartoe de Belgische Staat, namens deze Annemie Turtelboom, op grond van HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE grondwettelijk verplicht was. Dit des te meer dezelfde Annemie Turtelboom als opvolgend minister van Justitie vanaf 6 december 2011 tot 25 juli 2014 geen strafrechtelijk onderzoek dan wel parlementair onderzoek heeft laten instellen naar haar eigen vanaf 1 januari 2011 tot 6 december 2011 gepleegde misdrijven jegens A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen, waardoor A.M.L. van Rooij (vanaf 29 augustus 2013) en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen (vanaf 27 januari 2015) in geen enkel land en/of gemeente binnen de Europese Unie zijn ingeschreven, over geen identiteitskaart dan wel rechtsgeldig paspoort meer beschikken, waardoor hun valselijk als ONBEWOOND geregistreerde woning op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven met ondergrond een nieuw land is geworden wat niet tot de Benelux-Unie, Europese Unie en Verenigde Naties behoort en waarover geen enkele rechter en/of raadsheer binnen de Benelux-Unie, Europese Unie en de Verenigde Naties nog zeggenschap heeft en als belastingparadijs voor 7 miljard wereldbewoners kan functioneren.

Dat hier sprake is van boze opzet van voormalig minister van justitie Annemie Turtelboom (Openvld) kunt u lezen in bijgevoegde brief d.d. 14 oktober 2013 van opvolgend minister van Binnenlandse Zaken Joëlle Milquet (Cdh) als antwoord op onze klacht tegen haar partijgenoot burgemeester Johny De Raeve (Openvld) van Zonhoven (**zie foto**). Omdat de veroorzakende minister Annemie Turtelboom toen minister van Justitie was heeft Joëlle Milquet de brief d.d. 14 oktober 2013 aan haar doorgestuurd met het hieronder ingelaste verzoek (**Stuk A**).

De Vice-Eerste Minister,
Minister van Binnenlandse Zaken
en Gelijke Kansen

ibz

Mevrouw Annemie TURTELBOOM
Minister van Justitie
Waterloolaan, 115, 1000 Brussel

Brussel, 14-10-2013
Ons kenmerk: JM/MG/AW/2884/cg

Betreft: Klacht van Mijnheer Van Rooij

Mevrouw de Minister,
Beste Annemie,

Ik werd geïnterpelleerd door de heer Van Rooij, met betrekking tot het onderwerp in rubriek.

Teneinde u in staat te stellen nuttig gevolg te verlenen aan deze klacht, maak ik u als bijlagen een afschrift van de brief van betrokkene over.

De Heer Van Rooij werd ervan op de hoogte gebracht dat zijn klacht u omwille van bevoegdheid werd overgemaakt.

©

Met oprechte hoogachting.

De Minister van Binnenlandse Zaken

Joëlle Milquet

Tot op de dag van vandaag (na 1, 5 jaar) heeft veroorzakend verantwoordelijk minister van Justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) daarop nooit gereageerd en vanaf 25 juli 2015 daar haar opvolgende minister van justitie Koen Geens (CD&V)(**foto**) mee opgezadeld als ook haar na Joëlle Milquet opvolgende minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon (N-VA)(**foto**). Als huidig ongrondwettelijk Vlaams minister van Financiën, Begroting en Energie oefent voormalig minister van Justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) van Binnenlandse Zaken en Justitie, samen met haar politieke OpenVld-partijgenoten waaronder Maggie De Block (die haar vanaf 25 juli 2014 tot 11 oktober 2014 heeft opgevolgd als minister van Justitie), tot de dag van vandaag een dictatoriale macht uit.

Met bovengenoemde voorkennis en wetenschap heeft voormalig verantwoordelijk minister van Justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) een geruisloze Staatsgreep gepleegd, waarmee de partijpolitiek (van met name de OpenVld en sp.a) de Belgische Grondwet en de Belgische rechtelijke macht volledig heeft uitgeschakeld en als dictator daarover regeren. Dit om vanuit die partijpolitiek (OpenVld/ALDE/VVD en sp.a/PES/PvdA) te komen tot een Nieuwe Wereld Orde waar slechts zo'n 500 miljoen mensen op onze aarde het voorrecht krijgen om te leven. De overige 6,5 miljard mensen moeten met behulp van hun eigen belastinggeld worden vergiftigd en degenen die daartegen al maar liefst 28 jaar lang op een meest rechtmatige wijze strijden zoals A.M.L. van Rooij, zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen en hun bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen moeten door Annemie Turtelboom dan ook op de hierboven beschreven meest weerzinwekkende wijze worden geliquideerd, evenals Erik Verbeek en No Cancer Foundation vzw te Hasselt. Hoe extreem ver Annemie Turtelboom (OpenVld) als huidig ongrondwettig Vlaams minister van Financiën, Begroting en Energie samen met haar OpenVld en sp.a kopstukken is gegaan kunt u hieronder lezen:

Met bovengenoemde voorkennis en wetenschap heeft Annemie Turtelboom (OpenVld) de volgende Staatsrechtelijk niet juiste akte van abdicatie op gemaakt en laten ondertekenen door de volgende hieronder "**met foto zichtbare**" personen (**Stuk B**).

Ten jare tweeduizend dertien, de eenentwintigste juli, om 10 uur 30;

Wij, Annemie TURTELBOOM, Minister van Justitie,

Hebben op uitnodiging van Zijne Majesteit Koning Albert II, ons naar het Koninklijk Paleis te Brussel begeven om de akte tot vaststelling van de beslissing die de troonsbestijging van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Filip, Prins van België, moet verzekeren, op te maken;

Zijne Majesteit Koning Albert II, binnengetreden in gezelschap van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Filip, heeft, na de vergadering te hebben toegesproken en na de Eerste Minister in zijn antwoord te hebben gehoord, ons verzocht een akte op te maken van Zijne plechtige verklaring waarbij Hij een einde maakt aan Zijn regering en definitief afstand doet van de grondwettelijke macht die Hij krachtens artikel 85 van de Grondwet bezit;

Van al hetgeen voorafgaat, hebben wij deze akte opgemaakt in twee originelen, waarvan wij voorlezing gedaan hebben en die in het Archief van het Koninklijk Huis van België en in het Archief van de Federale Overheidsdienst Justitie zullen blijven berusten.

©

Hebben heden samen met ons getekend;

Z.M. Koning Albert II

André Flahaut (PS)
Voorzitter Kamer van Volksvertegenwoordigers

Sabine Bethume (CD&V)
Voorzitter van De Senaat

Elio Di Rupo (PS)
De Eerste Minister

Pieter De Crem (CD&V)
De Vice-Eerste Minister en Minister van Landsverdediging

Didier Reyners (MR)
De Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken

Johan Vande Lanotte (sp.a) De Vice-Eerste Minister en Minister van Economie Consumenten en Noordzee

Alexander De Croo
De Vice-Eerste Minister en Minister van Pensioenen

Joëlle Milquet (Cdh)
De Vice-eerste Minister en Minister van Binnenlandse Zaken en Gelijke kansen

Laurette Onkelinx (PS)
De Vice-Eerste Minister en Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Beliris en de Federale Culturele Instellingen

Marc Bossuyt
De Voorzitter van het Grondwettelijk Hof

Jean Spreutels
De Voorzitter van het Grondwettelijk Hof

Etienne Goethals
De Eerste Voorzitter van het Hof van Cassatie

Jean-François Leclercq.
De Procureur-generaal bij het Hof van Cassatie

Robert Andersen
De Eerste Voorzitter van de Raad van State

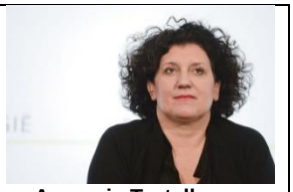

Annemie Turtelboom (OpenVld)
De Minister van Justitie
<u>Waarvan Akte</u>

<u>Jean-Paul JANSSENS</u>
De Voorzitter van het Directiecomité van de federale Overheidsdienst Justitie

©

Voormalig minister van Justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) heeft bovengenoemde door haar opgestelde Staatsrechtelijk niet juiste akte laten ondertekenen door bovengenoemde 17 personen waaronder de ongrondwettelijke Koning Albert I en daarna Koning Filip daarop de hieronder ingelaste eed laten afleggen aan de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Voorzitter van de Senaat.

Eedaflegging van Zijne Majesteit Koning Filip.

Datum: 21 juli 2013

Majesteiten, Mijnheer de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, Mevrouw de Voorzitter van de Senaat, Dames en Heren Volksvertegenwoordigers en Senatoren,

Ik heb zonet voor u de grondwettelijke eed afgelegd. Ik ben me bewust van de verantwoordelijkheid die voortaan op mij rust. **Deze eed is een plechtige belofte die de bijna tweehonderd jaar oude vertrouwensrelatie tussen de Koning en het Belgische volk hernieuwt.**

Ik volg hierin zes andere Koningen op, onder wie mijn vader Koning Albert. Sire, gedurende twintig jaar hebt u deze vertrouwensband onderhouden door een toegankelijke Koning te zijn, met een warm en diep menselijk gelaat. U was een luisterend en geëngageerd Staatshoofd. Koningin Paola heeft u hierin gesteund en legde zich bovendien toe op fundamentele zaken als onderwijs en cultuur. Sereen, waardig en met grote toewijding hebt u het Belgische volk op moeilijke maar ook op gelukkige momenten begeleid, in een tijdperk dat gekenmerkt wordt door diepgaande veranderingen wereldwijd. Wij zijn u daar dankbaar voor.

Ik besef hoe gelukkig ik ben te mogen rekenen op de constante steun van mijn vrouw Koningin Mathilde. Lieve Mathilde, sinds vele jaren heb jij je met heel je hart ingezet in talrijke activiteiten. Je hebt een aangeboren zin voor menselijk contact. Met onze dierbare kinderen beginnen wij vol vertrouwen aan dit nieuwe hoofdstuk van ons leven en van ons land.

Dames en Heren,

Ik vat mijn koningschap aan met de wil om mij ten dienste te stellen van alle Belgen. **Ik zal hiervoor in volle verstandhouding samenwerken met de regering en overeenkomstig de Grondwet**. De afgelopen jaren heb ik steeds nauwere banden mogen ontwikkelen met veel van mijn medeburgers. Ik zal deze dialoog nog versterken.

De rijkdom van ons land en van ons institutioneel stelsel bestaat er mede in dat we van onze verscheidenheid een sterkte maken. Telkens weer vinden we het evenwicht tussen eenheid en verscheidenheid. De sterkte van België is precies dat we zin geven aan onze verscheidenheid.

De jongste staatshervorming draagt belangrijke bevoegdheden over aan de deelstaten. Hierdoor komt de beslissingsmacht dichter bij de burgers te liggen en zullen we de uitdagingen van de toekomst beter aankunnen. De sterkte van België gaat ook uit van zijn deelstaten. Ik zal constructieve contacten onderhouden met hun vertegenwoordigers. Ik ben ervan overtuigd dat de samenwerking tussen de federale Staat, de Gemeenschappen en Gewesten onze burgers en onze ondernemingen ten goede zal komen.

Samen kunnen we de bekwaamheden van elk van ons tot hun recht doen komen. Daarin bestaat ons gemeenschappelijk talent zoals het zich in de loop van onze geschiedenis heeft ontwikkeld. Het is een ingesteldheid die ons karakter en onze waarden vorm heeft gegeven. Samen de moeilijkste problemen oplossen. De meest uiteenlopende strekkingen met elkaar verzoenen zonder dat ze aan originaliteit of sterkte moeten inboeten. Dàt is ook de essentie van onze vindingrijkheid en onze zin voor maat.

Dames en Heren,

De waarden die ons drijven, hebben generaties mannen en vrouwen vóór ons bezield. Door hun inzet in de maatschappij en in de politiek hebben onze voorgangers ons land een hoge graad van welvaart en solidariteit bezorgd. Zij legden de grondslag voor een gezond ondernemingsklimaat en voor een efficiënte sociale zekerheid.

De crisis treft veel van onze landgenoten. Ik wil vandaag iedereen aanmoedigen, mannen en vrouwen, om vol te houden. Elk van ons bezit een onvermoed potentieel dat tot ontplooiing kan komen. Daar ben ik rotsvast van overtuigd. Daarnaast beschikken we samen over de nodige middelen om de moeilijkheden te trotseren en aan iedereen de mogelijkheid te geven om vooruit te komen.

©

Meer dan ooit moet het Europese project ons hoop en vertrouwen schenken. Het Europa dat wij willen moet groei en solidariteit tot stand brengen. Wij zijn fier dat onze hoofdstad ook de hoofdstad van Europa is en dat Belgische bewindslieden steeds in het middelpunt van dit grootse project hebben gestaan. Tijdens mijn zendingen naar het buitenland heb ik kunnen vaststellen hoezeer de troeven van België, de talenten en de sterktes die wij bezitten, wereldwijd gewaardeerd worden.

Dames en Heren, het is in deze geest dat ik zal werken tijdens mijn koningschap. Ik zal, in België en in het buitenland, al deze kwaliteiten ondersteunen.

Laten wij samen ons land nieuw enthousiasme geven.

Leve België ! Vive la Belgique ! Es lebe Belgien !

Met deze door (of onder verantwoordelijkheid van) minister van Justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) ogestelde (of goedgekeurde) tekst heeft zij koning Filip een valse eed laten afleggen in strijd met de Belgische Grondwet, waarmee zij met het mede laten ondertekenen door:

- **Marc Bossuyt**, als Voorzitter van het Grondwettelijk Hof;
- **Jean Spreutels**, als Voorzitter van het Grondwettelijk Hof;
- **Etienne Goethals**, als Eerste Voorzitter van het Hof van Cassatie;
- **Jean-François Leclercq**, De Procureur-generaal bij het Hof van Cassatie;
- **Robert Andersen**, De Eerste Voorzitter van de Raad van State

het principe van de scheiding der machten, waardoor de Minister van Justitie - lid van de uitvoerende macht - niet kan tussenkomen in aangelegenheden welke uitsluitend toebehoren aan de bevoegdheid van de rechterlijke macht overtreden, zoals zij dat zelf heeft laten schrijven door haar attaché Geert Slootmans in haar brief d.d. 19 maart 2012 (Ref: PV/13/KL/21772/GB) aan ons bedrijf Ecologisch Kennis Centrum B.V., waarin letterlijk het volgende staat geschreven (**Stuk C**):

Federale Overheidsdienst
Justitie

Directie Diensten van de Voorzitter
Operationele Directie
Dienst Geschillen en Juridische Adviezen

Waterloolaan 115, 1000 Brussel
Tel 02/542 65 11
Fax 02/542 70 39
info@just.fgov.be

Ecologisch Kennis Centrum B.V.
't Achterom 9A
5491 XD Sint-Oedenrode
NEDERLAND

Contact SLOOTMANS Geert – Attaché
Tel 01/542 69 69
Fax 02/542 89 32
E-Mail geert.slootmans@just.fgov.be
Adres Waterloolaan 115, 1000 Brussel
Datum 19.03.2012
Onze Ref PV/13/KL/21772/GB

BETREFT **Uw schrijven dd. 07.03.2012 gericht aan mevrouw de Minister**

Geachte heer/mevrouw,

Wij hebben uw schrijven dd. 07.03.2012 gericht **aan mevrouw de Minister** goed ontvangen en aandachtig gelezen.

Wij dienen uw aandacht te vestigen op het principe van de scheiding der machten, waardoor de Minister van Justitie - lid van de uitvoerende macht - niet kan tussenkomen in aangelegenheden welke uitsluitend toebehoren aan de bevoegdheid van de rechterlijke macht. Ten einde u enigszins van dienst te zijn, zullen wij een kopie van uw schrijven met bijlagen overmaken aan de heer Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen.
Daarnaast kunnen wij u adviseren om contact op te nemen met een advocaat en dit om u te laten informeren omtrent uw juridische mogelijkheden.

In uw schrijven vraagt u tevens om een persoonlijk onderhoud met mevrouw de Minister. Wij zullen uw verzoek hieromtrent overmaken aan haar kabinet.

©

Met de volgende opgenomen teksten in de eedaflegging:

> **Ik heb zonet voor u de grondwettelijke eed afgelegd**. Ik ben me bewust van de verantwoordelijkheid die voortaan op mij rust.
>
> **Deze eed is een plechtige belofte die de bijna tweehonderd jaar oude vertrouwensrelatie tussen de Koning en het Belgische volk hernieuwt. Ik volg hierin zes andere Koningen op, onder wie mijn vader Koning Albert**.
>
> Ik vat mijn koningschap aan met de wil om mij ten dienste te stellen van alle Belgen. **Ik zal hiervoor in volle verstandhouding samenwerken met de regering en overeenkomstig de Grondwet.**
>
> **De jongste staatshervorming draagt belangrijke bevoegdheden over aan de deelstaten.** Hierdoor komt de beslissingsmacht dichter bij de burgers te liggen en zullen we de uitdagingen van de toekomst beter aankunnen. De sterkte van België gaat ook uit van zijn deelstaten.

heeft minister van Justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) de nieuwe Koning Filip van België een valse eed laten afleggen in strijd met de Belgische Grondwet van 7 februari 1831 met de wijzigingen van 7 september 1893, 15 november 1920, 7 februari, 24 augustus en 15 oktober 1921, welke tot 1970 van kracht was en Grondwettelijke nog steeds van kracht is (**Stuk D**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud als herhaald en ingelast te beschouwen. Daarin staan de volgende artikelen opgenomen ondermeer de volgende artikelen:

EERSTE ARTIKEL. - [België is verdeeld in provinciën. Deze provinciën zijn: Antwerpen, Brabant, Henegouwen, Limburg, Luik, Luxemburg, Namen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen.
De wet kan, zo daartoe reden bestaat, het grondgebied verdelen in een groter aantal provinciën.

Z. artt. 31 en 108.

Voor de koloniën, overzeese bezittingen of beschermde gebieden die België kan verkrijgen, gelden bijzondere wetten. De Belgische troepen, tot hun verdediging bestemd, kunnen alleen bij vrijwillige dienstneming worden aangeworven.

> Gewijzigd op 7 september 1893; het oorspronkelijk artikel bestond uit de eerste twee alinea's van het tegenwoordig artikel met toevoeging, aan het slot van de eerste alinea, van de woorden: 'behoudens de betrekkingen van Luxemburg met de Duitsche Bond'.

ART. 2. - De onderverdelingen van de provinciën kunnen alleen bij de wet worden bepaald.

ART. 3. - De grenzen van het Rijk, van de provinciën en van de gemeenten kunnen alleen uit kracht van een wet gewijzigd of nader vastgesteld worden.

Titel II. De Belgen en hun rechten.

ART. 4. - De staat van Belg wordt verkregen, behouden en verloren volgens de regelen die bij de burgerlijke wet zijn bepaald.
Deze Grondwet en de overige wetten op de staatsburgerlijke rechten bepalen aan welke vereisten, behalve de staat van Belg, moet worden voldaan om die rechten uit te oefenen.

©

ART. 5. - Naturalisatie wordt door de wetgevende macht verleend.
Alleen staatsnaturalisatie stelt de vreemdeling met de Belg gelijk ten aanzien van de uitoefening der staatsburgerlijke rechten.

ART. 6. - Er is geen onderscheid van standen in de Staat.
De Belgen zijn gelijk voor de wet; zij alleen kunnen tot de burgerlijke en militaire bedieningen worden toegelaten, behoudens de uitzonderingen die, voor bijzondere gevallen, door een wet kunnen ingevoerd worden.

ART. 7. - De vrijheid van de persoon is gewaarborgd.
Niemand kan worden vervolgd dan alleen in de gevallen voorzien bij de wet, en op de wijze door haar voorgeschreven.

Tenzij hij op heterdaad wordt betrapt, kan niemand worden aangehouden dan uit kracht van een met redenen omkleed bevel van de rechter, dat moet betekend worden bij de aanhouding of uiterlijk binnen vier en twintig uur.

ART. 8. - Niemand kan, tegen zijn wil, worden afgetrokken van de rechter die de wet hem toekent.

ART. 9. - Geen straf kan worden ingevoerd of toegepast dan uit kracht van de wet.

ART. 10. - De woning is onschendbaar; geen huiszoeking kan geschieden dan in de gevallen bij de wet voorzien, en op de wijze door haar voorgeschreven.

ART. 11. - Niemand kan van zijn eigendom worden ontzet dan ten algemenen nutte, in de gevallen en op de wijze, bij de wet bepaald, en tegen billijke en voorafgaande schadeloosstelling.

ART. 12. - De straf van de verbeurdverklaring der goederen kan niet worden ingevoerd.

ART. 13. - De burgerlijke dood is afgeschaft; hij kan niet weder ingevoerd worden.

ART. 14. - De vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening er van, alsmede de vrijheid om zijn mening op elk gebied te uiten, zijn gewaarborgd, behoudens de vervolging van de misdrijven begaan ter gelegenheid van het gebruik maken van die vrijheden.

ART. 15. - Niemand kan worden gedwongen op enigerlei wijze deel te nemen aan handelingen en aan plechtigheden van een eredienst of er de rustdagen van te onderhouden.

ART. 16. - De Staat heeft niet het recht in de benoeming of de bevestiging der bedienaren van welke eredienst ook, tussen te komen of hun te verbieden met hun overheden in briefwisseling te staan en de kennisgevingen van deze openbaar te maken, behoudens, in laatstgenoemd geval, de gewone aansprakelijkheid inzake drukpers en bekendmaking.
Het burgerlijk huwelijk moet steeds aan de huwelijksinzegening voorafgaan, behoudens de uitzonderingen, bij de wet te bepalen zo daartoe aanleiding bestaat.

ART. 17. - Het onderwijs is vrij; elke preventieve maatregel is verboden; de bestraffing van de misdrijven wordt alleen bij de wet geregeld.
Het openbaar onderwijs, op 's Lands kosten gegeven, wordt eveneens bij de wet geregeld.

ART. 18. - De drukpers is vrij; de censuur kan nooit ingesteld worden; geen borgstelling kan worden geëist van de schrijvers, uitgevers of drukkers.
Wanneer de schrijver bekend is en zijn woonplaats in België heeft, kan de uitgever, de drukker of de verspreider niet worden vervolgd.

ART. 19. - De Belgen hebben het recht op vreedzame wijze en ongewapend te vergaderen, mits zij zich gedragen naar de wetten die het uitoefenen van dit recht kunnen regelen, zonder dat het nochtans aan een voorafgaand verlof wordt onderworpen.
Deze bepaling is niet van toepassing op de bijeenkomsten in de open lucht, welke ten volle onderworpen blijven aan de politiewetten.

©

ART. 20. - De Belgen hebben het recht zich te verenigen; dit recht mag niet aan enige preventieve maatregel onderworpen worden.

ART. 21. - Ieder heeft het recht zich met verzoekschriften, door één of meer personen ondertekend, tot de openbare overheden te wenden.
Alleen de gestelde overheden hebben het recht verzoekschriften in gemeenschappelijke naam in te dienen.

ART. 22. - Het briefgeheim is onschendbaar.
De wet bepaalt welke agenten verantwoordelijk zijn voor de schending van het geheim der aan de post toevertrouwde brieven.

ART. 23. - Het gebruik der in België gesproken talen is vrij; het kan slechts bij de wet geregeld worden en alleen voor de handelingen van de openbare overheid en voor de gerechtszaken.

ART. 24. - Geen voorafgaand verlof is nodig om vervolgingen tegen de openbare ambtenaren in te stellen wegens ambtsverrichtingen, behoudens wat ten opzichte van de ministers is bepaald.

Titel III. De machten.

ART. 25. - Alle machten gaan uit van de Natie.
Zij worden uitgeoefend op de bij de Grondwet bepaalde wijze.

ART. 26. - De wetgevende macht wordt gezamenlijk uitgeoefend door de Koning, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat.

Z. artt. 27, 28, 32 en volg.

ART. 27. - [De voordracht behoort aan elk van de drie takken der wetgevende macht.]
Gewijzigd op 15 oktober 1921; in de tekst van 1831 kwam een tweede alinea voor, luidende: 'Echter moet elke wet betreffende de ontvangsten of de uitgaven van de Staat of betreffende het legercontingent eerst door de Kamer van Volksvertegenwoordigers worden aangenomen.'

ART. 28. - Alleen de wetgevende macht kan een bindende uitlegging van de wetten geven.

ART. 29. - De uitvoerende macht, zoals zij door de Grondwet is geregeld, berust bij de Koning.

Z. artt. 64, 67 en 78.

ART. 30. - De rechterlijke macht wordt door de hoven en rechtbanken uitgeoefend. De arresten en vonnissen worden in naam des Konings ten uitvoer gelegd.

Zie artt. 92 en volg.

ART. 31. - De uitsluitend gemeentelijke of provinciale belangen worden door de gemeenteraden of de provinciale raden geregeld volgens de beginselen, in de Grondwet vastgelegd.

Z. art. 108

Art. 40. - Elke Kamer heeft het recht van onderzoek.

Zie hierna: W.3 mei 1880 op parlementair onderzoek.

Hoofdstuk II. - De Koning en de ministers.

Afdeling I. - *De Koning.*

ART. 60. - [De grondwettelijke macht van de Koning gaat bij erfopvolging over op de natuurlijke en wettige nakomelingschap, in rechte linie, van Z.M. LEOPOLD-JORIS-CHRISTIAAN-FREDERIK VAN SAKSEN-

©

COBURG, van man op man, volgens recht van eerstgeboorte en met altijddurende uitsluiting van de vrouwen en haar nakomelingen.

Van zijn recht op de kroon wordt vervallen verklaard de prins die gehuwd is zonder de toestemming van de Koning of van hen die, bij 's Konings ontstentenis, zijn macht uitoefenen in de bij de Grondwet voorziene gevallen.
Deze vervallenverklaring kan echter opgeheven worden door de Koning of door hen, die, bij 's Konings ontstentenis, zijn macht uitoefenen in de bij de Grondwet voorziene gevallen, zulks met toestemming van beide Kamers.]

> Gewijzigd 7 september 1893; de tekst van 1831 luidde: 'De grondwettelijke machten van de Koning gaan bij erfopvolging over op de natuurlijke en wettige nakomelingen, in de rechte linie, van Z.M. LEOPOLD VAN SAKSEN-COBURG, van man op man, naar orde van eerstgeboorte en met altijddurende uitsluiting van de vrouwen en van haar nakomelingen.'

ART. 61. - [Bij ontstentenis van mannelijke nakomelingen van Z.M. LEOPOLD-JORIS-CHRISTIAAN-FREDERIK VAN SAKSEN-COBURG, kan de Koning zijn opvolger benoemen, mits de Kamers daarmede instemmen op de wijze bij het volgend artikel voorgeschreven.
Indien op deze wijze geen benoeming heeft plaats gehad, is de troon onbezet.]

> Gewijzigd 7 september 1893; de tekst van 1831 luidde: 'Bij ontstentenis van mannelijke nakomelingen van Z.M. LEOPOLD VAN SAKSEN-COBURG kan de Koning zijn opvolger benoemen, mits de Kamers hun bewilliging daarop verlenen op de wijze, bij het volgend artikel voorgeschreven. 'Geschiedt er geen benoeming zooals hierboven is bepaald, dan is de troon onbezet.'

ART. 62. - De Koning kan niet tegelijk hoofd van een andere Staat zijn, zonder de toestemming van beide Kamers.
Geen van beide Kamers kan over die zaak beraadslagen, zo niet ten minste twee derden van de leden aanwezig zijn, en alleen wanneer ten minste twee derden van de uitgebrachte stemmen zich er voor verklaard hebben, is het besluit aangenomen.

ART. 63. - De persoon van de Koning is onschendbaar; zijn ministers zijn verantwoordelijk.

ART. 64. - Geen besluit van de Koning is van kracht, tenzij het medeondertekend is door een minister die, door zijn medeondertekening alleen, daarvoor verantwoordelijk wordt.

ART. 65. - De Koning benoemt en ontslaat zijn ministers.

Zie artt. 86 en volg.

ART. 66. - Hij verleent de graden in het leger.
Hij benoemt de ambtenaren bij het algemeen bestuur en bij de buitenlandse betrekkingen, behoudens de bij de wet voorziene uitzonderingen.
Andere ambtenaren benoemt hij alleen krachtens een uitdrukkelijke wetsbepaling.

ART. 67. - Hij maakt de verordeningen en neemt de besluiten, die voor de uitvoering van de wetten nodig zijn, zonder ooit de wetten zelf te mogen schorsen of van hun uitvoering te ontslaan.

ART. 68. - De Koning voert het bevel over land- en zeemacht, verklaart oorlog, sluit de vredes-, verbonds- en handelsverdragen.
Hij geeft er kennis van aan de Kamers, zodra het belang en de veiligheid van de Staat het toelaten, onder bijvoeging van de passende mededelingen.
De handelsverdragen en de verdragen, waardoor de Staat zou kunnen worden bezwaard of Belgen persoonlijk gebonden, zijn slechts van kracht nadat zij door de Kamers zijn goedgekeurd.
Geen afstand, geen ruiling, geen aanhechting van grondgebied kan plaats hebben dan krachtens een wet. In geen geval kunnen de geheime artikelen van een verdrag de openbaar gemaakte artikelen te niet doen.

©

ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

Zie art. 26.
Zie hierna W. 18 april 1898, betreffende het gebruik van de Nederlandse taal bij officiële bekendmakingen, gewijzigd in haar art. 3, door de wet van 17 maart 1934 betreffende de bekrachtiging en de afkondiging der wetten.

ART. 70. - De Kamers komen van rechtswege bijeen ieder jaar, de tweede dinsdag van november, tenzij ze vóór die datum door de Koning bijeengeroepen zijn.
De Kamers moeten elk jaar ten minste veertig dagen bijeen blijven.
De Koning sluit de zitting.
De Koning heeft het recht de Kamers in buitengewone zitting bijeen te roepen.

ART. 71. - De Koning heeft het recht de Kamers, beide samen of elke afzonderlijk, te ontbinden. Bij het ontbindingsbesluit worden de kiezers binnen veertig dagen en de Kamers binnen twee maanden bijeengeroepen.

Zie wet van 31 mei 1961 betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen.

ART. 72. - De Koning kan de Kamers verdagen. De verdaging mag echter, zonder instemming van de Kamers, de termijn van één maand niet overschrijden noch gedurende een zelfde zitting worden herhaald.

ART. 73. - Hij heeft het recht om de straffen, door de rechters uitgesproken, kwijt te schelden of te verminderen, behoudens hetgeen ten aanzien van de ministers is bepaald.

Z. art. 91.

ART. 74. - Hij heeft het recht van de munt, ter uitvoering van de wet.

ART. 75. - Hij heeft het recht brieven van adeldom te verlenen, zonder ooit enig voorrecht daaraan te mogen verbinden.

ART. 76. - Hij verleent de militaire orden met inachtneming van hetgeen de wet daaromtrent voorschrijft.

ART. 77. - De civiele lijst wordt door de wet vastgesteld voor de duur van 's Konings regering.

ART. 78. - De Koning heeft geen andere macht dan die welke de Grondwet en de bijzondere krachtens de Grondwet uitgevaardigde wetten hem uitdrukkelijk toekennen.

ART. 79. - Bij 's Konings overlijden komen de Kamers zonder bijeenroeping samen, uiterlijk de tiende dag na die van het overlijden. Indien de Kamers te voren ontbonden zijn en de nieuwe Kamers bij het ontbindingsbesluit zijn bijeengeroepen tegen een later tijdstip dan de tiende dag, treden de oude Kamers weer op totdat de Kamers, die haar plaats moeten innemen, bijeenkomen.
Is slechts één Kamer ontbonden, dan wordt, ten aanzien van die Kamer, op gelijke wijze gehandeld.
Te rekenen van het overlijden van de Koning en tot de eedaflegging van zijn troonopvolger of van de regent, wordt 's Konings grondwettelijke macht in naam van het Belgische volk uitgeoefend door de in rade verenigde ministers, en onder hun verantwoordelijkheid.

ART. 80. - De Koning is meerderjarig als zijn achttiende jaar vervuld is.
Hij neemt eerst bezit van de troon nadat hij, in de verenigde vergadering der Kamers, de volgende eed plechtig heeft afgelegd:
'Ik zweer de Grondwet en de wetten van het Belgische volk na te leven, 's Lands onafhankelijkheid te handhaven en het grondgebied ongeschonden te bewaren.'

ART. 81. - Indien, bij 's Konings overlijden, zijn opvolger minderjarig is, komen beide Kamers in verenigde vergadering bijeen, ten einde in het regentschap en in de voogdij te voorzien.

©

ART. 82. - Indien de Koning in de onmogelijkheid verkeert, te regeren, roepen de ministers, na van deze onmogelijkheid te hebben doen blijken, de Kamers dadelijk bijeen. Door de verenigde Kamers wordt in de voogdij en in het regentschap voorzien.

> Wet van 19 juli 1945 strekkend tot het voorzien in de uitvoering van artikel 82 der Grondwet *(Staatsbl.* 3 aug. 1945): Enig artikel. - 'Wanneer toepassing werd gemaakt van artikel 82 van de Grondwet, hervat de Koning de uitoefening van zijn grondwettelijke machten slechts na een beraadslaging van de verenigde Kamers vaststellend dat de onmogelijkheid te regeren een einde heeft genomen.'

ART. 83. - Het regentschap mag slechts aan één persoon worden opgedragen.
De regent aanvaardt eerst zijn bediening nadat hij de bij artikel 80 voorgeschreven eed heeft afgelegd.

ART. 84. - Gedurende een regentschap kan geen verandering aan de Grondwet worden toegebracht.

ART. 85. - Ingeval de troon onbezet is, voorzien de Kamers, tezamen beraadslagende, voorlopig in het regentschap totdat de geheel vernieuwde Kamers bijeenkomen; deze bijeenkomst heeft plaats binnen twee maanden. De nieuwe Kamers, te zamen beraadslagende, voorzien voorgoed in het bezetten van de troon.

Afdeling II. - *De ministers.*

ART. 86. - Niemand kan minister zijn, indien hij niet Belg is door geboorte of indien hij de staatsnaturalisatie niet heeft verkregen.

ART. 87. - Geen lid van de koninklijke familie kan minister zijn.

ART. 88. - De ministers zijn alleen stemgerechtigd in de ene of in de andere Kamer, wanneer zij er lid van zijn.
Zij hebben zitting in elke Kamer, en hun moet het woord verleend worden wanneer zij het vragen.
De Kamers kunnen vorderen dat de ministers zullen aanwezig zijn.

ART. 89. - In geen geval kan het mondeling of schriftelijk bevel van de Koning een minister van zijn verantwoordelijkheid ontheffen.

ART. 90. - De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft het recht de ministers in beschuldiging te stellen en ze te dagen voor het Hof van Verbreking, dat alleen bevoegd is ze in verenigde zitting te berechten, behoudens hetgeen bij de wet zal worden bepaald wat betreft het instellen van de burgerlijke vordering door de benadeelde partij en wat betreft de misdaden en wanbedrijven, die de ministers buiten hun ambtelijke werkkring begaan hebben.
Een wet zal de gevallen van verantwoordelijkheid bepalen, alsmede de aan de ministers op te leggen straffen en de wijze waarop tegen hen in rechte kan worden opgetreden, zowel bij inbeschuldigingstelling door de Kamer van Volksvertegenwoordigers als bij vervolging door de benadeelde partijen.

ART. 91. - De Koning kan aan een door het Hof van Verbreking veroordeelde minister geen genade schenken, dan op het verzoek van een van beide Kamers.

De Belgische Grondwet is een fundamentele wet en definieert de staatsvorm, bepaalt de bevoegdheid van de gezagsdragers en de wijze waarop zij hun bevoegdheden uitoefenen. **Omdat de Grondwet de fundamentele regels van de staatsorganisatie vermeldt, komt de grondwettelijke norm vóór de wet en het decreet in de hiërarchie van de normen.**

De Grondwet is een fundamentele akte. Het juridische fundament van de Staat moet duurzaam zijn. Het is daarom niet wenselijk dat de Grondwet om de haverklap gewijzigd wordt en de speelbal is van wisselende politieke meerderheden.

©

De Grondwet kan niet gewijzigd worden in oorlogstijd en tijdens een regentschap. In artikel 84 van de Grondwet staat daarover letterlijk het volgende geschreven:

> **ART. 84**. - Gedurende een regentschap kan geen verandering aan de Grondwet worden toegebracht.

In artikel 60 van de Grondwet staat letterlijk het volgende geschreven:

> **ART. 60**. - [De grondwettelijke macht van de Koning gaat bij erfopvolging over op de natuurlijke en wettige nakomelingschap, in rechte linie, van Z.M. LEOPOLD-JORIS-CHRISTIAAN-FREDERIK VAN SAKSEN-COBURG, van man op man, volgens recht van eerstgeboorte en met altijddurende uitsluiting van de vrouwen en haar nakomelingen. Van zijn recht op de kroon wordt vervallen verklaard de prins die gehuwd is zonder de toestemming van de Koning of van hen die, bij 's Konings ontstentenis, zijn macht uitoefenen in de bij de Grondwet voorziene gevallen.
> Deze vervallenverklaring kan echter opgeheven worden door de Koning of door hen, die, bij 's Konings ontstentenis, zijn macht uitoefenen in de bij de Grondwet voorziene gevallen, zulks met toestemming van beide Kamers.]
>
> Gewijzigd 7 september 1893; de tekst van 1831 luidde: 'De grondwettelijke machten van de Koning gaan bij erfopvolging over op de natuurlijke en wettige nakomelingen, in de rechte linie, van Z.M. LEOPOLD VAN SAKSEN-COBURG, van man op man, naar orde van eerstgeboorte en met altijddurende uitsluiting van de vrouwen en van haar nakomelingen.'

Dit betekent dat Koning Leopold III tot zijn overlijden op 25 september 1983 grondwettelijk de koning van België is geweest.

Dit betekent ook dat koning Boudewijn vanaf zijn eedaflegging op 17 juli 1951 tot aan zijn overlijden op 31 juli 1993 grondwettelijk geen koning van België is geweest.

Dit betekent dat alle door een van de Kamers na de Tweede Wereldoorlog aangenomen wetten nooit door de koning zijn bekrachtigd, wat ingevolge het hieronder ingelaste artikel 69 in de Grondwet grondwettelijk verplicht is.

> **ART. 69**. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.
>
> Zie art. 26.
> Zie hierna W. 18 april 1898, betreffende het gebruik van de Nederlandse taal bij officiële bekendmakingen, gewijzigd in haar art. 3, door de wet van 17 maart 1934 betreffende de bekrachtiging en de afkondiging der wetten.

Dit wordt bevestigd door voormalig premier Wilfried Martens (CD&V) in zijn daarover in 2006 geschreven memories over de weigering van koning Boudewijn om de euthanasiewet te bekrachtigen overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet. Betreffende memories van premier Martens vindt u hieronder ingelast.

Koning weigert handtekening
(**Memoires Wilfried Martens**)(**zie foto**)

Mijn laatste regering (1988-1992) kreeg eind maart 1990 af te rekenen met een ongeziene grondwettelijke crisis. Koning Boudewijn weigerde een door het parlement goedgekeurde wet inzake zwangerschapsafbreking te bekrachtigen. Het plaatste mijn partij, die evenals het staatshoofd gekant was tegen het wetsontwerp, in een uitermate delicate positie.

©

De abortuskwestie kende tot 1988 een eerder sluimerend bestaan. Zoals de lezer weet had ik als jonge partijvoorzitter het standpunt van mijn partij helpen vastleggen. In alle formatiegesprekken die ik sindsdien had meegemaakt, bleek telkens dat er geen compromis mogelijk was tussen de voorstanders van een verregaande liberalisering van de zwangerschapsafbreking en zij die, zoals de meeste van mijn partijgenoten, vonden dat abortus slechts legaal kon zijn in uitzonderlijke en welomschreven omstandigheden.

In 1974 had de regering-Tindemans 1 een staatscommissie voor de ethische problemen opgericht. Haar eindrapport van 15 juni 1976 bevatte een minderheids- en meerderheidsstandpunt. Alle leden bleken voorstander van een wetswijziging. Een krappe meerderheid van 13, overwegend vrijzinnige, leden sprak zich uit voor een gedeeltelijke schrapping van abortus uit de strafwet en nam elementen van sociaalpsychologische aard van een vrouw in nood in aanmerking. Een minderheid van 12, veelal christelijke, leden wilde alleen maar de therapeutische abortus uit de strafwet halen, waarbij het begrip gezondheid objectiveerbaar moest zijn.

De verenigde commissies van Justitie en Volksgezondheid van de Senaat werden vervolgens belast met het zoeken naar een consensus. In de volgende twaalf jaar werden er tientallen wetsvoorstellen ingediend waarbij men telkens moest vaststellen dat ze geen meerderheid behaalden. De houding van de liberalen was daarin meestal doorslaggevend. Zij verwierpen de radicale voorstellen van Willy Calewaert of Leona Detiège. In 1978 kwam daarin een eerste verandering toen Lucienne Herman-Michielsens, de voorzitster van de liberale vrouwen en gewezen kabinetsmedewerkster van minister Vanderpoorten, een relatief gematigd voorstel uitwerkte dat de brug moest leggen tussen de verschillende partijen.

In het licht van de verdere geschiedenis moet ik toegeven dat de CVP destijds niet erg attent reageerde op die liberale tegemoetkoming. Integendeel, vooral in onze Senaatsfractie trad een verharding van het abortusstandpunt op, terwijl de publieke opinie veeleer toleranter werd. De afspraken tussen de procureursgeneraal om abortusmisdrijven niet te vervolgen, kon op een vrij grote instemming van de bevolking rekenen.

Binnen de CVP ging men er tot diep in de jaren tachtig van uit dat de samenhang onder de coalitiepartners zo sterk was dat er nooit een meerderheid ten gunste van abortus zou ontstaan, zelfs geen alternatieve parlementaire meerderheid.

Lucienne Michielsens is CVP-obstructie moe

Steeds meer liberalen, waaronder L. Herman-Michielsens, waren de jarenlange obstructie- en afhoudingsstrategie van de CVP ondertussen meer dan moe.Vanaf 1985 deed zich echter een tweede kentering voor. Samen met de Franstalige socialist Roger Lallemand presenteerde Herman-Michielsens een zoveelste compromis: tijdens de eerste vijftien weken van de zwangerschap - twaalf weken in een latere tekst - zou de abortus op verzoek van de vrouw mogen worden uitgevoerd; in de daaropvolgende weken zou de zwangerschap slechts mogen worden afgebroken onder bepaalde voorwaarden en mits er toezicht is.

Het voorstel, dat werd ingediend op 6 april 1986, verkreeg de steun van de socialisten, de meeste liberalen, de groenen en het FDF. Ook enkele PSC'ers en VU-leden bleken er niet totaal afwijzend tegenover te staan. Cruciaal in dit dossier waren de regeringsonderhandelingen met de socialisten van begin 1988, die onder leiding van formateur **Dehaene** plaatsvonden. CVP-voorzitter **Swaelen** had aan informateur **Spitaels** laten weten dat het voorstel Lallemand-Michielsens onaanvaardbaar was voor zijn partij en dat de klassiek geworden passus over de vrije parlementaire behandeling voor de CVP niet langer kon. De socialistische onderhandelaars, met **Karel Van Miert**, verwierpen dit standpunt. Men kwam uiteindelijk overeen dat er een moratorium in acht zou worden genomen tot januari 1989, om overleg tussen de coalitiepartners mogelijk te maken. Leverde dit niets op dan kon de jarenlange parlementaire traditie die van abortus een parlementaire kwestie had gemaakt, worden voortgezet.

Op 22 februari 1989 herbegonnen de besprekingen van het voorstel Lallemand-Michielsens en nog voor het zomerreces van 20 juni 1989 keurden de Senaatscommissies het voorstel goed, met 26 stemmen tegen 15 bij 2 onthoudingen. Tot de tegenstemmers behoorden de 10 CVP'ers, 2 PSC'ers en een lid van de Volksunie. Op 6 november nam de Senaat met een wisselmeerderheid van 102 stemmen tegen 73 bij 7 onthoudingen - 6 liberalen en 1 PSC'er - het haast ongewijzigde wetsvoorstel Lallemand-Michielsens aan.

©

Als regeringsleider had ik mij buiten het debat gehouden. Toch kende iedereen mijn opvatting. Zo zei ik na de zomervakantie van 1989 in een interview met VTM dat ik het volledig eens was met de opvatting van de Belgische bisschoppen, volgens wie het wetsvoorstel op een radicale manier afbreuk deed aan het recht op leven in het beginstadium. 'Maar,' zo voegde ik eraan toe, 'ik blijf volledig loyaal ten aanzien van het regeerakkoord dat zegt dat het een kwestie is van gewetensvrijheid en opvatting, leder parlementslid zal dus volgens zijn gewetensovertuiging moeten stemmen. Voor mij betekent dat: tegen stemmen. Ik zal daarom echter het bestaan van de regering niet op het spel zetten.'

Na de goedkeuring in de Senaat spoorde ik mijn partij aan om een eigen voorstel in te dienen en ik spande me in om alsnog een consensus te bereiken. Zo organiseerde ik begin februari 1990 op het kasteel van Stuyvenberg een tweetal gesprekken tussen de Franstalige socialisten Spitaels en Lallemand en de Vlaamse christendemocraten Jean-Luc Dehaene en Herman Van Rompuy. Allerlei formules werden uitgetest die een vergelijk mogelijk moesten maken, maar de Franstalige socialisten hadden, na de harde verwijten die ze van onze senatoren hadden moeten incasseren, geen vertrouwen meer in de CVP. Ze verdachten ons van manoeuvres.

Vragen bij een handtekening

Ofschoon de koning mij er nooit had over gesproken, bestond er in politieke kringen, ook in mijn partij, twijfel of de koning ooit zijn handtekening zou zetten onder een abortuswet. Ik herinner me dat dit eens ter sprake was gekomen bij **Mgr. Alfred Daelemans** te Meise in aanwezigheid van kardinaal Danneels, ongeveer een jaar voor de goedkeuring van de wet. Ik had toen gezegd dat zo een weigering tot een crisis van de monarchie kon leiden. **Kardinaal Danneels** (**zie foto**) had gerepliceerd dat we in dat geval een beroep op hem konden doen.

Die vrees werd weer levendig toen de koning er in zijn nieuwjaarstoespraak geen twijfel over liet bestaan dat de bescherming van het leven voor de geboorte voor hem een belangrijke zaak was. Hij verwees hierbij nadrukkelijk naar de in 1960 internationaal aangenomen **Verklaring van de Rechten van het Kind**, waarin te lezen stond dat 'het kind vanwege zijn lichamelijke en geestelijke onvolwassenheid speciale bescherming en zorg nodig heeft, waaronder de juiste wettelijke bescherming, zowel voor als na de geboorte'. Ook in de groep van de CVP-ministers bespraken we toen herhaaldelijk de mogelijke weigering van het staatshoofd, maar steeds in hypothetische zin, tot Vlaams minister Jan Lenssens me halverwege februari kwam vertellen dat het probleem van de koninklijke handtekening van de baan was. Hij had het rechtstreeks uit de mond van de koning vernomen, zei hij. Maar hoe kon Jan Lenssens zich zo vergissen?

Aangemoedigd door partijvoorzitter Van Rompuy stelden de CVP-ministers van de Vlaamse Executieve beleidsnota's op om preventief op te treden tegen de abortuskwaal. Hugo Weckx van Volksgezondheid, Jan Lenssens van Welzijn, en Daniël Coens van Onderwijs werkten teksten uit voor hulp aan ongewenst zwangere vrouwen en voor een aangepast beleid inzake anticonceptie. Het ging om meer mogelijkheden voor kinderopvang, positieve discriminatie van ongehuwde moeders, opleiding van jonge mensen tot relatiebekwaamheid, waarbij seksualiteit als een waardevolle menselijke activiteit werd gezien. De koning toonde zeer veel belangstelling voor die nota's en hij ontving, nog voor de abortusstemming in de Kamer, de auteurs ervan in audiëntie: Hugo Weckx op vrijdag 2 februari, Jan Lenssens op donderdag 15 februari, en Daniël Coens op vrijdag 9 maart. Uit zijn onderhoud met de koning had Jan Lenssens menen te kunnen opmaken dat het staatshoofd de abortuswet wel zou ondertekenen. Lenssens was me dit dadelijk op mijn kabinet komen meedelen en hij had ook partijvoorzitter **Herman Van Rompuy** (**zie foto**) ingelicht over de 'bekering' van de koning. Voor mij betekende die mededeling een hele opluchting.

©

Ik laat ontwerpbrief aanvullen

Groot en oprecht was dan ook mijn verbazing toen ik op 30 maart 1990, de dag na de definitieve goedkeuring van het abortusontwerp door de Kamer, werd uitgenodigd op het kasteel van Laken. De koning legde mij er een ontwerp van brief voor waarin hij verklaarde dat zijn geweten het hem niet toeliet de door het parlement aangenomen abortuswet met zijn handtekening te bekrachtigen.

In aanwezigheid van de koning las en herlas ik de ontwerpbrief, die in het Nederlands was uitgetikt. Ik overzag in een oogwenk alle mogelijke gevolgen van de weigering. Was het de muze of de heilige geest die mij inspireerde, maar ik zei: '**Sire, uw brief roept een fundamenteel probleem op. Zoals hij nu is geformuleerd, kan ik niet anders dan het ontslag van de regering aanbieden**. Dat kan leiden tot een constitutionele crisis en een crisis van de monarchie. Als u dat wil vermijden, dan moet u tot mij het verzoek richten om te zoeken naar een oplossing waardoor twee elementen kunnen worden verenigd: uw gewetensnood en de goede werking van onze democratische instellingen.' De koning nam vervolgens zijn ontwerp terug en liet me enkele uren later een brief bezorgen:

Kasteel te Laken

30 maart 1990

Mijnheer de Eerste Minister,

In de loop van de voorbije maanden heb ik aan verscheidene gezagsdragers gezegd hoezeer ik bezorgd ben om het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking
De tekst werd thans door de Kamer gestemd na reeds door de Senaat aangenomen te zijn. Ik betreur dat over zulk een fundamenteel onderwerp geen consensus kon worden bereikt tussen de belangrijkste politieke formaties.

Dit wetsontwerp stelt mij voor een ernstig gewetensprobleem. Ik vrees namelijk dat het ontwerp door een groot deel van de bevolking wordt beschouwd als een toelating tot vruchtafdrijving tijdens de twaalf eerste weken na de bevruchting.

Ik ben tevens erg bezorgd omtrent het artikel dat bepaalt dat ook abortus mag worden gepleegd na die twaalf weken als het kind dat zou geboren worden "zal lijden aan een uiterst zware kwaal die als ongeneeslijk wordt erkend op het ogenblik van de diagnose ". Heeft men erover nagedacht hoe die boodschap zou overkomen bij de gehandicapten en hun families?

Kortom, ik vrees dat het ontwerp een gevoelige vermindering inhoudt van de eerbied voor het leven van de zwaksten. U zult dan ook begrijpen waarom ik bij die wet niet betrokken wens te worden.

Door het wetsontwerp te ondertekenen en er dus als derde tak van de Wetgevende Macht mijn akkoord mede te betuigen, meen ik dat ik er onvermijdelijk een zekere medeverantwoordelijkheid zou voor dragen. Om de hiervoor uiteengezette redenen, kan ik zoiets niet doen.

Ik geef er mij rekenschap van dat ik, door deze houding, geen gemakkelijke weg kies en dat ik het risico loop door heel wat landgenoten niet begrepen te worden. Dit is echter de enige weg die ik in geweten kan volgen.

Aan hen die zich verbazen over mijn beslissing stel ik de volgende vraag: "Is het normaal dat ik de enige Belgische burger ben die verplicht is tegen zijn geweten te handelen in zulke belangrijke materie? Geldt de gewetensvrijheid voor allen behalve de Koning? "

Ik besef echter zeer duidelijk dat het onaanvaardbaar zou zijn dat ik door mijn beslissing de goede werking van onze democratische instellingen zou belemmeren. Daarom vraag ik aan de Regering en het Parlement een juridische oplossing te vinden die zowel het recht van de Koning om niet verplicht te zijn tegen zijn geweten te handelen als de goede werking van de parlementaire democratie waarborgt.

©

Ik wens deze brief te beëindigen door de nadruk te leggen op twee belangrijke argumenten op het menselijk vlak. Mijn gewetensbezwaar houdt in mijnen hoofde geen enkel oordeel in over de personen die voorstander zijn van het wetsontwerp. Ook betekent mijn houding geenszins dat ik geen begrip heb voor de zeer moeilijke en soms dramatische toestand waarin sommige vrouwen verkeren.

Mijnheer de Eerste Minister, mag ik u vragen deze brief, te gepasten tijde ter kennis van de Regering en het Parlement te brengen?

Uw toegenegen,
(get.) Boudewijn

Met een zucht van verlichting stelde ik vast dat de koning aan de derde laatste paragraaf de vraag had toegevoegd om op zoek te gaan naar een juridische oplossing van het probleem.

Een moeizame zoektocht

De zoektocht naar zo'n oplossing kon nu beginnen. De besprekingen moesten zeer discreet, meer nog, in absolute geheimhouding, gebeuren. Een perslek kon een ongeziene politieke crisis uitlokken. De eerste die ik inlichtte over de koninklijke brief was vicepremier **Philippe Moureaux**. 'Ik heb daar altijd voor gevreesd', kwam er spontaan uit zijn mond. Daarna had ik een gesprek met Jean-Luc Dehaene. Zijn conclusie was formeel: 'Hierover mag de regering niet vallen, zoniet gaan we naar verkiezingen met de koning als inzet. We moeten een oplossing vinden. Maar hiervan mag niets uitlekken, zeker niet naar onze senatoren, want die zullen de brief aangrijpen om hun gelijk te halen.' Daarom spraken we af om partijvoorzitter **Van Rompuy** zo laat mogelijk op de hoogte te brengen. Vervolgens lichtte ik vicepremier **Willy Claes** (**zie foto**) in. 'De koning moet op zijn beslissing terugkomen', zo klonk hij somber. 'Zoniet staat het land op stelten.' De socialistische vicepremier stond op het punt om aan het hoofd van een economische missie naar de Sovjet-Unie te vertrekken en moest stante pede een smoes verzinnen. Hij riep 'dringende familiale redenen' in om thuis te blijven. Vicepremier Schiltz kon ik die vrijdag niet informeren, want die was met zijn familie vertrokken naar Portugal. Ik liet hem met het regeringsvliegtuig naar Brussel halen om hem zaterdag de koninklijke brief te laten lezen.

Diezelfde zaterdagavond nodigde ik de vicepremiers uit op het kasteel van Stuyvenberg voor een eerste gedachtewisseling. Het werd een soort brainstorming waarin alle mogelijkheden werden besproken, zelfs de meest radicale. Zo werd de mogelijkheid geopperd van een troonsafstand, onmiddellijk gevolgd door de aanstelling van een regent of de beëdiging van een nieuwe vorst. Een ander voorstel was om een officiële delegatie van hoge morele gezagsdragers en constitutionalisten naar de koning te sturen om hem van zijn voornemen te doen afzien. Ook werd voorgesteld om de koning toe te laten een annotatie bij de wet te schrijven, waarin hij zijn principieel bezwaar tegen de wet publiek kon maken. Een constituante uitroepen, gevolgd door nieuwe verkiezingen, behoorde ook tot de mogelijkheden, of de Noorse oplossing, waarbij de koning niet langer alle wetten dient te bekrachtigen.

De meeste van deze oplossingen werden dadelijk verworpen, bleken onuitvoerbaar of stuitten op bezwaren van het Paleis. **De zogeheten Noorse oplossing werd door de secretaris van de ministerraad, professor André Alen (zie foto), de haalbaarste genoemd en hij liet uitschijnen dat die oplossing ook op de steun van de kabinetschef van de koning, Jacques van Ypersele, kon rekenen**. Ik was daar echter honderd procent tegen. Die oplossing veronderstelde immers een wijziging van artikel 26 (nu artikel 36) van de Grondwet: 'De federale wetgevende macht wordt gezamenlijk uitgeoefend door de Koning, de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat'. Het hield ook in dat artikel 69 (nu artikel 109) van de Grondwet, 'de koning bekrachtigt de wetten en kondigt ze af, moest worden gewijzigd, terwijl dat artikel niet voor herziening vatbaar was verklaard. Bovendien zou zo een grondwetswijziging weken in beslag nemen, en dat in een uiterst woelig klimaat. Los van de juridische bezwaren plaatste die oplossing mijn partij ook in een onmogelijke positie. Van haar zou immers worden gevraagd de tweederdemeerderheid te leveren, nodig om de macht van de koning in te perken - wat mijn partij allerminst wilde - om een abortuswet te kunnen bekrachtigen waartegen ze

©

had gestemd! Die Noorse oplossing opende dus wijd de poort naar een nieuwe koningskwestie, een regeringscrisis en verkiezingen met abortus en koning als inzet.

Ik bleef ook hameren op absolute geheimhouding. De buitenwereld, de andere ministers en het parlement mochten pas op de hoogte worden gebracht wanneer er een haalbare oplossing was gevonden. Inmiddels waren ikzelf en alle vicepremiers ook apart bij de koning geweest. Uit hun verslagen op het kernkabinet bleek overduidelijk de onverzettelijkheid van het staatshoofd. Tegen mij, maar ook tegen enkele vicepremiers, had de koning gezegd: 'U mag morgen de kardinaal of zelfs de paus op mij afsturen. Ik wijzig mijn standpunt niet.'

De inspiratie van Jean Stengers

Nadat we die zaterdagavond en ook 's zondags uiteen waren gegaan zonder een begin van oplossing**, besefte ik steeds meer dat alleen de toepassing van het toenmalige artikel 82 (nu artikel 93) van de Grondwet een snelle en discrete oplossing mogelijk maakte. Dit artikel zegt: 'Indien de Koning in de onmogelijkheid verkeert te regeren, roepen de ministers, na deze onmogelijkheid te hebben laten vaststellen, de Kamers dadelijk bijeen. Door de Verenigde Kamers wordt in de voogdij en in het regentschap voorzien.'**

Bij een eerste lectuur lijkt dit artikel alleen bedoeld in geval van een zware lichamelijke of geestelijke handicap van de koning, maar er kwamen mij een aantal passages voor de geest uit *Leopold lil ei le gouvernement,* het boek van Jean Stengers dat ik tien jaar voordien tot driemaal toe had gelezen. **Vooral de passus over 'les trois audaces' van premier Hubert Pierlot bij zijn verklaring van 28 mei 1940, waarin hij stelde dat koning Leopold III in de onmogelijkheid verkeerde te regeren, waren blijven hangen Hubert Pierlot had zich volgens historicus Stengers bij zijn gewaagde interpretatie van artikel 82 laten leiden door een ongeschreven regel, namelijk die van de continuïteit van de macht.** Deze regel liet volgens Pierlot een zekere compensatie toe tussen de essentiële organen van de staat wanneer een van hen het laat afweten. Ik herinnerde me ook nog dat Stengers noteerde dat het Hof van Cassatie na de bevrijding in december 1944, de vermetele interpretatie van Hubert Pierlot had bekrachtigd.

Ook op maandag 2 april kwam het beperkt ministercomité van de vicepremiers onder mijn leiding niet tot een werkbare oplossing en wij dreigden in een impasse terecht te komen. **Daarom heb ik toen mijn idee al eens vaag afgetast bij André Alen, die hoogleraar is in grondwettelijk recht.** Hij reageerde niet afwijzend. Zijn reactie deed mij ertoe besluiten op dinsdagmorgen 3 april mijn voorstel voor te leggen aan de vicepremiers. Philippe Moureaux liet zich vrij positief uit over het voorstel. 'Dat is een goede benadering', zei hij. 'Ik heb ook al in die richting gedacht.' Maar de volgende dag was hij angstig en werd hij overvallen door twijfels. Ik moest toen haast beton in zijn ruggengraat gieten. **Zonder de steun van de Franstalige socialisten had ik die oplossing immers moeten afblazen. Schiltz, Claes en Wathelet kon ik vrij gemakkelijk overtuigen**. In de grootste discretie lichtten de vicepremiers hun partijvoorzitters en hun ministers in. Inmiddels was ik na een persoonlijk onderhoud met de koning verzekerd van de instemming van het staatshoofd met de toepassing van artikel 82 (nu artikel 93) en artikel 79 (nu artikel 90) van de gecoördineerde tekst van de Grondwet.

Na deze gunstig afgelopen terreinverkenning, waarvan elke stap dus in overleg met het Paleis was gezet, schreef ik een handgeschreven brief aan de koning. De volledige briefwisseling tussen de koning en mijzelf werd overigens met de hand geschreven, op voorstel van enkele vicepremiers, om een authentiek karakter aan de documenten te geven. Ook zijn aanvankelijk uitgetikte brief van 30 maart heeft de koning met de hand herschreven.

Brussel, 3 april 1990

Sire,

Ik heb de eer ontvangst te melden van de brief die de Koning mij op 30 maart 1990 stuurde inzake het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking.

Ik heb de inhoud ervan aan de Vice-Eerste Ministers medegedeeld. Wij hebben akte genomen, enerzijds van het feit dat het geweten van de Koning hem niet toelaat dat wetsontwerp te ondertekenen, anderzijds, dat de Koning beklemtoont "dat het onaanvaardbaar zou zijn dat ik door mijn beslissing de goede werking van onze democratische instellingen zou belemmeren".

©

Uitgaande van deze beide verklaringen, vraagt de Koning aan de Regering en het parlement "een juridische oplossing te vinden die zowel het recht van de Koning om niet verplicht te zijn tegen zijn geweten te handelen, als de goede werking van de parlementaire democratie waarborgt".

Na vastgesteld te hebben dat de Koning bij zijn overtuiging blijft, heb ik samen met de Vice-Eerste Ministers een oplossing gezocht die de goede werking van de instellingen niet belemmert, hetgeen inhoudt dat een door beide Kamers aangenomen wetsontwerp moet worden bekrachtigd, afgekondigd, bekendgemaakt en in werking moet treden.

Daarom stel ik de volgende oplossing voor: mits instemming van de koning zou men artikel 82 van de Grondwet toepassen dat handelt over de onmogelijkheid om te regeren. Overeenkomstig artikel 82 van de Grondwet roepen de Ministers, na die onmogelijkheid te hebben laten vaststellen, dadelijk de kamers bijeen.

Die onmogelijkheid om te regeren zou berusten op het feit dat de Koning oordeelt dat hij dat wetsontwerp niet kan ondertekenen en dus niet kan optreden als derde tak van de wetgevende macht.

Bij toepassing van artikel 79 van de Grondwet, wordt de grondwettelijke macht van de Koning tijdens de periode van onmogelijkheid te regeren uitgeoefend door de in raad verenigde Ministers en onder hun Ik zal hen voorstellen het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking te bekrachtigen en af te kondigen.

Na die bekrachtiging, en dat krachtens de wet van 19 juli 1945 strekkende tot het voorzien in de uitvoering van artikel 82 van de Grondwet, zal de Ministerraad aan het Parlement voorstellen dat de Koning de uitoefening van zijn grondwettelijke machten hervat, na een beraadslaging van de Verenigde Kamers vaststellende dat de onmogelijkheid te regeren een einde heeft genomen. Om te vermijden dat in de toekomst gelijkaardige problemen zouden rijzen, heeft de Regering bovendien de bedoeling een structurele wijziging voor te stellen.

Ziedaar, Sire, de antwoorden, die ik aan de Koning wens mee te delen, als gevolg van zijn brief van 30 maart 1990.

Indien de Koning zijn instemming wil betuigen met de toepassing van artikel 82 van de Grondwet, zou ik hiertoe de Ministerraad bijeenroepen om de hierboven beschreven procedure toe te passen. Tevens zal ik, volgens de wens van de Koning, de tekst van zijn brief van 30 maart 1990 aan het Parlement mededelen, en er het antwoord van de Regering bijvoegen.

Ik moge de Koning verzoeken de betuiging van mijn diepe eerbied wel te willen aanvaarden,

(gel.) Wilfried Marlens

Een uur later antwoordde de koning me al.

Kasteel te Laken

Mijnheer de Eerste Minister,

*In antwoord op uw brief van 3 april 1990, wens ik u mede te delen dat ik instem met het **inroepen van artikel 82 van de Grondwet** om te verhelpen aan de toestand die geschapen is door mijn gewetensbezwaar het wetsontwerp op de zwangerschapsafbreking te ondertekenen.*

Uw toegenegen,
(gel.) Boudewijn - 3 IV 1990

©

Met bonkend hart

Met een bonkend hart wachtte ik 's avonds laat in het kasteel van Stuyvenberg de bijeenkomst van alle ministers af. Zij moesten immers allemaal akkoord gaan met de tijdelijke zijstap van de koning en de abortuswet in zijn plaats willen ondertekenen. Ik was me maar al te goed bewust van de historiciteit van het ogenblik en van de schok die door het land zou gaan zodra de media van onze oplossing op de hoogte zouden zijn. In een gesprek, net voor de ministerraad, had ik al kunnen vaststellen hoe de voorzitters van Kamer en Senaat, Frank Swaelen en Charles-Ferdinand Nothomb, met ontzetting, grenzeloze verbazing en zelfs ongeloof reageerden op mijn relaas en op de voorgestelde procedure.

De ministerraad nam een aanvang om 23u20 in een geladen sfeer. Met uitzondering van Robert Urbain en André Geens - verontschuldigd wegens opdracht in het buitenland - waren alle ministers aanwezig. Guy Coëme kwam met enige vertraging aan op het kasteel.

Ik gaf vooreerst lezing van de briefwisseling met de koning en besloot dat de in Raad verenigde ministers drie akten dienden goed te keuren: een besluit houdende vaststelling van de onmogelijkheid van de koning om te regeren, gedateerd op 3 april; een beslissing van de raad dat de ministers het wetsontwerp betreffende zwangerschapsafbreking zelf bekrachtigen en afkondigen; en het besluit, te dateren op 4 april en te nemen door de raad die na middernacht zou samenkomen, tot bijeenroeping op 5 april van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat in Verenigde Kamers om hun te vragen het einde van de onmogelijkheid van de koning om te regeren, vast te stellen. Ik verduidelijkte dat na de goedkeuring van de twee eerste akten, de koning mij een nieuwe brief zou overmaken waarin hij mij zou meedelen dat de onmogelijkheid om te regeren voor hem had opgehouden te bestaan.

Gezien het historische belang van de gebeurtenis beschrijf ik hier het verloop van de discussie, mij steunend op de notulen van de betreffende ministerraden.

Vicepremier **Dehaene** vroeg welke de reactie was van de voorzitters van Kamer en Senaat, die door mij vóór het begin van de raad werden geïnformeerd. Ik antwoordde dat zij, ondanks hun verbazing over de voorgestelde procedure, geen enkel alternatief zagen en dat zij van mening waren dat in de vergadering van de Verenigde Kamers van volgende donderdag 5 april het best geen hoofdelijke stemming zou worden gevraagd.

Vervolgens gaf vicepremier **Wathelet** nadere uitleg omtrent de publicatie van de goed te keuren akten: het eerste besluit van 3 april zal verschijnen in een tweede uitgave van het Belgisch Staatsblad van 4 april om 10 uur; de tweede beslissing, zijnde de door de in Raad verenigde ministers bekrachtigde en afgekondigde wet van 3 april 1990. betreffende de zwangerschapsafbreking zal verschijnen in het Belgisch Staatsblad van 5 april om 7 uur; het derde besluit van 4 april zal op zijn beurt verschijnen in een tweede uitgave van het Belgisch Staatsblad van 5 april, om 10 uur.

Verscheidene leden kwamen tussenbeide met opmerkingen over de gevolgde procedure en de hierdoor geschapen situatie.

Vicepremier **Moureaux** betreurde dat de instellingen niet normaal hadden kunnen functioneren. De publicatie van de eerste brief van de koning kan trouwens aangevoeld worden als een inmenging van het staatshoofd in de politiek, wat zeer betreurenswaardig is en slecht voor de koninklijke functie en voor het land. Hij beklemtoonde overigens dat de gekozen oplossing noodzakelijk was om het ergste te vermijden.

Vicepremier **Dehaene** sloot zich hierbij aan en voegde eraan toe dat na afloop van de huidige procedure, het probleem waarschijnlijk in de toekomst gesteld zou blijven. Hij benadrukte nog het heuglijke feit dat de eerste minister en de vicepremiers in deze pijnlijke dagen als één hechte groep waren opgetreden.

©

Vicepremier Claes (zie foto) betuigde zijn accoord met de twee voorgaande sprekers en drukte zijn bekommernis uit voor wat nog ging komen. Hij vreesde met name dat de delicate evenwichten, vastgelegd in de Grondwet van 1831, fundamenteel werden aangetast, maar voegde eraan toe dat geen betere oplossing mogelijk was.

Minister van Buitenlandse Zaken Eyskens zei dat de eerste minister en de vicepremiers en vervolgens de in Raad verenigde ministers met de gevolgde procedure een bijzondere dienst aan het land bewezen. Ook hij beklemtoonde dat de monarchie uit deze zaak zwakker tevoorschijn zou komen. Bovendien mocht de gevolgde procedure geen precedent scheppen. Ter zake is een structurele oplossing nodig, hetgeen een andere rol van de monarchie in de toekomst kan meebrengen Vicepremier Schiltz beaamde dit en zei dat deze gewijzigde rol van de monarchie morgen in de geesten reeds een feit zou zijn.

Ten slotte sloot vicepremier Wathelet zich aan bij wat zijn collega's hadden gezegd en hij beklemtoonde nog dat de gekozen weg nodig was om erger te voorkomen.

Vervolgens ging de Raad, op mijn voorstel, over tot de goedkeuring van het besluit houdende vaststelling van de onmogelijkheid van de koning om te regeren en werd dit besluit door elk lid ondertekend. Daarna besliste hij dat de verenigde ministers het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking bekrachtigden en afkondigden. Daarop werd dit wetsontwerp door ieder lid ter plaatse ondertekend.

Even vóór middernacht begaf ik mij naar de koning, waarna een nieuwe ministerraad zou plaatsvinden. Intussen zou ik telefonisch contact opnemen met de voornaamste partijvoorzitters van de oppositie teneinde ze 's anderendaags te kunnen ontmoeten.

Op woensdag 4 april om één uur 's nachts opende ik op het kasteel van Stuyvenberg de nieuwe ministerraad. Ik las zowel in het Nederlands als in het Frans de brief van de koning voor gedateerd op 4 april 1990:

> *Mijnheer de eerste minister,*
>
> *Ik heb akte genomen van uw mededeling volgens dewelke de in Raad verenigde ministers, onder hun verantwoordelijkheid, het wetsontwerp betreffende de zwangerschapsafbreking hebben bekrachtigd en afgekondigd.*

> *Ten gevolge hiervan heeft de reden van mijn onmogelijkheid te regeren opgehouden te bestaan.*
>
> *Mag ik u verzoeken dit te willen mededelen aan de regering en aan de wetgevende Kamers.*
>
> *Uw toegenegen*
> *(get.) Boudewijn*

Vervolgens informeerde ik de Raad dat ik, **Guy Verhofstadt** (PVV) en **Antoine Duquesne** (PRL) had ingelicht en dat ik hen in de ochtend zou ontvangen samen met mevrouw **Aelvoet** (Agalev), **Clerfayt** (FDF) en **Vaes** (Ecolo).

Vooraleer te beslissen over de bijeenroeping van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat in de Verenigde Kamers, moest er volgens vicepremier Moureaux een akkoord zijn over de inhoud van de regeringsmededeling aan het parlement. Vicepremier Dehaene antwoordde hierop dat alleen de gevoerde briefwisseling tussen de koning en de eerste minister moest worden voorgelezen met een zekere bindtekst. Vervolgens keurde de raad een perscommuniqué goed waarin op aandringen van Moureaux en Dehaene de passus werd opgenomen die reeds voorkwam in mijn brief van 3 april 1990: ‘dat de goede werking van de instellingen, die het staatshoofd niet wenst te belemmeren, inhoudt dat een door beide Kamers aangenomen wetsontwerp wordt bekrachtigd, afgekondigd, bekendgemaakt en in werking treedt’.

©

Nadien werden nog praktische afspraken gemaakt om in de Verenigde Kamers het quorum zeker te bereiken en om geen verklaringen af te leggen tot aan de regeringsmededeling. Tot slot bracht ik een woord van dank vanwege de koning over aan de vicepremiers voor het bereiken van een consensus over de gevolgde procedure. De raad werd om 1u30 uur opgeheven.

Historische zitting

De teerling was geworpen, de Rubicon in volledige geheimhouding overgestoken op woensdag 4 april 1990. Vanaf halfzes in de ochtend kregen de radioluisteraars voor het eerst te horen dat de koning had geweigerd een door het parlement goedgekeurde wet met zijn handtekening te bekrachtigen en dat mijn regering hem in de onmogelijkheid tot regeren had verklaard. Dit nieuws sloeg in als een bom. Aanvankelijk scheen niemand de juiste draagwijdte te vatten. Inderhaast opgetrommelde juristen en constitutionalisten improviseerden erop los. Er ontstond grote politieke opwinding. Twee socialistische Europarlementsleden, Raymonde Dury van de PS en Marijke Van Flemeldonck van de SP vroegen vanuit Straatsburg openlijk de troonafstand van Boudewijn. Maar naarmate de dag vorderde en woordvoerders de nodige toelichtingen verschaften, trad er bezinning op.

De avond voor de vergadering van de Verenigde Kamers op donderdag moest ik in Nossegem een vrij kritische vergadering van de CVP-fracties trotseren. Vooral de juristen uit de Senaat vonden mijn oplossing kreupel, maar zij hadden zelf niets beter voor te stellen. In hun verklaringen hoorde ik een verwijtende ondertoon. ‘De koning heeft gedaan wat wij eigenlijk hadden moeten doen: een open crisis veroorzaken rond deze barslechte wet.’

Op 5 april belegden we 's ochtends om 8u40 nog een ultieme ministerraad om het scenario van de vergadering van de Verenigde Kamers nog eens door te nemen. We wilden te allen prijze vermijden dat er een debat zou ontstaan over de regeringsverantwoordelijkheid of over procedurefouten. De vergadering moest gewoon het einde van de onmogelijkheid tot regeren van de koning vaststellen. Andere kwesties moesten worden verwezen naar latere vergaderingen in de Kamer of in de Senaat afzonderlijk. Sommige ministers vreesden dat er zich een debat zou ontspinnen over de vraag of de onmogelijkheid van de koning om te regeren wel op de juiste wijze was vastgesteld. Op die vraag zou ik antwoorden dat de juiste wijze van vaststelling van de onmogelijkheid van de koning om te regeren impliciet begrepen was in het besluit van de in Raad verenigde ministers van 3 april 1990. De Verenigde Kamers hadden overigens niet het einde van de onmogelijkheid van de koning om te regeren kunnen vaststellen, als er ook geen begin van onmogelijkheid was.

Ik moest dit punt gaan verdedigen in de conferentie van de voorzitters van de wetgevende Kamers, die dezelfde morgen nog bijeen zou komen. Tijdens het middaguur begon ik de honderden krantenpagina's door te nemen. Ook voor buitenlandse kranten was de tijdelijke onmogelijkheid tot regeren frontpaginanieuws. Opvallend was een enquête van *Het Laatste Nieuws* waaruit bleek dat 31 procent van de ondervraagden meende dat de vorst zijn plicht niet had gedaan, 52 procent begreep dat de koning zijn geweten had gevolgd en 77 procent antwoordde resoluut ‘neen’ op de vraag of de koning moest aftreden. Ook uit de krantencommentaren sprak begrip voor het staatshoofd en waardering voor de manier waarop mijn regering een crisis van het regime had voorkomen.

Rustig en vol vertrouwen in de goede afloop gaf ik voor een overvol halfrond en uitpuilende tribunes, lezing van de brief van de koning, van mijn antwoord en van de antwoorden van de koning op de initiatieven van de regering. De vergadering, geleid door de parlementsvoorzitters Nothomb en Swaelen, verliep vlekkeloos. Het Vlaams Blok verliet de zaal voor de stemming, 245 Kamerleden en senatoren stemden voor, 93 onthielden zich, onder wie de VU'ers Luyten en Caudron als enige leden van de meerderheid. De onmogelijkheid tot regeren had maar 36 uur geduurd, maar haast iedereen was het erover eens dat dit een eenmalige gebeurtenis was en moest blijven.

Boudewijn zou euthanasiewet nooit bekrachtigen

Ik kijk met zeer gemengde gevoelens op die politiek bewogen periode terug. De toenmalige voorzitter van het Davidsfonds, Lieven Van Gerven, vroeg zich bijvoorbeeld publiek af waarom het geweten van Martens zoveel ruimer was dan dat van de koning. Het antwoord is zeer eenvoudig, maar voor het grote publiek misschien moeilijk te vatten. Als wetgever had ik mijn geweten laten spreken en tegen de wet gestemd. Als lid van de uitvoerende macht was ik geen persoon met een geweten, maar een functie. Als persoon stemde ik dus tegen, maar als lid van de uitvoerende macht moest ik mijn functie

©

vervullen. Het is een vrij eenvoudige, maar voor een politicus fundamentele aangelegenheid. Ik heb mijn geweten gevolgd in het parlement, maar in een andere functie heb ik de wet bekrachtigd.

Een groot deel van de bevolking begreep dat niet. Het bewijs daarvan kreeg ik enkele dagen later. De koning en de koningin bezochten de Floraliën in Gent en de bezoekers waren uitermate verrast door onze vriendschappelijke omgang met elkaar. Vele aanwezigen dachten dat er een zwaar conflict was ontstaan tussen de koning en de eerste minister en begrepen onze goede verstandhouding niet. Ieder inzicht in wat er zich werkelijk had afgespeeld was aan de publieke opinie ontsnapt. Ofschoon de koning mij achteraf uitvoerig en warm dankte voor de manier waarop ik de monarchie uit een patstelling had gered, meende ik toch uit sommige van zijn reacties te kunnen opmaken dat hij ontgoocheld was over de abortuswet en wegens het feit dat er nooit een consensus was gevonden over een alternatieve en menswaardige oplossing.

Ik had begrip voor zijn houding en was het zelfs ten gronde eens met hem. Boudewijn zou zeker zijn afgetreden als wij het tot een crisis hadden laten komen. Niet Fabiola was, zoals vaak is beweerd, de beslissende factor. Het ging om zijn meest persoonlijke en intieme overtuiging. Zelf was ik voorstander van een beperkte wetswijziging. Hadden we, toen het nog kon, samen met de liberalen, een wetsontwerp uitgewerkt zoals onze Duitse christendemocratische vrienden, dan hadden we nu een veel stringentere wetgeving. Ik was en blijf absolute tegenstander van abortus op aanvraag. Een losbandig leven leiden, geen voorbehoedsmiddelen gebruiken en bij zwangerschap toevlucht nemen tot abortus, dat vind ik mensonwaardig. Ik kan dat, net zoals koning Boudewijn, niet met mijn geweten in overeenstemming brengen.

Boudewijns opvolger, koning Albert I, maakt wel het onderscheid tussen persoonlijk geweten en functie. Ik ben er honderd procent zeker van dat wijlen koning Boudewijn de euthanasiewet nooit zou hebben ondertekend. Hij zou zelfs alles hebben ondernomen om een wet op de euthanasie te voorkomen. Hij vertrouwde me eens toe dat **koningin Beatrix** die grote bekommernis met hem deelde: 'Maar ze kan gelukkig vertrouwen op de vastberadenheid van premier **Ruud Lubbers**.

Ten slotte nog dit: het blijft verbazen dat de politieke wereld onvoldoende lessen trekt uit belangrijke gebeurtenissen. Het probleem van de gewetensnood van het staatshoofd kan zich in de toekomst opnieuw in volle scherpte stellen. Immers, van alle voorstellen die in 1990 werden geformuleerd om de koninklijke functie te wijzigen, is er geen enkel dat ooit de Kamer of de Senaat heeft gehaald.

Met de inhoud van deze door voormalig premier Wilfried Martens (CD&V) geschreven memories is feitelijk komen vast te staan dat premier Wilfried Martens dit heeft gedaan op advies van de secretaris van de ministerraad, professor André Alen, welke volgens hem kon rekenen op de steun van de kabinetschef van de koning, Jacques van Ypersele (**zie foto**).

Professor André Alen is op 21 november 2012 gekozen tot Nederlandstalig voorzitter van het Grondwettelijk Hof. Hij is hiervan dan ook volledig op de hoogte.

Voormalig Agalev Senator Eric Gryp heeft hierover in 1990 letterlijk het volgende artikel geschreven:

agalev
De Vlaamse Groenen

Boudewijn en de abortuswet: De koningscrisis van 1990

Alle versies van dit artikel: [français] [Nederlands]

Eric Gryp is één van onze leden en was in 1990 senator (Agalev). Hij interpelleerde toen premier Martens over de schending van de Grondwet, en publiceerde daarover later een bijdrage in Mores, een publicatie van het Humanistisch Verbond. Naar aanleiding van een voordracht door Eric Gryp over hetzelfde thema in het Gentse Geuzenhuis op 1 juni 2001 vindt u hier een ingekorte versie van zijn toenmalige bijdrage in Mores. De tekst werd door Philipp Bekaert aangepast.

©

Reeds maanden voor de eindstemming van het wetsvoorstel Lallemand/ Herman-Michielsens deden in de wandelgangen van het parlement hardnekkige geruchten de ronde dat de koning zou weigeren de wet te ondertekenen. Wilfried Martens was dus een verwittigd man. Niemand zal betwisten dat ook een koning gewetensproblemen kan hebben. Maar het koppelen van een gewetensprobleem aan het ondertekenen van een wet was een primeur die op een verkeerde inschatting van de koninklijke functie berustte. Het gaat hier namelijk om een gebonden bevoegdheid. Als het staatshoofd een wet ondertekent, betekent dit geenszins dat hij persoonlijk achter de inhoud staat. De draagwijdte van de ondertekening is beperkt tot de constitutionele waarborg dat de wet op een democratische wijze tot stand is gekomen. Bij het plaatsen van kernraketten met hun vreselijke bedreiging voor het geboren en ongeboren leven schijnt het staatshoofd geen last te hebben gehad van gewetensnood. Het ging dus om een erg selectief geweten. In een pluralistische samenleving kan enkel het respect voor de levensbeschouwelijke meningen van andersdenkenden de basis zijn van humane oplossingen voor ethische problemen. Geen enkel individu of groep mag zijn eigen normen opdringen, zeker een staatshoofd niet: de koninklijke functie staat boven elke menselijke specificiteit. Als de koning zich niet kan verzoenen met de verplichtingen van zijn ambt, rest hem slechts één mogelijkheid: troonsafstand. De Grondwet overtreden i.p.v. deze conclusie te trekken, om toch macht en functie te behouden, is in een democratische rechtsstaat ondenkbaar. Het is zeer de vraag of België deze kwalificatie nog verdient. Op 30 maart 1990 ontvangt premier Martens een brief van de koning.

Blijkbaar beseft het staatshoofd dat zijn houding niet strookt met de Grondwet, want hij vraagt hierin een juridische constructie op te zetten, die hem in staat moet stellen én zijn geweten én zijn ambt te behouden. Vanaf dan gaan de poppen aan het dansen: **Martens zet het parlement gezwind buiten spel alsook de meerderheid van de regeringsleden, denkt geen ogenblik aan een ontslag van de regering, stelt de koning voor om raad te vragen aan enkele Roomse prominenten en geeft tenslotte opdracht aan de secretaris van de kabinetsraad, prof. A. Alen (zie foto) iets te verzinnen**.

Op 1 april is de klus geklaard. De constitutionele klucht in drie bedrijven kan opgevoerd worden. In de hoofdrol: Wilfried de achtste. Het verkrachte slachtoffer: een vodje papier dat hier Grondwet wordt genoemd. Applaudisserende toeschouwers: de senatoren en volksvertegenwoordigers van het Koninkrijk. Afwezig: de moraal.

Eerste bedrijf

Artikel 82 van de Grondwet voorziet in de vaststelling van de onmogelijkheid om te regeren indien de koning geestesziek is of gedwongen afwezig (bv. krijgsgevangen). Dit artikel is hier dus niet van toepassing, maar geen nood, de onmogelijkheid te regeren wordt uitgebreid tot tijdelijke onwil om te regeren. Artikel 82 bepaalt verder dat de ministers deze onmogelijkheid moeten laten vaststellen, vanzelfsprekend door het medisch korps in geval van ziekte. De ministers stellen hier de onmogelijkheid dan maar zelf vast. Artikel 82 voorziet ten slotte in de onmiddellijke bijeenroeping van de Verenigde Kamers, niet om, zoals nu gebeurd is, een tijdelijke, ongrondwettelijke en onbestaande onmogelijkheid te regeren op te heffen, maar om in het regentschap te voorzien en de voogdij te regelen. De grondwetverkrachting ging hier gewoon door.

Tweede bedrijf

Nu is artikel 79 van de Grondwet aan de beurt. Volgens artikel 79 kan de ministerraad bij overlijden van de koning diens macht uitoefenen tot aan de eedaflegging van zijn troonopvolger of van de regent - en dus niet tot het opnieuw regeren van een springlevende doch tijdelijk stakende koning. Zodra de regering op grond van artikel 79 en een tijdelijk dode koning de abortuswet ondertekend heeft, wordt Boudewijn plots weer levend en verwittigt Wilfried VIII ervan dat hij weer in staat is te regeren en dit aan de Verenigde Kamers moet medegedeeld worden.

Derde bedrijf

Dan komt de apotheose. Bij zijn toespraak voor de plechtig Verenigde Kamers van het Koninkrijk België op 5 april 1990 citeert Martens artikel 79 van de Grondwet gewoon in een vervalste versie:

©

"Krachtens artikel 79, derde lid, van de Grondwet, wordt de grondwettelijke macht van de Koning tijdens de onmogelijkheid om te regeren, in naam van het Belgische volk en onder hun verantwoordelijkheid, uitgeoefend door de in raad verenigde ministers." Parlementaire Handelingen van België, Verenigde Kamers, Vergadering van 5 april 1990, p.4 (art. 79 & 82 van de Grondwet waarvan hier sprake is, dragen sinds 1994 andere nummers, resp. 90 & 93). De juiste tekst luidt als volgt: "Te rekenen van het overlijden van de Koning en tot de eedaflegging van zijn troonopvolger of van de Regent, wordt de grondwettelijke macht van de Koning in naam van het Belgische volk uitgeoefend door de in raad verenigde ministers en onder hun verantwoordelijkheid."

Epiloog

Daar blijkbaar niemand van het publiek - noch de voorzitters van Kamer en Senaat, noch andere parlementsleden, noch de pers, noch tv-kijkend België - deze onvoorstelbare openlijke vervalsing van de Grondwet opmerkt, interpelleer ik de premier hierover in de Senaat op 19 april 1990. Op mijn zware beschuldiging van grondwetvervalsing en op mijn vraag of hij in eer en geweten nog langer eerste minister kan blijven, reageert Martens niet, geeft het bedrog dus stilzwijgend toe en blijft het land regeren. Geen woord in de pers, geen commentaar bij de collega's verkozenen des volks. De abortuswet is van kracht zonder 's Konings geweten te verstoren en zonder de Dynastie in opspraak te brengen. België kan weer gaan slapen. Ach, deed het dat al?

(1) Parlementaire Handelingen van België, Verenigde Kamers, Vergadering van 5 april 1990, p.4 (art. 79 & 82 van de Grondwet waarvan hier sprake is dragen sinds 1994 andere nummers, resp. 90 & 93).

Zoals u uit bovengenoemd artikel kunt opmaken was voormalig Agalev Senator Eric Gryp niet op de hoogte van het feit dat het koning Leopold III was waarop de Wet van 19 juli 1945 van toepassing is. Als wettelijk bewijs daarvan vindt u bijgevoegd de Parlementaire Handelingen van Belgie, Verenigde Kamers, Vergaderingen 6 juli 1950 en Vergaderingen van 6 juli tot 20 juli 1950 en de vergadering van 11 augustus 1950, welke u vindt bijgevoegd (**Stuk E**). Wij verzoeken u kennis te nemen van de inhoud en die inhoud hier als herhaald en ingelast te beschouwen. In deze Parlementaire Handelingen staat ondermeer letterlijk het volgende geschreven:

Hervatting van de bespreking (12 Juli 1950).
Rede van de heren Bohy, volksvertegenwoordiger (betreffende: het percentage der door Leopold III behaalde stemmen, de ministeriële verklaring van de regering Duvieusart, de vroegtijdige bijeenroeping der Verenigde Kamers en de eerbieding van de Grondwet); R. Lefebvre, volksvertegenwoordiger (betreffende : de grondwettelijkheid van de wet van 19 Juli 1945, de politieke en morele onmogelijkheid om te regeren, de koninklijke boodschap van 15 April 1950 en de toepassing van de grondwettelijke principes betreffende de uitoefening van de koninklijke prerogatieven); Larock, volksvertegenwoordiger (betreffende : de getuigenissen van de heer Dabin en kanunnik Dermine, het geschil dat in Mei 1940 tussen de ministers en de Koning is gerezen, de onderrichtingen die door Koning Leopold III aan de Belgische diplomaten werden gezonden, het onderhoud te Berchtesgaden, de houding van Leopold III ten opzichte van de weerstand en ten opzichte van de kollaborateurs, de betrekkingen met H. de Man, **het politiek testament van Leopold III,** de brief van Walter Baels die door de geallieerden werd onderschept, de gevoelens van de Koning ten opzichte van de Belgische regering te Londen en ten opzichte van de geallieerde zaak, het huwelijk van de Koning, de herneming van de titels Saksen-Coburg-Gotha en de betrekkingen van Leopold III met de bezettende overheid), en Terfve, volksvertegenwoordiger (betreffende : de redenen die zijn groep er toe aanzetten een terugkeer van Leopold III niet te kunnen aannemen, redenen die berusten : 1° op het feit dat zij gekant is tegen het beginsel zelf van de monarchie; 2° op het feit dat voor zijn groep Leopold III niet meer bevoegd is de functies van een grondwettelijk vorst te vervullen, en 3° op het gebruik dat de kapitalistische en reactionaire bourgeoisie en haar bondgenoten van Leopold III denkt te maken)* blz. 33 tot 48.

Bij motie stelt de heer Van Rernoortel, senator, voor een commissie op te richten van een en twintig leden, die tot opdracht heeft het statuut van 's Konings echtgenote en van **haar zoon Alexander** te bestuderen om hierover bij de Verenigde Kamers verslag uit te brengen, blz. 74. Opmerkingen van de heren voorzitter en Bohy, blz. 74. **De ontvankelijkheid van de motie wordt verworpen, blz. 74.**

©

***Hervatting van de bespreking* (14 Juli 1950).**

Rede van de heren Pholien, senator (betreffende: de voorwaarden in dewelke de wet van 1945 werd gestemd, het decreet houdende instelling van het Regentschap, het verwerven van de meerderheid door de C.V.P., de nota die op 6 December 1940 door de heer Spaak aan het diplomatisch korps werd gezonden, de door de heer Pierlot op 17 September 1944 afgelegde verklaring in verband met de hervatting der grondwettelijke prerogatieven door het Staatshoofd, de door de heer Spaak afgelegde verklaring wat de eer van de Koning betrof, en de onderhandelingen in 1940 met Duitsland); Spaak, volksvertegenwoordiger (betreffende de capitulatie in 1940), en Pholien, senator (betreffende : een redevoering door de heer Spaak op 19 December 1939 uitgesproken en waarbij de Koning werd geprezen, de oprichting van de Dienst voor Werkzaamheden van het gedemobiliseerd leger, de betrekkingen met de geallieerden, de onschendbaarheid van de Koning, de legerleiding door Leopold III uitgeoefend, de gedenkschriften van Weygand, de Gaulle en Churchill waarbij is gebleken dat België zou dienen opgeofferd te worden, en het buitenlands komplot 'dat aan de basis ligt van de koningskwestie), blz. 78 tot 84.

De vergadering wordt geschorst.

Hervatting van de bespreking *(14 Juli 1950).*De heer Pholien, senator, herinnert aan de woorden die door de heer Rolin in verband met de koningskwestie in de Senaat werden uitgesproken, *blz. 34 en 85.* Een ontwerp van decreet, waarbij wordt vastgesteld **dat de onmogelijkheid om te regeren niet heeft opgehouden**, wordt ingediend door de heren Rolip, R. Lefebvre en Coulonvaux, blz. 85.
De heer De Schryver, volksvertegenwoordiger, stelt voor de ingediende ontwerpen naar de commissie. te verwijzen, blz. 86.
Opmerkingen van de heer Bohy, volksvertegenwoordiger. en de heer voorzitter (betreffende de samenstelling van die commissie blz, 86.
De heer Van Rernoortel, senator, brengt een wijziging aan het *Beknopt Verslag* aan wat betreft een door hem ingediende motie, blz. 86.
Rede van de heer Hoyaux, volksvertegenwoordiger (betreffende: de gevolgen die de terugkeer van de Koning zou met zich slepen, de houding van die weerstand ten opzichte van het koningsvraagstuk, de fouten die de Koning worden aan gewreven, de houding van de katholieke pers ten opzichte van Leopold II, de gedurende de Oorlog door de heer Leemans geschreven artikelen en het standpunt, der politieke gevangenen ten opzichte van het koningsvraagstuk), blz. 86 tot 90. '
Rede. van de heren Rey, volksvertegenwoordiger (betreffende : de middelen die werden aangewend ten einde tot een nationale oplossing te komen, de sfeer in dewelke men de onvoorwaardelijke terugkeer van de Koning , wil opdwingen, de verdeeldheid van de openbare mening wat de houding van de Koning gedurende de oorlog betreft, de ongenade van de heer Pierlot, de raadgevers van Leopold III de politieke houding van de C.V.P. ten opzichte van het Waalse vraagstuk, de koninklijke boodschap na de volksraadpleging en de uiterste inspanning die nog zou kunnen worden gedaan te Pregny door de heer Duvieusart ten einde tot een nationale oplossing te kunnen komen), en Fayat, volksvertegenwoordiger (betreffende : de voorkeurstemmen door de heer Delwaide verworven, de onschendbaarheid van de Koning in verband met de ministeriële verantwoordelijkheid, de commissie belast met het onderzoek van de grondwettelijke prerogatieven, de werkzaamheden van de Koning sedert Mei 1940, het huwelijk van de Koning, de. houding van Z. Em. Mgr Van Roey en de reizen van Leopold III naar Berchtesgaden en Wenen), blz. 92 tot 98.

Hervatting van de bespreking (19 Juli 1950).

Rede van de heer Hoste, senator (betreffende: de gebrekkige werking van onze instellingen, het werk dat werd verricht door de commissie die als opdracht had advies uit te brengen over de prerogatieven van de Koning en de verhoudingen van de grote openbare machten onderling, de betekenis van de koninklijke boodschap en de redenen die de indiening van zijn motie rechtvaardigen), blz. 130 tot 132.

Stemming over de motie ingediend door de heren Favat en Rey.

De voorzitter doet opmerken dat de motie onontvankelijk is, blz. 133. Opmerkingen van de heer Rolin, senator (betreffende de interpretatie van artikel 15 van het reglement), blz. 133.
De motie wordt niet aangenomen, blz. 134.

©

Opmerkingen van de heren Duvieusart, e.-m., en Hoste, senator (betreffende de bespreking van de motie door de heer Hoste ingediend), blz. 134.
Rede van de heer Gillon, senator (betreffende de reacties die de terugkeer van de Koning zou verwekken), blz. 134.
Opmerkingen van de heren Spaak, volksvertegenwoordiger, en Duvieusart, e.-m., blz. 134 en 135.
Rede van de heer Spinoy, volksvertegenwoordiger (betreffende : de argumenten die de Vlaamse socialisten aanvoeren tegen de onvoorwaardelijke terugkeer van de Koning, de aarzelingen in de houding van de koning sedert de bevrijding, de inspanningen die door zijn partij werden gedaan om tot een oplossing te komen, de uitslagen van de volksraadpleging, de redenen waarom de C.V.P. de meerderheid verwierf, het taalvraagstuk, de beschuldigingen gericht tegen de regering van Londen, het vraagstuk van de onschendbaarheid van de Koning, de aangetrouwde familie van de Koning **en de onmogelijkheid voor de socialisten zich te kunnen verzoenen met een regering van de Koning**), blz. 135 tot 139.
De heer du Bus de Warnaffe, volksvertegenwoordiger, dient het verslag in van de bijzondere commissie belast met het onderzoek van het ontwerp van decreet en de ontwerpen van adres aan de Prins-Regent, blz. 139.

Rede van de heren Lahaye, volksvertegenwoordiger (betreffende: de meerderheid die door de koningsgezinden bij de volksraadpleging werd bekomen, de redenen die een terugkeer van de koning noodzaken, **de ongrondwettelijkheid van de wet van 19 Juli 1945**, de kritiek die op andere Belgische Koningen werd uitgebracht, het dossier van Londen, de houding van de regering te Limoges, het boek dat door de heer Charles Houdret werd geschreven en de manifestaties ten gunste van de Prins-Regent); Merlot, volksvertegenwoordiger (betreffende : de opstand van de Waalse provinciën, de politiek van Leopold III ten opzichte van Vlaanderen, de militaire politiek die door de Koning werd bevolen, de houding van de Koning ten opzichte van de Waalse gevangenen, de Waalse weerstand, de brief die in 1941 door de heer Marcel Philippart aan de Koning werd gericht, de structuur van de volksraadpleging, het federalisme, de zelfstandigheid van de gewesten en het bestendig karakter van de Waalse eisen); Dejace, volksvertegenwoordiger (betreffende de theorie van het fascisme); A. Van Acker, volksvertegenwoordiger (betreffende : de betrekkingen tussen de koning en de heer Pierlot, de sociale wanorde die in België heerst, de gevolgen van de volksraadpleging, de oorzaken die aan de onmogelijkheid van een terugkeer van de Koning ten grondslag liggen, de gehechtheid van het Belgische volk aan het koningdom, de mogelijkheid van een afstand van de troon ten gunste van Prins Boudewijn en de bedreiging die een terugkeer van de Koning in zich zou sluiten); Van Glabbeke, volksvertegenwoordiger (betreffende : de ongewenstheid van een onvoorwaardelijke terugkeer van de Koning en de mogelijkheid een verzoeningsoplossing te bewerkstelligen in de geest van de koninklijke boodschap); Buset, volksvertegenwoordiger (betreffende het standpunt van de socialisten moreel noch politiek opzicht, een einde zal gemaakt hebben aan de onmogelijkheid tot regeren); Demuyter, volksvertegenwoordiger (betreffende de wenselijkheid van troonsafstand), en Spaak, volksvertegenwoordiger (betreffende : de politieke, morele en sentimentele redenen waarop zijn verzet tegen een terugkeer van de Koning berust, de inspanningen die gedurende jaren werden gedaan om tot een nationale oplossing te komen, het misbruik dat de rechterzijde maakt van het juridisch argument, **de redenen die de heer Van Acker hebben aangezet aan het parlement de wet van 1945 voor te leggen**; het stilzwijgen van de C. V.P. tijdens het debat, de houding die spreker had ingenomen vóór de oorlog ten opzichte van de Koning, de gebeurtenissen van Wijnendaal zoals zij door de heer Pierlot werden weergegeven, de raadpleging die de heren Devèze, Pholien en Hayoit de Termicourt ‘ met de Koning hebben gehad, de actie van de regering te Limoges en te Londen, de brief die spreker van uit Lissabon aan Leopold III heeft gericht, de brief die door de regering te Londen in November 1943 aan de Koning werd gezonden, het herstel dat door de Koning bij zijn bevrijding werd geëist, het onderhoud te Sankt-Wolfgang, het gevaar dat schuilt in de publicatie van de gesprekken die de Koning met zijn ministers heeft gevoerd, het symbool dat dient vertegenwoordigd door de Koning, de reis van de Koning naar Berchtesgaden, **het politiek testament van Leopold III,** het hernemen van de Duitse titels, de verantwoordelijkheid die op de C.V.P. rust, de opinie van diegenen die voor het vaderland hebben geleden en het respect van de rechten der minderheid), blz. 139 tot 159.

Opmerkingen van de heer De Vleeschauwer, m. b. z. (betreffende de trouw van de regering van Londen ten opzichte van de Koning), blz. 159.
Rede van de heer Duvieusart, e.-m. (betreffende: de wettelijke weg die kan leiden tot de toepassing van de wet van 1945, de onmogelijkheid zich bij een troonsafstand te kunnen aansluiten, de vrijheid van appreciatie waarmede zijn partij het vraagstuk heeft aangevat, de risico’s die onze democratische

©

instellingen lopen, de wijze waarop de oppositie de houding van de Koning apprecieert, het standpunt van de C.V.P. sedert September 1944, de onrechtvaardigheden jegens de Belgische regering gedurende de oorlog en jegens diegenen die tijdens de oorlog zware administratieve en economische verantwoordelijkheden hebben moeten dragen, de redenen die *de* inspanningen om *tot een nationale* verzoening te komen hebben doen spaak lopen, de verantwoordelijkheden die de C.V.P. op zich neemt en de onwettelijkheïd van de politieke stakingen), blz. 159 tot 165.

Stemming, over de motie

door de heren Hoste, Lilar en consorten ingediend.
De heer voorzitter doet opmerken dat die motie niet ontvankelijk is. blz. 166.
Opmerkingen van de heren Van Glabbeke, volksvertegenwoordiger (dïe deze motie verdedigt en voorstelt een wijziging aan te brengen), Dierekx, Lefebvre, Rolin en Hoste, blz. 166 en 167.
De ontvankelijkheid van de motie wordt niet aangenomen, blz. 167.

Stemming over de motie

door de heren Hoyaux en Spïnoy ingediend.
Opmerkingen van de heer Spinoy, volksvertegenwoordiger, blz. 167.
De voorzitter doet opmerken dat de motie niet ontvankelijk is, blz. 167.
De ontvankelijkheid van de motie wordt niet aangenomen, blz. 167.
De bespreking is gesloten.
Ontwerp van. decreet als besluit van de beraadslaging over de toepassing van de wet van *1945.*

Bespreking (20 Juli 1950)*.*

Rede van de heren Rolin, senator (betreffende : de aard van de onmogelijkheid: om te regeren waaraan een einde zal worden gesteld, het recht gebruik te maken van politieke stakingen, de hypothese van troonsafstand en de mogelijkheid nog vóór de uiteindelijke stemming de onderhandelingen, die werden verbroken, terug aan te knopen), en du Bus de Warnaffe, verslaggever (betreffende : de oorsprong van de wet van 19 Juli 1945, de reden van de onmogelijkheid om te regeren op 19 juli 1945 en het recht dat voorbehouden is aan de Verenigde Kamers om een einde te stellen aan de onmogelijkheid om te regeren), blz. 170 *tot 175*.

Ontwerp van adres aan de Prins-Regent.

Rede van de heren Huysmans, volksvertegenwoordiger (betreffende de wijze waarop de Prins-Regent zich van *zijn* taak als Staatshoofd heeft gekweten en de laster die sommige dagbladen tegen de Prins-Regent hebben gericht), en De Schryver, volksvertegenwoordiger (die het standpunt van de rechterzijde ten opzichte van de tekst van het ontwerp van adres toelicht en de aanvallen laakt die tegen de Prins-Regent als Staatshoofd werden gericht), blz. 175 tot 177.
De bespreking is gesloten.

Samenstelling van een afvaardiging.

De voorzitter stelt voor een afvaardiging samen te stellen die het hulde-adres ter kennis van de Prins-Regent zal brengen, blz. 178.
De heer Spaak, volksvertegenwoordiger, doet opmerken dat zijn groep het adres aan de Prins-Regent niet kan stemmen *en* dat de leden van zijn groep weigeren deel te maken van de afvaardiging; — De heer Terfve, volksvertegenwoordiger, verklaart dat zijn groep zich niet kan aansluiten bij een adres aan de Prins-Regent, blz. 178.
De afvaardiging wordt *samengesteld,* blz. 178.

Stemming (20 Juli 1950).

Rede van de heren Lefebvre, volksvertegenwoordiger (die verklaart dat de liberalen onder voorbehoud het ontwerp van adres aan de Prins-Regent zullen stemmen, maar dat zij weigeren deel te nemen aan de stemming over het ontwerp van decreet); Hoste, senator (die eveneens verklaart geen deel te kunnen nemen aan de stemming over het ontwerp van decreet); Spaak, volksvertegenwoordiger (die verklaart dat de leden van zijn partij op het ogenblik van de stemming

©

over het decreet de zaal zullen verlaten ten einde hun hulde- adres aan de Prins-Regent te gaan overhandigen); baron de Doriodot, senator, en Lahaye, volksvertegenwoordiger (die hun affirmatieve stemming rechtvaardigen); De Schryver, volksvertegenwoordiger (die doet opmerken dat de leden van de C.V.P. hun stemming zullen uitbrengen als vrije leden van de wetgevende vergaderingen), en du Bus de Wamaffe, volksvertegenwoordiger (die voorstelt een wijziging *aan* de inleidingsformule van het decreet aan te brengen), blz. 178 tot 179.

Decreet.

Het ontwerp van decreet wordt eenparig door de 198 aanwezige leden aangenomen, blz. 180. Het decreet wordt ter kennis van de Koning en van de Prins- Regent gebracht. Adres.
Het ontwerp van adres aan de Prins-Regent wordt eenparig *door* de 232 aanwezige leden aangenomen, blz. 180. Het adres wordt door de afvaardiging ter kennis van de Prins- Regent gebracht.

H

Hulde aan de Koning. — Z. Koning en Koninklijke Familie.

Incidenten. — Z. Wetgevende Kamers.

K

K*oning* en Koninklijke Familie.

HULDE AAN KONING LEOPOLD III.

Hand. — De heer voorzitter Struye stelt aan de vergadering der Verenigde Kamers voor een afvaardiging samen te stellen die, volgens de overeenkomst gesloten tussen de drie grote partijen, zich. na de plechtige eedaflegging van de Koninklijke Prins, naar het Paleis van Laken zou begeven om hulde te brengen aan Z. M. de Koning. — Dit voorstel wordt aangenomen, blz. 185 (11 Augustus 1950).

TOEKENNING VAN DE UITOEFENING VAN DE GRONDWETTELIJKE MACHT DES KONINGS AAN DE VERMOEDELIJKE TROONOPVOLGER, Z. K. H. PRINS BOUDEWIJN.

Vergadering der Verenigde Kamers die werden bijeengeroepen bij koninklijk besluit van *10* Augustus *1950* met het oog op de uitvoering van de wet tot opdracht van de uitoefening van 's Konings grondwettelijke machten aan de vermoedelijke troonopvolger. Bespreking en stemming van het ontwerp van decreet *(11 Augustus 1950).*

Hand. — Baron de Doriodot rechtvaardigt zijn onthouding bij de stemming, blz. 184. De algemene beraadslaging wordt gesloten. Tijdens de naamafroeping wordt een rookbom geworpen vanuit de voorbehouden tribune naar de banken der socialistische linkerzijde. De vergadering wordt geschorst. De heer voorzitter tekent verzet aan tegen het procédé waarvan de vergadering getuige is geweest, blz. 184.

Het ontwerp van decreet wordt met 351 stemmen, bij 8 onthoudingen. aangenomen, Wz. 185. Onthielden zich: de heren Terfve, Bonenfant, Boutanger, baron de Doriodot, Glineur (Georges), Gtineur (Henri), Lahaut en Taülard.

Er wordt kennis gegeven van het decreet aan 2. K. H. Mgr de Koninklijke Prins.

Plechtige vergadering der Verenigde Kamers op 11 Augustus *1950,* ter gelegenheid van de aflegging van de grondwettelijke eed door Z.K.H. Prins Boudewijn, Hertog van Brabant, Prins van België.

Hand. — Aanwijzing van de afvaardiging die tot taak heeft Z.K.H. te ontvangen en hem in de vergadering binnen te leiden:

Voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers: De heren Van Belle, eerste-ondervoorzitter; Joris, tweede- ondervoorzitter; Brunfaut en Philippart, ondervoorzitters; de heren Juste en Héger, secretarissen; de heren Marck, Merget en Masquelier, quaestoren.

Voor de Senaat: De heren Matagne, eerste-ondervoorzitter; Catteau, ondervoorzitter; de heren Bouilly en De Boodt, secretarissen; De Man, Doutrepont en Van -Buggenhout, quaestoren, blz. 192.

Aankomst van Mgr de Koninklijke Prins, blz. 192.

Lezing, door de heren Hangnet en Maes, van de tekst van het decreet waarbij de uitoefening

©

van de grondwettelijke macht van de Koning wordt opgedragen aan Z. K. H. de Koninklijke Prins, blz. 192.
De Koninklijke Prins legt de grondwettelijke eed af, blz. 193.
Rede van de heer voorzitter van Cauwelaert, blz. 193.

Toespraak van Mgr. de Koninklijke Prins, blz. 195 en 196.
Koningskwestie. — Z. Grondwettelijk recht. — Z. ook : Koning en Koninklijke Familie.

M
Machtsoverdracht. — Z. Koning en Koninklijke Familie.

O
Onmogelijkheid om te regeren. — Z. Grondwettelijk recht.

In deze Parlementaire Handelingen is vastgelegd dat de wet van 19 juli 1945 niet door Koning Leopold III is bekrachtigd overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, welke luidt:

> **ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.**

Het is daarom goed om te weten welke regering deze wet van 19 juli 1945 heeft vastgesteld en wat voorafgaande daaraan de voorgeschiedenis was vanaf het moment van voor de Tweede Wereldoorlog. Deze voorgeschiedenis was als volgt:

Op 24 mei 1936 nam de naam Vlaams Nationaal Blok (VNV) voor het eerst deel aan de verkiezingen. Het succes bleef niet uit: het VNV haalde zestien zetels binnen. Ook Rex haalde 21 kamerzetels binnen (naast twaalf zetels in de Senaat).

Op 6 oktober 1936 sluit het Vlaams Nationaal Blok met REX-Vlaanderen een akkoord waarin beide partijen ijveren voor een gefederaliseerd België onder de troon van Leopold III.

In 1937 slaagde het VNV erin, mede door tussenkomst van de bekende Orangist en Groot-Nederland promotor Pieter Geyl en Carel Gerretson die de intriges binnen de Vlaamse Beweging van dat moment niet doorgronden, de Frontpartij, een sociaal-Vlaamsgezinde partij, in te lijven. Herman Vos, boegbeeld van de Frontpartij, stapte daarop over naar de BWP (Socialisten), de partij van Paul Henri Spaak.

Begin 1939: De affaire-Martens leidde begin 1939 tot de val van de regering Spaak I (Katholieke Partij, Liberalen, Socialisten).'Voor het eerst valt een Belgische regering om een uitsluitend Vlaams motief!'. Na een mislukte poging van Hubert Pierlot om een nieuwe regering te vormen werden op 6 maart 1939 de Kamers ontbonden. Het politieke bestel zat muurvast. De communautaire tegenstellingen waren zeker niet de enige oorzaak, maar ze beheersten toen wel de binnenlandse politiek. De affaire-Martens werd door nogal wat commentatoren aangevoerd als een bewijs van de verloedering van het politieke bestel.

Op 6 maart 1939: Koning Leopold III schreef op 6 maart 1939 een scherpe brief aan Hubert Pierlot. Hij had het daarin over de 'politieke dwalingen' en de verloedering van de wettelijke instellingen door de drijverijen van de partijen die hij 'organen zonder wettelijk mandaat' noemde.

In 1939 heeft Georges Janssen, Gouverneur van de Nationale Bank, een gedeelte van haar goudincasso, voor een bedrag van méér dan 6 miljard frank, naar Frankrijk overgebracht.

In mei 1940 werd op initiatief van de gouverneur van de Nationale Bank van België, Georges Janssen, en in overeenstemming met de Belgische regering Pierlot, alsook met het medeweten van de Franse regering Reynaud, een gouddepot van een bedrag van 6 en half miljard Belgische frank te Dakar gedeponeerd. Op dezelfde plaats heeft de Franse regering een bedrag van 18 en half miljard Franse goudfrank gedeponeerd, zodat zich een totaal van vijfentwintig miljard goud te Dakar bevindt. Koning Leopold III en de personen die hem trouw zijn gebleven in België, hebben, door bemiddeling

©

van een vertrouwensman, aan de Franse regering van Pétain een verzoek gericht, opdat de Franse regering het vervoer van het goud van Dakar naar Amerika of Engeland zou beletten. Met deze voorkennis heeft de gouverneur van de Belgische Nationale Bank, Georges Janssen, professor Ansiaux gelast aan de Franse regering Pétain, het verzoek te richten, dat het gouddepot van zes en half miljard van Dakar zou overgebracht worden naar Amerika of naar Engeland, ten einde het ter beschikking te stellen van de zogezegde Belgische regering te Londen.

Op 10 mei 1940 brak de Tweede Wereldoorlog uit en werd België binnengevallen door de Duitsers.

Op 28 mei 1940 capituleerde koning Leopold III met zijn leger en werd hij formeel krijgsgevangene.

Vanaf 28 mei 1940 tot 7 juni 1944 Hoewel formeel krijgsgevangen verbleef de koning met zijn hofhouding en kinderen in het kasteel van Laken en onderhield hij contact met politici in België, zoals de autoritaire socialist Hendrik De Man.

Op 21 oktober 1943 heeft Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg de Monetaire Overeenkomst gesloten. Deze overeenkomst is door Koning Leopold III nooit bekrachtigd overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, welke luidt:

> **ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.**

Deze door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Monetaire Overeenkomst **is nooit bekrachtigd door Koning Leopold III overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet**. De op 5 augustus 1955 gesloten Europese Monetaire Overeenkomst met:

De Bondsrepubliek Duitsland, De Republiek Oostenrijk, Het Koninkrijk België, Het Koninkrijk Denemarken, Spanje, De Franse Republiek, Het Koninkrijk Griekenland, Ierland, De Republiek IJsland, De Italiaanse Republiek,	Het Groothertogdom Luxemburg, Het Koninkrijk Noorwegen, Het Koninkrijk der Nederlanden, De Portugese Republiek, Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Bretagne, Noord-Ierland, Koninkrijk Zweden, Zwitserse Bondsstaat, Turkse Republiek,

is gebaseerd op deze op 21 oktober 1943 door Paul Henri Spaak te Londen gesloten overeenkomst, welke nooit is bekrachtigd door Koning Leopold III en daarmee in strijd met de Belgische Grondwet. De grote economische problemen van dit moment zijn dus volledig toe te schrijven aan Paul Henri Spaak en zijn Belgische Socialistische partij.

In Januari 1944 hebben de ministers van de Belgische regering in ballingschap vanuit Londen verschillende pogingen gedaan om hierover een passende overeenkomst met Leopold III gerealiseerd te krijgen. Ze stuurden in januari 1944 de schoonzoon van premier Hubert Pierlot als afgezant naar koning Leopold III met een briefaanbod tot verzoening van de Belgische regering in ballingschap. Deze brief heeft koning Leopold III nooit bereikt omdat de schoonzoon van premier Hubert Pierlot, door de Duitsers onderweg werd gedood.

Op 25 Januari 1944 schreef koning Leopold III zijn "*politiek testament*" kort na deze mislukte poging tot verzoening. In dat testament eiste Koning Leopold III dat het door de Belgische Federale Regering moest worden gepubliceerd in het geval hij niet in België zou zijn als de geallieerde troepen arriveerden. In dit politieke testament heeft koning Leopold III onder meer letterlijk het volgende geschreven:

©

8. De buitenlandse en koloniale politiek
Inzake het internationale statuut eis ik **in naam van de grondwet** dat België in zijn volledige onafhankelijkheid zou worden hersteld en dat het **geen verbintenissen of akkoorden met andere staten zou aanvaarden, van welke aard ook**, dan in volledige soevereiniteit en mits de noodzakelijke tegenprestaties.

Ik houd er ook aan dat geen afbreuk wordt gedaan aan de banden tussen de kolonie en het moederland.

Ik herinner er bovendien aan dat volgens de grondwet een verdrag geen enkele waarde heeft indien het niet de koninklijke handtekening draagt.

Leopold,

Koning der Belgen,
gevangene in het kasteel van Laken

Hiermee heeft Koning Leopold III in zijn testament van 25 januari 1944 aan de Belgische regering in Londen onmiskenbaar kenbaar gemaakt dat aan de op 21 oktober 1943 door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Monetaire Overeenkomst geen enkele waarde kan worden toegekend omdat het niet de Koninklijke handtekening draagt.

Op 7 juni 1944 werd Koning Leopold III, daags na de invasie van Normandië, naar Duitsland en nadien naar Oostenrijk gedeporteerd.

Op 5 september 1944 heeft Paul-Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen de Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst ondertekend. Deze ondertekening heeft Paul Henri Spaak wederom gedaan zonder het door koning Leopold III te laten bekrachtigen op grond van artikel 69 van de Grondwet in strijd met het op 25 Januari 1944 geschreven testament van Koning Leopold III. Deze **niet door koning Leopold III bekrachtigde Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane overeenkomst** tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg heeft tot gevolg gehad dat onder leiding van dezelfde Paul-Henri Spaak, de toenmalige Belgische minister van Buitenlandse zaken, een comité is opgericht om onderzoek te doen naar de eenwording van de Europese markt. In april 1956 heeft het Comité twee voorstellen gedaan over "*de invoering van een algemene gemeenschappelijke markt*" en "*de oprichting van een Gemeenschap voor atoomenergie*". Op 25 maart 1957 werd met het ondertekenen van "*het EEG-verdrag*" of "*het Verdrag van Rome*" de Europese Economische Gemeenschap (EEG) opgericht. Het verdrag van Rome is door de deelnemende landen: België, (Bondsrepubliek) Duitsland, Italië, Luxemburg en Nederland geratificeerd en per 1 januari 1958 in werking getreden. Namens België werd dit " *EEG-verdrag*" ondertekend door Paul-Henri Spaak en Jean-Charles Snoy et d'Oppuers.

Op het in samenwerking met Robert Rothschild per 1 januari 1958 in werking getreden "*Verdrag van Rome*" volgde het "*Verdrag van Maastricht*" welke op 1 november 1993 in werking is getreden. In het Verdrag van Maastricht werd onder andere bepaald dat er een Economische en Monetaire Unie (EMU) gevormd zou worden, met een gemeenschappelijke munteenheid, die de 'euro' genoemd zou worden. Voor de invoering van de monetaire unie werd een Europese begrotingsdiscipline afgesproken, de zogenaamde "Maastrichtnorm". Verder werd er een kader ontworpen voor de toekomstige politieke en economische eenmaking. Het verdrag werd ondertekend door België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk. Het verdrag werd in 1997 gewijzigd door het Verdrag van Amsterdam, in 2001 door het Verdrag van Nice en in 2007 door het Verdrag van Lissabon, welke per 1 december 2009 in werking is getreden. Heden is gebleken dat de gevolgen daarvan rampzalig zijn voor België, voor Europa en voor de rest van de Wereld. Enkel het Hof van Cassatie van België samen met de Raad van State van België zijn in de mogelijkheid om een ramp van een omvang,

©

waarin zo'n 90% van 7000.000.000 wereldbewoners worden vernietigd, te voorkomen door **per direct** uitvoering te geven aan het "*politiek testament*" van koning Leopold III, waartoe België al vanaf 10 september 1944 Grondwettelijk verplicht is.

Ten tijde van de **op 21 oktober 1943** door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten **Monetaire Overeenkomst** en de op **5 september 1944** door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten **Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst** was prins Karel nog geen regent. Dit betekent dat deze overeenkomsten door Paul Henri Spaak (socialistische partij) zijn gesloten in strijd met artikel 68 van de top dat moment van kracht zijnde Grondwet waarin letterlijk het volgende staat geschreven (**Stuk D**):

> **ART. 68**. - **De Koning voert het bevel over land- en zeemacht, verklaart oorlog, sluit de vredes-, verbonds- en handelsverdragen**
> Hij geeft er kennis van aan de Kamers, zodra het belang en de veiligheid van de Staat het toelaten, onder bijvoeging van de passende mededelingen.
> De handelsverdragen en de verdragen, waardoor de Staat zou kunnen worden bezwaard of Belgen persoonlijk gebonden, zijn slechts van kracht nadat zij door de Kamers zijn goedgekeurd.
> Geen afstand, geen ruiling, geen aanhechting van grondgebied kan plaats hebben dan krachtens een wet. In geen geval kunnen de geheime artikelen van een verdrag de openbaar gemaakte artikelen te niet doen.

Nu hiermee feitelijk is komen vast te staan dat enkel koning Leopold III grondwettelijk bevoegd was om **op 21 oktober 1943** de **Monetaire Overeenkomst** en **op 5 september 1944** de **Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst** te sluiten, betekent dat socialist Paul Henri Spaak met het ondertekenen ervan namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg een staatsgreep heeft gepleegd waarmee de partijpolitiek de koning van België heeft uitgeschakeld en de macht over België heeft overgenomen zonder tussenkomst van het Hof van Cassatie, het hoogste rechtscollege van België. Daarmee heeft door toedoen van socialist Paul Henri spaak de partijpolitiek in België vanaf 5 september 1944 ook de volledige macht verkregen over het Hof van Cassatie van Belgie en alle onderliggende Hoven, Rechtbanken en Gerechten,. waardoor er vanaf 5 september 1944 in Belgie geen scheiding der machten meer is en Nederland samen met Belgie heeft kunnen uitgroeien tot 's-Werelds grootste misdaad organisatie met sluipmoordende chemische genocide gevolgen voor 7000.000.000 wereldbewoners, welke moet leiden tot de Nieuwe Wereld Orde waar slechts zo'n 500 miljoen mensen op onze aarde het voorrecht krijgen om te blijven leven. De overige 6,5 miljard mensen moeten met behulp van hun eigen belastinggeld worden vergiftigd en degenen die daartegen al maar liefst 28 jaar lang op een meest rechtmatige wijze strijden zoals A.M.L. van Rooij, zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen en hun bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen moeten door Annemie Turtelboom dan ook op de hierboven beschreven meest weerzinwekkende wijze worden geliquideerd, evenals Erik Verbeek en No Cancer Foundation vzw te Hasselt.

Op 8 september 1944 keerde de regering Pierlot in Londen terug naar België.

Op 9 september 1944 is het politiek testament van Leopold III door tussenpersonen overhandigd aan Belgisch Premier Hubert Pierlot en aan Paul-Henri Spaak (minister van Buitenlandse Zaken).

Op 10 september 1944 nam de ministerraad kennis van het politiek testament, door de koning als een publiek manifest opgesteld in januari –maart 1944. Leopold gaf hierin een verantwoording van zijn optreden naast politieke krachtlijnen voor de naoorlog en vroeg van zijn ministers een publiek m*ea culpa*, een knieval voor hun gedrag en "vergissingen" in de eerste oorlogsmaanden. Pierlot las waarschijnlijk enkel het hoofdstuk 7 voor, waarin Leopold zijn ministers de schuldbekentenis en voor

©

zichzelf eerherstel en de “noodzakelijke genoegdoening” eiste. **Dit testament waarin de vorst zijn ervaringen uit de jaren 1930 en het begin van de oorlog staande hield sloeg in als een bom**. Zij bezorgden het document terug aan zijn dragers en gedroegen zich alsof er niets was. (Bron: Het boek “August-Edmond De Schrijver, 1898- 1991 politieke biografie van een gentleman-staatsman ISBN 9058671518). Dit betekent dat Premier Hubert Pierlot de hoofstukken 1 t/m 6 en 8 uit het “*politiek testament*” van Leopold III niet heeft voorgelezen aan de ministerraad en ook niet aan het Belgische publiek ter kennis heeft gebracht, terwijl het een publiek manifest betrof. In deze door Premier Hubert Pierlot niet voorgelezen hoofdstukken 1 t/m 6 en 8 staat letterlijk het volgende geschreven:

Voltooid op 25 Januari 1944

We zijn in het zesde oorlogsjaar aanbeland. Niets laat ons toe met zekerheid te stellen dat het staken van de vijandelijkheden in Europa of de bevrijding van ons grondgebied dichtbij zijn. Maar een zodanige wending van de gebeurtenissen, die een plotselinge wijziging van het bezettingsregime in België met zich zou brengen, is in de toekomst mogelijk.

Op 29 mei 1940 werd ik, op bevel van de Führer Kanselier van het Reich, van Brugge naar het kasteel van Laken overgebracht. Dat werd mijn verplichte verblijfplaats, ondanks mijn uitdrukkelijke wens om het lot van mijn leger te delen.

Het is niet uitgesloten dat de Duitse overheid mij om militaire of politieke redenen een nieuwe verblijfplaats oplegt en ditmaal buiten het koninkrijk.

Ik vind het belangrijk dat het land, in de misschien lange tussentijd tussen zijn bevrijding en mijn terugkeer uit gevangenschap, in die beslissende dagen niet verstoken zou blijven van adviezen van mijn kant over aangelegenheden van het allergrootste belang.

Dat is de reden waarom ik hier, ten gerieve van hen die de macht tijdelijk zouden uitoefenen, mijn aanbevelingen op papier zet betreffende het te volgen beleid in het hoger belang van de natie.

Om alle vooroordelen en twijfels weg te nemen, meen ik dat het nuttig is om vooraf kort uiteen te zetten welke mijn houding is geweest sedert mei 1940.

1. Vooreerst heb ik op 25 mei geoordeeld - en ik ben inmiddels nooit van gedacht veranderd - dat het strijdig geweest ware met het belang van het land als ik met de ministers naar het buitenland zou zijn vertrokken.

Het leger in de steek laten voordat de strijd beëindigd was, zou een militaire fout zijn geweest, want elke weerstand zou ogenblikkelijk zijn gestaakt.

Vluchten op het moment dat de wapens werden neergelegd, leek mij een daad die strijdig was met de eer van een legeraanvoerder.

Mijn aanwezigheid in het buitenland zonder militaire macht van betekenis, zou een louter symbolische waarde hebben gehad. Daartoe volstonden enkele ministers.

Maar, eens het grondgebied zich in de macht van de aanvaller bevond, was het belangrijk dat het staatshoofd het land slechts verliet, weggevoerd door de overwinnaar. Zijn aanwezigheid was des te noodzakelijker omdat de eenheid van het land was bedreigd door ernstig plichtsverzuim dat plotseling aan het licht was gekomen en omdat als gevolg van een noodlottige verstandsverbijstering, de meeste gezagsdragers waren gevlucht en te veel overheden hun post hadden verlaten.

©

Op een moment waarop de bondgenoten waren uitgeteld door een verschrikkelijk onheil en de vijand was opgewonden door militaire successen zonder voorgaande, was het door de tegenspoed van mijn leger en van mijn volk te delen dat ik de onverbrekelijke eenheid van het vorstenhuis en van de Staat bevestigde en dat ik de belangen van het vaderland behoedde, welke ook de afloop van de oorlog zou zijn. De militaire eer, de waardigheid van de kroon en het belang van het land wezen in de dezelfde richting en maakten het mij onmogelijk om samen met de regering België te verlaten.

2. Ik heb het steeds als mijn opperste plicht beschouwd om met al mijn krachten bij te dragen tot het in stand houden van de nationale onafhankelijkheid. Net als al mijn voorgangers heb ik altijd de Grondwet nageleefd. In geen enkele omstandigheid heb ik overwogen om die te schenden. Ik neem een mogelijke herziening ervan slechts in overweging als het Belgische volk zijn wil daartoe vrij tot uitdrukking brengt.

De geruchten die de bedoeling hadden daarover twijfel te zaaien, zijn uit de lucht gegrepen en al wie ze heeft verspreid, heeft het vorstenhuis belasterd en een misdaad tegen België gepleegd.

Voor het overige heb ik me sedert 28 mei 1940 strikt gehouden aan mijn status van krijgsgevangene in handen van de vijand en heb ik geoordeeld dat het niet met de waardigheid van de kroon en met de belangen van het land strookte dat ik daar rechtstreeks of onrechtstreeks ooit van afweek.

Die afzijdigheid op het politieke vlak belette niet dat ik op het humanitaire vlak tussenkwam ten voordele van personen, groepen of zelfs de hele bevolking.

De genadeverzoeken, de vrijlating of op zijn minst de verlichting van het lot van onze krijgsgevangenen, de bevoorrading van de bevolking, daarvoor heb ik voortdurend aandacht gehad. Op dat vlak zijn mijn inspanningen gedeeltelijk met succes bekroond. Inzake de wegvoeringen en de financiële lasten stuitte ik spijtig genoeg op de weigering om terug te komen op de getroffen beslissingen.

Men heeft mij vaak verweten dat ik tussenbeide was gekomen op het administratieve vlak. Ik verklaar dat ik helemaal niets te maken had noch met de keuze noch met het beleid van de secretarissen-generaal, wie ze ook waren. Wel eis ik het initiatief op van de oprichting van de O.T.A.D.

Hiermee is dus voldoende licht geworpen op het verleden, laten we het nu hebben over de opdrachten voor de toekomst.

1. De verstandhouding tussen Vlamingen en Walen

De verstandhouding tussen Vlamingen en Walen zal de belangrijkste taak van de regering zijn. Het voortbestaan van een onafhankelijk België zal daarvan afhangen.

De historici zullen vaststellen dat België tussen 1914 en 1944 een vreselijke nationaliteitscrisis heeft meegemaakt.

Na een lange periode van ongelijkheden en onmiskenbare onrechtvaardigheden heeft ons Vlaamse volk, trots op zijn schitterend verleden en bewust van zijn mogelijkheden in de toekomst, besloten een einde te maken aan de pesterijen van een egoïstische en bekrompen leidende minderheid die weigerde zijn taal te spreken en deel te nemen aan het volksleven.

Het onbegrip van het parlement en de traagheid van de opeenvolgende regeringen om die rechtmatige verzuchtingen te voldoen, hebben de eisers verbitterd. Sommigen zijn ertoe gekomen om zich te willen afscheiden van de Walen en om België te vervloeken. Dit lokte een Waalse reactie uit en het zou gevaarlijk zijn de draagwijdte ervan te onderschatten.

©

Onder het voorwendsel van cultuur en van taal, hebben extremisten, al dan niet onder de bescherming van de bezetter, bewust gewerkt aan de vernietiging van de Belgische Staat – we hebben dat gezien en gehoord.

Anderzijds is onze publieke opinie – die slecht is voorgelicht en te gevoelig is voor de sentimentele verleidingen uit het buitenland – sedert 30 jaar geneigd om te geloven dat haar veiligheid in de eerste plaats afhangt van de gevoelens van genegenheid van het buitenland. Ze schijnt te vergeten dat het behoud van de nationale onafhankelijkheid voortvloeit uit en altijd en vooral zal voortvloeien uit de geografische ligging van het land, zijn natuurlijke rijkdommen, de werklust van zijn inwoners en hun wil om vrij te blijven.

De verkondiging van dit historisch vast gegeven moet het postulaat vormen dat elke internationale samenwerking voorafgaat en die laatste kan alleen worden opgevat op basis van een billijke wederkerigheid.

Omdat ze dezelfde belangen hadden, hebben Vlaanderen en Wallonië sedert heel lang een gemeenschappelijke lotsbestemming gehad en hebben ze een eenheid gevormd die ontembaar aan alle annexatiepogingen het hoofd heeft geboden. Nooit heeft hun eenheid een crisis beleefd die ook maar bij benadering zo erg was als die van de huidige generatie.

Ik hoop dat de hevigheid van de beroering die we nu beleven de ogen van de brave burgers heeft geopend voor sommige aspecten van de werkelijkheid waarvoor ze te weinig belangstelling hadden betoond. Ik hoop dat dit bij Vlamingen en Walen de wil zal hebben aangewakkerd om zich in een nieuw België opnieuw rond de nationale driekleur te scharen en dat zij, verenigd op volstrekt gelijke voet, België met eenzelfde liefde en ijver zullen dienen. Ik reken op het doorzicht van het Brusselse gemeentebestuur opdat de hoofdstad van het koninkrijk eindelijk zijn rol van taalkundig bindteken en bicultureel uitstralingscentrum zou spelen die het nationaal fatsoen hem voorschrijft.

2. De sociale reorganisatie

Deze wereldoorlog is de geboorte van een nieuwe wereld. Goedschiks of kwaadschiks ontwikkelt zich, in de staten die zich beroepen op tradities van vrijheid en individualisme net als in de staten die hebben gekozen voor een autoritair regime, een economische, organieke en sociale revolutie zonder weerga die wezenlijk dezelfde is – zij het dat ze gebeurt onder verschillende vlaggen en door gebruik van uiteenlopende middelen.

Ook al kan men noch het kader noch het eindpunt van die verandering bepalen, toch heeft men het recht te verklaren dat een onomkeerbare stroom alle samenlevingsvormen naar een volkomen nieuwe toekomst meevoert.

Het komt erop aan zich niet uit te sloven om in duigen vallende normen te handhaven. Men moet zich vastberaden aan de onvermijdelijke ontwikkeling aanpassen en België de economische en sociale onderbouw bezorgen die het de nodige sterkte en doelmatigheid geeft opdat het zijn bevolking een waardige en bevredigende levensstandaard kan verschaffen. Die bevolking leeft bijeengepakt op een klein grondgebied en wordt bedreigd door een buitenlandse concurrentie die scherper en oneindig machtiger is dan weleer.

Het individualisme en het economisch liberalisme waarvoor de negentiende eeuw de gouden tijd was, zullen willens en wetens plaats ruimen voor een systeem dat meer gelijkheid nastreeft. Het zal de leiders toekomen erover te waken dat onze toekomstige sociale organisatie zal zijn doordrongen van en meer in overeenstemming zal zijn met de christelijke naastenliefde en de menselijke waardigheid.

Mijn rol van grondwettelijke vorst draagt me de taak niet op om een programma van verwezenlijkingen op te stellen noch om te kiezen voor of tegen een of andere leerstelling, maar ik zou in mijn opdracht tekortschieten als ik hier niet enkele beginselen ter overweging meegaf die alleen de uitdrukking zijn van de billijkheid.

©

Ik beschouw ruime sociale hervormingen als dringend, want de schandalige tegenstelling tussen de armoede waarmee de oorlog tot tweemaal toe de enen heeft overladen en de buitensporige winsten die de anderen zich hebben toegeëigend, stelt de onrechtvaardigheid in het licht van een egoïstisch en kwaadaardig regime, waaraan een einde moet komen.

Zodra het land is bevrijd, zullen de regeringen de plicht hebben het recht op arbeid en de plicht daartoe te bevestigen. Door de vaststelling van rechtvaardige lonen en de uitbreiding van de verplichte verzekeringen, moeten ze de arbeiders de waardigheid en de veiligheid bezorgen die zij in het verleden al te vaak hebben moeten ontberen.

De paritaire verbondenheid van de werkgevers- en werknemersorganisaties in beroepsgroeperingen, alsook een nauwgezette en billijke herschikking tussen arbeid en kapitaal zullen het mogelijk maken in de schoot van de ondernemingen de voorwaarden voor een gezonde samenwerking te vestigen. Door in de wereld van de arbeid een sfeer van stabiliteit en welzijn te scheppen, zal deze vooruitgang een geest van sociale solidariteit doen waaien die voor het land van even wezenlijk belang zal zijn als de verstandhouding en de gelijkheid tussen Vlamingen en Walen. Op het hogere niveau komt het de staat toe het algemeen belang te vertolken, de harmonische werking van het geheel van de grote beroepsgroepen te coördineren en de organisatie van de arbeid en van de sociale verhoudingen te controleren.

Het komt de Staat ook toe de economische ontwikkeling in een richting te leiden die meer is aangepast aan de natuurlijke rijkdommen van onze bodem en aan de mogelijkheden en de levensbehoeften van onze bevolking.

Het is van belang een beter evenwicht tot stand te brengen tussen de verschillende takken van de economische bedrijvigheid van het land door de landbouw die zo belangrijk is voor ons onafhankelijk bestaan, de plaats te geven die haar toekomt.

Het is ten slotte aangewezen een billijkere verdeling van de verbruiksgoederen te verzekeren.

Arbeidsplicht, recht op arbeid en bescherming van de arbeid – herstel van de beroepseer en de beroepsbekwaamheid – nationale samenwerking en solidariteit – verstandige organisatie van de economie, ordelijke productie en consumptie – ziedaar de grondslagen van de onmiddellijke vernieuwing die een betere toekomst moet voorbereiden.

Ik reken erop dat de gezagsdragers die weg zullen inslaan en elke andere overweging dan het belang van het land en de sociale rechtvaardigheid opzij zullen schuiven.

Als ze dit zouden verzuimen, zou België tijden van gevaarlijke politieke onrust tegemoet gaan.

3. De politieke hervormingen

Zullen de wijzigingen aan de economische en sociale structuren een hervorming van de politieke instellingen teweegbrengen? Dat lijkt onvermijdelijk.

De gebreken van de oude manier van regeren en de ongehoorde incidenten die er in 1940 het sluitstuk van waren, hebben de ogen geopend van de meest behoudsgezinde kringen. Het land zal niet aanvaarden dat men zonder meer naar deze vooroorlogse dwalingen terugkeert. Het wenst dat de macht wordt uitgeoefend door onkreukbare en bekwame mensen, die ermee ophouden het algemeen belang in te vullen op de maat van de partijbelangen. Het wenst dat die mensen de nodige macht krijgen om met gezag en continuïteit de belangrijkste en dringende problemen op te lossen.

Een Raad van State had al lang moeten zijn opgericht. Koning Albert had de oprichting ervan al aanbevolen. Het land heeft nood aan wetten en verordeningen die behoorlijk zijn opgesteld. De burgers hebben het recht te worden beschermd tegen de mogelijke willekeur van een regering waarvan de machten uitgebreider zullen zijn.

©

De ministeriële verantwoordelijkheid moet ophouden een abstract beginsel te zijn dat nergens in een wetboek is vastgelegd. Ze moet een juridisch werkbaar begrip worden dat het mogelijk maakt de ministers te treffen wier zware fouten de belangen van de Staat hebben geschaad.

In welke mate en op welke wijze is het nodig het politiek statuut van het koninkrijk een nieuwe inhoud te geven?

Het komt het Belgische volk toe daarover te beslissen: zodra de omstandigheden het mogelijk maken, kan het zich daarover vrij uitspreken.

4. De hervorming van de opvoeding

Ik pleit ervoor bijzondere aandacht te besteden aan de jeugd, die het lot van het België van morgen in handen houdt.

Indien het land in 1940 zijn geloof in zijn lotsbestemming tijdelijk heeft verloren, dan is dat te wijten aan het feit dat onze kinderen onvoldoende tot burgerzin worden opgevoed, wat een schuldig verzuim is. De toekomst van de natie vereist dat onze jeugd fysiek sterk is, doordrongen van edele verzuchtingen en grootmoedige idealen, gedreven door persoonlijke fierheid en sociale solidariteit, in hart en nieren en vastberaden patriottisch. Op dat vlak staan we nog bijna nergens.

5. De militaire reorganisatie

Het einde van de vijandelijkheden zou een gezagscrisis kunnen veroorzaken die weleens de vorm van geweldplegingen kan aannemen. Bij gebrek aan een gewapende macht – die op een wettelijke basis is gevormd en bestaat uit manschappen wier vanderlandsliefde buiten kijf staat en die zijn gespeend van elke partijdige passie – zou het moeilijk zijn om die te beteugelen.

Om redenen van orde en rust in het binnenland en aanzien in het buitenland, beveel ik aan zo spoedig mogelijk weer een Belgisch leger op de been te brengen, bestaande uit sterke beroepsmilitairen, aangevuld met vrijwilligers, bij voorkeur mannen die in het vuur van de strijd hebben gestaan. Met het oog daarop zullen we de onmiddellijke repatriëring moeten eisen van onze officieren en soldaten die in Duitsland gevangen zijn en van al wie zich nog in het buitenland bevindt.

6. De ordehandhaving en de sancties

Men moet vrezen dat het einde van de vijandelijkheden gepaard zal gaan met de ontketening van een publieke vergelding en het uitvechten van talrijke persoonlijke en groepsvetes. De voorlopige machthebbers zullen de uitingen van de publieke opinie binnen de legale perken moeten houden. Ze zullen evenwel ook de sancties moeten vorderen en toepassen in hoofde van de verantwoordelijken van aanslagen tegen de verdediging en de eenheid van het land.

De daders van deze misdaden tegen de natie hebben hun verraad voldoende van de daken geschreeuwd, ja zelfs gevierd, opdat de noodzakelijke repressie alleen de werkelijke en grote schuldigen zou treffen.

Het past dat de straffen zonder uitstel worden uitgesproken en uitgevoerd, maar volgens de normale rechtspleging.

8. De buitenlandse en koloniale politiek

Inzake het internationale statuut eis ik **in naam van de grondwet** dat België in zijn volledige onafhankelijkheid zou worden hersteld en dat het **geen verbintenissen of akkoorden met andere staten zou aanvaarden, van welke aard ook**, dan in volledige soevereiniteit en mits de noodzakelijke tegenprestaties.

©

Ik houd er ook aan dat geen afbreuk wordt gedaan aan de banden tussen de kolonie en het moederland.

Ik herinner er bovendien aan dat volgens de grondwet een verdrag geen enkele waarde heeft indien het niet de koninklijke handtekening draagt.

Leopold,
Koning der Belgen,
gevangene in het kasteel van Laken

De enige tekst die Premier Hubert Pierlot uit het "politiek testament" van Leopold III heeft voorgelezen aan de ministerraad en aan het Belgische publiek ter kennis heeft gebracht is hoofdstuk 7, waarin letterlijk het volgende staat geschreven:

7. De noodzakelijke genoegdoening

Er is geen enkele patriot die sommige toespraken is vergeten die ten overstaan van de hele wereld werden uitgesproken en waarin Belgische ministers zich hebben veroorloofd, in uitzonderlijke hachelijke omstandigheden, toen de vrijwaring van de nationale waardigheid gebood een uiterste voorzichtigheid aan de dag te leggen, ondoordacht de meest ernstige beschuldigingen te uiten ten overstaan van de houding van ons leger en het optreden van de legeraanvoerder.

Die beschuldigingen die in een eigenzinnige verblindheid de eer van onze soldaten en van hun opperbevelhebber besmeurden, hebben België een onberekenbare en moeilijk te herstellen schade toegebracht.

Men zou vergeefs in de geschiedenis een ander voorbeeld zoeken van een regering die haar vorst en de nationale vlag op zo'n manier en zo ongegrond met schande heeft overladen.

Het aanzien van de kroon en de eer van het land verzetten zich ertegen dat degenen die de redevoeringen hebben gehouden nog enig gezag uitoefenen in het bevrijde België zolang ze hun beslissing niet zullen hebben betreurd en plechtig en volledige genoegdoening zullen hebben gegeven. De natie zou noch begrijpen noch ermee instemmen dat het vorstenhuis in de uitoefening van zijn taak mensen zou betrekken die datzelfde huis een belediging hebben aangedaan waarvan de wereld met ontsteltenis kennis nam.

Op deze wijze hebben Premier Hubert Pierlot (katholieke partij)(**zie foto**) samen met minister Paul Henri Spaak (Socialisten) (**zie foto**) de ministerraad en het Belgische publiek bewust onjuist geïnformeerd over de inhoud van het Testament van Koning Leopold III met als doel hem bewust in een verkeerd daglicht te stellen en hem daarop te kunnen verbannen naar Pregny in Zwitserland waarmee de Belgische Grondwet buiten werking is gesteld, zonder de Belgische inwoners daarover te hebben geïnformeerd.

Op 20 september 1944 werd prins Karel, graaf van Vlaanderen (tweede zoon van koning Albert I) verkozen tot regent van het koninkrijk België, omdat zijn broer Leopold III weggevoerd was naar Duitsland (artikel 93 Belgische Grondwet).

Op 21 september 1944 legde Prins Karel de grondwettelijke eed af en sprak de kamers toe met een door Pierlot en De Schryver bijgewerkte en vertaalde boodschap waarin hij zich op dezelfde lijn plaatste als de regering (Bron: Het boek "August-Edmond De Schryver, 1898- 1991 politieke biografie van een gentleman-staatsman ISBN 9058671518). Dit betekent dat Premier Hubert Pierlot en August-Edmond de Schryver het "*politiek testament*" van Leopold III voor Prins Karel hebben achtergehouden. Prins Karel heeft daarmee de grondwettelijke eed afgelegd in strijd met de Belgische

©

Grondwet. Dit heeft August-Edmond de Schryver in het door hem geschreven boek zelf bevestigd. Een duidelijker bewijs kan niet. Dit betekent dat hier de oorzaak ligt dat alle daarop volgende regeringen het door Leopold III geschreven "*politiek testament*" niet hebben uitgevoerd en daarmee hebben geregeerd in strijd met de Belgische Grondwet.

Op 22 september 1944 bood Pierlot de regent het ontslag aan van zijn regering (Bron: Het boek "August-Edmond De Schryver, 1898- 1991 politieke biografie van een gentleman-staatsman ISBN 9058671518). Dit aangeboden ontslag heeft Prins Karel een dag na zijn afgelegde ambtseed aanvaard (artikel 91 Belgische Grondwet) zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "*politiek testament*" van Leopold III.

Op 27 september 1944 heeft zich de regering Pierlot V gevormd, een regering van nationale eenheid. Regent Prins Karel heeft de ministers benoemd, zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "*politiek testament*" van Leopold III. Als gevolg daarvan heeft Regering-Pierlot V door toedoen van de regering Pierlot in Londen geen uitvoering gegeven aan het "*politiek testament*" van Leopold III.

Op 1 oktober 1944 werd het laatste deel van België bevrijd. Later werd nog een deel opnieuw bezet tijdens het Ardennenoffensief.

Op 12 december 1944 heeft zich de regering Pierlot VI gevormd. Regent Prins Karel heeft de ministers benoemd, zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "*politiek testament*" van Leopold III. Als gevolg daarvan heeft ook de regering Pierlot VI door toedoen van de regering Pierlot in Londen geen uitvoering gegeven aan het "*politiek testament*" van Leopold III.

Op 12 februari 1945 heeft zich de regering Van Acker I gevormd. Regent Prins Karel heeft deze ministers benoemd, zonder dat hij op de hoogte was van de inhoud van het "*politiek testament*" van Leopold III. Als gevolg daarvan heeft ook de regering Van Acker I door toedoen van de regering Pierlot in Londen geen uitvoering gegeven aan het "*politiek testament*" van Leopold III.

Op 7 mei 1945 werd koning Leopold III bevrijd door het Amerikaanse leger. Hij wilde meteen terugkeren naar België. Bij de terugkomst van koning Leopold III zou dat betekenen dat vanaf dat moment uitvoering had moeten worden gegeven aan zijn op 9 september 1944 aan Premier Hubert Pierlot en aan Paul-Henri Spaak overhandigde "*politiek testament*", waarmee naar buiten zou komen:

- dat de ministers in de regeringen Pierlot V, Pierlot VI en Van Acker I door regent Prins Karel zijn benoemd op grond van een door Prins Karel op 21 september 1944 afgelegde grondwettelijke eed overeenkomstig een door Pierlot en De Schryver bijgewerkte en vertaalde boodschap in strijd met de Belgische Grondwet.
- dat overeenkomstig zijn "*politiek testament*" alle door de Belgische regering tijdens de Tweede Wereldoorlog in Londen gesloten verdragen moesten worden verworpen, waaronder de buiten koning Leopold III om door Paul Henri Spaak op 21 oktober 1943 en 5 september 1944 tussen Nederland, Belgie en Luxemburg gesloten Monetaire - en Douane-overeenkomst.

Dit mocht nooit aan het licht komen. Daarom mocht koning Leopold III niet terugkeren naar België. Dit des te meer dezelfde Paul-Henri Spaak in de regering Van Acker I de verantwoordelijke minister van Buitenlandse Zaken was.

Na 8 mei 1945 werd koning Leopold III door met name Paul-Henri Spaak, in de regering Van Acker I, zwaar onder druk gezet en werd van hem geëist dat hij enkel als koning kon terugkomen als hij bereid was om hulde te brengen aan de geallieerden. Dit gaf zoveel druk op koning Leopold III dat hij kort daarna na een onderhoud met Prins Karel, Achille Van Acker en Paul Henri Spaak heeft laten weten dat hij zijn terugkeer naar België om gezondheidsredenen uitstelde.

Op 14 juni 1945 liet Leopold III dan weer weten dat hij als koning wilde terugkeren naar België. De regering Van Acker I zag het echter niet zitten daar de verantwoordelijkheid van te dragen en bood haar ontslag aan, een ontslag dat door de ongrondwettige regent geweigerd werd. Ondertussen probeerde de koning een nieuwe regering te vormen - wat mislukte - en aan te dringen op het organiseren van een volksraadpleging.

Op 14 juli 1945 ging Leopold III onder partijpolitieke druk van Premier Achiel Van Acker (BSP/PSB) en Minister van Buitenlandse Zaken Paul-Henri Spaak (BSP/PSB) de ongrondwettige formele verbintenis aan zich neer te leggen bij de uitslag van de eerste algemene verkiezingen. Hij verklaarde:

©

"Als soeverein van een grondwettelijke monarchie, behoort het mij niet de stabiliteit in gevaar te brengen van de instellingen die ik gezworen heb te eerbiedigen... De Grondwet bepaalt dat alle macht uitgaat van de natie. Zij wil dat het Parlement, wettelijke belichaming van de nationale soevereiniteit, om de vier jaren herkozen wordt...

Ik ben besloten mij neer te leggen bij de uitdrukking van de nationale soevereiniteit, zoals zij tot uiting komt in de vormen voorzien door onze instellingen."

Willy Claes (sp.a), zijn dochter burgemeester Hilde Claes (sp.a) van Hasselt als ook onze gebuur voormalig Vlaams minister Ingrid Lieten (sp.a) zijn van dezelfde socialistische partij als voormalig Premier Achiel Van Acker (BSP/PSB) en Minister van Buitenlandse Zaken Paul-Henri Spaak (BSP/PSB) wat een verklaring geeft voor hun onmiskenbare grote macht zoals u die in dit verzoekschrift heeft kunnen lezen.

Op 19 juli 1945 heeft de regering Van Acker I met Premier Achiel Van Acker (BSP/PSB) en Minister van Buitenlandse Zaken Paul-Henri Spaak (BSP/PSB) en zijn ministerploeg bestaande uit 18 ministers met de volgende verdeling: BSP (5), Liberalen (4), Katholieken (6), KPB/PCB (2) met bovengenoemde voorkennis de Wet van 19 juli 1945 vastgesteld zonder het te laten bekrachtigen door koning Leopold III overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, welke luidt:

> **ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.**

Deze niet door Koning Leopold III bekrachtigde ongrondwettelijke Wet van 19 juli 1945, welke door de regering Van Acker I met Premier Achiel Van Acker (BSP/PSB) en Minister van Buitenlandse Zaken Paul-Henri Spaak (BSP/PSB) en zijn ministerploeg bestaande uit 18 ministers met de volgende verdeling: BSP (5), Liberalen (4), Katholieken (6), KPB/PCB (2) werd vastgesteld bestaat uit slecht één artikel en luidt als volgt:

> **Artikel 1**.Eenig artikel. Wanneer toepassing werd gemaakt van artikel 82 van de Grondwet, hervat de Koning de uitoefening van zijn grondwettelijke machten slechts na een beraadslaging van de verenigde Kamers vaststellend dat de onmogelijkheid te regeren een einde heeft genomen.
>
> **Publicatie**: 03-08-1945 **nummer:** 1945071901 **bladzijde:** 4902
> **Dossiernummer:** 1945-07-19/30
> **Inwerkingtreding:** 13-08-1945

Met het bekrachtigen van de ongrondwettelijke Wet van 19 juli 1945 hebben de volgende 18 ministers en politieke partijen niet alleen een Staatsgreep gepleegd maar ook ongrondwettelijk de monarchie uitgeschakeld, waaruit alle problemen daarna zijn ontstaan en zijn toe te schrijven.

Minister	Naam	Partij
Premier en Kolenmijnen	Achille Van Acker	BSP/PSB
Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel	Paul-Henri Spaak	BSP/PSB
Communicatie	Ernest Rongvaux	BSP/PSB
Openbare Werken	Herman Vos	Katholieke Partij
Minister zonder Portefeuille	Paul Kronacker	Liberale Partij
Informatie	Edmond Ronse	Katholieke Partij
Justitie	Charles du Bus de Warnaffe	Katholieke Partij
Binnenlandse Zaken	Adolphe Van Glabbeke	Liberale Partij
Openbaar Onderwijs	Auguste Buisseret	Liberale Partij
Landbouw	Louis Delvaux	Katholieke Partij
Financiën	Gaston Eyskens	Katholieke Partij
Arbeid en Sociale Voorzorg	Léon-Eli Troclet	BSP/PSB

©

Economische Zaken	Albert De Smaele	technicus
Landsverdediging	Léon Mundeleer	Liberale Partij
Volksgezondheid	Albert Marteaux	KPB/PCB
Koloniën	Edgard De Bruyne	Katholieke Partij
Ravitaillering	Edgard Lalmand	KPB/PCB
Oorlogsslachtoffers	Henri Pauwels	technicus

Het betreffen thans de volgende partijen die daarvoor verantwoordelijk en aansprakelijk zijn onder voorzitterschap van de volgende personen:

Elio Di Rupo
Voorzitter PS
(voorheen: BSP-PSB)

Bruno Tobback
Voorzitter sp.a
(voorheen: BSP-PSB)

Wouter Beke
Voorzitter CD&V
(voorheen: Katholieke Partij)

Benoît Lutgen
Voorzitter CDH
(voorheen: Katholieke Partij)

Gwendolyn Rutten
Voorzitter Open-Vld
(voorheen: Liberale Partij)

Olivier Chastel
Voorzitter MR
(voorheen: Liberale Partij)

Het zijn dan ook met name deze voorzitters van bovengenoemde zes politieke partijen die in overeenstemming met hun Grondwettelijke plicht **per direct** de Vlaamse Regering, de Waalse Regering, Regering van de Franse Gemeenschap, Regering van de Duitstalige Gemeenschap, Regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, het college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en het College van de Franse Gemeenschapscommissie **moeten opheffen** en **het Belgische Parlement moeten terugbrengen naar de toestand van 19 juli 1945** in overeenstemming met het EERSTE ARTIKEL van de Belgische Grondwet die op 19 juli 1945 van kracht was en Grondwettelijk nog steeds van kracht is, welke luidt:

> **EERSTE ARTIKEL.** - [België is verdeeld in provinciën. Deze provinciën zijn: Antwerpen, Brabant, Henegouwen, Limburg, Luik, Luxemburg, Namen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen.
> De wet kan, zo daartoe reden bestaat, het grondgebied verdelen in een groter aantal provinciën. .

Direct daarna hebben deze politieke partijen als ook nieuwkomer N-VA, met als voorzitter Bart De Wever (**zie foto**), de grondwettelijke plicht om alle na de Tweede Wereld Oorlog gesloten verdragen, waaronder:

- het **Handvest van de Verenigde Naties** door België op 26 juni 1945 ondertekend, zonder dat het overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet door koning Leopold III is bekrachtigd;
- het **NAVO-Verdrag** door België op 4 april 1949 ondertekend, zonder dat het overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet door koning Leopold III is bekrachtigd;
- de **Europese Verdragen**, waaronder het door België ondertekende Verdrag van Lissabon welke op 1 december 2009 in werking is getreden;
- het **Benelux-Verdrag**, waaronder het op 17 juni 2008 door Belgie ondertekende nieuwe Benelux-Verdrag;

©

overeenkomstig het testament d.d. 25 februari 1944 van Koning Leopold III door het Hof van Cassatie van België te laten toetsen aan de Belgische Grondwet welke op 19 juli 1945 van kracht was en Grondwettelijk nog steeds van kracht is, zodat daarmee abrupt moet worden gestopt met de vergiftigingspolitiek vanuit Nederland en België van 7 miljard wereldbewoners. Direct daarna kan

vanuit een soeverein België met Koning Filip (**zie foto**) als staatshoofd een nieuwe economie ontstaan waarin nieuwe technische oplossingen (zoals de nuloptie technologie van Edelchemie) en natuurlijke geneesmiddelen zonder nadelige bijwerkingen (zoals Flaraxin) niet langer meer worden geboycot, welke nog miljarden wereldbewoners kan redden van een vroegtijdige vergiftigingsdood, waaronder kanker.

Wat bovengenoemde zes politieke partijen haar Belgische koning Leopold III, haar Belgische inwoners en vanuit België samen met Nederland maar liefst 7 miljard wereldbewoners hebben aangedaan kunt u hieronder lezen:

Op 23 september 1946: De Belgische Raad van State is opgericht bij wet van 23 september 1946 en werd geïnstalleerd op 9 oktober 1948. Deze wet van 23 september 1946 is om partijpolitieke redenen nooit door Koning Leopold III bekrachtigd geweest overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, terwijl hij in de mogelijkheid was om te regeren. Daarmee is de Belgische Raad van State vanaf de oprichting van 9 oktober 1948 ongrondwettig. Om de grondwettigheid van de Belgische Raad van State terug te krijgen zijn bovengenoemde zes partijvoorzitters Elio Di Rupo (PS), Bruno Tobback (sp.a), Wouter Beke (CD&V), Benoît Lutgen (CDH), Gwendolyn Rutten (Open-Vld), Olivier Chastel (MR) als ook voorzitter Bart De Wever van de huidig regerende partij N-VA grondwettelijk verplicht om de huidige gecoördineerde wetten op de Raad van State door het Hof van Cassatie van België te laten toetsen aan de Belgische Grondwet welke op 19 juli 1945 van kracht was en Grondwettelijk nog steeds van kracht is, waarmee een einde komt aan de ongrondwettelijke gijzeling van koning Filip van België.

Op 10 december 1947 vond over de terugkeer van koning Leopold III in de Kamer een groot debat plaats. Het werd besloten met een motie van vertrouwen in de regering. Tijdens zijn verklaring van op het spreekgestoelte, had Paul-Henri Spaak zich tot de rechterzijde gewend en verklaard:

> *"Om u de zaken brutaal te zeggen, wij weten dat, wanneer politiek gesproken deze verklaring (betreffende de eer van de Koning) wordt afgelegd, de partijgangers van de terugkeer van de Koning er de volgende dag gebruik zullen van maken om tot hun tegenstanders te zeggen: "Vermits gij oordeelt dat de eer van de Koning ongeschonden is, waarom laat gij hem dan niet terugkeren?" Wij willen van dit standpunt niet, omdat de socialisten het vraagstuk niet van dat standpunt bekijken.*
>
> *Ik vraag mij af hoe de huidige eerste minister bevoegd zou zijn om de eer van de Koning te redden, of het parlement om getuigschriften van burgertrouw af te leveren. Wij willen dit debat niet.* ***En ik ben genoodzaakt, misschien met wat passie, te zeggen, dat wij ons, om politieke redenen, tegen de terugkeer van de Koning moeten verzetten****". (Beknopt Verslag van de Kamer, vergadering van 10 december 1947.)*

Kort daarop deed Leopold III beroep op artikel 40 van de Grondwet, betreffende het recht op parlementair onderzoek.

Op 25 april 1948: Einde maart 1949, richtte Leopold III aan de prins-regent een persoonlijke boodschap, waarin hij de wens uitdrukte hem in Zwitserland te ontmoeten, op het verblijf van Marie-José, prinses van Piémont. De boodschap gewaagde van grondwettelijke bezorgdheden, die de Koning wilde opklaren. De prins-regent, hoofd van de Staat, antwoordde dat een onderhoud van die aard, slechts kon plaats hebben in aanwezigheid van leden van de regering. De kabinetsraad duidde Paul-Henri Spaak, eerste minister en de heer Moreau de Melen, minister van Justitie en notaris van de Kroon, aan. Na enige tijd te hebben geaarzeld, betuigde Leopold III zijn instemming. Het onderhoud had plaats op 25 april 1948, in het verblijf van de gezant van België, te Bern. Leopold III verklaarde dat hij de huidige toestand als onwettelijk beschouwde. **Daar de onmogelijkheid te regeren, door de**

©

schuld van de vijand, had opgehouden, oordeelde hij dat het Parlement de wet van 19 juli 1945 had moeten toepassen. Naar men weet bepaalt het enige artikel van deze wet:

> *- Wanneer artikel 82 van de grondwet is toegepast, betreffende de instelling van het regentschap, kan de Koning slechts zijn grondwettelijke bevoegdheden hernemen na een beraadslaging van de verenigde kamers, die vaststellen, dat de onmogelijkheid om te regeren heeft opgehouden.*

Bijgevolg, meende Leopold III, houdt het Parlement het land in de onwettelijkheid.

Leopold III drukte de wens uit, dat de prins-regent persoonlijk aan het Parlement zou aankondigen, dat de onmogelijkheid om te regeren had opgehouden: aldus zou de weg vrijgemaakt zijn en de Koning zou onmiddellijk naar België terugkeren.

De huidige stelling van Leopold III bestaat er dus in, te verklaren dat de onmogelijkheid om te regeren door de schuld van de vijand, heeft opgehouden en dat derhalve de wet van 19 juli 1945 moet worden toegepast in de zin van de terugkeer op de troon.

Leopold III en zijn raadsheren veinzen te vergeten, dat de onmogelijkheid om te regeren, waarop de wet van 19 juli 1945 doelt, niet meer de onmogelijkheid door de schuld van de vijand is. Immers, op deze datum had deze onmogelijkheid sedert lang opgehouden te bestaan. **Het is duidelijk, dat het hier niet om een materiële, maar om een politieke onmogelijkheid gaat**.

Op 22 juni 1948 wordt op verzoek van de CVP een “volksraadpleging” gehouden.

Op 12 maart 1950 trokken de Belgen voor de eerste en enige keer naar de stembus voor een volksraadpleging. De uitslag verdeelde de twee gemeenschappen van het land. 2.933.382 stemden voor Leopolds terugkeer (57,68%) en 2.151.881 tegen (42,32%). De verdeling van de voor- en tegenstemmers was regionaal gekleurd. In Vlaanderen stemde de meerderheid voor in alle provincies. In Wallonië stemde de meerderheid in de rurale provincies Namen en Luxemburg vóór. De dichtbevolkte geïndustrialiseerde provincies Luik en Henegouwen waren tegen. In Brussel was er een kleine meerderheid tegen, terwijl er in het tweetalige Brabant (inclusief Brussel) een nipte meerderheid voor was.

Op 20 juli 1950: Deze ongrondwettelijke onmogelijkheid om te regeren van Koning Leopold III is op 20 juli 1950 bij stemming van de gemeenschappelijke Kamers met 351 stemmen voor en 8 onthoudingen aangenomen onder aansturing van premier Achiel Van Acker (BSP/PSB) en senaatvoorzitter Paul Struye (CVP-PSC). Voor bewijs lees betreffend gedeelte uit de Parlementaire Handelingen van België, Verenigde Kamers, Vergaderingen 6 juli 1950 en Vergaderingen van 6 juli tot 20 juli 1950 en de vergadering van 11 augustus 1950, welke u vindt bijgevoegd (**Stuk E**). .

Stemming (20 Juli 1950).

Rede van de heren Lefebvre, volksvertegenwoordiger (die verklaart dat de liberalen onder voorbehoud het ontwerp van adres aan de Prins-Regent zullen stemmen, maar dat zij weigeren deel te nemen aan de stemming over het ontwerp van decreet); Hoste, senator (die eveneens verklaart geen deel te kunnen nemen aan de stemming over het ontwerp van decreet); Spaak, volksvertegenwoordiger (die verklaart dat de leden van zijn partij op het ogenblik van de stemming over het decreet de zaal zulten verlaten ten einde hun hulde- adres aan de Prins-Regent te gaan overhandigen); baron de Doriodot, senator, en Lahaye, volksvertegenwoordiger (die hun affirmatieve stemming rechtvaardigen); De Schryver, volksvertegenwoordiger (die doet opmerken dat de leden van de C.V.P. hun stemming zullen uitbrengen als vrije leden van de wetgevende vergaderingen), en du Bus de Wamaffe, volksvertegenwoordiger (die voorstelt een wijziging *aan* de inleidingsformule van het decreet aan te brengen), blz. 178 tot 179.

©

Decreet.

Het ontwerp van decreet wordt eenparig door de 198 aanwezige leden aangenomen, blz. 180. Het decreet wordt ter kennis van de Koning en van de Prins- Regent gebracht. Adres.
Het ontwerp van adres aan de Prins-Regent wordt eenparig *door* de 232 aanwezige leden aangenomen, blz. 180. Het adres wordt door de afvaardiging ter kennis van de Prins- Regent gebracht.

H
Hulde aan de Koning. — Z. Koning en Koninklijke Familie.
Incidenten. — Z. Wetgevende Kamers.

K
K*oning* en Koninklijke Familie.

HULDE AAN KONING LEOPOLD III.

Hand. — De heer voorzitter Struye stelt aan de vergadering der Verenigde Kamers voor een afvaardiging samen te stellen die, volgens de overeenkomst gesloten tussen de drie grote partijen, zich. na de plechtige eedaflegging van de Koninklijke Prins, naar het Paleis van Laken zou begeven om hulde te brengen aan Z. M. de Koning. — Dit voorstel wordt aangenomen, blz. 185 (11 Augustus 1950).

TOEKENNING VAN DE UITOEFENING VAN DE GRONDWETTELIJKE MACHT DES KONINGS AAN DE VERMOEDELIJKE TROONOPVOLGER, Z. K. H. PRINS BOUDEWIJN.

Vergadering der Verenigde Kamers die werden bijeengeroepen bij koninklijk besluit van *10* Augustus *1950* met het oog op de uitvoering van de wet tot opdracht van de uitoefening van 's Konings grondwettelijke machten aan de vermoedelijke troonopvolger. Bespreking en stemming van het ontwerp van decreet *(11 Augustus 1950).*

Hand. — Baron de Doriodot rechtvaardigt zijn onthouding bij de stemming, blz. 184. De algemene beraadslaging wordt gesloten. Tijdens de naamafroeping wordt een rookbom geworpen vanuit de voorbehouden tribune naar de banken der socialistische linkerzijde. De vergadering wordt geschorst. De heer voorzitter tekent verzet aan tegen het procédé waarvan de vergadering getuige is geweest, blz. 184.

Het ontwerp van decreet wordt met 351 stemmen, bij 8 onthoudingen. aangenomen, Wz. 185. Onthielden zich: de heren Terfve, Bonenfant, Boutanger, baron de Doriodot, Glineur (Georges), Gtineur (Henri), Lahaut en Taülard.

Er wordt kennis gegeven van het decreet aan 2. K. H. Mgr de Koninklijke Prins.

Plechtige vergadering der Verenigde Kamers op 11 Augustus *1950,* ter gelegenheid van de aflegging van de grondwettelijke eed door Z.K.H. Prins Boudewijn, Hertog van Brabant, Prins van België.

Hand. — Aanwijzing van de afvaardiging die tot taak heeft Z.K.H. te ontvangen en hem in de vergadering binnen te leiden:

Voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers: De heren Van Belle, eerste-ondervoorzitter; Joris, tweede- ondervoorzitter; Brunfaut en Philippart, ondervoorzitters; de heren Juste en Héger, secretarissen; de heren Marck, Merget en Masquelier, quaestoren.

Voor de Senaat: De heren Matagne, eerste-ondervoorzitter; Catteau, ondervoorzitter; de heren Bouilly en De Boodt, secretarissen; De Man, Doutrepont en Van -Buggenhout, quaestoren, blz. 192.

Aankomst van Mgr de Koninklijke Prins, blz. 192.

Lezing, door de heren Hangnet en Maes, van de tekst van het decreet waarbij de uitoefening van de grondwettelijke macht van de Koning wordt opgedragen aan Z. K. H. de Koninklijke Prins, blz. 192.

De Koninklijke Prins legt de grondwettelijke eed af, blz. 193.

Rede van de heer voorzitter van Cauwelaert, blz. 193.

Toespraak van Mgr. de Koninklijke Prins, blz. 195 en 196.

Koningskwestie. — Z. Grondwettelijk recht. — Z. ook : Koning en Koninklijke Familie.

©

M
Machtsoverdracht. — Z. Koning en Koninklijke Familie.

O
Onmogelijkheid om te regeren. — Z. Grondwettelijk recht.

In 1964 werd Willy Claes gemeenteraadslid voor de socialistische partij (de partij van Paul Henri Spaak) bij de gemeente Hasselt.

In 1968 werd Willy Claes Kamerlid van de toen nog unitaire socialistische partij (BSP) in het nationaal parlement.

Op 24 december 1970: Bijzondere wet op de hervorming der instellingen van 24 december 1970 en de gewone wet van 1 augustus 1974 m.b.t. de oprichting van gewestraden. Eerste Staatshervorming. België wordt een federale staat met volgende indeling:

- art. 3 ter, 1ste lid (huidig artikel 2) drie gemeenschappen met decretale bevoegdheid (Vlaams streven naar culturele autonomie);
- art. 107 quater, 1ste lid (het huidig artikel 3) drie gewesten zonder decretale bevoegdheid (Waals streven naar economische autonomie). Gewesten werden beschouwd als een soort van ondergeschikt bestuur die de wet dienden te eerbiedigen. Beschouwing: de 'gewestvorming' geraakte niet van de grond omwille van het statuut van Brussel;
- art. 3 bis (huidig artikel 4) 4 taalgebieden;
- art. 108 (huidig artikel 162) over de provinciale en gemeentelijke instellingen;
- art. 108 bis (huidig artikel 165) inzake de agglomeraties en federaties van gemeenten.

Deze Staatshervormingen zijn vanwege de wet van 19 juli 1945 ongrondwettig.

Van 20 januari 1972 tot 26 januari 1973 was Willy Claes in de regering G. Eyskens VI (CVP/PSC en BSP/PSB) in het nationaal parlement minister van Onderwijs.

Van 26 januari 1973 tot 23 oktober 1973 was Willy Claes in de regering Leburton I (PSB/BSP, CVP/PSC en PVV/PLP) in het nationaal parlement minister van Economisch Zaken.

Van 23 oktober 1973 tot 25 april 1974 was Willy Claes in de regering Leburton II (PSB/BSP, CVP/PSC en PVV/PLP) in het nationaal parlement minister van Economisch Zaken.

Van 3 juni 1977 tot 20 oktober 1978 was Willy Claes in de regering Tindemans II (CVP/PSC, BSP/PSB, VU en FDF) in het nationaal parlement minister van Economisch Zaken.

Van 20 oktober 1978 tot 3 april 1979 was Willy Claes in de regering Vanden Boeynants II (CVP/PSC, BSP/PSB, VU en FDF) in het nationaal parlement minister van Economisch Zaken.

Van 3 april 1979 tot 23 januari 1980 was Willy Claes in de regering Martens I (CVP/PSC, SP/PS en FDF) Vicepremier en minister van Economische Zaken.

Van 23 januari 1980 tot 18 mei 1980 was Willy Claes in de regering Martens II (CVP/PSC en SP/PS) Vicepremier en minister van Economische Zaken.

Van 18 mei 1980 tot 22 oktober 1980 was Willy Claes in de regering Martens III (CVP/PSC, SP/PS en PVV/PRL) minister van Economische Zaken en lid van het kernkabinet.

Op 8 augustus 1980. Bijzondere wet op de hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 en de gewone wet van 9 augustus van 1980. Tweede Staatshervorming.

- Het Vlaamse en Waalse gewest verkrijgen hetzelfde statuut als de gemeenschappen nl. mogelijkheid om decreten uit te vaardigen;
- Verruiming van de bevoegdheden van de gemeenschappen naar de persoonsgebonden materies;

©

- Gemeenschappen en gewesten beschikken over een eigen raad (niet rechtstreeks verkozen) en een eigen regering.

Deze mede door Willy Claes aangenomen bij wet van 9 augustus van 1980 van kracht verklaarde Staatshervormingen zijn vanwege de wet van 19 juli 1945 ongrondwettelijk

Van 22 oktober 1980 tot 6 april 1981 was Willy Claes in de regering Martens IV (CVP/PSC en SP/PS) Vicepremier en minister van Economische Zaken.

Van 6 april 1981 tot 17 december 1981 was Willy Claes in de regering M. Eyskens (CVP/PSC en SP/PS) Vicepremier en minister van Economische Zaken.

Op 19 januari 1983 werd een algemene herziening van de Nederlandse Grondwet van kracht, waarin het volgende nieuwe artikel 120 is opgenomen:

"De rechter treedt niet in de beoordeling van de grondwettigheid van wetten en verdragen."

De Nederlandse regering heeft deze nieuwe Nederlandse Grondwet:

- **niet voorgelegd aan de Verenigde Naties** om het te laten toetsen aan het Handvest van de Verenigde Naties,waartoe Nederland wettelijk verplicht was.
- **niet voorgelegd aan het Europees Parlement** om het te laten toetsen aan de Verdragen van de Europese Unie,waartoe Nederland wettelijk verplicht was.
- **niet voorgelegd aan het Federale Belgische Parlement**, de Kamer van Afgevaardigden van Luxemburg en het Benelux Parlement **om het door het Hof van Cassatie in België te laten toetsen aan de Belgische Grondwet**, waartoe Nederland wettelijk verplicht was.

Dit heeft de Nederlandse regering kunnen doen omdat België als gevolg van de wet van 19 juli 1945 geen koning had, waarmee de Belgische Grondwet was uitgeschakeld.

Op 25 september 1983 is Koning Leopold III overleden en is de ongrondwettelijke onmogelijkheid om te regeren op koning Boudewijn overgegaan. Dit betekent dat België vanaf 25 september 1983 grondwettelijk geen koning meer had en ook geen regent. Dit betekent ook dat alle door koning Boudewijn bekrachtigde wetten vanaf zijn ongrondwettelijke installatie ongrondwettelijk zijn en Grondwettelijk geen rechtskracht hebben.

Op 2 december 1983 werd Willy Claes, kort na het overlijden van koning Leopold III, benoemd tot minister van Staat door de ongrondwettelijke koning Boudewijn. Deze benoeming van minister van Staat en alle andere benoemingen van minister van Staat vanaf de Tweede Wereldoorlog zijn ongrondwettelijk. .

Van 2 december 1983 tot 5 april 1990 heeft het volgende plaatsgevonden. Op 1 oktober 1984 werd het Arbitragehof (vanaf 2007 Grondwettelijk Hof genaamd) plechtig geïnstalleerd. Op 5 april 1985 werd het eerste arrest gewezen. Bij de grondwetsherziening van 15 juli 1988 werd de bevoegdheid van het Hof uitgebreid tot het toezicht op de naleving van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet die het gelijkheidsbeginsel, het discriminatieverbod en de rechten en vrijheden inzake onderwijs waarborgen. Bij dezelfde grondwetsherziening van 1988 is het aan de bijzondere wetgever overgelaten om de bevoegdheid van het Arbitragehof uit te breiden tot de toetsing aan andere grondwetsbepalingen. Als bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd de tekst die heden hierover op de website van het Grondwettelijk Hof staat geschreven:

Voorstelling

Situering van het Grondwettelijk Hof

1. Oprichting van het Arbitragehof

Het ontstaan van het Grondwettelijk Hof kadert in de ontwikkeling van de Belgische eenheidsstaat tot een federale Staat.

©

Sinds 1970 is de unitaire Belgische Staat grondig hervormd. Die hervorming, die in verschillende fasen is verlopen, resulteerde in de totstandkoming van een federale Staat waarin **de wetgevende macht is verdeeld tussen de federatie en de deelgebieden**, volgens een systeem waarbij elke wetgever over exclusieve bevoegdheden beschikt. De wetten van de federatie en de decreten en ordonnanties van de deelgebieden hebben dezelfde rechtskracht.

De verdeling van de wetgevende bevoegdheid tussen verschillende wetgevende vergaderingen bracht het risico van bevoegdheidsconflicten met zich en de noodzaak om daarvoor een oplossing te zoeken, heeft ertoe geleid dat de Grondwetgever in 1980 heeft besloten – in het toenmalige artikel 107ter van de Grondwet **een nieuw rechtscollege, het Arbitragehof, op te richten**, dat als taak kreeg de grenzen van eenieders bevoegdheid af te bakenen. Daartoe kon het Hof wetten, decreten en ordonnanties toetsen aan de bevoegdheidsregels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgelegd.

De voormelde grondwetsbepaling werd uitgevoerd door de wet van 28 juni 1983, die de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van het nieuwe rechtscollege concretiseerde. **Het Arbitragehof werd plechtig geïnstalleerd in de Senaat op 1 oktober 1984. Op 5 april 1985 wees het zijn eerste arrest**.

2. Van Arbitragehof tot Grondwettelijk Hof

Bij de grondwetsherziening van 15 juli 1988 werd de bevoegdheid van het Hof uitgebreid tot het toezicht op de naleving van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet die het gelijkheidsbeginsel, het discriminatieverbod en de rechten en vrijheden inzake onderwijs waarborgen.

Bij dezelfde grondwetsherziening van 1988 is het aan de bijzondere wetgever overgelaten om de bevoegdheid van het Arbitragehof uit te breiden tot de toetsing aan andere grondwetsbepalingen. Van die mogelijkheid is tot op heden tweemaal gebruikgemaakt : de bijzondere wet van 9 maart 2003 breidt de bevoegdheid van het Hof uit tot alle bepalingen van titel II van de Grondwet, die de rechten en vrijheden betreffen (de artikelen 8 tot en met 32), alsook tot de artikelen 170 (het wettigheidsbeginsel in fiscale zaken), 172 (gelijkheidsbeginsel in fiscale zaken) en 191 (de bescherming van de vreemdelingen) van de Grondwet; de bijzondere wet van 6 januari 2014 breidt die bevoegdheid voorts uit tot artikel 143, § 1 (het beginsel van de federale loyauteit) van de Grondwet.

Bij de coördinatie van de Grondwet in 1994 werd de bepaling over het Arbitragehof overgenomen in artikel 142.

Bij de grondwetsherziening van 7 mei 2007 werd de benaming van het Arbitragehof gewijzigd in die van « Grondwettelijk Hof ».

3. (Grond)wettelijke fundamenten

Volgens het huidige artikel 142, eerste lid, van de Grondwet bestaat er voor geheel België een Grondwettelijk Hof, waarvan de samenstelling, de bevoegdheid en de werking door de wet worden bepaald. Het Hof doet bij wege van arrest, uitspraak over bevoegdheidsconflicten, over de schending van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet en over een schending van de artikelen van de Grondwet die de wet bepaalt (de artikelen van titel II van de Grondwet alsook de artikelen 143, §1, 170, 172 en 191). Een zaak kan bij het Hof aanhangig worden gemaakt door iedere bij wet aangewezen overheid, door ieder die doet blijken van een belang of, prejudicieel, door ieder rechtscollege.

Artikel 142 van de Grondwet is uitgevoerd bij de (herhaaldelijk gewijzigde) bijzondere wet van 6 januari 1989, die de inrichting, de bevoegdheid, de werking, de rechtspleging van het Hof en de gevolgen van zijn arresten regelt. Een (gewone) wet van 6 januari 1989 regelt

©

de wedden en pensioenen van de rechters, de referendarissen en de griffiers van het Hof.

Bij de grondwetsherziening van 6 januari 2014 is de bevoegdheid van het Grondwettelijk Hof uitgebreid tot de preventieve toetsing van de gewestelijke volksraadplegingen en tot de toetsing van de beslissingen van de Kamer van volksvertegenwoordigers of van haar organen betreffende de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van die wetgevende vergadering. Die nieuwe bepalingen werden uitgevoerd door twee bijzondere wetten van 6 januari 2014, die de bijzondere wet van 6 januari 1989 hebben gewijzigd.

Ten slotte zijn er verschillende koninklijke besluiten, reglementen van orde en richtlijnen die betrekking hebben op verschillende aspecten van de bevoegdheid en de werking van het Hof.

Al deze teksten zijn op de webstek van het Grondwettelijk Hof beschikbaar onder de rubriek « basisteksten » (www.const-court.be).

Hiermee is het bewijs geleverd dat het Belgisch Grondwettelijk Hof plechtig is geïnstalleerd en de grondwetsherziening van 15 juli 1988 is doorgevoerd op het moment België geen koning had en ook geen regent. Dit omdat koning Boudewijn na het overlijden van koning Leopold III op grond van de nog steeds van kracht zijnde wet van 19 juli 1945 in de onmogelijkheid verkeert om te regeren. Dit betekent dat het Belgische Grondwettelijk Hof van meet af aan (vanaf het eerste gewezen arrest) ongrondwettelijk is. Met het niet willen bekrachtigen van de Euthanasiewet door Koning Boudewijn is dit aan het licht gekomen.

Dit mocht nooit naar buiten komen en moest kost wat kost worden verzwegen voor alle Belgen en de rest van de wereld. Om die reden heeft toenmalig premier Wilfried Martens (CD&V) hierover advies ingewonnen bij de secretaris van de ministerraad, professor André Alen. Op zijn advies is (na hierover eerst instemming te hebben verkregen van kabinetschef van de koning, Jacques van Ypersele) beslist om België op 4 april 1990 een dag geen koning te laten hebben, waarmee de onmogelijkheid om te regeren van de al 7 jaar lang overleden koning Leopold III (welke was overgegaan op koning Boudewijn) bij BESLISSING van de Verenigde Kamers kon worden beëindigd.

Ook hierover mochten onder politieke druk van de regering Martens VIII (CVP/PSC, SP/PS en VU) de Belgen en de rest van de wereld niet eerlijk worden voorgelicht. Daarmee moest kost wat kost worden voorkomen dat ook maar ooit naar buiten zou komen:

- dat België vanaf 25 september 1983 tot 5 april 1990 geen koning en geen regent heeft gehad;
- dat het Belgische Arbritagehof (vanaf 2007 Grondwettelijk Hof) ongrondwettelijk is en vanaf haar oprichting ongrondwettelijke arresten heeft uitgesproken;
- dat de herziening van de Belgische Grondwet van 1988 en daarmee de eerdere grondwetherzieningen van 1970 en 1980 ongrondwettelijk zijn.

Dat de regering Martens VIII (CVP/PSC, SP/PS en VU) hierover via de Belgische media alle Belgen bewust onjuist heeft voorgelicht maakt het volgende hieronder ingelaste artikel d.d. 3 april 2003 van Jos Bouveroux in de media DEREDACTIE.BE glashelder.

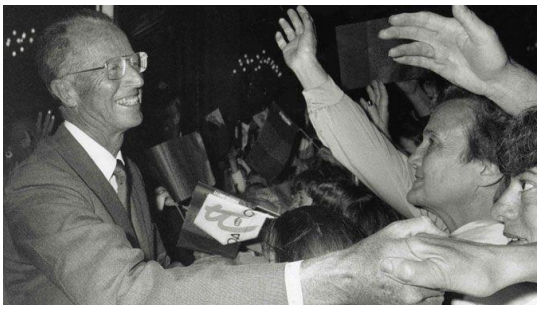

Een land zonder koning

za 03/04/2010 - 08:59

20 jaar geleden weigerde koning Boudewijn de abortuswet te ondertekenen, waarop de regering hem "tijdelijk in de onmogelijkheid stelde om te regeren". Radiojournalist Jos Bouveroux was, net als de rest van België, met verstomming geslagen.

©

Op woensdag 4 april 1990 had ik een dagje vrijaf genomen. Het waren hectische weken geweest: enkele dagen voordien had de Kamer met een wisselmeerderheid van socialisten, liberalen en groenen het abortusvoorstel definitief goedgekeurd. De christendemocraten waren diep gekrenkt, maar hadden er zich uiteindelijk bij neergelegd en de regering-Martens VIII niet doen vallen. De crisis leek afgewend, zo leek het toch. Vandaar mijn vrije dag.

Maar het ochtendnieuws op de radio sloeg in als een bom: de Koning had geweigerd om het abortusvoorstel te ondertekenen. De regering had Boudewijn tijdelijk "in de onmogelijkheid verklaard om te regeren" en had dan maar zelf het ontwerp ondertekend. Het hele land reageerde verbijsterd en wist niet goed te plaatsen wat er aan de hand was.

Ik schoot onmiddellijk in actie en vernam al vlug dat de toppolitici al sinds 30 maart wisten dat Koning Boudewijn met een "ernstig gewetensprobleem" kampte. In een brief aan premier Martens vroeg Boudewijn: "Is het normaal dat ik de enige Belgische burger ben die verplicht is tegen zijn geweten te handelen in zulke belangrijke materie? Geldt de gewetensvrijheid voor allen behalve de Koning?"

Het was in bredere kring bekend dat Boudewijn – verzot op kinderen maar kinderloos gebleven – wegens zijn diep-katholiek geloof helemaal niet akkoord ging met het abortusvoorstel. Maar dat hij het zo ver zou drijven om een goedgekeurde wet niet te ondertekenen, was ook voor de topministers een verrassing van formaat.

Premier Martens hield onafgebroken crisisberaad met zijn vicepremiers en drukte hen op het hart de grootste discretie in acht te nemen. Gelukkig leefden we nog niet in het Blackberry-tijdperk en twitteren bestond nog niet. De meeste journalisten, zoals ik, waren er bovendien van overtuigd dat de crisis voorbij was. Ook wij konden niet vermoeden dat de Koning voet bij stuk zou houden. In de Wall Street Journal had journalist Paul Beliën wel zoiets geschreven, maar niemand geloofde hem..

Gelukkig voor de regering Martens wilde Boudewijn zelf geen diepe, institutionele crisis uitlokken. Hij liet weten dat regering en parlement een "juridische oplossing moest vinden…om de goede werking van de parlementaire democratie te waarborgen". Daarop begon eerst een belegering van Boudewijn. Martens en elke vice-premier trokken naar het Paleis om Boudewijn op andere gedachten te brengen. Maar ze botsten op de Coburgse koppigheid. Mijn man was een "faux doux", zou Fabiola later zeggen.

Uiteindelijk vond Martens inspiratie in het boek van ULB-professor Jean Stengers over Leopold III. Daarin werd beschreven dat de toenmalige regering een grondwetsartikel gebruikte waarin staat dat de grondwettelijke macht van de Koning wordt uitgeoefend door de regering, als de Koning in de onmogelijkheid is om te regeren. Hoewel dat laatste in het geval van Boudewijn ietwat bij de haren was getrokken, werd de oplossing in het grootste geheim uitgedokterd en aanvaard. De Belgische bevolking werd op woensdag 4 april ingelicht.

LE SOIR
Crise constitutionnelle : le Roi a refusé de contresigner la loi sur l'avortement
LA LIBRE BELGIQUE
Le Roi a refusé de signer la loi sur l'avortement

De dag nadien, 5 april, kwamen Kamer en Senaat bijeen. Martens gaf er voor een overvol halfrond en uitpuilende tribunes lezing van zijn briefwisseling met Boudewijn en de gevonden 'regeling'. Er werden amper vragen gesteld. Het Vlaams Blok verliet de zaal en uiteindelijk stemden 245 Kamerleden en senatoren voor de opheffing van de 'onmogelijkheid om te regeren'. Er waren 93 onthoudingen. De mini-Koningskwestie was voorbij.

Latere opiniepeilingen toonden aan dat Boudewijn op heel wat sympathie kon rekenen voor zijn houding. Maar in de politieke klasse overheerste de indruk dat dit een eenmalige gebeurtenis was en moest blijven. We zijn nu 20 jaar later, maar in feite is er nog geen structurele oplossing voor een Koning in gewetensnood.
Jos Bouveroux

©

Van 8 mei 1988 tot 29 september 1991 was Willy Claes in de regering Martens VIII (CVP/PSC, SP/PS en VU) Vicepremier, minister van Economische Zaken, Planning en Onderwijs.

Op 8 augustus 1988 en 16 januari 1989: Bijzondere wet op de hervorming der instellingen van 8 augustus 1988 en de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989. Derde Staatshervorming. België wordt een federale staat met volgende indeling:

- 1988: verdere verruiming van de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten;
- 1989: nieuw financieringsstelsel voor gemeenschappen en gewesten en verdere verfijning van de gewestvorming in Brussel.

Deze mede door Willy Claes aangenomen bij wetten van 8 augustus 1988 en 16 januari 1989 van kracht verklaarde Staatshervormingen zijn vanwege de wet van 19 juli 1945 ongrondwettelijk.

In deze periode kwam Willy Claes in opspraak inzake schandalen en onregelmatigheden rond de socialistische mutualiteiten. Hij was toen de vicevoorzitter van de SM; Edmond Leburton, met wie hij ook al in de Ibramco-affaire betrokken was geraakt. Hij was de grote verdediger van dit project dat, met Iraanse steun, een olieraffinaderij zou bouwen op de grens van Limburg en Luik. De bestuurders waren louter socialisten. Het plan mislukte. Leburton werd vervolgd, maar Claes verklaarde zich parlementair onschendbaar en ontkende de beschuldigingen. Ook tijdens de UNIOP-affaire maakte Claes hier gebruik van. Hij was een van de politici die via de UNIOP-onderzoeken nepstudies lieten verrichten en zo geld ophaalden voor hun dure verkiezingscampagnes.

In deze periode werd Willy Claes ook achtervolgd door beschuldigingen in de Agustasmeergeldaffaire (samen met Guy Coëme en Guy Spitaels). Bepaalde Belgische socialistische politici hadden toen steekpenningen aangenomen van Agusta en Dassault (periode 1988 en 1989). Hoewel Claes zijn betrokkenheid ontkende, trad hij op 20 oktober 1995 onder grote druk af.

Op 4 april 1990 werd bij besluit van de in Raad Verenigde Ministers, houdende bijeenroeping van de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat in Verenigde Kamers, beslist dat de onmogelijkheid van de inmiddels al zeven jaar geleden overleden koning Leopold III is beëindigd zonder dat koning Boudewijn het heeft bekrachtigd overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, waarin letterlijk het volgende staat geschreven:

> ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.

Op 5 april 1990 hebben de Verenigde Kamers beslist dat de onmogelijkheid van Koning Leopold III om te regeren een einde heeft genomen. Daarmee is niet beslist dat Koning Boudewijn opeens Koning is, daarvoor had hij een nieuwe grondwettelijke eed moeten afleggen wat onmogelijk was want prins Alexander Emanuel Hendrik Albert Maria Leopold was op grond van artikel 61 van de Grondwet de rechtmatige opvolger: Voor bewijs vindt u hier onder betreffend artikel 61 uit de Grondwet ingelast:

> **ART. 61**. - [Bij ontstentenis van mannelijke nakomelingen van Z.M. LEOPOLD-JORIS-CHRISTIAAN-FREDERIK VAN SAKSEN-COBURG, kan de Koning zijn opvolger benoemen, mits de Kamers daarmede instemmen op de wijze bij het volgend artikel voorgeschreven.
> Indien op deze wijze geen benoeming heeft plaats gehad, is de troon onbezet.]
>
> Gewijzigd 7 september 1893; de tekst van 1831 luidde: 'Bij ontstentenis van mannelijke nakomelingen van Z.M. LEOPOLD VAN SAKSEN-COBURG kan de Koning zijn opvolger benoemen, mits de Kamers hun bewilliging daarop verlenen op de wijze, bij het volgend artikel voorgeschreven. 'Geschiedt er geen benoeming zooals hierboven is bepaald, dan is de troon onbezet.'

©

Van 29 september 1991 tot 7 maart 1992 was Willy Claes in de regering Martens IX (CVP/PSC en SP/PS) Vicepremier, minister van Economische Zaken, Planning en Onderwijs.

Van 7 maart 1992 tot 17 oktober 1994 was Willy Claes in de regering Dehaene I (CVP/PSC en SP/PS) Vicepremier en Buitenlandse Zaken. In het buitenland kreeg hij vanaf 1992 (tot 1994) bekendheid als minister van Buitenlandse Zaken in de regering-Dehaene I toen hij voor de terugtrekking van de Belgische blauwhelmen ijverde tijdens de Rwandeze genocide. In september 1994 verwisselde hij deze post voor die van secretaris-generaal van de NAVO (tot 1995).

Op 10 maart 1992. Met een bij de Nederlandse Raad van State aangespannen rechtszaak heeft A.M.L. van Rooij werelds grootste milieuschandaal ooit, in gang gezet door het kabinet Lubbers III (CDA/PvdA), feitelijk volledig ontmanteld. De basis van dit enorme milieuschandaal vormt de "***Intentieverklaring uitvoering milieubeleid basismetaalindustrie***" ondertekend op 10 maart 1992 door: minister J.G.M. Alders namens het ministerie van VROM; minister dr. J.E. Andriessen namens het ministerie van EZ; minister J.R.H. Maij-Weggen namens het ministerie van V en W; de heer D. Sonneveld namens het Interprovinciaal Overleg; drs. P.Ph. Dordregter namens de Vereniging van Nederlandse Gemeenten; dr. ir. J. IJff en mr. C.Th. Smit namens de Unie van Waterschappen en ir. O.H.A. van Royen namens de stichting Basismetaalindustrie en Milieu.

Bovengenoemde personen hebben hiermee op 10 maart 1992 een samenwerkingsovereenkomst afgesloten waarin is beslist dat de 220.000 ton jarosiet die Billiton (Budelco/Shell) jaarlijks aan gevaarlijk afval opslaat in het jaar 2000 moet zijn teruggebracht naar 11.000 ton en dat 209.000 ton daarvan moet worden hergebruikt. In deze overeenkomst is aan bovengenoemde deelnemers en de deelnemers uit de Overleggroep en taakgroepen een geheimhoudingsplicht opgelegd.

Overeenkomstig die intentieverklaring moest de metaalindustrie (Billiton/Budelco/Shell) van het Kabinet Lubbers III het concentraat aan zware metalen (arseen, chroom VI, koper) uit jarosiet halen waarvoor de industrie (Hickson Garantor) veel belangstelling had. Hickson Garantor BV verwerkt dit concentraat aan zware metalen (feitelijk extreem gevaarlijk afval) in haar bestrijdingsmiddel superwolmanzout-Co en verkoopt betreffend bestrijdingsmiddel aan Nederlandse en Belgische houtimpregneerbedrijven, waaronder Gebr. van Aarle B.V. (thans: Van Aarle Houtbedrijf B.V.), Ollandseweg 159, 5491 XB, Sint-Oedenrode, voormalig buurman van A.M.L. van Rooij en waarvoor A.M.L. van Rooij op 21 april 2010 naar België heeft moeten vluchten om door zijn andere buren Mies en Robert van den Biggelaar (familie van Van Aarle) niet te worden vermoord.

Voor dit alles hebben de Ministers van VROM en EZ grote bedragen aan overheidssubsidie (gemeenschapsgeld) uitgegeven en doen dat nog steeds. Het gaat om enorme hoeveelheden arseen, chroom VI en koper uit jarosiet (zinkafval) die Billiton (Budelco/Shell) dat wereldwijd via dekmantelbedrijf Hickson Garantor BV (thans: ARCH TIMBER PROTECTION) - waarvan het moederbedrijf is gevestigd op het adres Louizalaan 149. 1050 BRUSSEL (België) - is gaan verkopen om het vervolgens via de houtimpregneerbedrijven, waaronder Gebr. van Aarle BV, bij de door minister J.G.M. Alders van VROM opzettelijk onjuist voorgelichte consumenten in de tuinen te dumpen. Hiervoor moest dus een wereldwijd grote markt worden gecreëerd. Ook daarvoor heeft voormalig minister J.G.M. Alders (**zie foto**) van VROM gezorgd.

Op 24 april 1992 hebben de Nederlandse ministers Jorritsma van EZ en Pronk van VROM het kolenconvenant met de brancheorganisatie EnergieNed en de vijf producenten gesloten in een poging daarmee deze sluipmoordende chemische genocide op 7.000.000.000 wereldbewoners vanuit Nederland en België gelegaliseerd te krijgen. Het is allemaal begonnen in het kabinet Lubbers III. Wim Kok was toen minister van financiën en Jan Pronk minister van ontwikkelingssamenwerking. Deze twee ministers waren toentertijd op de hoogte van het feit dat de "*bestrijdingsmiddelenwet*" ernstige tekortkomingen kende. De wet houdt bij de toelating van een bestrijdingsmiddel geen rekening met de niet werkzame chemische stoffen en de milieu- en gezondheidsgevolgen, van zowel de werkzame als de niet werkzame chemische stoffen, wanneer die in de afvalfase zijn beland.

©

Met deze tekortkomingen kan dus elk soort gevaarlijk afval worden omgezet tot het product '*bestrijdingsmiddel*' om het vervolgens duur te verkopen en op een ongecontroleerde wijze, al dan niet via tijdelijke producten, in water, bodem en lucht te dumpen. De metaalindustrie en ertssmelterijen hebben deze tekortkomingen in de "bestrijdingsmiddelenwet" optimaal benut. Hoog problematisch gevaarlijk afval, vol zwarte lijststoffen als arseenzuur en chroomtrioxide, hebben ze op deze wijze weten om te zetten tot het product '*bestrijdingsmiddel'*. Geen duizenden euro's per ton meer betalen voor eeuwige opslag, maar verkopen voor zo'n vijf euro per kilogram moet de gedachte geweest zijn. En ook: ons kan niets gebeuren, de minister van VROM is toch verantwoordelijk voor die tekortkomingen in de Bestrijdingsmiddelenwet en dus voor alle daaruit voortvloeiende milieu- en gezondheidsschade.

Met deze achtergrondkennis heeft Kabinet Lubbers III onder leiding van voormalig milieuminister Alders in juni 1992 het "Rio de Janeiro protocol" tot stand gebracht en ondertekend. Onder de dekmantel van *'behoud van de regenwouden'* heeft Alders verduurzaamd hout als geschikt alternatief aangeprezen. Milieuorganisaties waaronder de Vereniging Milieudefensie volgden Alders daarin blindelings. Landelijke milieucampagnes, en de enorme publiciteit hierover, hebben in Nederland geleid tot een werkelijke rage. Deze campagnes stimuleerden de aanschaf en het gebruik van geïmpregneerd hout door de consument. Coniferen en beukenhagen werden veelal gerooid en nauwelijks nog gebruikt als erfafscheiding. Geïmpregneerd hout kwam daarvoor in de plaats. Tegels en klinkers in de tuin werden vervangen door tegels van geïmpregneerd hout. Zelfs kinderspeeltoestellen, picknicktafels, vlonders, beschoeiingen, huizen en gehele woonwijken werden gebouwd van geïmpregneerd hout. Dat hiermee onze regenwouden werden behouden hebben wij nooit begrepen en is ook nooit aangetoond. Wel is het zo dat de metaalindustrie en ertssmelterijen op deze wijze haar levensgevaarlijk afval, dat met de best bestaande techniek uit het milieu moet worden geweerd, jaarlijks met miljoenen kilogrammen in het milieu hebben kunnen dumpen. Onder de dekmantel van 'komo-keur' heeft onze minister van VROM in de vorm van milieusubsidie daarvoor zelfs miljoenen guldens aan gemeenschapsgeld uitgegeven.

Dit al jarenlang voortdurende en door de overheid gedoogde proces heeft intussen al ons sloophout en rioolslib sterk vergiftigd met levensgevaarlijk afval van de metaalindustrie en ertssmelterijen. De minister van VROM is verantwoordelijk en aansprakelijk voor een niet meer te betalen milieu- en gezondheidsschade als gevolg daarvan. Huidig minister-president Kok en huidig milieuminister Pronk moeten gedacht hebben; we kunnen deze truc nog wel een keer uithalen maar nu met 'groene stroom'. Onder de dekmantel van 'CO2 reductie' noemen wij dit sterk vergiftigd sloophout en rioolslib 'biomassa' voor de opwekking van 'groene stroom'. Onder leiding van milieuminister Pronk is het Kyoto-protocol tot stand gebracht en ondertekend. Wij zorgen er vervolgens voor dat milieuorganisaties zoals Vereniging Milieudefensie, weer landelijke campagnes gaan voeren. Deze landelijke campagnes en de enorme publiciteit erover heeft in Nederland wederom geleid tot een rage. Iedereen moet groene stroom inkopen anders ben je verdacht. In werkelijkheid worden jaarlijks miljoenen kilogrammen levensgevaarlijke zware metalen zoals arseen en chroom VI, in sloophout en rioolslib verder verspreidt via uitstoot naar de lucht vanuit de kolengestookte elektriciteitscentrales en via het vrijkomende vliegas in de cement, beton en asfalt. Dit omdat men zware metalen niet kan verbranden. Onder de dekmantel van "CO2 reductie" wordt ook hier weer door onze minister van VROM miljoenen guldens aan gemeenschapsgeld uitgegeven in de vorm van terugbetaling REB-belasting.

In juni 1992 heeft het Kabinet Lubbers III, onder voorzitterschap van voormalig minister Alders van VROM, het "Rio de Janeiro protocol" tot stand gebracht en ondertekend. Onder de dekmantel van behoud van de regenwouden heeft Alders verduurzaamd hout als geschikt alternatief aangeprezen. De door minister Alders gesubsidieerde milieuorganisaties waaronder Vereniging Milieudefensie, Stichting Natuur en Milieu en het Wereld Natuurfonds volgden minister Alders van VROM daarin blindelings, anders werd hun subsidie ingetrokken. Landelijke milieucampagnes, en de enorme publiciteit hierover hebben in Nederland geleid tot een werkelijke rage. Deze campagnes stimuleerde de aanschaf door de consument. Coniferen en beukenhagen werden veelal gerooid en nauwelijks nog gebruikt als erfafscheiding. Geïmpregneerd hout kwam daarvoor in de plaats.

©

Tegels en klinkers in de tuin werden vervangen door tegels van geïmpregneerd hout. Zelfs kinderspeeltoestellen, picknicktafels, vlonders, beschoeiingen, huizen en zelfs gehele woonwijken werden gebouwd van geïmpregneerd hout. Dat hiermee onze regenwouden werden behouden heb ik nooit begrepen en is ook nooit aangetoond. Wel is het zo dat Billiton/Budelco/Shell op deze wijze haar levensgevaarlijk afval, met de hulp van het Kabinet Lubbers III, jaarlijks met miljoenen kilogrammen in het milieu hebben kunnen dumpen.

Het gehele kabinet Lubbers III heeft op de hierboven beschreven wijze Billiton (Budelco/Shell) geholpen om via de dekmantelbedrijven Hickson Garantor BV en houtimpregneerbedrijven, waaronder de Gebr. van Aarle BV, jaarlijks miljoenen kilogrammen arseen, chroom VI en koper met het geïmpregneerde hout mee in water, bodem en lucht te dumpen. Dit alles in strijd met hun eigen beleid zoals dat door de Tweede Kamer der Staten Generaal is vastgelegd in het Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986-1990 waarin zowel arseen als chroom VI staan opgenomen als zwarte lijststof en waarvoor in Internationaal verband is besloten dat in het milieu brengen van deze stoffen, gezien hun gevaarlijke eigenschappen, via een maximaal brongerichte aanpak met de best bestaande techniek moet worden voorkomen. Onder milieuschadelijkheid wordt verstaan: stofeigenschappen zoals giftigheid - waaronder carcinogeniteit, mutageniteit en teratogeniteit of afbreekbaarheid -, en (bio)accumulatie, die een ernstig risico inhouden.

Op grond hiervan had de Gebr. van Aarle BV betreffend arseen en chroom VI nooit in het hout mogen persen om er geïmpregneerd hout van te maken en nooit als geïmpregneerde houten producten aan de consumenten mogen verkopen. Ondanks de wetenschap bij alle leden van kabinet Lubbers III dat door hen daarmee alle nationale- en internationale wetten met voeten werden getreden, hebben zij toch besloten dit alles zwaar te subsidiëren. Via de Vereniging van Houtimpregneerinrichtingen in Nederland (VHN) heeft minister Alders van VROM grote bedragen subsidie gegeven aan de houtimpregneerbedrijven in Nederland, waaronder de Gebr. van Aarle BV, voor de invoering van een milieuzorgsysteem en heeft het ministerie van VROM via deze houtimpregneerbedrijven 25 tot 75 procent subsidie gegeven aan consumenten die dit geïmpregneerde hout met "*Komo-keur*" kochten. Dit alles met de wetenschap dat "Komo-gekeurd" geïmpregneerd hout juist het maximum aan arseen en chroom VI bevat. Bij besluit van 23 september 2003 hebben burgemeester en wethouders van Sint Oedenrode zelf beslist dat de door hen aan de Gebr. van Aarle BV verleende milieuvergunning zich niet uitstrekt tot het door Gebr. van Aarle BV geproduceerde geïmpregneerde hout of houten producten daarvan die worden verkocht aan de consumenten. Dit omdat daarmee betreffend geïmpregneerde hout of geïmpregneerde houten producten daarvan, in de gebruiks- en afvalfase worden gebracht. Door verkoop van geïmpregneerd hout aan de consument heeft de Gebr. van Aarle BV vanaf 11 augustus 1992 jaarlijks maar liefst zo'n 62.150 kg arseen en 86.900 kg. chroom VI op een ongecontroleerde wijze in water, bodem en lucht gebracht zonder een daarvoor vereiste milieuvergunning in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan buitengebied.

Arseen (arseenzuur) is al vanaf 1986 een zwarte lijststof voor water, bodem en lucht en chroom VI (chroomtrioxide) is al vanaf 1986 een zwarte lijststof voor lucht. Dit betekent dat het in het milieu brengen ervan al vanaf 1986 via een maximaal brongerichte aanpak met de best bestaande techniek moet worden vermeden. Dit internationaal beleid heeft de Staat der Nederlanden met het door de Tweede Kamer der Staten-Generaal goedgekeurde "Indicatieve Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986-1990" overgenomen.

Overeenkomstig dit programma waren burgemeester en wethouders van Sint Oedenrode dan ook wettelijk verplicht om mijn bezwaarschrift gegrond te verklaren en met toepassing van bestuursdwang en dwangsom het bedrijf Gebr. van Aarle BV te dwingen de verkoop van met arseen en chroom VI geïmpregneerd hout, en houten producten daarvan, aan de consument met onmiddellijke ingang te verbieden. Dit omdat daarmee door de Gebr. van Aarle BV dagelijks zo'n 15 kilogram arseen en 21 kilogram chroom VI op een ongecontroleerde wijze in water, bodem en lucht worden gebracht, zonder te beschikken over een daarvoor vereiste milieuvergunning in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan buitengebied. Dit alles met de hulp van de Nederlandse Raad van State.

©

Op 9 november 1992 Na de ondertekening van het oprichtingscertificaat van de Partij van de Europese Sociaaldemocraten (PES) poseren de deelnemende partijleiders. V.l.n.r.: Wim Kok (PvdA), Willy Claes (voorzitter PES), Felipe Gonzalez (PSOE) en Laurent Fabius (PS). De deelnemers in de nieuwe partij bestaat uit 12 EG-landen en Oostenrijk (**zie foto**).

De **Partij van de Europese Sociaaldemocraten** (Engels: *Party of European Socialists*) (PES) is een Europese politieke partij en een voormalige fractie in het Europees Parlement. De PES bundelt de nationale en regionale sociaaldemocratische partijen in de Europese Unie.

Van 1979 tot 2009 vormde de PES een zelfstandige fractie in het Europees Parlement. In 2009 ging de fractie samen met de Italiaanse Democratische Partij op in de fractie *Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten*, die de tweede fractie in grootte in het parlement is.

Namens België maken de Vlaamse sp.a, de Waalse Parti Socialiste (PS) en de Duitstalige Sozialistische Partei (SP) deel uit van de PES en de PASD.

Namens Nederland maakt de Partij van de Arbeid deel uit van de PES en de PASD.

Om deze sluipmoordende chemische genocide op zeven miljard wereldbewoners vanuit Partij van de Europese Sociaaldemocraten (PES) onder voorzitterschap van Willy Claes via dekmantelbedrijf Hickson Garantor BV (thans: ARCH TIMBER PROTECTION) - waarvan het moederbedrijf is gevestigd op het adres Louizalaan 149. 1050 BRUSSEL (België) – ten uitvoer te kunnen brengen via de Nederlandese en Belgische houtimpregneerbedrijven, waaronder Gebr. van Aarle BV, kreeg buurman A.M.L. van Rooij daarop de volgende hieronder ingelaste brief van voormalig Nederlands minister President Wim Kok (PvdA).

©

Minister-President

MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

Ecologisch Kennis Centrum B.V.
De heer ing. A.M.L. van Rooij
't Achterom 9a
5491 XD SINT OEDENRODE

Kenmerk : 00M379324

's-Gravenhage, 24 februari 2000

Geachte heer Van Rooij,

U zond op 18 februari 2000 naar mijn privé-adres een fax van 71 pagina's. Ik verzoek u met klem dat niet meer te doen. De fax op mijn huisadres is echt bedoeld voor urgente zaken van groot belang. Uw faxen behoren daar niet toe.
Inhoudelijk reageer ik niet op uw berichten. Reeds eerder heeft mijn ambtsvoorganger u geschreven dat dezerzijds niet meer zal worden gereageerd op uw post. Dat herhaal ik, en ik voeg daar dus nu ook het dringende verzoek aan toe om mij niet meer te faxen.

Met de meeste hoogachting,

W. Kok

Postbus 20001 - 2500 EA 's-Gravenhage - Binnenhof 20 - Tel. (070) 356 41 00 - Fax (070) 356 46 83

©

Van 1992 t/m 1994 is Willy Claes voorzitter van de Partij van de Europese Sociaaldemocraten (PES)

Op 16 juli 1993: Sint – Michielsakkoord (Bijzondere wet op de hervorming der instellingen van 16 juli 1993). Vierde Staatshervorming:

- verdere uitbreiding van de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten;
- regionalisering van de gemeente- en provinciewet;
- rechtstreekse verkiezingen van de raden;
- reorganisatie van de werking van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat;
- legislatuurparlement van 5 jaar en daaraan gekoppelde regering;
- verdere verfijning van de financiering van gemeenschappen en gewesten.

Deze vierde Staatshervorming (Sint-Michielsakkoord) is tot stand gebracht door een vanaf juni 1990 opgestarte "***Werkgroep Alen***" onder voorzitterschap van André Alen, secretaris van de ministerraad, welke is samengesteld uit de volgende vertegenwoordigers van de ministers:

- Philippe Moureaux (PS) met de vertegenwoordigers: A.S. Mouzon en P. Schmidt.
- Willy Claes (PS) met de vertegenwoordigers: L. Willems en K. Leus.
- Jean-Luc Dehaene (CVP) met de vertegenwoordigers: S. Dubois en C. Vanderveeren.
- Melchior Wathelet (PSC) met de vertegenwoordigers: G. Kerchove en J. de Groote.
- Hugo Schiltz (VU) met de vertegenwoordigers: G. van Haegendoren, A. Beirlaen, H. Croux.
- Mark Eyskens (CVP) met de vertegenwoordigers: J. Vermeulen, E. Suy en G. Wils.
- Jos Dupré (CVP) met de vertegenwoordiger: M. Roelandt.
- Kabinet Martens het lid J. Clement die als verslaggever optrad.

Het is hierbij goed te weten dat André Alens sinds 9 januari 2014 voorzitter is bij het Grondwettelijk Hof, welke op 1 oktober 1984 onder de naam van Arbitragehof is geïnstalleerd en vanaf 2007 Grondwettelijk Hof heet. Het moet bij huidig voorzitter André Alen als ook bovengenoemde zes partijvoorzitters Elio Di Rupo (PS), Bruno Tobback (sp.a), Wouter Beke (CD&V), Benoît Lutgen (CDH), Gwendolyn Rutten (Open-Vld), Olivier Chastel (MR) en voorzitter Bart De Wever van de huidig regerende partij N-VA bekend zijn dat de vanaf 5 april 1985 door het Belgisch Grondwettelijk Hof uitgesproken arresten ongrondwettelijk zijn en pas grondwettelijk van kracht worden nadat het Hof van Cassatie van België die heeft getoetst aan de Belgische Grondwet welke op 19 juli 1945 van kracht was en Grondwettelijk nog steeds van kracht is, wat alsnog dient te gebeuren.

Voormalig minister van justitie Annemie Turtelboom (Open-Vld) heeft met het laten ondertekenen van van de door haar valselijk opgemaakte akte van abdicatie op 21 juli 2014 door;

- **Z.M. Koning Albert II**, als ongrondwettelijk Staatshoofd;
- **André Flahaut** (PS), als ongrondwettelijk Voorzitter Kamer van Volksvertegenwoordigers;
- **Sabine Bethume** (CD&V), als ongrondwettelijk Voorzitter Kamer van Volksvertegenwoordigers;
- **Elio Di Rupo** (PS), als ongrondwettelijk eerste Minister van Belgie;
- **Pieter De Crem** (CD&V), De Vice-Eerste Minister en Minister van Landsverdediging;
- **Didier Reyners** (MR), De Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken;
- **Johan Vande Lanotte** (sp.a), De Vice-Eerste Minister en Minister van Economie Consumenten en Noordzee;
- **Alexander De Croo** (OpenVld), De Vice-Eerste Minister en Minister van Pensioenen;
- **Joëlle Milquet** (Cdh), De Vice-eerste Minister en Minister van Binnenlandse Zaken en Gelijke kansen;
- **Laurette Onkelinx** (PS), De Vice-Eerste Minister en Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Beliris en de Federale Culturele Instellingen;
- **Annemie Turtelboom** (OpenVld), De Minister van Justitie, die de valse akte van abdicatie heeft opgesteld en in wiens naam " Wij, Annemie TURTELBOOM, Minister van Justitie" het is voorgelezen en gepubliceerd
- **Jean-Paul JANSSENS**, De Voorzitter van het Directiecomité van de federale Overheidsdienst Justitie

waarna Koning Filip daarop zijn eed heeft afgelegd niets aan de ongrondwettelijkheid van het Belgische Grondwettelijk Hof veranderd. De Belgische Grondwet die op 15 juli 1945 van kracht was is nog steeds van kracht. Het Grondwettelijk Hof is daarmee nog steeds ongrondwettelijk.

©

Het enige wat voormalig minister van justitie Annemie Turtelboom (Open-Vld) daarmee heeft bereikt is dat zij daarmee koning Filip in de hierboven beschreven 7 miljard wereldbewoners vergiftigde partijpolitieke misdaad heeft getrokken om onder zijn naam en zijn handtekening deze sluipmoordende chemische genocide op 7 miljard wereldbewoners te kunnen blijven voortzetten in strijd met de Belgische Grondwet die op 19 juli 1945 van kracht was en nog steeds van kracht is.

Op 31 juli 1993 is koning Boudewijn (die grondwettelijk nooit koning is geweest) overleden en had uit zijn huwelijk geen mannelijke nakomelingen.

In 1994 heeft Willy Claes (sp.a) in Hasselt (Limburg) het pilot project "Agenda 21" voor geheel België opgestart om onder de dekmantels van innovatie, duurzaamheid, ecologisch, hergebruik, groene stroom, milieubeton, green bricks, biomassa, CO2-reductie, "Rio de Janeiro protocol", "Kyoto protocol", "cleantech", "Closing the Circle" de gehele wereld te vergiftigen met miljarden kilogrammen levensgevaarlijk arseenzuur, chroomtrioxide (chroom VI) en ander zeer giftige kankerverwekkende stoffen verpakt in bestrijdingsmiddelen, hout, spaanplaat, energiepellets, cement, beton, stenen, asfalt, compost, grondverbeteraar, etc, etc, via Belgische dekmantelbedrijven als de Machiels Group, waaronder de Remo-stort te Houthalen-Helchteren. Dit alles in strijd met de Belgische Grondwet, Europese richtlijnen, verordeningen en arresten om daarmee enkele families met honderden miljarden euro's te verrijken ten koste van het toekomstig leven van 11.000.000 Belgen, 506.000.000 Europeanen en 7.000.000.000 wereldbewoners. Belgisch Minister van Staat Willy Claes overtreedt daarbij in zeer ernstige mate de nog steeds grondwettelijk van kracht zijnde Belgische Grondwet van voor 19 juli 1945. Om met de hierboven beschreven voorkennis Koning Filip in zijn aanwezigheid overeenkomstig een door Annemie Turtelboom (OpenVld) valselijk opgemaakte tekst de eed te laten afleggen is Willy Claes als ongrondwettelijk minister van Staat onmiskenbaar persoonlijk verantwoordelijk en aansprakelijk voor de voortzetting van het plegen van sluipmoordende chemische genocide op 7 miljard wereldbewoners, waarin Group Machiels te Hasselt als ook de Remo-Stort te Houthalen-Helchteren (waarvan Willy Claes betalend adviseur is) een cruciale rol spelen.

Dit des te meer Willy Claes als huidig voorzitter van de Vlaamse Universiteiten en Hogescholenraad (VLUHR) ervoor heeft gezorgd dat binnen de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen over bovengenoemd gesubsidieerd vergiftigen van 7.000.000.000 wereldbewoners vanuit zijn in Vlaanderen gerealiseerde "*agenda 21*" foutieve opleidingen wordt gegeven. Willy Claes zorgt ervoor dat jonge afgestudeerde academici en ingenieurs leren dat het onder de dekmantels van innovatie, duurzaamheid, ecologisch, hergebruik, groene stroom, milieubeton, green bricks, biomassa, CO2-reductie, "Rio de Janeiro protocol", "Kyoto protocol", "cleantech", "Closing the Circle" uitroeien van de wereldbevolking goed is om te kunnen overleven. Dit verklaart ook dat Tony Coonen (schoonzoon van Willy Claes) vanaf maart 2013 voorzitter is geworden van NUHMA de Nutsbedrijven Houdstermaatschappij van de Limburgse gemeente die participeert in windenergie en afvalverwerking.

Van 17 oktober 1994 tot 20 oktober 1995 was Willy Claes secretaris-generaal van de NAVO. Het is hierbij goed te weten dat het NAVO-Verdrag door België op 4 april 1949 is ondertekend, zonder dat het overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet door koning Leopold III is bekrachtigd en daarmee ongrondwettelijk is. Het is hierbij tevens goed te weten dat zijn Belgische voorganger Paul Henri Spaak vanaf 16 mei 1957 tot 21 april 1961 secretaris-generaal bij de NAVO is geweest en hij juist degene is geweest die ervoor heeft gezorgd dat België vanaf de Tweede Wereldoorlog geen grondwettelijk koning meer heeft. Moest Willy Claes daarom adviseur worden bij Group Machiels?

Op 23 december 1998 bevestigde het Hof van Cassatie het arrest in beroep dat Willy Claes veroordeelde tot drie jaar voorwaardelijke celstraf, ontheffing voor vijf jaar uit zijn burgerrechten en een geldboete van 60.000 frank (€ 1.500). Hij ging ook nog in beroep tot bij het Europees Hof, maar kreeg daar geen gelijk.

Op 13 juli 2001 en 16 mei 2003: Staatshervorming: de Lambermontakkoorden (2001): Sint-Theresia-akkoord en Sint-Polycarpusakkoord (Bijzondere wetten op de hervorming der instellingen van 13 juli 2001). Vijfde Staatshervorming:

- herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten en nieuwe overheveling van bevoegdheden.

Lombardakkoord:

- hervorming van de Brusselse instellingen (wet inzake institutionele hervormingen 13 juli 2001);

©

- bepalingen betreffende de begrotingen en de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten (gewone wet van 16 mei 2003).

Deze bij wetten van 13 juli 2001 en 16 mei 2003 van kracht verklaarde Staatshervormingen zijn mede vanwege de eerdere als gevolg van de wet van 19 juli 1945 ongrondwettelijke Staatshervormingen ongrondwettetijk.

Vanaf 24 december 2003 is Willy Claes in zijn burgerrechten hersteld,

Op 29 november 2009 is kroonprins Alexander Emanuel Hendrik Albert Maria Leopold overleden en had uit zijn huwelijk geen mannelijke nakomelingen.

Op 3 juli 2013 kondigt koning Albert II (die grondwettelijk nooit koning is geweest) zijn aftreden als koning aan.

Op 21 juli 2013 legt koning Filip als de grondwettelijk opvolger van koning Leopold III niet de grondwettelijke eed af maar een ongrondwettelijke eed die tot stand is gekomen na ondertekening van de door voormalig minister van justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) valselijk opgemaakte akte van abdicatie. Daarmee kan in NAAM VAN DE KONING van België vanuit de "OpenVld" via de Europese Unie partijen "ALDE" vanuit de Nederlandse "VVD" op grond van het met Nederland gesloten Benelux-Verdrag, de Verdragen van de Europese en het Handvest van de Verenigde Naties ongestraft sluipmoordende chemische genocide worden gepleegd op 7.000.000.000 wereldbewoners. Dit alles met de bedoeling om daarmee de liberale partijpolitiek en hun leden onrechtmatig met miljarden euro's onrechtmatig te verrijken en om te komen tot een Nieuwe Wereld Orde waar slechts zo'n 500 miljoen mensen op onze aarde het voorrecht krijgen om te leven. De overige 6,5 miljard mensen moeten met behulp van hun eigen belastinggeld worden vergiftigd en degenen die daartegen al maar liefst 28 jaar lang op een meest rechtmatige wijze strijden zoals A.M.L. van Rooij, zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen en hun bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen moeten door Annemie Turtelboom (OpenVld) dan ook op de hierboven beschreven meest weerzinwekkende wijze worden geliquideerd, evenals Erik Verbeek en No Cancer Foundation vzw te Hasselt.

Vanaf 2 december 2013 werd Annemarie Jorritsma (VVD)(**zie foto**) dan ook over een periode van drie jaar President van de Europese vereniging van gemeenten en regio's, CEMR (Council of European Municipalities and Regions) waarmee onder haar voorzitterschap alle gemeenten, regio's en provincies in alle landen binnen de Europese Unie worden aangestuurd voor deze grootste sluipmoordende chemische genocide ooit. Als bewijs daarvoor vindt u hieronder ingelast het artikel "Annemarie Jorritsma gekozen tot president van CEMR" d.d. 2 december 2013 op de website van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

VNG Vereniging van Nederlandse Gemeenten

Annemarie Jorritsma gekozen tot president van CEMR

Den Haag, 2 december 2013

Annemarie Jorritsma, voorzitter van de VNG en burgemeester van Almere, is op 2 december in Praag gekozen tot president van de Europese vereniging van gemeenten en regio's, CEMR (Council of European Municipalities and Regions). CEMR verenigt

©

de verenigingen van gemeenten en regio's in Europa en is dé lobbyorganisatie van het lokaal en regionaal bestuur bij de Europese Unie. Vanuit Nederland zijn zowel de VNG als het IPO lid van CEMR.

De benoeming als voorzitter van CEMR is voor de periode van 3 jaar. Samen met twee co-presidenten, Inigo Joaquin de la Serna Hernaiz (burgemeester van Santader en voorzitter van de Spaanse vereniging FEMP) en Giorgio Orsoni (burgemeester van Venetïe en voorzitter van de Italiaanse vereniging AICCRE), vormt Annemarie Jorritsma de politieke leiding van CEMR. Annemarie Jorritsma vervult de functie naast haar burgemeesterschap van Almere en naast haar taken als VNG-voorzitter. De functie is onbezoldigd.

CEMR

Lokaal en regionaal bestuur staan voor enorme opgaven vanwege de crisis en decentralisaties. CEMR is de organisatie die de lokale en regionale belangen onder de aandacht van de Europese Unie brengt en de kennis- en ervaringsuitwisseling tussen de 57 aangesloten verenigingen uit 41 Europese landen faciliteert. Om hier leiding aan te geven is een enorme uitdaging, aldus Annemarie Jorritsma.

CEMR is de oudste Europese vereniging van lokaal en regionaal bestuur en de enige organisatie die nationale verenigingen van lokaal en regionaal bestuur verenigt. Sinds de oprichting in 1951 pleit CEMR voor een verenigd, vreedzaam en democratisch Europa, gebaseerd op het principe van lokale autonomie, met respect voor het subsidiariteitsbeginsel en de participatie van burgers. CEMR kent twee kerntaken, het beïnvloeden van Europees beleid en regelgeving, en het bieden van een platform voor debat tussen lokale en regionale overheden.

Inhoudelijk houdt CEMR zich bezig met:
- Duurzaamheid en leefomgeving
- Internationale aangelegenheden
- Economische, sociale en territoriale cohesie
- Werkgeverszaken
- Interne marktaangelegenheden
- Democratie, burgerschap en uitbreiding

CEMR is tevens de Europese sectie van de wereldorganisatie voor steden en gemeenten, UCLG (United Cities and Local Governments). Vanuit haar hoedanigheid als president van CEMR is Annemarie Jorritsma tevens vice-president van UCLG.

Wij kunnen ons niet voorstellen dat koning Filip van België zich dit heeft gerealiseerd bij het afleggen van zijn ongrondwettelijke eed nadat eerst zijn vader koning Albert II op 21 juli 2013 de door voormalig verantwoordelijk minister van Justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) valselijk opgemaakte ongrondwettelijke akte beginnend met " ***Wij, Annemie TURTLBOOM, Minister van Justitie***" heeft ondertekend.

Vanaf 4 februari 2015 krijgt Neelie Kroes (VVD)(**zie foto**) met de hierboven beschreven achtergrondkennis tegen betaling op 73 jarige leeftijd een nieuwe bijbaan als speciaal adviseur van de Bank of America Merrill Lynch. Critici vinden het vreemd dat deze 'draaideurbenoeming' mag, nog geen half jaar na haar vertrek uit Brussel. De Europese Commissie onder voorzitterschap van vicevoorzitter en voormalig PvdA-minister Frans Timmermans, bij afwezigheid van Commissievoorzitter Juncker, heeft daarvoor toestemming gegeven. Het groene licht is opmerkelijk, omdat Kroes eerder onder meer 'diepgaand onderzoek' deed naar staatssteun voor banken, waaronder ING. Ook haar kennis van de Digitale Agenda kan, als ze die eenmaal mag gebruiken, goud waard zijn voor de Amerikaanse zakenbank, die zich onder meer bezighoudt met fusies en overnames.. Voor meer informatie daarover kijk bij de Europese De Groenen (www.degroenen.eu) op internet in de volgende link:

©

https://sites.google.com/site/degroenenbelgie/vraagtekens-bij-nieuwe-bijbaan-van-neelie-kroes

Gezien bovengenoemde feiten behoeft het geen toelichting dat deze betaalde bijbaan als speciaal adviseur is bedoeld om op korte termijn bovengenoemde Nieuwe Wereld Orde onder aansturing en controle van de liberalen en de socialisten gerealiseerd te krijgen. Dit alles op de hierboven beschreven indirecte wijze in NAAM VAN DE KONING van België om als politieke partij en persoonlijk juridisch vrijuit te kunnen gaan.

Met het laten afleggen van een ongrondwettelijke eed door koning Filip van België, die tot stand is gekomen na ondertekening van de door voormalig minister van justitie Annemie Turtelboom (OpenVld) valselijk opgemaakte akte van abdicatie, heeft Annemie Turtelboom vanuit de "OpenVld" via de Europese Unie partijen "ALDE" ook vanuit "MR" en daarmee vanuit eerste Minister Charles Michel de gehele Belgische gerechtelijke macht, welke in onderstaand schema in overzicht is gebracht, uitgeschakeld.

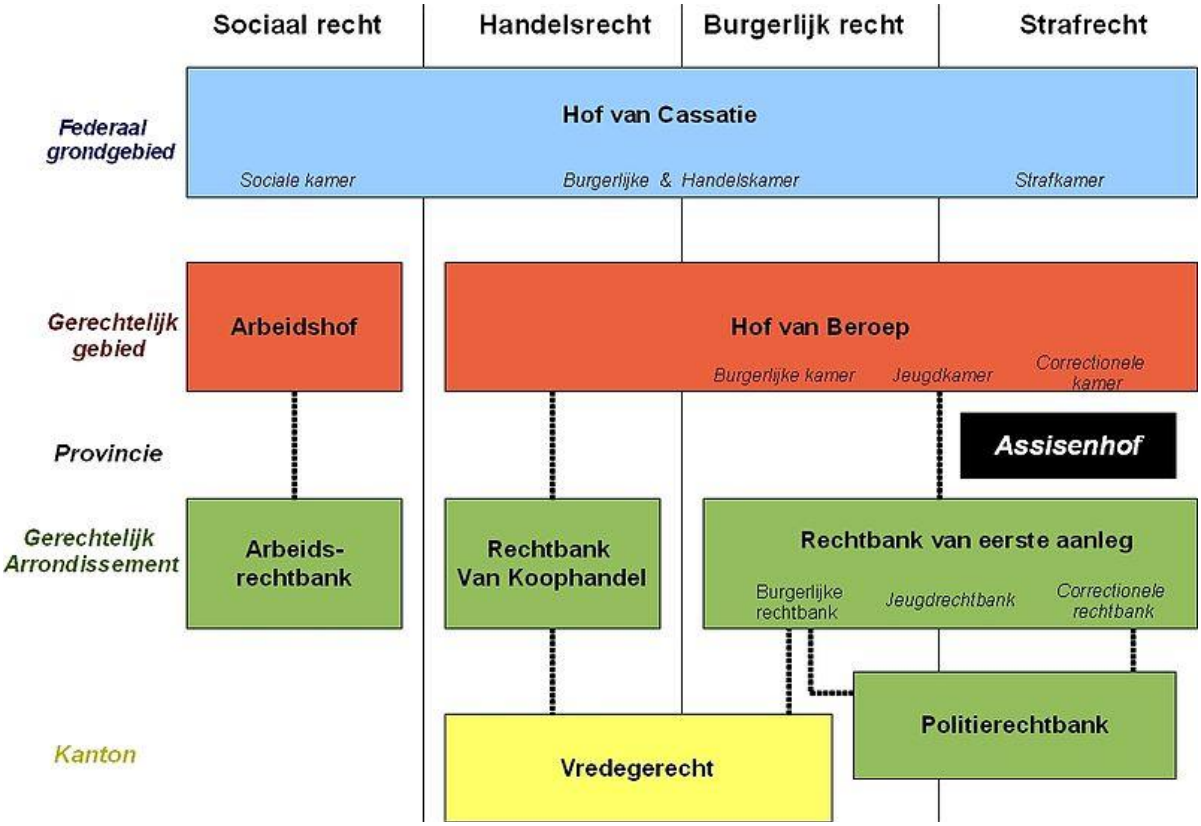

Dat voormalig minister van justitie Annemie Turtelboom (OpenVld), thans: ongrondwettelijk Vlaams minister van Financiën, Begroting en Energie daarmee alle gerechten, rechtbanken, Hoven, Grondwettelijk Hof en Hof van Cassatie van België, als ook alle in de regering zittende politieke partijen in België en Nederland volledig in haar ongrondwettelijke dictatoriale macht heeft, hebben wij zelf al maar liefst vanaf 1 januari 2011 (4,3 jaar lang) persoonlijk meegemaakt en kunt u hieronder lezen:

Burgemeester Johny De Raeve (OpenVld) en schepenen van Zonhoven hebben doelbewust met stilzwijgende toestemming van de opvolgende Belgische ministers van Binnenlandse Zaken Annemie Turtelboom (Open VLD), Joëlle Milquet (cdH) en Jan Jambon (N-VA) in strijd met de eerder in dit verzoekschrift genoemde artikelen van het HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE in bijna 5 jaar tijd bij A.M.L. van Rooij (**zie foto**), J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis

©

Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, de politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden, en alle overige daaraan verbonden slachtoffers het volgende veroorzaakt:

1. A.M.L. van Rooij heeft na bijna 5 jaar lang onafgebroken verblijf in België nog steeds geen Belgische identiteitskaart;

2. A.M.L. van Rooij staat vanaf 29 augustus 2013 in geen enkel land binnen de Europese Unie (als ook daarbuiten) meer ingeschreven in een Rijksregister van een land en/of bevolkingsregister van een gemeente, waarmee A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is;

3. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 11 juli 2013 geen rechtsgeldig Nederlands paspoort meer, waardoor hij België niet meer uit kan omdat hij ook niet beschikt over een Belgische identiteitskaart;

4. A.M.L. van Rooij is vanaf 15 januari 2013 juridisch gescheiden van zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen, omdat burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode enkel A.M.L. van Rooij vanaf 15 januari 2013 (veel te laat) ambtshalve hebben uitgeschreven uit de GBA van de gemeente Sint-Oedenrode naar zijn woning tevens hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) waar A.M.L. van Rooij (veel te laat) vanaf 15 oktober 2012 (dus dubbel ingeschreven heeft gestaan tot 15 januari 2013) staat ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister en vanaf 29 augustus 2013 daar ambtshalve weer is uitgeschreven door de gemeente Zonhoven, waardoor A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is. Dit met de wetenschap dat A.M.L. van Rooij is blijven wonen in zijn woning, tevens hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) in overeenstemming met zijn in Belgie geregistreerde huurovereenkomst, welke pas op 1 januari 2020 afloopt.

5. J.E.M. van Rooij van Nunen heeft na bijna 4,3 jaar lang samen met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij te hebben gewoond op haar hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) nog steeds geen Belgische identiteitskaart;

6. J.E.M. van Rooij van Nunen is door de gemeente Sint-Oedenrode tot 29 maart 2015 nooit uitgeschreven geweest uit de GBA van Sint-Oedenrode, terwijl zij vanaf 14 januari 2013 (veel te laat en vanaf 14 januari 2013 tot 29 augustus 2013 dubbel heeft ingeschreven gestaan) stond ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister en vanaf 29 augustus 2013 daar ambtshalve weer is uitgeschreven door de gemeente Zonhoven, waardoor J.E.M. van Rooij van Nunen vanuit Nederland als gescheiden van haar echtgenoot A.M.L. van Rooij tot 29 maart 2015 nog EU-burger was, maar als gehuwd met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is. Dit met de wetenschap dat A.M.L. van Rooij samen met zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen is blijven wonen in zijn woning, tevens hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) in overeenstemming met zijn in België geregistreerde huurovereenkomst, welke pas op 1 januari 2020 afloopt.

7. J.E.M. van Rooij van Nunen is op 29 maart 2015 **met terugwerkende kracht** vanaf 27 januari 2015 uitgeschreven uit de gemeentelijk basisadministratie (GBA) van Sint-Oedenrode naar België zonder opgaaf van het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven, waar ze al vanaf 1 januari 2011 samen met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij woont en haar hoofdverblijfplaats heeft en waar ze vanaf 14 januari 2013 tot 29 augustus 2013 onder Rijksnummer: 55.09.20.510-11 ingeschreven is geweest in de bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister samen met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij die vanaf 15 oktober 2012 tot 29 augustus 2013 onder Rijksnummer: 53.03.10.603-37 stond ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister.

8. J.E.M. van Rooij van Nunen heeft vanaf 19 januari 2014 geen rechtsgeldig Nederlands paspoort meer, waardoor zij België niet meer uit kan omdat die ook niet beschikt over een Belgische identiteitskaart;

©

9. De gemeente Sint-Oedenrode heeft op 29 januari 2015 maar liefst 12 of 13 containers aan eigendommen gestolen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen, uit de woningen en bijgebouwen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode waarvan A.M.L van Rooij de eigenaar was en nog steeds is.

10. De gemeente Sint-Oedenrode heeft beslist dat zij de op 29 januari 2015 gestolen 12 of 13 containers aan eigendommen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen op 1 mei 2015 gaan verkopen aan derden en/of laten vernietigen en dat A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen daarvoor maar liefst € 7.531,24 EURO aan de gemeente Sint-Oedenrode moeten betalen. **De dief die voor het stelen honderdduizenden euro's aan eigendommen ook daarvoor nog riant moet worden betaald, gekker moet het niet worden**.

11. B. C. M. Jansen, Ollandseweg 117, 5491 XA Sint-Oedenrode heeft met de hulp van de gemeente Sint-Oedenrode zonder enig onderliggend vonnis, arrest, beschikking of beslissing van een rechtbank in Nederland of België (wat ook onmogelijk is omdat A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is) vanaf 13 februari 2015 de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode met bijbehorende bijgebouwen en zo'n zes hectare grond op de percelen P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 zich onwettig toegeëigend en van een ander slot voorzien, waardoor de wettige eigenaar A.M.L. van Rooij niet meer in zijn eigen woningen kan en ook zijn daarin gevestigde bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen er niet meer in kunnen. Ook zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen kan niet meer in haar woning op het adres 't Achterom 9a, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) ondanks het feit dat zij in de GBA van Sint-Oedenrode tot 29 maart 2015 nog stond geregistreerd dat zij daar woont en uitschrijven onmogelijk is zolang de gemeente Zonhoven (België) haar niet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 inschrijft in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister in overeenstemming met hun in België geregistreerde huurovereenkomst, welke pas op 1 januari 2020 afloopt.

12. B. C. M. Jansen, Ollandseweg 117, 5491 XA Sint-Oedenrode heeft met de hulp van de gemeente Sint-Oedenrode zonder enig onderliggend vonnis, arrest, beschikking of beslissing van een rechtbank in Nederland of België (wat ook onmogelijk is om dat A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is) vanaf 13 maart 2015 de brievenbussen van de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode van een slot voorzien, waardoor J.E.M. van Rooij van Nunen in Nederland en België geen post meer kan ontvangen en ook de daarin gevestigde bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen geen post meer kunnen ontvangen.

13. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 21 april 2010 te maken met dubbele woonlasten en leefkosten;

14. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 21 april 2010 geen inkomsten meer;

15. het bedrijf Camping en Pensionstal 'Dommeldal' heeft vanaf 21 april 2010 meer kosten dan inkomsten;

16. het bedrijf Ecologisch Kennis Centrum B.V. heeft vanaf 21 april 2010 geen inkomsten meer;

17. het Ecologisch Kennis Centrum B.V. heeft vanaf 21 april 2010 haar cliënten niet meer kunnen bijstaan in de vele lopende en nieuwe rechtszaken in Nederland. Enkel de schade voor cliënten beloopt daardoor al miljoenen euro's;

18. het bedrijf Van Rooij Holding B.V. heeft vanaf 21 april 2010 geen inkomsten meer;

©

19. de politieke partij De Groenen, afdelingen Sint-Oedenrode en Heusden, heeft vanaf 21 april 2010 niet kunnen meedoen aan de gemeenteraadverkiezingen van Sint-Oedenrode en Heusden, aan de provinciale verkiezingen voor de provinciale Staten van Noord-Brabant en de Eerste Kamer der Staten-Generaal, aan de verkiezingen van voor de waterschappen De Dommel en Maas en Aa en de verkiezingen van het Europese parlement. **Een grotere verkiezingsfraude is ondenkbaar.**

20. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 21 april 2010 niet meer kunnen stemmen bij verkiezingen;

21. A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij hebben vanaf 1 januari 2011 niet kunnen stemmen bij de gemeenteraadsverkiezingen in Zonhoven (België) en bij de laatste verkiezingen voor het Europese Parlement;

22. A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen hebben vanaf 1 januari 2011 in België (Vlaanderen) niet de wettelijk verplichte zorgverzekering kunnen verkrijgen, waaruit aantoonbare gezondheidsschade is ontstaan;

23. A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen hebben vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude moeten plegen;

24. het bedrijf Camping en Pensionstal 'Dommeldal' heeft vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude moeten plegen;

25. het bedrijf Ecologisch Kennis Centrum B.V. heeft vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude moeten plegen;

26. het bedrijf Van Rooij Holding B.V. heeft vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude moeten plegen;

27. A.M.L. van Rooij heeft vanaf 21 april 2010 (bijna 5 jaar lang) in België rond moeten rijden in een auto met een Nederlands kenteken en daarmee een strafbaar feit en fiscale fraude gepleegd;

28. J.E.M. van Rooij van Nunen heeft vanaf 1 januari 2011 (bijna 4,3 jaar lang) in België rond moeten rijden in een auto met een Nederlands kenteken en daarmee een strafbaar feit en fiscale fraude gepleegd;

29. A.M.L. van Rooij, J.E.M van Rooij van Nunen en zijn bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. hebben maar liefst bijna vijf jaar lang extreem hoge kosten moeten maken aan het voeren van rechtszaken, aan extra werkzaamheden van onze accountant, etc, etc, wat de Nederlandse en Belgische overheid miljoenen euro's heeft gekost, wat op de Nederlandse en Belgische belastingbetalers wordt verhaald.

30. Zolang A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij niet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 worden ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister van België en aan hen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 geen Belgische identiteitskaart wordt verleend blijft deze misdaad onder verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de Belgische Staat, namens deze huidig minister Jan Jambon (N-VA) van Binnenlandse Zaken, voortduren. Daarmee heeft de Belgische Staat de rechtspraak waarin A.M.L. van Rooij, J.E.M van Rooij van Nunen en zijn bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. als ook de politieke partij De Groenen, afdelingen Sint-Oedenrode en Heusden, zijn betrokken volledig platgelegd. Dit omdat geen enkele rechter of raadsheer binnen de Europese Unie (waaronder Nederland en België) rechtszaken in behandeling mag nemen waarin een natuurlijk persoon is betrokken die binnen geen enkel land en/of gemeente binnen de Europese Unie staat ingeschreven.

©

31. Zolang A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen niet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 worden ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister en hun woning met ondergrond op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (waarop tot 1 januari 2020 in overeenstemming met de Belgische Huurwet geregistreerde huurovereenkomst rust als hoofdverblijfplaats) nog als ONBEWOOND blijft geregistreerd in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister, betekent dat betreffende woning met bijbehorende ondergrond niet meer tot de Belgische en de Europese Unie behoort. Dit omdat de daarin wonende A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen in geen enkel land en/of gemeente binnen de Europese Unie zijn ingeschreven. Daarmee is de woning op het adres Hazendansweg 36a, 3520 Zonhoven met ondergrond een nieuw land geworden wat niet tot de Europese Unie behoort en als belastingparadijs kan functioneren voor 7 miljard wereldbewoners. Vooralsnog gaan wij ervan uit dat de Belgische Staat, namens deze verantwoordelijk minister Jan Jambon (N-VA), dat niet ten uitvoer gebracht wenst te hebben.

Dat huidig ongrondwettig Vlaams minister Annemie Turtelboom (OpenVld) van Financiën, Begroting en energie als gevolg van de in dit verzoekschrift genoemde feiten tot op de dag van vandaag een dictatoriale macht heeft over hiervoor verantwoordelijk minister Jan Jambon (N-VA) van Binnenlandse Zaken blijkt uit het feit dat zijn directeur-generaal Jacques Wirtz, ondanks meerdere mondelinge toezeggingen daartoe, nog steeds geen besluit heeft genomen op ons verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 5 december 2014 (kenmerk: AvR/05122014/VZ) waarvan u blz. 1, 2, 62, 63 en 64 met bijbehorende bewijstukken van aangetekende verzending en ontvangst vindt bijgevoegd (**Stuk F**). Daarin staat letterlijk het volgende geschreven:

A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen
Hazendansweg 36A, 3520 te Zonhoven (België)

Aantekenen

Aan: Jacques Wirtz
Directeur-generaal bij FOD Binnenlandse Zaken Instellingen en Bevolking
Park Atrium - Koloniënstraat 11- 1000 Brussel.
e-mail: lamiae.benjelloun@rrn.fgov.be

Aantekenen

Kopie aan: **Jan Jambon**
Vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen.
Wetstraat 2, 1000 Brussel
e-mail: secretariaat.kabinet@ibz.fgov.be,

Zonhoven 5 december 2014

Ons kenmerk: AvR/05122014/VZ

Betreft:
Verzoekschrift tot het nemen van een besluit om de door burgemeester Johny De Raeve (Open-Vld) van Zonhoven en voormalig Belgisch minister van justitie Annemie Turtelboom (Open-Vld) bij A.M.L van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen afgenomen identiteit op hun woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven weer terug te geven en de valselijke registratie in het Belgische Rijksregister (waarin staat opgenomen dat onze woning vanaf 1 januari 2011 tot 15 oktober 2012 en vanaf 29 augustus 2013 tot op heden onbewoond is) te herstellen en in overeenstemming te brengen met ons met Davy Drillieux (verhuurder) gesloten huurcontract, die overeenkomstig de Belgische Huurwet op 31 januari 2011 is geregistreerd door inspecteur P. Broux, op het registratiekantoor van de gemeente Zonhoven, Vredelaan 20, 3530 Houthalen-Helchteren, waarin staat opgenomen dat A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij hun woning op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) vanaf 1 januari 2011 gebruiken als hoofdverblijfplaats en dat ook in de toekomst blijven doen.

©

Verantwoordelijk minister Jan Jambon van Binnenlandse Zaken is als uitvoerende macht overeenkomstig zijn afgelegde ambtseed (grond)wettelijk verplicht uitvoering te geven aan de daarover door het Belgisch Grondwettelijk Hof gewezen arrest van 25 oktober 2012 (rolnummer: 130/2012), het door het Hof van Beroep te Antwerpen gewezen arrest van 18 juni 2014 (Rolnummer: 2014/RK/16), het door het Hof van Cassatie van België gewezen arrest van 4 november 2014 (nr. P.14.1570.N) en de vele in Nederland daarover uitgesproken arresten, beschikkingen en beslissingen, waaronder de beslissing van 22 oktober 2014 van de rechtbank Zeeland-West-Brabant (kenmerk: C/02/288579/HA RK 14/200). Wij richten aan verantwoordelijk Directeur-generaal Jacques Wirtz bij FOD Binnenlandse Zaken, Instellingen en Bevolking, dan ook het verzoek om aan:

1. **Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus**, bij besluit vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) met terugwerkende kracht een identiteitskaart te verstrekken;
2. **Van Nunen Johanna Elisabeth Maria,** bij besluit vanaf 1 januari 2011 wonende op haar hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) met terugwerkende kracht een identiteitskaart te verstrekken;

en dat gezien de in dit verzoekschrift onderbouwde gevolgen voor A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, hun familie, hun bedrijven en cliënten van hun bedrijven zo spoedig mogelijk schriftelijk te bevestigen:

Bevat 64 blz. met de Stukken 1 t/m 12 (224 blz.), totaal: 288 blz.

Geachte Directeur-generaal Jacques Wirtz ,

1. **Van Rooij, Adrianus Marius Lambertus**, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);
2. **Van Nunen Johanna Elisabeth Maria,** vanaf 1 januari 2011 wonende op haar hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België);

richten aan u het verzoek om bij besluit te beslissen dat met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 de fouten worden hersteld en zij worden ingeschreven in het Belgische Rijksregister op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven in overeenstemming met hun met Davy Drillieux (verhuurder) gesloten huurcontract, die overeenkomstig de Belgische Huurwet op 31 januari 2011 is geregistreerd door inspecteur P. Broux, op het registratiekantoor van de gemeente Zonhoven, Vredelaan 20, 3530 Houthalen-Helchteren en aan hen met terugwerkende kracht een identiteitskaart te verstrekken, waarmee hun door burgemeester Johny De Raeve van Zonhoven afgenomen identiteit en rechtspersoonlijkheid is teruggegeven en wel op grond van de volgende hieronder onderbouwende feiten.

Voor de inhoud van het gehele verzoekschrift zie de volgende link:

http://www.mstsnl.net/ekc/pdf/5-december-2014-verzoekschriften-identiteit-aan-directeur-generaal-jacques-wirtz-en-minister-jan-jambon-binnenlandse-zaken.pdf

Het verzoekschrift wordt afgesloten met de volgende tekst:

Aan deze door burgemeester Johny de Raeve en voormalig minister van Binnenlandse Zaken en Justitie Annemie Turtelboom in gang gezette en tot op heden in stand gehouden domiciliefraude criminaliteit heeft in 4 jaar tijd van nagenoeg geheel België en geheel Nederland een grote criminele organisatie gemaakt, waaronder nagenoeg alle rechters en raadsheren in België en Nederland onder gebukt gaan en waaraan enkel een einde kan komen:

- als A.M.L. van Rooij en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 worden ingeschreven in het Belgische Rijksregister op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven in overeenstemming met hun met Davy Drillieux (verhuurder) gesloten huurcontract, die overeenkomstig de Belgische Huurwet op 31 januari 2011 is geregistreerd door inspecteur P. Broux, op het registratiekantoor van de gemeente Zonhoven, Vredelaan 20, 3530 Houthalen-Helchteren;
- als aan A.M.L. van Rooij en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 een identiteitskaart wordt verstrekt op hun woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven;

Wij richten aan Jacques Wirtz, Directeur-generaal bij FOD Binnenlandse Zaken Instellingen en Bevolking, dan ook het verzoek om bij Jan Jambon, Vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen, erop aan te dringen dat op grond van de feiten in dit verzoekschrift zo spoedig mogelijk wordt beslist:

©

I. dat A.M.L. van Rooij en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen in overeenstemming met hun geregistreerde huurcontract met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011worden ingeschreven in het Belgische Rijksregister met als woonplaats, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven;

II. dat aan A.M.L. van Rooij en zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 een identiteitskaart wordt verstrekt op hun woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven;

In afwachting van uw zo spoedig mogelijke beslissing op dit verzoekgeschrift om verdere catastrofe te voorkomen, verblijven wij;

Hoogachtend;

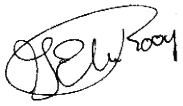

A.M.L van Rooij
Hazendansweg 36A
3520 Zonhoven (België)

J.E.M. van Rooij van Nunen
Hazendansweg 36A,
3520 Zonhoven (België)

Bijbehorende stukkenbundel:

(Stuk 1 achter tab 1): De op 31 januari 2011 geregistreerde huurovereenkomst op de woning Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven **(6 blz.)**; .
(Stuk 2 achter tab 2): De op 01/07/2014 door de gemeente Zonhoven afgegeven akte "*Samenstelling van Gezin per 27/08/2013"* op het woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (**1 blz**.);
(Stuk 3 achter tab 3): De op 09/01/2014 door de gemeente Zonhoven afgegeven akte "*Bewijs van Bewoning*" van de woning Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (**1 blz**.);
(Stuk 4 achter tab 4): Brief d.d. 14 oktober 2013 van minister van Binnenlandse Zaken Joëlle Milquet aan minister van Justitie AnnemieTurtelboom naar aanleiding van een klacht van A.M.L. van Rooij, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven. (**2 blz**.);
(Stuk 5 achter tab 5): Uitdraai van 05/11/2014 uit de computer van de Sociale Verzekeringsbank als bewijs dat A.M.L. van Rooij in Nederland is uitgeschreven en woont op zijn woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (**2 blz**.);
(Stuk 6 achter tab 6): Brief van de Federale Overheidsdienst Financiën (kenmerk: TP13071763271) die A.M.L. van Rooij op 12 september 2014 heeft ontvangen op zijn woonadres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (**2 blz**.)
(Stuk 7 achter tab 7): Bij brief d.d. 19 september 2014 verstuurde herinnering voor niet betaalde gemeentelijke belastingen van de Gemeente Zonhoven aan A.M.L. van Rooij, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (**1blz.**);
(Stuk 8 achter tab 8): Brief d.d. 30 mei 2014 van gemeente advocaat Dirk van Coppenolle met eis tot betaling van 1.320,00 EURO aan A.M.L. van Rooij, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (**1 blz**.)
(Stuk 9 achter tab 9): Sommatie d.d. 3 december 2014 (kenmerk: EKC/AvR/03122014/SOM) van A.M.L. van Rooij e.a. aan Jeanine Bordes-Hermans Postbus 80, 5280 AB Boxtel (NL), met bijbehorend 13-tal producties (**90 blz.**);
(Stuk 10 achter tab 10): Strafaangifte d.d. 30 november 2014 (kenmerk: Schreu/30112014/AG) van Ecologisch Kennis Centrum B.V. en Schreuder c.s. met bijbehorend 7-tal producties aan de Hoofdofficier van justitie mr. A.J.A.M. Nieuwenhuizen, Arrondissementsparket Oost-Brabant, Postbus 70581, 5201 CZ 's- Hertogenbosch (**116 blz**.);
(Stuk 11 achter tab 11); Kopie van op 11 juli 2013 verlopen paspoort van A.M.L. van Rooij (**1 blz**.);
(Stuk 12 achter tab 12): Kopie van op 19 januari 2014 verlopen paspoort van J.E.M. van Rooij van Nunen **(1 blz.);**

©

Voor deze domiciliefraude is Jan Jambon (N-VA)(**zie foto**), Vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen namens de Belgische Staat verantwoordelijk en aansprakelijk. Omdat hij ondanks deze voorkennis en wetenschap, als ook zijn directeur-generaal Jacques Wirtz, ondanks meerdere mondelinge toezeggingen daartoe, blijven weigeren een besluit te nemen op ons verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 5 december 2014 (kenmerk: AvR/05122014/VZ) hebben wij tegen die weigering om een besluit te nemen (fictief besluit) bij het hoogst Belgische administratief rechtscollege de Raad van State bij brief van 19 maart 2015 (kenmerk: AvR/JvN/19032015/RvS) beroep aangetekend, welke daar onder nummer G/A 215424 / X- 16196 op de rol is gezet en in behandeling is genomen omdat het griffierecht (2 x 200 EURO) tijdig is overgemaakt op rekening nr: BE09.6792 0030 1057 van de Raad van State. Als wettelijk bewijs daarvoor vindt u bijgevoegd betreffende brieven d.d. 2 april 2015 van de Raad van State aan Mijnheer VAN ROOIJ, Adrianus en Mevrouw VAN NUNEN Johanna, Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven, waarin letterlijk het volgende staat geschreven (**Stuk G**):

KONINKRIJK BELGIË

RAAD VAN STATE

GRIFFIE

1040 Brussel, 2 april 2015

Mijnheer **VAN ROOIJ Adrianus**
Hazendansweg 36A
3520 Zonhoven

Uw kenmerk: AvR/JvN/19032015/RvS
Ons kenmerk: G/A 215.424 /X-16196
Inzake: VAN ROOIJ Adrianus en anderen
Info: 02/234.98.31-32-34
02/234.99.23
Bijlagen:

Geachte heer Van Rooij,

Uw verzoekschrift werd op de rol ingeschreven onder het nummer G/A 215.424 / X -16196.

Overeenkomstig artikel 70 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geeft dit aanleiding tot betaling van een recht van 200 EURO. Collectieve verzoekschriften geven aanleiding tot het betalen van zoveel malen het recht als er verzoekers zijn

---

Totaal te betalen : 200 €

Te betalen binnen een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de ontvangst van deze brief op rekening nr : **BE09 6792 0030 1057**

op naam van « **Bruss 9 Verzoek, raadvst-req. consétat** »

BIC: BPOTBEB1 met de gestructureerde mededeling: **102/0215/42476**

Indien de hierboven vermelde rekening niet binnen een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het overschrijvingsformulier is gecrediteerd door middel van een overschrijving of van een storting die de op dit formulier vermelde gestructureerde mededeling bevat, wordt de proceshandeling waarop de kwijting betrekking heeft als niet verricht beschouwd.

©

Wij wensen ten slotte uw aandacht erop te vestigen dat u binnen een termijn van acht dagen een vraag om kosteloze rechtspleging (pro deo) kan formuleren. Gelieve in dat geval ons in het bezit te stellen van zowel uw vraag als de stukken tot staving van uw vraag om kosteloze rechtspleging met de vermelding dat ze bij uw verzoekschrift moeten worden gevoegd.

Hoogachtend

Namens de Hoofdgriffier

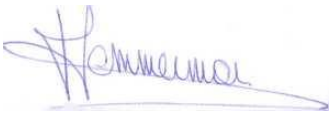

Tiny Temmerman
Griffier

Voor meer informatie kunt u steeds terecht op de website van de Raad van State:
http://www.raadvst- consetat.be

KONINKRIJK BELGIË

RAAD VAN STATE

GRIFFIE

1040 Brussel, 2 april 2015

Mijnheer **VAN NUNEN Johanna**
Hazendansweg 36A
3520 Zonhoven

Uw kenmerk: AvR/JvN/19032015/RvS
Ons kenmerk: G/A 215.424 /X-16196
Inzake: VAN ROOIJ Adrianus en anderen
Info: 02/234.98.31-32-34
02/234.99.23
Bijlagen:

Geachte mevrouw Van Nunen,

Uw verzoekschrift werd op de rol ingeschreven onder het nummer G/A 215.424 / X -16196.

Overeenkomstig artikel 70 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, geeft dit aanleiding tot betaling van een recht van 200 EURO. Collectieve verzoekschriften geven aanleiding tot het betalen van zoveel malen het recht als er verzoekers zijn

---

Totaal te betalen : 200 €

Te betalen binnen een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de ontvangst van deze brief op rekening nr : **BE09 6792 0030 1057**

op naam van « **Bruss 9 Verzoek, raadvst-req. consétat** »

BIC: BPOTBEB1 met de gestructureerde mededeling: **102/0215/42476**

Indien de hierboven vermelde rekening niet binnen een termijn van acht dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het overschrijvingsformulier is gecrediteerd door middel van een overschrijving of van een storting die de op dit formulier vermelde gestructureerde mededeling bevat, wordt de proceshandeling waarop de kwijting betrekking heeft als niet verricht beschouwd.

©

Wij wensen ten slotte uw aandacht erop te vestigen dat u binnen een termijn van acht dagen een vraag om kosteloze rechtspleging (pro deo) kan formuleren. Gelieve in dat geval ons in het bezit te stellen van zowel uw vraag als de stukken tot staving van uw vraag om kosteloze rechtspleging met de vermelding dat ze bij uw verzoekschrift moeten worden gevoegd.

Hoogachtend

Namens de Hoofdgriffier

Tiny Temmerman
Griffier

Voor meer informatie kunt u steeds terecht op de website van de Raad van State:
http://www.raadvst- consetat.be

Het gevolg van deze weigering om een besluit te nemen op ons verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 5 december 2014 (kenmerk: AvR/05122014/VZ) door verantwoordelijk Vice-eersteminister en minister Jan Jambon (N-VA) van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen, is dat:

1. A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude hebben moeten plegen;

2. het bedrijf Camping en Pensionstal 'Dommeldal' vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude heeft moeten plegen;

3. het bedrijf Ecologisch Kennis Centrum B.V. vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude heeft moeten plegen;

4. het bedrijf Van Rooij Holding B.V. vanaf 1 januari 2011 (ruim 4 jaar lang) in België en Nederland fiscale fraude heeft moeten plegen;

Voor het plegen van deze fiscale fraude is huidig minister Johan Van Overtveldt (N-VA)(**zie foto**) van Financiën namens de Belgische Staat verantwoordelijk en aansprakelijk. Wij laten hem dan ook persoonlijk een met deze inhoud gemotiveerd verzoekschrift toekomen tot het nemen van een besluit om **vóór uiterlijk 25 april 2015** een einde te hebben gemaakt aan deze door A.M.L. van Rooij, Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V. en Van Rooij Holding B.V. al vanaf 1 januari 2011 (4,3 jaar lang) gepleegde fiscale fraude, met het nadrukkelijke verzoek om dat in nauwe afstemming met zijn Nederlandse collega minister Jeroen Dijsselbloem (PvdA) van Financiën (tevens president van de Eurogroup) met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te regelen, waartoe beiden ministers op grond van de Belgische, Nederlandse en Europese wet en regelgeving wettelijk verplicht zijn.

Het gevolg van deze weigering om een besluit te nemen op ons verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 5 december 2014 (kenmerk: AvR/05122014/VZ) door verantwoordelijk Vice-eersteminister en minister Jan Jambon (N-VA) van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen, is dat:

1. A.M.L. van Rooij vanaf 21 april 2010 (bijna 5 jaar lang) in België heeft rond moeten rijden in een auto met een Nederlands kenteken en daarmee een strafbaar feit en fiscale heeft fraude gepleegd;

©

2. J.E.M. van Rooij van Nunen vanaf 1 januari 2011 (bijna 4,3 jaar lang) in België heeft rond moeten rijden in een auto met een Nederlands kenteken en daarmee een strafbaar feit en fiscale fraude gepleegd;

Voor het plegen van dit strafbaar feit en fiscale fraude misdrijf is huidig minister Jacqueline Galant (MR)(**zie foto**) van Mobiliteit, belast met Belgocontrol en de Nationale Maatschappij der Belgische spoorwegen (MR)(**zie foto**) namens de Belgische Staat verantwoordelijk en aansprakelijk. Wij laten haar dan ook persoonlijk een met deze inhoud gemotiveerd verzoekschrift toekomen tot het nemen van een besluit om **vóór uiterlijk 25 april 2015** een einde te hebben gemaakt aan deze door A.M.L. van Rooij vanaf 21 april 2010 (bijna 5 jaar) en J.E.M. van Rooij van Nunen vanaf 1 januari 2011 (4,3 jaar lang) gepleegde strafbare feiten en fiscaal gepleegde misdrijven, met het nadrukkelijke verzoek om dat in nauwe afstemming met haar Nederlandse collega minister Melanie Schultz van Haegen (VVD) van Infrastructuur en Milieu. met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te regelen, waartoe beiden ministers op grond van de Belgische, Nederlandse en Europese wet en regelgeving wettelijk verplicht zijn.

Het gevolg van deze weigering om een besluit te nemen op ons verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 5 december 2014 (kenmerk: AvR/05122014/VZ) door verantwoordelijk Vice-eersteminister en minister Jan Jambon (N-VA) van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen, is dat:

1. A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen vanaf 1 januari 2011 in België (Vlaanderen) niet de wettelijk verplichte zorgverzekering hebben kunnen verkrijgen, waaruit aantoonbare gezondheidsschade is ontstaan;

2. A.M.L. van Rooij vanaf 21 april 2010 te maken heeft met dubbele woonlasten en leefkosten;

3. A.M.L. van Rooij vanaf 21 april 2010 geen inkomsten meer heeft;

4. het bedrijf Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’ vanaf 21 april 2010 meer kosten dan inkomsten heeft;

5. het bedrijf Ecologisch Kennis Centrum B.V. vanaf 21 april 2010 geen inkomsten meer heeft;

6. het Ecologisch Kennis Centrum B.V. vanaf 21 april 2010 haar cliënten niet meer heeft kunnen bijstaan in de vele lopende en nieuwe rechtszaken in Nederland. Enkel de schade voor cliënten beloopt daardoor al miljoenen euro’s;

7. het bedrijf Van Rooij Holding B.V. vanaf 21 april 2010 geen inkomsten meer heeft;

8. de AOW opbouw voor A.M.L. van Rooij in Nederland vanaf 15 januari 2013 is gestopt en in België niet verder is opgebouwd;

9. de AOW opbouw voor J.E.M. van Rooij van Nunen in Nederland vanaf 27 januari 2015 is gestopt en in België niet verder is opgebouwd;

Voor het plegen van dit strafbaar feit (misdrijf) is huidig minister Maggie De Block van Sociale Zaken en Volksgezondheid (OpenVld) (**zie foto**) namens de Belgische Staat verantwoordelijk en aansprakelijk. Wij laten haar dan ook persoonlijk een met deze inhoud gemotiveerd verzoekschrift toekomen tot het nemen van een besluit om **vóór uiterlijk 25 april 2015** een einde te hebben gemaakt aan deze door A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen vanaf 1 januari 2011 (4,3 jaar lang) gepleegde strafbare feiten ((misdrijven), waaruit bij hen beiden aantoonbaar gezondheidsschade en miljoenen euro’s aan sociale schade is ontstaan, met het nadrukkelijke verzoek om dat in nauwe afstemming met haar Nederlandse collega minister Edith Schippers (VVD) van Volksgezondheid,

©

Welzijn en Sport met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te regelen, waartoe beiden ministers op grond van de Belgische, Nederlandse en Europese wet en regelgeving wettelijk verplicht zijn.
Het gevolg van deze weigering om een besluit te nemen op ons verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 5 december 2014 (kenmerk: AvR/05122014/VZ) door verantwoordelijk Vice-eersteminister en minister Jan Jambon (N-VA) van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen, is dat:

1. A.M.L. van Rooij vanaf 11 juli 2013 geen rechtsgeldig Nederlands paspoort meer heeft, waardoor hij België niet meer uit kan omdat hij ook niet beschikt over een Belgische identiteitskaart;

2. J.E.M. van Rooij van Nunen vanaf 19 januari 2014 geen rechtsgeldig Nederlands paspoort meer heeft, waardoor zij België niet meer uit kan omdat die ook niet beschikt over een Belgische identiteitskaart;

3. A.M.L. van Rooij vanaf 15 januari 2013 juridisch is gescheiden van zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen, omdat burgemeester en wethouders van Sint-Oedenrode enkel A.M.L. van Rooij vanaf 15 januari 2013 (veel te laat) ambtshalve hebben uitgeschreven uit de GBA van de gemeente Sint-Oedenrode naar zijn woning tevens hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) waar A.M.L. van Rooij (veel te laat) vanaf 15 oktober 2012 (dus dubbel ingeschreven heeft gestaan tot 15 januari 2013) staat ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister en vanaf 29 augustus 2013 daar ambtshalve weer is uitgeschreven door de gemeente Zonhoven, waardoor A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is. Dit met de wetenschap dat A.M.L. van Rooij is blijven wonen in zijn woning, tevens hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) in overeenstemming met zijn in Belgie geregistreerde huurovereenkomst, welke pas op 1 januari 2020 afloopt.

4. J.E.M. van Rooij van Nunen op 29 maart 2015 **met terugwerkende kracht** vanaf 27 januari 2015 is uitgeschreven uit de gemeentelijk basisadministratie (GBA) van Sint-Oedenrode naar België zonder opgaaf van het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven, waar ze al vanaf 1 januari 2011 samen met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij woont en haar hoofdverblijfplaats heeft en waar ze vanaf 14 januari 2013 tot 29 augustus 2013 onder Rijksnummer: 55.09.20.510-11 ingeschreven is geweest in de bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister samen met haar echtgenoot A.M.L. van Rooij die vanaf 15 oktober 2012 tot 29 augustus 2013 onder Rijksnummer: 53.03.10.603-37 stond ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister.

5. De gemeente Sint-Oedenrode op 29 januari 2015 maar liefst 12 of 13 containers aan eigendommen heeft gestolen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen, uit de woningen en bijgebouwen op het adres ’t Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode waarvan A.M.L van Rooij de eigenaar was en nog steeds is.

6. De gemeente Sint-Oedenrode heeft beslist dat zij de op 29 januari 2015 gestolen 12 of 13 containers aan eigendommen van A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, de bedrijven Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen op 1 mei 2015 gaan verkopen aan derden en/of laten vernietigen en dat A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen daarvoor maar liefst € 7.531,24 EURO aan de gemeente Sint-Oedenrode moeten betalen.

7. B. C. M. Jansen, Ollandseweg 117, 5491 XA Sint-Oedenrode met de hulp van de gemeente Sint-Oedenrode zonder enig onderliggend vonnis, arrest, beschikking of beslissing van een rechtbank in Nederland of België (wat ook onmogelijk is omdat A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is) vanaf 13 februari 2015 de woningen op het adres ’t Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode met bijbehorende bijgebouwen en zo’n zes

©

hectare grond op de percelen P 525, P526, P 508, P 509, P 510 en P 516 en P 517 zich onwettig heeft toegeëigend en van een ander slot voorzien, waardoor de wettige eigenaar A.M.L. van Rooij niet meer in zijn eigen woningen kan en ook zijn daarin gevestigde bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen er niet meer in kunnen. Ook zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen kan niet meer in haar woning op het adres 't Achterom 9a, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) ondanks het feit dat zij in de GBA van Sint-Oedenrode tot 29 maart 2015 nog stond geregistreerd dat zij daar woont en uitschrijven onmogelijk is zolang de gemeente Zonhoven (België) haar niet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 inschrijft in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister in overeenstemming met hun in België geregistreerde huurovereenkomst, welke pas op 1 januari 2020 afloopt.

8. B. C. M. Jansen, Ollandseweg 117, 5491 XA Sint-Oedenrode met de hulp van de gemeente Sint-Oedenrode zonder enig onderliggend vonnis, arrest, beschikking of beslissing van een rechtbank in Nederland of België (wat ook onmogelijk is om dat A.M.L. van Rooij vanaf 29 augustus 2013 geen EU-burger meer is) vanaf 13 maart 2015 de brievenbussen van de woningen op het adres 't Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode van een slot heeft voorzien, waardoor J.E.M. van Rooij van Nunen in Nederland en België geen post meer kan ontvangen en ook de daarin gevestigde bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen geen post meer kunnen ontvangen.

9. de politieke partij De Groenen, afdelingen Sint-Oedenrode en Heusden, vanaf 21 april 2010 niet hebben kunnen meedoen aan de gemeenteraadverkiezingen van Sint-Oedenrode en Heusden, aan de provinciale verkiezingen voor de provinciale Staten van Noord-Brabant en de Eerste Kamer der Staten-Generaal, aan de verkiezingen van voor de waterschappen De Dommel en Maas en Aa en de verkiezingen van het Europese parlement.

10. A.M.L. van Rooij vanaf 21 april 2010 niet meer heeft kunnen stemmen bij verkiezingen;

11. A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij vanaf 1 januari 2011 niet heeft kunnen stemmen bij de gemeenteraadsverkiezingen in Zonhoven (België) en bij de laatste verkiezingen voor het Europese Parlement;

Voor het plegen van deze zware grensoverschrijdende misdrijven vanaf 1 januari 2011 tot op heden (4,3 jaar lang) is huidig Vice-eersteminister en minister Didier Reynders van Buitenlandse Zaken en Europese Zaken, belast met Beliris en de Federale Culturele Instellingen (**zie foto**) namens de Belgische Staat verantwoordelijk en aansprakelijk. Wij laten hem dan ook persoonlijk een met deze inhoud gemotiveerd verzoekschrift toekomen tot het nemen van een besluit om **vóór uiterlijk 25 april 2015** een einde te hebben gemaakt aan deze door de Belgische Staat vanaf 1 januari 2011 (4,3 jaar lang) gepleegde zware grensoverschrijdende misdrijven, waaruit voor A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers een miljoenen schade is ontstaan, met het nadrukkelijke verzoek om dat in nauwe afstemming met haar Nederlandse collega minister Bert Koenders (PvdA) van Buitenlandse Zaken met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te regelen, waartoe beiden ministers op grond van de Belgische, Nederlandse en Europese wet en regelgeving wettelijk verplicht zijn.

Het gevolg van deze weigering om een besluit te nemen op ons verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 5 december 2014 (kenmerk: AvR/05122014/VZ) door verantwoordelijk Vice-eersteminister en minister Jan Jambon (N-VA) van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen, is dat:

©

1. de in gevestigde bedrijven Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen vanaf 13 maart 2015 geen post meer kunnen ontvangen

Voor het plegen van dit zware grensoverschrijdende misdrijf vanaf 13 maart 2015 is huidig Vice-eersteminister en minister Alexander De Croo van Ontwikkelingssamenwerking, Digitale Agenda, Telecommunicatie en Post (**zie foto**) namens de Belgische Staat verantwoordelijk en aansprakelijk. Wij laten hem dan ook persoonlijk een met deze inhoud gemotiveerd verzoekschrift toekomen tot het nemen van een besluit om **vóór uiterlijk 25 april 2015** een einde te hebben gemaakt aan deze door de Belgische Staat vanaf 1 januari 2011 (4,3 jaar lang) gepleegde zware grensoverschrijdende misdrijven, waaruit voor A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers een miljoenen schade is ontstaan, met het nadrukkelijke verzoek om dat in nauwe afstemming met haar Nederlandse collega minister Stef Blok (VVD) van Wonen en Rijksdienst met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te regelen, waartoe beiden ministers op grond van de Belgische, Nederlandse en Europese wet en regelgeving wettelijk verplicht zijn.

Het gevolg van deze weigering om een besluit te nemen op ons verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 5 december 2014 (kenmerk: AvR/05122014/VZ) door verantwoordelijk Vice-eersteminister en minister Jan Jambon (N-VA) van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen, is dat:

1. **Camping en Pensionstal “Dommeldal”** eenmansbedrijf met ondernemingsnummer: 57035032 , gevestigd op het adres ’t Achterom 9-9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met als zaakvoerder A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) geen werkzaamheden heeft kunnen verrichten en geen inkomsten heeft kunnen verkrijgen.

2. **Het Ecologisch Kennis Centrum B.V.**, met ondernemingsnummer: 16090111, vanaf 5 maart 1998 gevestigd op het adres ’t Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland) met als directeur A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) geen betaalde werkzaamheden heeft kunnen verrichten en daaruit geen inkomsten heeft kunnen verkrijgen.
;
3. **Van Rooij Holding B.V.**, met ondernemingsnummer: 17102683, vanaf 5 maart 1998 gevestigd op het adres ’t Achterom 9A, 5491 XD Sint-Oedenrode (Nederland), met als bestuurder A.M.L. van Rooij, vanaf 1 januari 2011 wonende op zijn hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (België) geen betaalde werkzaamheden heeft kunnen verrichten en daaruit geen inkomsten heeft kunnen verkrijgen.

Voor het plegen van deze zware grensoverschrijdende misdrijven vanaf 21 april 2010 tot op heden (bijna 5 jaar lang) is huidig Vice-eersteminister en minister Kris Peeters van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel (**zie foto**) namens de Belgische Staat verantwoordelijk en aansprakelijk. Wij laten hem dan ook persoonlijk een met deze inhoud gemotiveerd verzoekschrift toekomen tot het nemen van een besluit om **vóór uiterlijk 25 april 2015** een einde te hebben gemaakt aan deze door de Belgische Staat vanaf 21 april 2010 tot op heden (bijna 5 jaar lang) gepleegde zware grensoverschrijdende misdrijven, waaruit voor A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de

©

huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers een miljoenen schade is ontstaan, met het nadrukkelijke verzoek om dat in nauwe afstemming met haar Nederlandse collega ministers Henk Kamp (VVD) van Economische Zaken en Lodewijk Asscher (PvdA) van Sociale Zaken met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te regelen, waartoe betreffende drie ministers op grond van de Belgische, Nederlandse en Europese wet en regelgeving wettelijk verplicht zijn.

Het gevolg van deze weigering om een besluit te nemen op ons verzoek tot het nemen van een besluit d.d. 5 december 2014 (kenmerk: AvR/05122014/VZ) door verantwoordelijk Vice-eersteminister en minister Jan Jambon (N-VA) van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen, is dat:

1. Zolang A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij niet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 worden ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister van België en aan hen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 geen Belgische identiteitskaart wordt verleend blijft deze misdaad onder verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de Belgische Staat, namens deze huidig minister Jan Jambon (N-VA) van Binnenlandse Zaken, voortduren. Daarmee heeft de Belgische Staat de rechtspraak waarin A.M.L. van Rooij, J.E.M van Rooij van Nunen en zijn bedrijven Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. als ook de politieke partij De Groenen, afdelingen Sint-Oedenrode en Heusden, zijn betrokken volledig platgelegd. Dit omdat geen enkele rechter of raadsheer binnen de Europese Unie (waaronder Nederland en België) rechtszaken in behandeling mag nemen waarin een natuurlijk persoon is betrokken die binnen geen enkel land en/of gemeente binnen de Europese Unie staat ingeschreven.

2. Zolang A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen niet met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 worden ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister en hun woning met ondergrond op het adres Hazendansweg 36A, 3520 Zonhoven (waarop tot 1 januari 2020 in overeenstemming met de Belgische Huurwet geregistreerde huurovereenkomst rust als hoofdverblijfplaats) nog als ONBEWOOND blijft geregistreerd in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en het Belgische Rijksregister, betekent dat betreffende woning met bijbehorende ondergrond niet meer tot de Belgische en de Europese Unie behoort. Dit omdat de daarin wonende A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij van Nunen in geen enkel land en/of gemeente binnen de Europese Unie zijn ingeschreven. Daarmee is de woning op het adres Hazendansweg 36a, 3520 Zonhoven met ondergrond een nieuw land geworden wat niet tot de Europese Unie behoort en als belastingparadijs kan functioneren voor 7 miljard wereldbewoners.

Voor het plegen van deze zware grensoverschrijdende misdrijven en alle daarboven beschreven misdrijven vanaf 21 april 2010 tot op heden (bijna 5 jaar lang) is huidig minister van Justitie Koen Geens (CD&V)(**zie foto**) namens de Belgische Staat verantwoordelijk en aansprakelijk. Wij laten hem dan ook persoonlijk een met deze inhoud gemotiveerd verzoekschrift toekomen tot het nemen van een besluit om **vóór uiterlijk 25 april 2015** een einde te hebben gemaakt aan deze door de Belgische Staat vanaf 21 april 2010 tot op heden (bijna 5 jaar lang) gepleegde zware grensoverschrijdende misdrijven, waaruit voor A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal ‘Dommeldal’, zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers een miljoenen schade is ontstaan, met het nadrukkelijke verzoek om dat in nauwe afstemming met haar Nederlandse collega minister Ard van der Steur (VVD) van Veiligheid en Justitie met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te regelen, waartoe beiden ministers op grond van de Belgische, Nederlandse en Europese wet en regelgeving wettelijk verplicht zijn.

©

De oorzaak van bovengenoemde maar liefst al bijna 5 jaar lang voortdurende grensoverschrijdende misdaad (en daaraan voorgaande misdaad vanaf 1987) jegens A.M.L. van Rooij A.M.L. van Rooij, J.E.M. van Rooij van Nunen, zijn gezin, zijn intussen overleden ouders, zijn bedrijven Camping en Pensionstal Dommeldal, Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V., cliënten van het Ecologisch Kennis Centrum B.V., de huurders van de paardenboxen van Camping en Pensionstal 'Dommeldal', zijn politieke partij De Groenen, afdeling Sint-Oedenrode en Heusden en alle overige daaraan verbonden slachtoffers, waardoor Nederland vanaf na de Tweede Wereldoorlog de feitelijke macht heeft overgenomen over België zit hem in het feit dat **op 21 oktober 1943** Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg de Monetaire Overeenkomst heeft gesloten. Deze overeenkomst is door Koning Leopold III nooit bekrachtigd overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet, welke luidt:

> **ART. 69. - De Koning bekrachtigt de wetten en kondigt die af.**

Deze **op 21 oktober 1943** door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Monetaire Overeenkomst **is nooit bekrachtigd door Koning Leopold III overeenkomstig artikel 69 van de Grondwet**. De op 5 augustus 1955 gesloten Europese Monetaire Overeenkomst met:

• De Bondsrepubliek Duitsland, • De Republiek Oostenrijk, • Het Koninkrijk België, • Het Koninkrijk Denemarken, • Spanje, • De Franse Republiek, • Het Koninkrijk Griekenland, • Ierland, • De Republiek IJsland, • De Italiaanse Republiek,	• Het Groothertogdom Luxemburg, • Het Koninkrijk Noorwegen, • Het Koninkrijk der Nederlanden, • De Portugese Republiek, • Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Bretagne, • Noord-Ierland, • Koninkrijk Zweden, • Zwitserse Bondsstaat, • Turkse Republiek,

is gebaseerd op deze op 21 oktober 1943 door Paul Henri Spaak te Londen gesloten overeenkomst, welke nooit is bekrachtigd door Koning Leopold III en daarmee in strijd met de Belgische Grondwet. De grote economische problemen van dit moment (met name die van de EUROGROUP-landen) zijn dan ook volledig toe te schrijven aan Paul Henri Spaak en zijn Belgische Socialistische partij.

In Januari 1944 hebben de ministers van de Belgische regering in ballingschap vanuit Londen verschillende pogingen gedaan om hierover een passende overeenkomst met Leopold III gerealiseerd te krijgen. Ze stuurden in januari 1944 de schoonzoon van premier Hubert Pierlot als afgezant naar koning Leopold III met een briefaanbod tot verzoening van de Belgische regering in ballingschap. Deze brief heeft koning Leopold III nooit bereikt omdat de schoonzoon van premier Hubert Pierlot, door de Duitsers onderweg werd gedood.

Op 25 Januari 1944 schreef koning Leopold III zijn "*politiek testament*" kort na deze mislukte poging tot verzoening. In dat testament eiste Koning Leopold III dat het door de Belgische Federale Regering moest worden gepubliceerd in het geval hij niet in België zou zijn als de geallieerde troepen arriveerden. In dit politieke testament heeft koning Leopold III onder meer letterlijk het volgende geschreven:

©

8. De buitenlandse en koloniale politiek

Inzake het internationale statuut eis ik **in naam van de grondwet** dat België in zijn volledige onafhankelijkheid zou worden hersteld en dat het **geen verbintenissen of akkoorden met andere staten zou aanvaarden, van welke aard ook**, dan in volledige soevereiniteit en mits de noodzakelijke tegenprestaties.

Ik houd er ook aan dat geen afbreuk wordt gedaan aan de banden tussen de kolonie en het moederland.

Ik herinner er bovendien aan dat volgens de grondwet een verdrag geen enkele waarde heeft indien het niet de koninklijke handtekening draagt.

Leopold,

Koning der Belgen,
gevangene in het kasteel van Laken

Hiermee heeft Koning Leopold III in zijn testament van 25 januari 1944 aan de Belgische regering in Londen onmiskenbaar kenbaar gemaakt dat aan de op 21 oktober 1943 door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten Monetaire Overeenkomst geen enkele waarde kan worden toegekend omdat het niet de Koninklijke handtekening draagt.

Op 7 juni 1944 werd Koning Leopold III, daags na de invasie van Normandië, naar Duitsland en nadien naar Oostenrijk gedeporteerd.

Met de voorkennis van de inhoud van het politiek testament van 25 februari 1944 heeft Paul-Henri Spaak **op 5 september 1944** te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen de Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst ondertekend. Deze ondertekening heeft Paul Henri Spaak wederom gedaan zonder het door koning Leopold III te laten bekrachtigen op grond van artikel 69 van de Grondwet in strijd met het op 25 Januari 1944 geschreven testament van Koning Leopold III. Deze **niet door koning Leopold III bekrachtigde Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane overeenkomst** tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg heeft tot gevolg gehad dat onder leiding van dezelfde Paul-Henri Spaak, de toenmalige Belgische minister van Buitenlandse zaken, een comité is opgericht om onderzoek te doen naar de eenwording van de Europese markt. In april 1956 heeft het Comité twee voorstellen gedaan over "*de invoering van een algemene gemeenschappelijke markt*" en "*de oprichting van een Gemeenschap voor atoomenergie*". Op 25 maart 1957 werd met het ondertekenen van "*het EEG-verdrag*" of "*het Verdrag van Rome*" de Europese Economische Gemeenschap (EEG) opgericht. Het verdrag van Rome is door de deelnemende landen: België, (Bondsrepubliek) Duitsland, Italië, Luxemburg en Nederland geratificeerd en per 1 januari 1958 in werking getreden. Namens België werd dit " *EEG-verdrag*" ondertekend door Paul-Henri Spaak en Jean-Charles Snoy et d'Oppuers.

Op het in samenwerking met Robert Rothschild per 1 januari 1958 in werking getreden "*Verdrag van Rome*" volgde het "*Verdrag van Maastricht*" welke op 1 november 1993 in werking is getreden. In het Verdrag van Maastricht werd onder andere bepaald dat er een Economische en Monetaire Unie (EMU) gevormd zou worden, met een gemeenschappelijke munteenheid, die de 'euro' genoemd zou worden. Voor de invoering van de monetaire unie werd een Europese begrotingsdiscipline afgesproken, de zogenaamde "Maastrichtnorm". Verder werd er een kader ontworpen voor de toekomstige politieke en economische eenmaking. Het verdrag werd ondertekend door België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk. Het verdrag werd in 1997 gewijzigd door het Verdrag van Amsterdam, in 2001 door het Verdrag van Nice en in 2007 door het Verdrag van Lissabon, welke per

©

1 december 2009 in werking is getreden. Heden is gebleken dat de gevolgen daarvan rampzalig zijn voor België, voor Europa en voor de rest van de Wereld. Enkel het Hof van Cassatie van België samen met de Raad van State van België zijn in de mogelijkheid om een ramp van een omvang, waarin zo'n 90% van 7000.000.000 wereldbewoners worden vernietigd, te voorkomen door **per direct** uitvoering te geven aan het "*politiek testament*" van koning Leopold III, waartoe België al vanaf 10 september 1944 Grondwettelijk verplicht is.

Ten tijde van de **op 21 oktober 1943** door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten **Monetaire Overeenkomst** en de op **5 september 1944** door Paul Henri Spaak te Londen namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg gesloten **Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst** was prins Karel nog geen regent. Dit betekent dat deze overeenkomsten door Paul Henri Spaak (socialistische partij) zijn gesloten in strijd met artikel 68 van de top dat moment van kracht zijnde Grondwet waarin letterlijk het volgende staat geschreven (**Stuk D**):

> **ART. 68. - De Koning voert het bevel over land- en zeemacht, verklaart oorlog, sluit de vredes-, verbonds- en handelsverdragen**
> Hij geeft er kennis van aan de Kamers, zodra het belang en de veiligheid van de Staat het toelaten, onder bijvoeging van de passende mededelingen.
> De handelsverdragen en de verdragen, waardoor de Staat zou kunnen worden bezwaard of Belgen persoonlijk gebonden, zijn slechts van kracht nadat zij door de Kamers zijn goedgekeurd.
> Geen afstand, geen ruiling, geen aanhechting van grondgebied kan plaats hebben dan krachtens een wet. In geen geval kunnen de geheime artikelen van een verdrag de openbaar gemaakte artikelen te niet doen.

Nu hiermee feitelijk is komen vast te staan dat enkel koning Leopold III grondwettelijk bevoegd was om **op 21 oktober 1943** de **Monetaire Overeenkomst** en **op 5 september 1944** de **Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst** te sluiten, betekent dat socialist Paul Henri Spaak met het ondertekenen ervan namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg een staatsgreep heeft gepleegd waarmee de partijpolitiek de koning van België heeft uitgeschakeld en de macht over België heeft overgenomen zonder tussenkomst van het Hof van Cassatie, het hoogste rechtscollege van België. Daarmee heeft door toedoen van socialist Paul Henri Spaak de partijpolitiek in België vanaf 5 september 1944 ook de volledige macht verkregen over het Hof van Cassatie van België en alle onderliggende Hoven, Rechtbanken en Gerechten,. waardoor er vanaf 5 september 1944 in België geen scheiding der machten meer is en Nederland samen met België heeft kunnen uitgroeien tot 's-Werelds grootste misdaad organisatie met sluipmoordende chemische genocide gevolgen voor 7000.000.000 wereldbewoners, welke moet leiden tot de Nieuwe Wereld Orde waar slechts zo'n 500 miljoen mensen op onze aarde het voorrecht krijgen om te blijven leven. De overige 6,5 miljard mensen moeten met behulp van hun eigen belastinggeld worden vergiftigd en degenen die daartegen al maar liefst 28 jaar lang op een meest rechtmatige wijze strijden zoals A.M.L. van Rooij, zijn echtgenote J.E.M. van Rooij van Nunen en hun bedrijven Camping en Pensionstal 'Dommeldal', Ecologisch Kennis Centrum B.V., Van Rooij Holding B.V., Stichting Administratiekantoor van Rooij Holding B.V. en de politieke Partij De Groenen moeten door Annemie Turtelboom dan ook op de hierboven beschreven meest weerzinwekkende wijze worden geliquideerd, evenals Erik Verbeek en No Cancer Foundation vzw te Hasselt.

Nu Grondwettelijk is komen vast te staan dat op grond van artikel 68 van de toen van kracht zijnde Grondwet **enkel koning Leopold III grondwettelijk bevoegd was** om op 21 oktober 1943 de Monetaire Overeenkomst en op 5 september 1944 de Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst te sluiten, betekent dat zijn troonopvolger koning Filip van België grondwettelijk verplicht is om (buiten alle na de Tweede Wereldoorlog ongrondwettelijke regeringen van België om) dit voor te leggen aan het Hof van cassatie van België met het verzoek om het te toetsen aan de op de **peildatum van 5 september 1944 van kracht zijnde wetgeving** en daarop arrest te wijzen.

©

Wij hebben dan ook de grondwettelijke plicht om Zijne Koninklijke Hoogheid koning Filip tezamen met huidig eerste voorzitter Jean de Codt van het Hof van Cassatie gelijktijdig te verzoeken om in overeenstemming met het testament van koning Leopold III door het voltallige Hof van Cassatie onder voorzitterschap van eerste voorzitter Jean de Codt de door socialist Paul Henri Spaak namens de Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg op **21 oktober 1943 gesloten Monetaire Overeenkomst** en **op 5 september 1944 gesloten Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst** te toetsen aan de op 5 september 1944 van kracht zijnde Grondwet in het algemeen, en artikel 68 van de Grondwet in het bijzonder en daarop arrest te wijzen, waarin alle in dit verzoekschrift genoemde feiten worden betrokken.

 Charles Michel **Eerste minister**	 **Kris Peeters** **Vice-eersteminister en minister van Werk, Economie en Consumenten, belast met Buitenlandse Handel**	 **Jan Jambon** **Vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met Grote Steden en de Regie der gebouwen**	 **Alexander De Croo** **Vice-eersteminister en minister van Ontwikkelingssamenwerking, Digitale Agenda, Telecommunicatie en Post**

 Didier Reynders **Vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en Europese Zaken, belast met Beliris en de Federale Culturele Instellingen**	 **Hervé Jamar** **Minister van Begroting, belast met de Nationale Loterij**	 **Koen Geens** **Minister van Justitie**	 **Maggie De Block** **Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid**

 Daniel Bacquelaine **Minister van Pensioenen**	 **Johan Van Overtveldt** **Minister van Financiën**	 **Willy Borsus** **Minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie**	 **Marie Christine Marghem** **Minister van Energie, Leefmilieu en Duurzame Ontwikkeling**

©

 Steven Vandeput **Minister van Defensie, belast met Ambtenarenzaken**	 **Jacqueline Galant** **Minister van Mobiliteit, belast met Belgocontrol en de Nationale Maatschappij der Belgische spoorwegen**	 **Christine Defraigne** **Voorzitter Senaat**

Met bovengenoemde feiten is komen vast te staan dat als gevolg van het sluiten van de Monetaire Overeenkomst (op 21 oktober 1943) en de Nederlands-Belgische-Luxemburgse Douane-overeenkomst (op 5 september 1944) door socialist Paul Henri Spaak namens de Belgische Regering van Zijne Majesteit de Koning der Belgen tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, zonder voorafgaande toetsing door het Hof van Cassatie van België, de Belgische parlementen (de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers) vanaf de Tweede Wereldoorlog ongrondwettelijk zijn en daarmee ook huidige Regering Michel (met als eerste minister Charles Michel) en de huidige Senaat (met als voorzitter Christine Defraigne) ongrondwettelijk zijn. Aan alle (**hierboven op de foto zichtbare)** ministers van de huidige ongrondwettelijke regering Michel als ook aan de (**hierboven op de foto zichtbare**) ongrondwettelijke voorzitter Christine Defraigne van de Senaat zal dan ook persoonlijk worden verzocht om op grond van de inhoud van dit verzoekschrift **vóór uiterlijk 25 april 2015** te hebben beslist:

1. Dat de vanaf de Tweede Wereldoorlog ongrondwettige Belgische Parlementen (de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers) en de daaruit voortkomende ongrondwettige regeringen niet langer meer België regeren en hun ongrondwettelijke macht teruggeven aan koning Filip in overeenstemming met de ten tijde van 5 september 1944 van kracht zijnde Belgische Grondwet, waartoe alle vanaf de Tweede Wereldoorlog ongrondwettelijke Belgische parlementen (de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers) en daarmee ook de huidige ongrondwettelijke regering Michel (met als eerste minister Charles Michel) en de huidige ongrondwettelijke Senaat (met als voorzitter Christine Defraigne) verplicht zijn.

2. Dat de vanaf 1 januari 2011 bij A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij afgenomen grondrechten moeten worden teruggegeven door hen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te hebben ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en Belgische Rijksregister als wonende op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 2520 Zonhoven (België) en aan hen op dat adres met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 een Belgische identiteitskaart te verstrekken..

Na dit te hebben gedaan kan de Koning in overeenstemming met de ten tijde van 5 september 1944 van kracht zijnde Grondwet (welke grondwettelijk nog steeds van kracht is) in overeenstemming met het eerste artikel van die Grondwet België weer verdelen in de provincies Antwerpen, Brabant, Henegouwen, Limburg, Luik, Luxemburg, Namen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en na in België daarvoor de organisatie te hebben hersteld en toetsing daarvan door het Hof van Cassatie van België met een onherroepelijk arrest heeft plaatsgevonden, België weer teruggeven aan haar inwoners. Vanuit dit soevereine België kunnen door de grondwettelijke koning Filip nieuwe verkiezingen worden uitgeschreven waarmee een derde wereldoorlog wordt voorkomen en vanuit België als gidsland een nieuwe economie kan ontstaan waarin nieuwe technische oplossingen (zoals de nuloptie technologie van Edelchemie) en natuurlijke geneesmiddelen zonder nadelige bijwerkingen (zoals Flaraxin) niet langer meer worden geboycot, welke miljarden wereldbewoners kan redden van een vroegtijdige vergiftigingsdood, waaronder kanker. Dit omdat er dan ook een einde is gekomen aan de partijpolitiek die nu de macht heeft en alles door de macht van het geld kan vergiftigen. Alles zal dan weer getoetst moeten worden aan de Belgische Grondwet die op 5 september 1944 van kracht was en grondwettelijk nog steeds van kracht is, welke deze vergiftiging uitsluit.

//

©

Op grond van de inhoud van dit verzoekschrift richten wij, vanwege hun hieraan onlosmakelijke verbondenheid, aan Daniel Bacquelaine als Minister van Pensioenen van de federale regering om op grond van de inhoud van dit verzoekschrift te beslissen:

1. Dat de vanaf de Tweede Wereldoorlog ongrondwettige Belgische Parlementen (de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers) en de daaruit voortkomende ongrondwettige regeringen niet langer meer België regeren en hun ongrondwettelijke macht teruggeven aan koning Filip in overeenstemming met de ten tijde van 5 september 1944 van kracht zijnde Belgische Grondwet, waartoe alle vanaf de Tweede Wereldoorlog ongrondwettelijke Belgische parlementen (de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers) en daarmee ook de huidige ongrondwettelijke regering Michel (met als eerste minister Charles Michel) en de huidige ongrondwettelijke Senaat (met als voorzitter Christine Defraigne) verplicht zijn.

2. Dat de vanaf 1 januari 2011 bij A.M.L. van Rooij en J.E.M. van Rooij afgenomen grondrechten moeten worden teruggegeven door hen met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 te hebben ingeschreven in het bevolkingsregister van de gemeente Zonhoven en Belgische Rijksregister als wonende op hun hoofdverblijfplaats Hazendansweg 36A, 2520 Zonhoven (België) en aan hen op dat adres met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2011 een Belgische identiteitskaart te verstrekken.

In afwachting van een door Daniel Bacquelaine als Minister van Pensioenen van de federale regering ondertekende beslissing op dit verzoekschrift, verblijven wij;

Met de meeste Hoogachting;

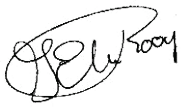

A.M.L. van Rooij
Hazendansweg 36 A
3520 Zonhoven

J.E.M. van Rooij van Nunen
Hazendansweg 36A
3520 Zonhoven

Bijbehorende Stukken

Stuk A (2 blz.) **Stuk B (4 blz.)**	**Stuk C (1 blz.)** **Stuk D (36 blz.)**	**Stuk E (6 blz.)** **Stuk F (7 blz.)**	**Stuk G (2 blz.)**

©